De vorbă cu avocatul casei

Domnului CIOBANU MIHAI, din Bucureşti

Din scrisoarea adresată redacţiei noastre reiese faptul că soţia dv. are o datorie către un creditor personal, datorie ce devenise scadentă la data de 15 septembrie 2002.

Întrebarea dv. este în ce măsură afectează această datorie comunitatea dv. de bunuri (bunurile obţinute de dv. împreună cu soţia în timpul căsătoriei).

În primul rând, trebuie să vă aduc la cunoştinţă faptul că un creditor personal nu poate urmări pentru realizarea creanţei sale bunurile comune ale soţilor, ci numai bunurile proprii ale soţului debitor. Dacă bunurile proprii ale soţului debitor nu sunt suficiente pentru acoperirea creanţei creditorului personal, acesta – creditorul personal – poate cere împărţirea bunurilor comune, prin hotărâre judecătorească, însă numai în măsura necesară acoperirii creanţei sale. Ordinea în care bunurile proprii şi comune ale soţilor pot fi urmărite de un creditor personal este prevăzută imperativ de lege. Totodată, împărţirea priveşte numai bunurile comune prezente ale soţilor şi nu bunurile viitoare. Bunurile nesupuse împărţirii şi cele pe care soţii le dobândesc după aceea sunt bunuri comune. Cerând împărţirea bunurilor comune, creditorul personal va exercita un drept propriu. El va trebui să introducă acţiunea în justiţie împotriva ambilor soţi, pentru ca hotărârea ce se va da să fie opozabilă.

Împărţirea bunurilor comune

De asemenea, în vederea realizării creanţei sale, creditorul personal poate cere luarea măsurilor asigurării (sechestru asigurător, poprire) asupra bunurilor comune, căci indisponibilizarea provizorie a acestor bunuri nu este contrară prevederilor legale, care prohibă numai urmărirea bunurilor comune.

De asemenea, împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei se poate face şi la cererea soţilor, însă numai pentru motive temeinice. Legea nu arată în ce constau motivele temeinice care pot justifica împărţirea bunurilor comune. Aprecierea acestor motive se face de către instanţele judecătoreşti. Considerăm, însă, că situaţia prezentată de dv. în scrisoarea adresată redacţiei noastre poate constitui motiv temeinic pentru împărţirea bunurilor dv. comune în timpul căsătoriei. Împărţirea bunurilor comune nu se poate face pe cale convenţională, ci numai prin hotărâre judecătorească. Instanţa nu poate consfinţi învoiala soţilor cu privire la împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei pentru a nu se eluda regimul comunităţii de bunuri. Convenţiile prin care soţii împart bunurile comune în timpul căsătoriei sunt lovite de nulitate absolută. Dreptul de acţiune al soţilor pentru împărţirea bunurilor comune are un caracter personal şi poate fi deci exercitat numai de către aceştia. Acţiunea pornită de un soţ nu poate fi continuată, după moartea sa, de către moştenitori.

Se pot împărţi, în întregime sau în parte, numai bunurile comune existente în momentul în care se face împărţirea. Bunurile a căror împărţire nu s-a cerut, precum şi cele ce se vor dobândi în viitor de către soţi au calitatea de bunuri comune.

La efectuarea partajului bunurilor comune ale soţilor trebuie luată în considerare valoarea pe care o au aceste bunuri la data la care s-a introdus acţiunea de împărţire, şi nu valoarea lor de la data când a luat naştere starea de devălmăşie.

La împărţirea bunurilor comune nu pot participa şi copiii, neexistând nici un text de lege care să autorizeze o atare măsură.

Astfel, indiferent de modul în care se va face această împărţire a bunurilor dv. comune în timpul căsătoriei (la cererea creditorului personal al soţiei dv. sau la cererea soţilor pentru motive temeinice), prin efectul împărţirii, bunurile comune respective devin proprii. Totodată, împărţirea bunurilor comune în timpul căsătoriei are un caracter definitiv, şi nu provizoriu.

Av. ADRIANA ROXANA MIREA

Cabinet individual de avocatură „MIHĂILĂ CONSTANTIN"

Verificaţi-vă cunoştinţele

PĂSĂRI

1. Unde trăieşte „pasărea paradisului"?

2. Ce pasăre mitică avea însuşirea de a arde periodic şi a se regenera din propria ei cenuşă?

3. Unde se află mânăstirea „Pasărea"?

4. În ce mare creaţie muzicală există un personaj ciudat, om-pasăre, care se ocupă cu prinderea păsărilor pe care le atrage cântând din fluier?

5. Cine a scris drama „Dulcea pasăre a tinereţii"?

6. Ce pictor spaniol a pictat, în 1939, tabloul „Pasărea nocturnă", aflat actualmente la Zürich?

7. Cine a realizat în 1990 filmul „Pasărea pe sârmă"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Hannibal a fost fiul generalului Hamilcar Barcas (290-229 î.Ch.). 2) Comandantul Armatei Române de Operaţii în timpul Războiului de Independenţă a fost generalul Alexandru Cernat (1828-1893). 3) Generalul francez Henri Mathias Berthelot (1861-1931), şef al misiunii militare franceze în România, a fost făcut, în 1926, membru de onoare al Academiei Române. 4) „Portretul generalului Fournier-Sërvolèze, aflat la Muzeul Luvru, aparţine pictorului francez Jean-Antoine Gros (1771-1835). 5) Premiera operei Otello de Giuseppe Verdi a avut loc la Scala din Milano la 15 februarie 1887. 6) Romanul „Generalul în labirintul său" a fost scris de prozatorul columbian Gabriel Garcia Marquez. 7) Rolul principal masculin în filmul „Noaptea generalilor" a fost interpretat de Peter O'Toole.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările apărute în numărul 20 al revistei noastre, întrebări cu tema *„Lacuri"*, am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ; Ion Ciocşan – Pucioasa; Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Florentina Gorea - Topliţa şi Mirela Ionescu – Iaşi.*

– 5 răspunsuri corecte: *Luminiţa Grecu – Bucureşti şi Ion Popa – Timişoara.*

Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei. Aţi răspuns perfect la cele două întrebări care nu au fost formulate de dv. şi vă mulţumim pentru aprecieri.

Kolea Kureliuk – Mărţeia Mică. Ne pare rău că nu am putut răspunde inviaţiei dv. dar scrisoarea a venit târziu la redacţie. Putem însă continua corespondenţa noastră prietenească.

Dorim tuturor cititorilor noştri mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

ALEXANDRU PANAITESCU – Bucureşti

«Uitaţi-vă ce puternic sunt!»

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Alehin - Hulscher, 1933

DEZLEGARE:
1. g6 Dg6
2. Dc4 T17
3. Th8 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

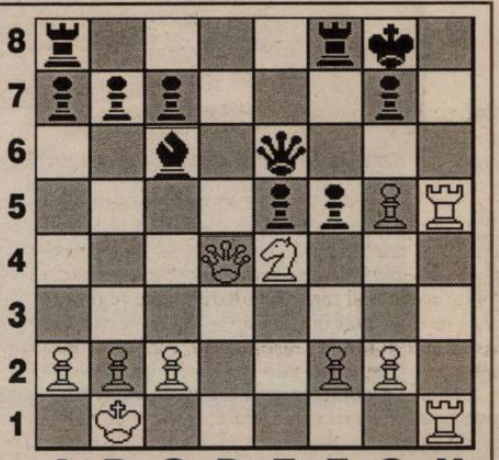

SPORT FLASH

Dinamo a băut din Cupa bucuriei. După cel mai prost sezon din istoria clubului, cel puţin din cât mă mai ţine pe mine memoria, Dinamo s-a spălat de păcate tocmai la spartul târgului, adică pe final de campionat, când evitând retrogradarea a ajuns cu chiu cu vai pe locul 6. Jucătorii din Ştefan cel Mare au reuşit să cucerească, pentru a câta oară aproape că nici nu mai contează, Cupa României la fotbal. Vorba unui mucalit din staţia de tramvai Crângaşi (probabil suporter rapidist): Şi la ce le-a folosit? Eu zic că le foloseşte pentru palmares, că din fotbalul românesc tranziţional, ca să folosesc un eufemism, a rămas doar palmaresul. Cine pe cine a bătut, cine a luat campionatul, cine a luat Cupa şi cu asta fotbalul s-a cam terminat! Cine nu mă crede sau crede că vorbeşte deznădejdea din mine, nu are decât să se gândească la acum un an, la acum doi ani şi aşa mai departe, ca să-şi amintească, fără nici un fel de plăcere, că nu mai existăm în fotbalul european, ne-a fost extrasă de multă vreme coloana vertebrală, fotbalul nostru nu poate sta în picioare, decât în scaunul cu rotile. Se joacă la altă categorie. Aşa că bucuria lui Dinamo o să dureze o zi – două, până se termină şampania, şi după aia apare după colţ crunta realitate: la Dinamo fotbalul e cam câtă supă este într-o lingură. Măcar Rapidul a trebuit să recunoască, după bucuria câştigării titlului, că nu vor avea cum să facă faţă în toamna fotbalistică europeană. Nu văd cum ar avea Dinamo alte visuri de glorie. Într-o partidă fără goluri, deşi alertă, care se pregătea de penalty-uri, a venit golul spectaculos al lui Tameş, din foarfecă. Un gol genial şi norocos, care a salvat partida şi a făcut ca ea să trăiască în istorie pentru acest mic şi strălucitor diamant. O Cupă care a fost încălzită şi salvată de momentul de final de carieră a unui jucător veteran. Dan Petrescu. La ultimul său joc oficial ne-a reamintit că numele lui se află pe lista marilor jucători de fotbal români. Toată lumea a regretat că veteranul Naţionalului n-a reuşit să marcheze un gol care i-ar fi asigurat o ieşire glorioasă din decorul verde. Şi nu se poate spune că n-a vrut. Gata, cu fotbalul am terminat în acest colţ de pagină până prin august şi nu sunt deloc deprimat, ceea ce vă doresc şi dumneavoastră. Pentru că vorba lui Aristotel: mai sunt şi alte sporturi pe lumea asta.

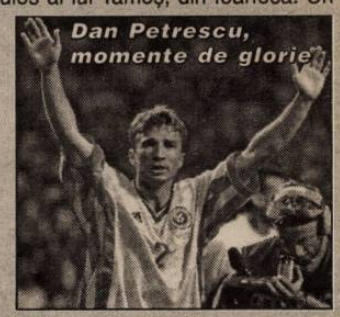

Dan Petrescu, momente de glorie

Montoya câştigă la Monte Carlo. Prin căldurile verii timpurii, Marele Circ îşi continuă parcursul prestabilit. Marele Premiu de Formula 1 s-a disputat în Principatul Monaco, pe traseul desenat chiar pe străzile oraşului Monte Carlo. Circuitul tehnic, în care depăşirile sunt cele mai complicate, unde au învins mai toţi marii campioni mondiali, a cunoscut duminică victoria unui nou venit: columbianul Juan Pablo Montoya. El reuşeşte astfel prima victorie din cariera sa, pe care o aşteaptă de vreo câţiva ani în care tot promitea. Cu zece tururi înainte de finalul cursei, s-a stabilit practic configuraţia podiumului. Alonso care emitea pretenţii a alunecat în clasament pe locul 5, Michael Schumacher ajungând la 7 secunde în spatele lui Montoya. După alte câteva ture, Raikkonen, ajunge la o secundă în spatele columbianului şi lucrurile aveau să rămână aşa până la final. După etapa de duminică, în clasamentul general, deşi Schumacher a recunoscut că la Ferrari încep să cam slăbească galbenii cai putere, lucrurile rămân neschimbate, dominate de troika Raikkonen, Schumacher, Alonso, e drept, într-un echilibru destul de fragil.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

◆ *Curăţarea liliacului de florile care s-au trecut cam de mult timp nu trebuie amânată. Ciorchinii de flori uscate, care au ajuns aproape maro, trebuie îndepărtaţi nu numai din motive estetice, ci şi pentru că formarea seminţelor ar consuma inutil din seva plantei. De obicei, seminţele nu se folosesc pentru înmulţirea liliacului.*

◆ *Invazia de melci din grădină poate fi stăvilită cu ajutorul târâtelor proaspete de secară, presărate în câteva locuri, printre plante. Noaptea melcii se adună, atraşi fiind de aceste capcane, iar dimineaţa pot fi culeşi şi îndepărtaţi. De asemenea, pot fi folosite şi fructe veninoase de cârmâz, uscate şi mărunţite. Din două linguri de pulbere la un litru de apă se obţine o soluţie care, după 30 de minute de la momentul preparării, se pulverizează în grădină. Melcii nu suportă substanţa care le atacă membrana mucoasă şi preferă să părăsească locul.*

Sfaturi nemuritoare...

◆ *În balcoanele sudice, cu expunere mare la soare, necesarul de apă de udat creşte semnificativ în luna iunie, atingând punctul maxim către sfârşitul lui iulie şi începutul lui august.*

◆ *Pentru o jardinieră de un metru lungime, cu multe flori şi frunziş des, e nevoie, începând din iunie, de aproximativ 6 litri de apă pe zi. Apoi, în septembrie, octombrie, setea plantelor scade treptat.*

◆ *Cu ajutorul cerceluşilor, hortensiilor, begoniilor, Lisei harnice şi ferigilor, care la un loc oferă o paletă cromatică extrem de atrăgătoare, balconul orientat spre nord poate fi o mini-grădină continuu bogată în verdeaţă şi flori. Crinii de toamnă sunt şi ei ideali pentru acest balcon.*

◆ *Golurile inestetice de pe zidurile pe care cresc plante cătărătoare decorative doar prin frunze pot fi acoperite cu tufe de flori colorate, aşezate pe suporturi montate chiar în acele oaze. Foarte potrivite sunt petuniile pitice.* (A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„HIPERBOLE"

CIUPESC LA SÂNGE / BINE CRESCUTĂ		VECHI SUC DE LĂMÂIE / CAP DE VULTUR!		ÎN CONT! / LAPTE-GROS LA BORCAN		CASĂ DE LUX / OŢELIRE		INSECTE / FĂCUT JUMĂRI		FECIOARA CEA SFÂNTĂ / VIEŢATE TĂRĂTOARE	
TRASEU, ITINERAR / MIOARE					GAIŢĂ DE MUNTE / TAURI SĂLBATICI								
		MONEDA RUSIEI / GEAMĂT						CENUŞIU / GARNITURĂ LA FRIPTURĂ					
CRONCAN / BĂTAIE LA CEAS							UNEALTĂ DE UZURPATOR / PARALE						
			PE CAPUL TURCILOR / CREAŢII ÎN VERSURI									SUPĂRAT FOC	
	NAP GOL! / A BATE GRINDINA			ADEVĂRAŢI / FUNIA LUI TARZAN							RUDĂ CU CIREŞUL		
						CREDULĂ / FINAL LA ŞAH							
CIOCOLATII DIN AMERICA / NU CRED / OANA POP					LEGENDĂ / CAP DE NĂTĂRĂU!					FLOARE-ALBASTRĂ / HAIN			
		FRUMOASĂ DIN POVEŞTI / FANE NACU					TRECUŢI PRIN FOC / BOLD						
BĂUTURĂ DIN AFINE / RIGLAT								ACEEA... DIN SINAIA!					
						CRÂNCEN, TERIBIL							

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „GRAVURĂ"

Orizontal: A - C - T - S - E - D - ENCICLOPEDIE - TONI - ROTUND - DI - COBAI - CEI - CAINOS - PALC - VAS - TRECUT - A - A - TAIN - OCOL - LAIE - AGI - RAC - RARA - LOGICA - DA - ARSITA - HR - BATAIE - DUET - CALITE - SERIE.

PESCĂRUŞII „ATACĂ" LONDRA

Multă vreme un simbol al plajelor însorite, pescărușii de pe coastele britanice au început să se retragă spre interiorul insulei, în zonele urbane. Deocamdată nimeni nu știe care este motivul acestei „migrații", poate că lipsa hranei să-i îndepărteze de mare, cert este că Londra a devenit, mai nou, cuibul acestor gureșe și imprevizibile păsări. Deși nu sunt priviți cu foarte mare simpatie nicăieri în lume, pescărușii (numiți în Marea Britanie chiar „șobolani cu aripi"), au cunoscut o creștere de 13 la sută a efectivelor lor numai în ultimul an (aici există peste 400.000 de exemplare), motiv pentru care englezii se gândesc deja la diferite modalități de stârpire a coloniilor. Se vorbește despre otrăvire, împușcare, distrugerea ouălor sau chiar folosirea împotriva lor a păsărilor de pradă.

La Jaipur, în India, se pare că trăiește cel mai bătrân om din lume. El nu a fumat și nu a băut alcool niciodată și asta, spune el, l-a făcut să atingă teribila vârstă de 125 de ani. În fotografie, Habib Jaipur apare ținând în mână certificatul de naștere eliberat de autoritățile orașului în care apare anul de naștere, acesta fiind extras de pe actul de pensionare care menționa data de naștere: 20 mai 1878. În Cartea Guinness a Recordurilor, cea mai bătrână ființă din lume este considerată franțuzoaica Jeanne Louise Calment, care avea 122 de ani (cu acte autentice) când a murit în 1997. Cel mai bătrân bărbat era, până acum, japonezul Kamato Hongo de 115 ani. Bătrânul, fost clarinetist în orchestra națională din Jaipur, orb de aproape 50 de ani, este sigur că are 132 de ani, dar nu a putut niciodată să dovedească acest lucru.

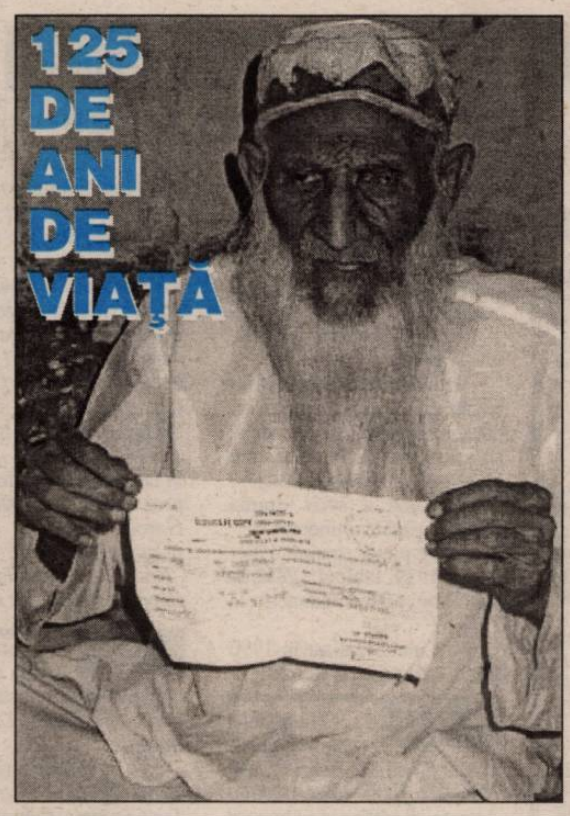

Lipsa de fotbal îi deprimă pe bărbați

Că la noi, chiar fotbalul îi deprimă pe suporteri e un adevăr incontestabil. Numai că în Marea Britanie, un recent studiu dovedește că microbiștii insulari sunt deprimați și frustrați de îndată ce se sfârșește campionatul de fotbal. Două treimi dintre suporterii chestionați au prezentat ceea ce specialiști numesc „tulburare afectivă de sfârșit de sezon fotbalistic". Cum se manifestă asta? Printr-o „anumită letargie, o dificultate de a discuta și un sentiment de deznădejde". Trei sferturi dintre cei analizați au declarat că fotbalul este pentru ei cel mai important lucru și 70 la sută au afirmat că este subiectul principal de discuție. Doar 10 la sută s-au declarat mulțumiți că s-a terminat sezonul fotbalistic. Acum, adevărul este că o discuție cu nevasta poate fi, uneori, mult mai plictisitoare decât o bere fierbinte.

NUMĂRUL DE TELEFON AL LUI DUMNEZEU

„Alo, Dumnezeu?". Așa începe o convorbire telefonică în casa unor americani. Și asta de când cu comedia „Bruce Atot-Puternicul" (Jim Carrey, Jennifer Aniston), în care apare pe ecran numărul de telefon al lui Dumnezeu! Jim Carrey este un prezentator de știri televizate care se crede înzestrat de Dumnezeu (interpretat de Morgan Freeman!) cu puteri supranaturale. Ca să comunice cu Dumnezeu, Jim Carrey formează numărul de telefon al Atot-Puternicului și de aici începe nebunia. Unii spectatori și-au notat numărul de telefon și-l apelează de zor, doar-doar... Numai că numărul aparține unor simpli cetățeni din diferite state, iar aceștia sunt atât de terorizați de doritorii de conversații cu Dumnezeu, încât s-au gândit să dea în judecată studioul „Universal Pictures".

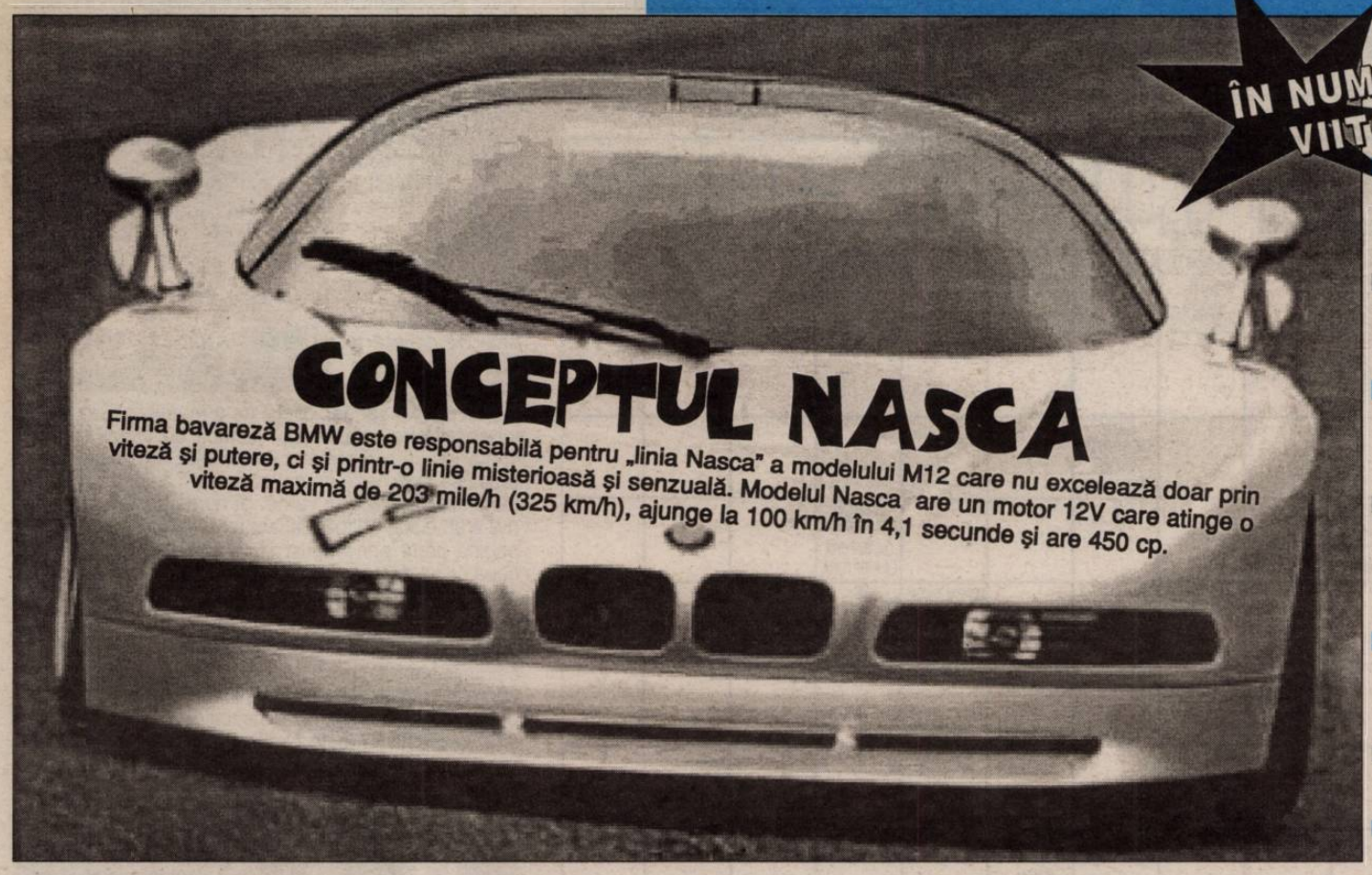

CONCEPTUL NASCA

Firma bavareză BMW este responsabilă pentru „linia Nasca" a modelului M12 care nu excelează doar prin viteză și putere, ci și printr-o linie misterioasă și senzuală. Modelul Nasca are un motor 12V care atinge o viteză maximă de 203 mile/h (325 km/h), ajunge la 100 km/h în 4,1 secunde și are 450 cp.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Pantoful care produce energie*
- *Experimente genetice în Biblie*
- *Ce ucide cu adevărat avortul?*
- *Feriți copiii de boala mâinilor murdare!*
- *Fenicienii, primii coloniști ai Braziliei*
- *Primăria din Palatul Regal*
- *Peștera lui Ali Baba*

HOROSCOP

9 - 15 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Străbateți o perioadă favorabilă din punct de vedere financiar. Curba cu pricina se odihnește la o cotă impresionantă, în tot intervalul. Atenție! Începând de miercuri sau joi pot apărea probleme sentimentale sau specifice domeniului profesional.

TAUR (21.04-21.05): Săptămâna vă rezervă două evenimente surprinzătoare. Primul se referă la bani și vă înseninează, iar al doilea se referă la relațiile interumane, care cunosc o consolidare binevenită. Pentru cei născuți în ultimul decan, pot apărea mici probleme cu sănătatea la mijlocul perioadei.

GEMENI (22.05-21.06): Perioadă de indecizie, de calcule și tăiere a firului în patru, de scormonire obsesivă a avantajelor și dezavantajelor unei decizii care nu mai suportă amânare. Din fericire, pe fondul unui psihic robust și cu influența benefică a unor amici, hotărârea dv. va fi optimă. Nimic nou despre bani.

RAC (22.06-22.07): Se pare că vă veți afla în mijlocul unor situații delicate, care vă vor solicita din plin tactul și înțelepciunea. Rolul de arbitru nu prea vi se potrivește, Racii fiind îndeobște prinși în pânza de păianjen a stărilor emoționale. Curba financiară este în continuă creștere, poate veți primi și ceva bani.

LEU (23.07-22.08): Parcurgeți o săptămână mult mai dinamică decât precedenta. Inițiativele dv. profesionale (sau de afaceri) și extraprofesionale au multi sorți de izbândă și încrederea în sine este acum arma secretă. Pregătiți astfel câteva reușite pentru viitorul apropiat, care vor avea consecințe și-n plan material.

FECIOARA (23.08-21.09): Incertitudini și căutări în domeniul sentimental, ambiții rămase fără rezultat în sfera profesională. Iată care ar fi caracteristicile perioadei, dacă astrele nu mint (nici ele nu sunt ușă de biserică!). Partenerul vă produce o iritare destul de profundă, dar veți ști să-l temperați la timp, ca să nu ajungeți la resentimente.

BALANȚA (22.09-22.10): O dorință mai veche este pe cale să se îndeplinească (luni sau marți), însă ezitările dv. riscă să provoace o nouă amânare. Pe de altă parte, curba financiară are o alură avantajoasă, deși creșterea ei este lentă. Având în vedere cotele pe care le atingeți vineri, s-ar putea să primiți bani, o sumă frumușică.

SCORPION (23.10-21.11): Pânzele destinului dv. sunt umflate la maximum de un alizeu neastâmpărat care bate din direcția financiarului. Se pare că vi se vor îndrepta pașii spre casierie. Dar zâmbetul dv. va fi, probabil, dijmuit de un mic incident sentimental, provocat de o gluma nesărată.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Simțiți dorința nestăvilită de a schimba ceva. Vitalitatea este acum aliatul cel mai de preț și ar fi bine să nu vă pierdeți energia pe direcții minore ale vieții. Prilejurile de afirmare vin în întâmpinarea celor ce-și propun lucruri mari, nu vă risipiți potențialul intelectual și psihic. Veşti bune de departe, duminică.

CAPRICORN (21.12-19.01): Toate curbele astrale importante se află peste normal, cea mai „răsărită" fiind cea a emoționalului. Se pare că s-a instalat în cugetul dv. o relaxare. Vă demobilizează și totodată vă nutrește speranța pentru câteva zile cu adevărat relaxante. Nu lăsați întâmplarea să vă păstorească destinul.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Suprasolicitările intelectuale și fizice din ultimul timp încep să-și lase amprenta asupra randamentului dv. O stare de iritare se instalează în sufletul dv. Dar Soarele și Mercur vor favoriza primirea unei veşti financiare foarte bune și tonusul se va redresa curând. Atenție la un Capricorn din anturaj!

PEȘTI (19.02-20.03): Alura curbei financiare este cel mai remarcabil aspect astral al perioadei, în rest e liniște și pace. Se pare că miercuri sau joi veți primi bani (sau o veste semnificativă în acest sens), iar în weekend este posibilă o întâlnire în urma căreia va trebui să luați de urgență o decizie importantă.

Personalitățile săptămânii: *Tudor Vladimirescu, Ion Petrovici, Vasile Alecsandri, Haricleea Darclée;* Francisc Bacon, Jacques-Yves Cousteau, Richard Strauss, Harriet Beecher Stone, George Bush senior.
Notă: La 15 iunie 2003 se împlinesc 114 ani de la moartea fizică a lui Mihai Eminescu.

Abonamente la „Magazin" direct la redacție!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	30.000 LEI	☐ 3 LUNI	90.000 LEI	☐ 5 LUNI	150.000 LEI
☐ 2 LUNI	60.000 LEI	☐ 4 LUNI	120.000 LEI	☐ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcați cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, județul _____.

ABONAȚI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

Prețul abonamentului contractat direct la redacție, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a prețului revistei.

Cheltuielile poștale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacție.

Tombola fidelității, organizată la sfârșitul anului și rezervată doar cititorilor abonați direct la redacție, vă oferă șansa de a câștiga unul din premiile valoroase acordate.

Nu aveți decât să trimiteți printr-un mandat poștal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi prețurile în talonul alăturat) și puteți beneficia de toate avantajele enunțate. În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal. Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la tel. 021/222.83.36

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimițând, pe adresa redacției (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe șase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacției la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Județeană MUREȘ TARGU-MUREȘ

SERIE NOUĂ - 629 • ANUL XLVI • 12 IUNIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 24 (2379)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Nu ne foloseşte la nimic faptul că am cucerit Luna, dacă pierdem Pământul.
(François Mauriac)

Femeia adulteră era arsă, la saxoni. La egipteni, i se tăia nasul. La romani, i se tăia capul. Acum, în întreaga lume, se râde de soţul ei.
(Philipe Bouvard)

Oamenii pe care putem conta sunt cei de care nu avem nevoie.
(Sacha Guitry)

Fericenii
primii colonişti ai Braziliei

Femina club

Indiscreţii
La petrecere

Dosarele frumuseţii
Virtuţile ceaiului

Laetitia Casta visează la răcoarea palmierilor de la Mamaia

TV
- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Paparazzi în viaţa intimă a plantelor

SUPRAREALISM VEGETAL

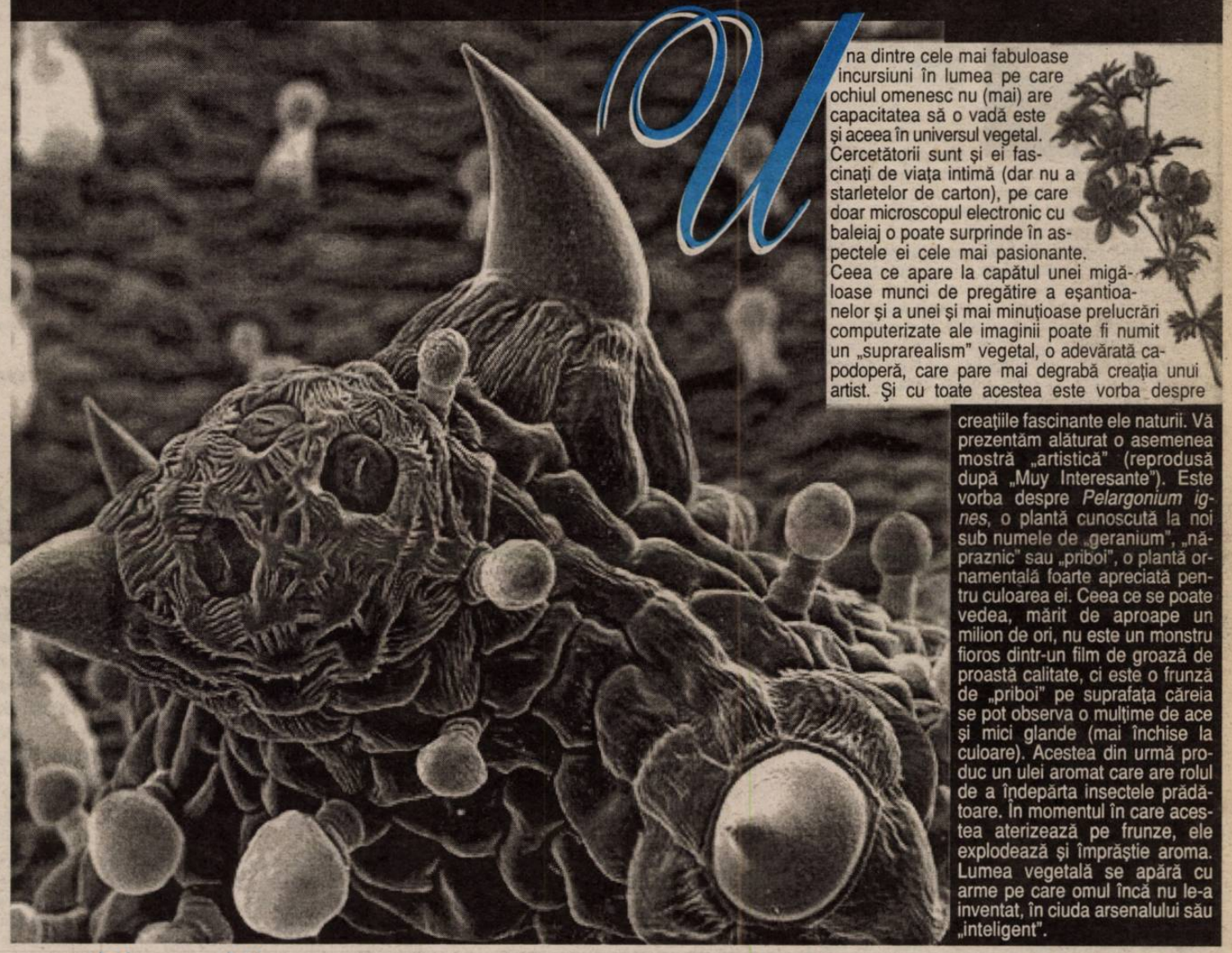

Una dintre cele mai fabuloase incursiuni în lumea pe care ochiul omenesc nu (mai) are capacitatea să o vadă este şi aceea în universul vegetal. Cercetătorii sunt şi ei fascinaţi de viaţa intimă (dar nu a starletelor de carton), pe care doar microscopul electronic cu baleiaj o poate surprinde în aspectele ei cele mai pasionante. Ceea ce apare la capătul unei migăloase munci de pregătire a eşantioanelor şi a unei şi mai minuţioase prelucrări computerizate ale imaginii poate fi numit un „suprarealism" vegetal, o adevărată capodoperă, care pare mai degrabă creaţia unui artist. Şi cu toate acestea este vorba despre creaţiile fascinante ele naturii. Vă prezentăm alăturat o asemenea mostră „artistică" (reprodusă după „Muy Interesante"). Este vorba despre *Pelargonium ignes*, o plantă cunoscută la noi sub numele de „geranium", „năpraznic" sau „priboi", o plantă ornamentală foarte apreciată pentru culoarea ei. Ceea ce se poate vedea, mărit de aproape un milion de ori, nu este un monstru fioros dintr-un film de groază de proastă calitate, ci este o frunză de „priboi" pe suprafaţa căreia se pot observa o mulţime de ace şi mici glande (mai închise la culoare). Acestea din urmă produc un ulei aromat care are rolul de a îndepărta insectele prădătoare. În momentul în care acestea aterizează pe frunze, ele explodează şi împrăştie aroma. Lumea vegetală se apără cu arme pe care omul încă nu le-a inventat, în ciuda arsenalului său „inteligent".

BĂTĂLIA PENTRU MARTE

După moneda unică, euro, după intenţia de a dezvolta o reţea de sateliţi proprie, pentru navigaţie, Europa intră pe faţă în competiţie cu SUA şi de data asta ţinta este extraterestră: planeta Marte. Aceasta, după ce, săptămâna trecută, Agenţia Spaţială Europeană (ASE) a făcut primul pas spre explorarea marţiană, lansând de la Baikonur (Kazahstan), cu ajutorul unei rachete Soyuz, prima sa sondă spaţială, botezată *Mars Express*. David Southwood, director ştiinţific la ASE, nu îşi ascunde bucuria: „Europa este în drum spre Marte... şi suntem mândri de rapiditatea cu care am câştigat acest pariu... O asemenea aventură spaţială era de neconceput acum douăzeci de ani. Facem acum primul pas. Sper ca liderii europeni să înţeleagă, cum e cazul cu cei din Franţa, că ţările dezvoltate trebuie să aibă propriile proiecte în spaţiu...". Călătoria „Expresului de Marte" care a profitat de apropierea maximă a „surorii" de Pământ, situaţie care se petrece o dată la 17 ani, când cele două planete se află la doar 55 milioane kilometri, va dura aproape şapte luni. Cu cinci zile înainte de a se plasa pe o orbită marţiană, un modul de construcţie britanică, numit *Beagle 2*, se va detaşa de sondă şi va „ateriza" pe suprafaţa lui Marte. Ajuns acolo, *Beagle 2*, care poartă numele corăbiei folosite de Charles Darwin, se va deschide ca un ceas de buzunar, îşi va desface cele patru panouri solare şi va scoate un braţ robotic care va culege mostre de sol marţian, datele obţinute urmând a fi transmise spre Pământ. Cursa spre Marte pare să fie motivată de o idee care ar putea fi rezumată în două întrebări: S-ar putea petrece o catastrofă similară cu cea de pe Marte şi pe Pământ? Şi dacă se va întâmpla asta, ar putea Omul să se mute pe Marte? Întrebări de roman SF, atâta vreme cât motivele reale ale „cuceririi" Planetei Roşii pot fi cu totul altele...

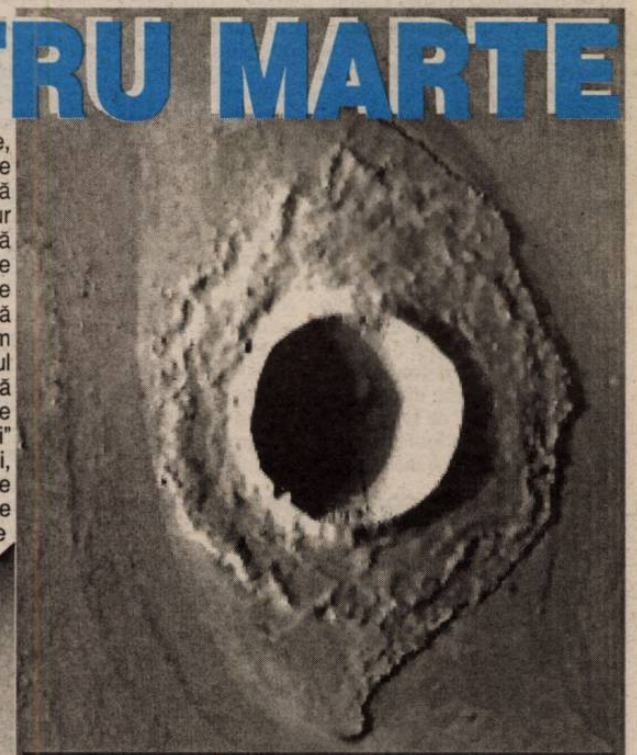

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

„SCIENTIFIC AMERICAN" VORBEŞTE ROMÂNEŞTE

Câteva reviste americane am citit şi eu în tinereţe, cu regularitate la Biblioteca Americană de pe strada Sahia (fostă), Newsweek, Time, New Yorker, National Geographic, şi printre acelea, din când în când s-a numărat şi „Scientific American". Ţin minte că era o revistă din care am aflat o mulţime de lucruri interesante pe vremea aceea, când din presa românească nu prea aveai ce să citeşti interesant. Citeam „Scientific American" mai mult pentru că lucram unde lucrez şi astăzi, adică la o revistă de popularizare a ideilor ştiinţifice, şi zonele se intersectau. Descopăr astăzi cu plăcere că această veche revistă americană apare şi în limba română, la Bucureşti, chiar dacă sub titlul ei original. Am răsfoit în weekendul care a trecut cele patru numere ale revistei lunare care au apărut până acum, debutul versiunii româneşti înregistrându-se în decembrie anul trecut şi nu pot să-mi ascund o bucurie lăuntrică. Subiectele sunt „la zi", ilustraţia este sobră şi la obiect, temele sunt atrăgătoare. O compar involuntar, la o scară mult superioară, evident, cu „Ştiinţă şi Tehnică" (astăzi, şi ea într-o formulă îmbunătăţită), şi regăsesc acea rigoare ştiinţifică al cărei public ţintă sunt mai curând specialiştii decât publicul larg, un cuvânt greu, în privinţa textului, avându-l traducătorii în limba română a textelor originale. Cu toate acestea, subiectele dezbătute sunt uneori şi de interes general şi observ aici, cu plăcere nedisimulată, mâna lui Mihai Bădescu, cel care la un moment dat, înainte de '89, avea cea mai mare bibliotecă de literatură sf din România, şi care de 13 ani se ocupă cu tenacitate de popularizarea ştiinţei la TVR. Din ultimul număr am reţinut câteva articole cum ar fi „Bombe ghidate prin satelit, GPS şi războiul care urmează", „Bea pentru propria ta sănătate?", dar şi „Reconstrucţia piramidei alimentare". Un început promiţător pentru „Scientific American", şi sper ca hainele româneşti să nu i se demodeze niciodată.

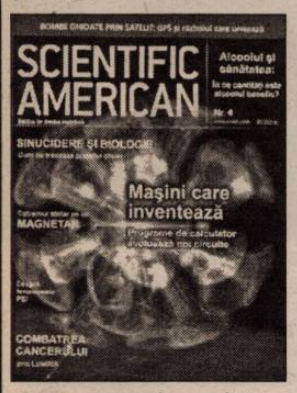

„CLUBUL ULTIMILOR MOHICANI AI TEATRULUI"

Vineri, în foaierul Teatrului Naţional din Bucureşti, s-a deschis Reuniunea internaţională a reprezentanţilor Teatrelor Naţionale din Sud-Estul Europei, la care au fost prezenţi directori de teatru din Serbia, Grecia, Cipru, Slovenia, Macedonia, Bosnia, Croaţia, Moldova şi Albania. „Misiunea teatrelor naţionale este aceea de a fi, alaturi de academii şi universităţi, primele instituţii de cultură din ţările noastre. Clubul Teatrelor Naţionale îşi propune să redefinească statutul şi misiunea teatrelor naţionale în contextul geo-politic actual, să încurajeze dialogul şi să faciliteze cunoaşterea între directorii de teatre sud-est europene. De asemenea, vrem să identificăm formele concrete de cooperare prin schimburi de artişti, coproducţii, turnee, publicaţii, culegeri de dramaturgie şi artă teatrală din această parte a lumii", a spus Dinu Săraru, directorul general al TNB. Preşedinţia asociaţiei directorilor de teatre naţionale, pe care scriitorul Dinu Săraru o numea metaforic „Clubul ultimilor mohicani ai teatrului" – va funcţiona prin rotaţie anuală, TNB asigurând secretariatul permanent al Clubului. Cu ocazia reuniunii din weekend, pe lângă o serie de dezbateri pe teme de artă teatrală, discuţii şi comunicări, au fost vizionate şi cele două premiere din actuala stagiune a Naţionalului, „Cei 150", de Dan Puric şi „Visul unei nopţi de vară", în regia lui Felix Alexa, precum şi festivitatea de înmânare a medaliilor Teatrului Naţional.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

NICOLA AMARIEI, Buzău: „...M-am întors de curând din străinătate şi, printre altele, mi-am adus câteva reviste de astrologie italiene. În numărul dedicat zodiei Săgetător (în care sunt născută) se spune că are cele mai frumoase şi mai descurcăreţe femei, dar au mare ghinion în dragoste tocmai datorită frumuseţii lor. Am rămas încântată, dar în numărul dedicat zodiei Scorpion se scrie că femeia aceasta are cele mai nobile calităţi, inclusiv fizionomia şi formele corpului (...) ce să mai înţelegi din asta? În ceea ce priveşte perechea ideală, se spune că Săgetătoarele trebuie să caute partener în Balanţă şi Peşti, iar dumneavoastră aţi scris că au afinitate maximă numai faţă de Gemeni şi că trebuie să se ferească de Tauri şi de Raci. Pe cine să cred? Mie ce mi se potriveşte, având în vedere că, deşi spune lumea că sunt foarte frumoasă, sunt şi foarte serioasă şi vreau să-mi alcătuiesc o familie trainică (...)? Ce înţeleg astrologii când spun că femeia «x» trebuie să «caute» partenerul ideal? Nu vi se pare că parcă nu ţin seama de realitate? Poate o femeie să aibă atât de mult timp liber încât să verifice cât mai mulţi bărbaţi şi să-l selecteze pe cel ideal? Nu vi se pare o exagerare de basm, o poveste care mai mult agită spiritele şi nu are nici o legătură cu realitatea?"

TOMA CRISTIAN, Suceava: „...Am apreciat ilustraţiile de la această rubrică şi aş dori, dacă se poate, să ne prezentaţi cât mai multe şi cu explicaţiile de rigoare. Ştiu că în perioada evului mediu a existat o tendinţă foarte accentuată către explicarea astrologiei prin intermediul graficii, fapt care a contribuit la consolidarea credibilităţii acestei ştiinţe. Există şi o mare implicare a astrologiei în medicină. Vă mulţumesc!"

Poate fi statornică o femeie frumoasă?

– Stimată doamnă, pentru un bărbat îndrăgostit, cea mai frumoasă femeie din lume este cea care reprezintă obiectul iubirii lui pătimaşe. În documentaţia mea, femeia-Săgetător este, într-adevăr, de o frumuseţe excepţională, dar şi de o exigenţă sporită în alegerea perechii „ideale". Astrologii studiaţi de mine susţin că femeia de acest gen este statornică, dar îi place al naibii de mult să flirteze, să fie înconjurată şi admirată de bărbaţi, fără să aibă aventuri galante în adevăratul sens al expresiei. De altfel, aceasta este o caracteristică generală a femeilor apetisante, nu numai a Săgetătoarelor. În ceea ce priveşte afinităţile sentimentale, îmi menţin părerea, care de fapt nu este a mea, ci a şcolii de astrologie engleze: Gemenii sunt „ideali" pentru Săgetătoare. Am spus şi cu alte prilejuri că „tezele" diverşilor astrologi de meserie nu coincid în multe aspecte, cu excepţia celor de esenţă, or tema atracţiei cu deznodământ fericit este foarte alunecoasă.

Zodiacul şi medicina

– Stimate domnule *Toma Cristian*, vă satisfacem dorinţa prezentând o planşă celebră din secolul XIV, cu autor necunoscut, în care sunt prezentate corespondenţele dintre zodii şi anumite zone ale corpului uman. Trebuie spus că această concepţie nu a fost adoptată şi de celebrul taumaturg Paracelsus (sec.XV), care vedea următoarele asocieri: creier-Lună, inimă-Soare, splină-Saturn, plămâni-Mercur, stomac-Marte, ficat-Jupiter şi rinichi-Venus. Despre alte aspecte astro-medicale vom vorbi într-un număr viitor.

RADU IANIERI

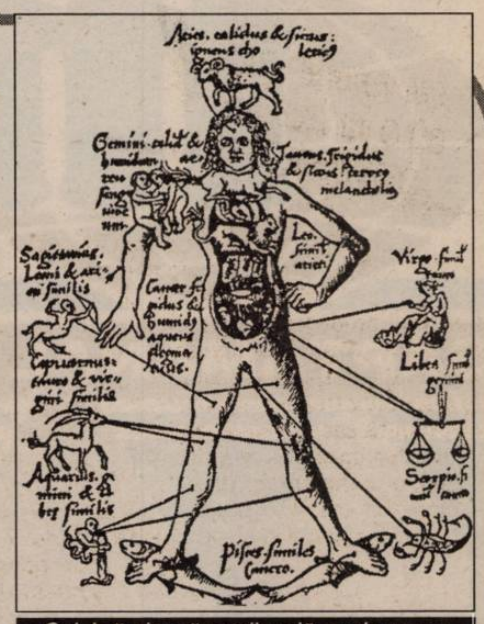

Celebră planşă medievală, unde corespondenţele sunt următoarele: cap-Berbec, gât-Taur, braţe-Gemeni, piept-Leu, stomac-Balanţă, organe genitale-Scorpion, rinichi-Fecioară, pulpe-Săgetător, genunchi-Capricorn, gambe-Vărsător şi labele picioarelor-Peşti

ANCHETA săptămânii

Îţi place să-ţi domini partenerul?

Tendinţa de a-l domina pe cel de lângă tine, într-un mod subtil sau evident, ocazional sau permanent, este specifică majorităţii indivizilor. Rareori însă această tendinţă este mărturisită în relaţia de cuplu. Cei care au avut bunăvoinţa să participe la această anchetă au dat dovadă de o sinceritate şi o rigoare pline de învăţăminte care, sperăm, nu vor trece neobservate de cei tentaţi să-şi domine partenerul.

◆ Chiar dacă aş spune că nu-mi place, şi chiar n-aş minţi, adevărul e că există o tendinţă instinctivă de a o face, căreia îi cad şi eu pradă adesea. Mă simt lezată, ca orice om, când cel de lângă mine încearcă să-mi deturneze obişnuinţele, modul meu de a fi şi în cazul ăsta încerc să-l corectez. Să devin mai puternică decât el, să-l pot domina. Doar atunci când echilibrul meu interior e în primejdie. *(Patricia Albu, 23 ani)*

◆ Fiecare are această tendinţă şi cred că e o mare prostie. În dragoste mai ales, relaţia trebuie să fie mereu sincronizată. Dacă faci un pas înapoi sau înainte, cel de lângă tine trebie să te urmeze. În acest flux şi reflux, nimeni n-are voie să trişeze încercând să-l domine pe celălalt, pentru că în acest fel se distrug echilibrul şi armonia relaţiei. *(Doru Nicolae, 25 ani)*

◆ Îmi place, sigur că da, dar când îmi dau seama că am întrecut măsura încerc să mă stăpânesc. *(Anca Preotescu, 17 ani)*

◆ Unora le place să fie dominaţi. Prietenul meu e foarte fericit când îi dau o sarcină sau când îl manevrez. Probabil că şi lui i-ar plăcea să mă domine dar nu îndrăzneşte pentru că sunt mai puternică decât el. *(Angela Danciu, 18 ani)*

◆ Nu, pentru că n-aş suporta o marionetă lângă mine. *(Sorina, 18 ani)*

◆ Şi da, şi nu. Recunosc că îmi place să mă joc. S-o pun la încercare pe prietena mea ca s-o cunosc mai bine. Dar o fac cu fineţe, cu tact, altfel mi-o urc în cap. *(Mihai Olaru, 19 ani)*

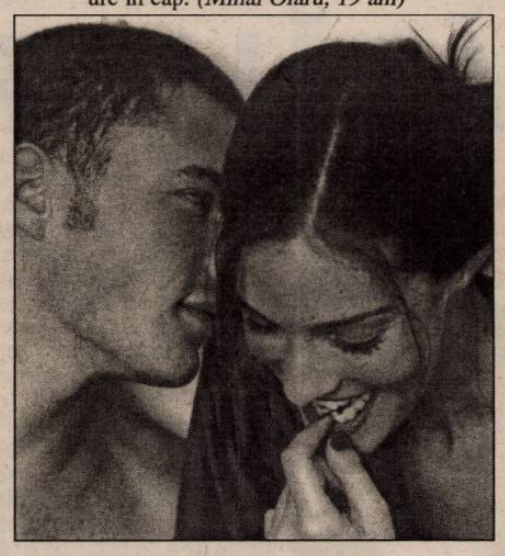

◆ Nu m-aş încurca cu cineva slab de înger. Îmi place uneori să fiu dominată de iubitul meu, dar fără să încerce să-mi impună ceva. Un bărbat puternic nu trebuie să dea dovadă de teribilisme sau de autoritate, ca să-şi afirme acest atu. Poţi simţi că eşti dominată printr-un zâmbet anume sau prin câteva cuvinte spuse cum trebuie şi când trebuie. *(Lelia, 22 ani)*

◆ E normal să-l domini pe cel de lângă tine, dacă nu ştie să se comporte. Până învaţă. *(Sandra, 17 ani)*

◆ Întreaga lume e construită pe principiul dominaţiei. E ca un motor care face ca lumea să se mişte, să progreseze. *(Dănuţ Visu, 18 ani)*

◆ Există un instinct de dominare bun şi unul rău. Când şlefuieşti caracterul nesuferit al partenerului impunându-i anumite norme de gândire, de comportament etc., e OK. Când îi spui, „dă-te la o parte, că trec eu", instinctul de dominare trebuie pus la stâlpul infamiei. *(Cornelia Anca Zidaru, 26 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

SĂNĂTATE PRIN CĂSĂTORIE

Numeroase studii atestă faptul că sănătatea oamenilor este asigurată în bună parte de căsătorie. În primul rând pentru că excesele din perioada dinaintea căsătoriei – alcoolul, ţigările, nopţile albe sau, în unele cazuri, drogurile – sunt mult diminuate după căsătorie, armonia conjugală având nevoie de un comportament echilibrat. Riscul decesului prematur al bărbaţilor căsătoriţi scade, în raport cu burlacii, cu aproximativ 10%. Proporţia este însă doar de 3% în cazul femeilor. La menţinerea sau la ameliorarea sănătăţii contribuie în mare măsură dragostea, starea de bine, de mulţumire sufletească şi certitudinea că partenerii se pot baza unul pe celălalt şi, nu în ultimul rând, viaţa sexuală regulată, un antidot magic al stresului cotidian.

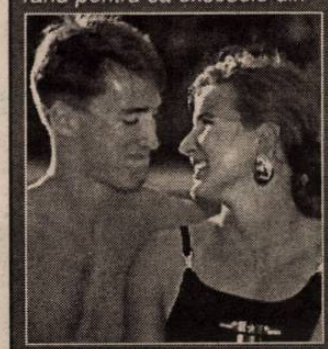

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 71341.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Un român vrea să o ia înaintea americanilor!

Pantoful care produce energie

În nr. 18 din 1 mai a.c., revista noastră a prezentat câteva realizări de ultimă oră în domeniul producerii curentului electric, în cadrul articolului „Amintiri din viitorul lui Jules Verne". Este vorba despre încălțămintea prevăzută cu un mic dispozitiv (numit *elastomer dielectric)* capabil să producă energie electrică în timpul mersului – realizator: institutul american SRI Internațional; apoi, o „nanohidrocentrală" rutieră ascunsă sub carosabil sau sub trotuar; în sfârșit, captarea și transformarea în electricitate a undelor radio „reziduale".

La numai câteva zile după publicarea materialelor, am avut surpriza să primim o scrisoare a inginerului *Nicolae POPA* din București, în care ne sunt prezentate invenții ale domniei sale, foarte asemănătoare cu cele semnalate anterior, ba chiar având unele performanțe în mod cert superioare, potrivit afirmațiilor autorului. Prezentăm mai jos, pe scurt, datele respective, nu de dragul reluării unui subiect de actualitate, ci pentru că invențile inginerului român se pare că beneficiază de un mare avantaj: sunt protejate oficial de OSIM, dinaintea apariției în România a informațiilor despre realizările institutelor americane.

ZERO COMBUSTIBIL, ZERO POLUARE. Motorul imaginat de ing. Popa este propulsat exclusiv mecanic, cu ajutorul unui resort elicoidal. Autorul îl numește *elastomotor* (nici o legătură cu *elastomerul* americanilor!) și afirmă că „are o construcție foarte simplă și foarte ieftină, este fiabil și cu mentenanță redusă, deoarece nu impune procese termice, deci nu folosește materiale termorezistente, ceea ce conduce și la o proiectare ieftină. Motorul poate fi folosit pentru antrenarea minicentralelor electrice și de încălzire a apartamentelor, la iluminarea clădirilor și a străzilor, poate antrena pompe de irigații în agricultură, pompe pentru petrol, miniautomobile de oraș etc. Acestea din urmă ar depăși cu mult celebrul Segway, care costă circa 2000 dolari și transportă o persoană, cu o viteză de... 16-17 km/h."

PICIOARE CU BATERII. *Alimentatorul electric de picior* „elimină bateriile și penele de curent în alimentarea oricărui receptor de energie electrică, precum: aparatele de iluminat, radiouri portabile, telefoane mobile, aparate de ras, de tuns ș.a.m.d. Alimentatorul funcționează atât la mersul unui individ, cât și atunci când acesta stă pe loc. Purtătorul calcă pe o placă solidară cu o tijă-cremalieră, rotind astfel pinionul pe al cărui ax este montat un minigenerator electric și deci generând electricitate. Dispozitivul poate fi folosit pentru aparatele menționate mai sus, inclusiv în locuri greu accesibile (pe munte, în peșteri etc.), atât de către civili, cât și de militari. Fața de pantoful electric realizat de SRI International, care furnizează 2 wați, cel propus de subsemnatul poate produce energie mult mai mare, întrucât este antrenat exterior la puteri mult superioare, date de generatorii electrici, totul bazându-se pe o structură de aluminiu și materiale sintetice." (Desenul ilustrativ îi aparține inventatorului)

* * *

Inventatorul bucureștean menționează că nădăjduiește ca potențialii investitori români să-i preia realizările, spre aplicare, în România, estimând cheltuieli

minime și venituri maxime. Este un punct de vedere remarcabil (sperăm să aibă ecoul așteptat), însă în discuție intră mulți alți factori, pe lângă invenția în sine, cu toate bunele intenții ale unor entuziaști. De pildă, nici o armată nu și-ar echipa militarii cu ghete având în dotare resorturi și miniangrenaje, dar pesemne că ar prelua ideea, spre a o „reorienta" într-o invenție asemănătoare, fabricată cu materiale de ultimă generație. E o opinie. Oricum, până vom scăpa de obsesia încălzirii apartamentelor folosind elastomotorul, așteptăm cu interes real și reacțiile cititorilor noștri.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pasageri în TRENUL ZBURĂTOR

După 20 de ani de cercetări, Transrapidul, trenul cu suspensie magnetică având o viteză de 450 km/h, va intra în exploatare comercială. O premieră mondială care va avea loc în 2004, în China.

„Levitație" magnetică! Un concept revoluționar dar vechi de pe vremea bunicilor, al cărui brevet a fost depus în Germania în 1934 de către inventatorul Herman Kemper. De-abia prin anii '70, inginerii de la Siemens și Thysen Krupp au încercat să finalizeze acest proiect. Principiul de funcționare e simplu: vehiculul este pus în suspensie cu ajutorul unor magneți de dimensiuni adecvate, pentru a elimina pierderile de energie datorate frecării pe linie. În 1983 a fost creată prima pistă de încercări la Emsland (Germania) dar după puțin timp proiectul a fost abandonat din motive de presupusă nerentabilitate, costurile sale fiind uriașe. La baza trenului denumit Transrapid care îmbracă, asemenea unui manșon, linia de rulare în formă de T, se află, de-o parte și de alta, electromagneți care sunt atrași de bobinele magnetice dispuse pe linie, menținând trenul astfel, în suspensie. Distanța dintre tren și linie este de 1 cm, o altitudine foarte bine controlată, cea mai mică neregularitate

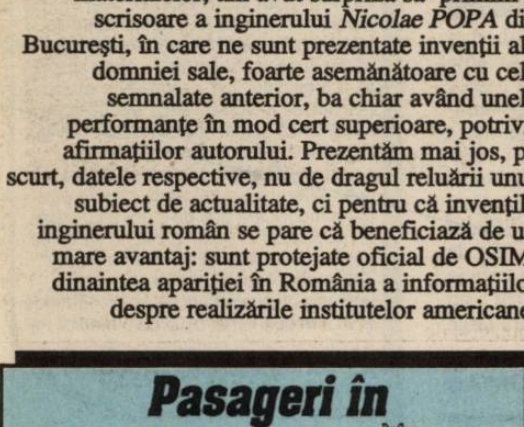

fiind resimțită de pasageri. Transrapidul are un rival care se află în stadiu experimental. Este vorba de proiectul japonez Maglev. În momentul în care va fi finalizat, acest tren cu suspensie magnetică va circula, într-un viitor apropiat, între Tokio și Osaka. Maglev va „levita" la 10 cm deasupra liniei, necesitând așadar o forță de respingere cu mult mai mare decât în cazul Transrapidului. Pe linia în formă de U se află amplasate două ansamble de bobine dispuse lateral pe cei doi pereți verticali. Unul din ansamble asigură propulsia iar celălalt „levitația" și ghidajul.

În cazul unei pene de curent, o serie de baterii intră în funcțiune, trenul putând fi frânat. Una dintre problemele pe care le ridică acest tip de tren este legată de influența câmpului magnetic asupra sănătății pasagerilor, magneții supraconductori provocând câmpuri electromagnetice importante, mai ales în cazul trenului Maglev. În ceea ce privește Transrapidul, acesta produce un câmp magnetic egal cu cel al Pământului, nefiind așadar periculos pentru pasageri.

Trenurile cu suspensie magnetică ridică însă o problemă care în unele din marile orașe ale lumii e insurmontabilă: inexistența spațiului de construcție a liniei suprainălțate până în centrul orașelor. Pentru a escamota acest neajuns, ar fi nevoie de un tunel până în centrele urbane, care implică costuri enorme. Trenurile de mare viteză – TGV – nu ridică o astfel de problemă, întrucât folosesc infrastructurile existente până în gările centrale.

DORIN MĂRAN

Marile aventuri ale mileniului trei

CĂLĂTORIE SPRE CENTRUL PĂMÂNTULUI

Un cercetător californian, geofizicianul David Stevenson de la celebrul CalTech – Institutul de Tehnologie al Californiei, vrea trimită „o sondă", într-o adevărată călătorie spre centrul Pământului?! Interiorul planetei noastre este cel puțin la fel de misterios și merită cel puțin o atenție egală cu „obiectivele" cosmice, care se bucură de fonduri de cercetare de miliarde bune de dolari! Și, în fond, câmpul magnetic creat de nucleul Terrei este nu doar cel care face acele busolelor să se îndrepte spre nord, dar ne și protejează de ucigașele radiații ale spațiului cosmic pe care tocmai ne-am propus să îl cucerim. Cum arată acest centru? Solid, ne spun seismografele, dar înconjurat cu un strat de metal topit și... de încă foarte multe întrebări!

Profesorul Stevenson are în plan crearea unei spărturi în crusta terestră prin detonarea unui focos nuclear sau prin recurgerea la „ceva" care să ne furnizeze o cantitate similară de energie. „Spărtura se umple rapid cu fier lichid și în această topitură se scufundă sonda – de dimensiunile unei portocale. Fierul este mai greu decât roca înconjurătoare, așa că spărtura va continua mereu să coboare, închizându-se prin locurile prin care a trecut, ajungând în câteva zile direct în centrul Pământului. De aici ne va transmite semnale seismice furnizând informații despre structura Pământului", spune Stevenson. Distanța parcursă va fi de peste 3.000 km, până la marginea exterioară a nucleului topit iar efectul va fi echivalent cu cel al unui cutremur de magnitudine 7 pe scara Richter. Semnalele primite vor fi totuși slabe: captarea lor se va face cu stația americană Ligo, special construită pentru detecția undelor gravitaționale...

„Vom afla multe despre Pământ, planeta pe care trăim, compoziția și temperatura nucleului său... Acestea sunt doar câteva dintre întrebările cele mai provocatoare", spune Stevenson. „Vom afla de ce avem un câmp magnetic și de ce acesta durează de atât de multă vreme". Cât despre trimiterea sondei, aceasta va semăna cu... un vulcan funcționând invers! Sonda va fi realizată dintr-un material care să suporte atât fierul topit, cât și enormele temperaturi și presiuni din centrul Terrei. Să nu uităm că centrul planetei se află la peste 6.300 km iar sonda va emite spre suprafață unde seismice de înaltă frecvență. Este vorba evident despre o misiune „dramatică", după cum o caracterizează prof. Stevenson, care ne va aduce însă informații fundamentale privind compoziția nucleului, modul în care s-a format Pământul, cum s-a separat nucleul lichid de mantaua solidă și cum a fost generat câmpul magnetic.

Există și specialiști care consideră planurile lui Stevenson nepractice, deși nu se sfiesc să declare că sunt intrigați de ele. O altă problemă ar putea să apară din cauza pragului de 150 de kilotone (deci un cutremur de magnitudine 5-6!) acceptat pentru testele nucleare (deși SUA nu au aderat la Tratatul care interzice orice teste nucleare subterane!). Alții, în fine, declară că există o mulțime de proiecte guvernamentale care sunt mult mai puțin motivate și se bucură totuși de finanțări astronomice...

Ligo – centrul de control al misiunii

MIHAELA DOROBANȚU

Șoareci transgenici

Dacă omul ar ajunge să trăiască, de exemplu, în loc de 70-80 de ani, peste 110-120 de ani, poate că și lumea ar părea mai frumoasă. Deocamdată, calea către vârstele oarecum matusalemice o bat alte mamifere – șoareci supuși unor manipulări genetice. Martin Holzenberg, conducătorul unei echipe de cercetători de la Inserm, a anunțat crearea unor „super-cobai", a căror durată de

viață depășește media cu 50%. Manipularea s-a realizat asupra genei numite IGF-1, moleculă-cheie în creșterea și în proliferarea celulelor. Este primul asemenea rezultat obținut pe o specie de mamifere (cei 250 de cobai au trăit 900 de zile, față de 600 zile, cât este media), dar până se va ajunge la om mai avem de așteptat. Poate, o viață actuală, de pământean?...

Mănușa termică...

La Universitatea Stanford (SUA) a fost conceput un dispozitiv capabil să reducă rapid temperatura corpului uman, cu 3º C. Rapid Thermal Exchange se numește și poate fi comparat cu o „mănușă termică", adică un spațiu restrâns prevăzut cu o placă refrigerantă, în interiorul căruia se creează vid. Temperatura joasă se menține printr-un circuit de apă rece, mecanismul accelerând debitul sangvin local și mărind efectul de răcorire. Astfel, sângele ajuns la inimă este suficient de proaspăt, pentru a putea îmbunătăți funcționarea majorității organelor și deci consumul lor energetic. Acest procedeu ajută în prezent la reducerea timpului de recuperare a sportivilor ce depun eforturi intense, fapt ce ameliorează performanțele cu circa 20%. Dar, cu avizul autorităților sanitare, se intenționează ca mănușa termică să fie utilizată și la tratarea atacurilor de cord sau a accidentelor cerebrale.

...și șoseta dublă

Această invenție aparent simplă, dar și extrem de practică și utilă, firește că nu a fost realizată pentru oameni cu mai mult de două picioare. Firma Bisocks Skitech a conceput produsul ca rezolvare a mai multor probleme ce se pot ivi la nivelul labei piciorului. Astfel, partea exterioară a șosetei, realizată din lână, izolează foarte bine împotriva frigului. Șoseta internă (introdusă în prima și fixată de ea prin țesături plate) este din termolit – un amestec de fibre compuse din lână, poliester, polinamid, acril și lycra – și servește la reglarea și eliminarea surplusului de umiditate. În acest fel, șoseta dublă protejează în special picioarele cu pielea sensibilă, împotriva bătăturilor și a băsicilor. (A.N.P.)

Răpiți de OZN-uri

Experimente genetice în Biblie

Relatări privind experimente genetice, asemănătoare celor asociate răpirilor OZN, se găsesc în foarte multe tradiții și mituri. Și textele biblice par să fie ecoul unor astfel de întâmplări, care i-au impresionat pe cei din vechime. N-ar fi exclus deci să ne confruntăm doar cu fațete diferite ale unui singur fenomen, probabil mult mai profund.

Păcatele îngerilor căzuți

Din Biblie, aflăm că „fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe care și le-au ales... s-au împreunat fiii lui Dumnezeu cu fetele oamenilor, și le-au născut ele copii: aceștia erau vitejii care au fost în vechime oameni cu nume." (Geneza 6; 2, 4). *Cartea lui Enoh* (apocrifă, conform bisericii noastre, dar canonică pentru creștinii din Etiopia) aduce mărturii suplimentare privind faptele „veghetorilor care păcătuiesc cu fiicele oamenilor".

Biologia ne spune că indivizii unor specii diferite nu pot avea urmași sau, dacă speciile sunt înrudite, urmașii sunt sterili. Deci, dacă acceptăm litera Bibliei, fie „fiii lui Dumnezeu" la care se face referire aparțineau speciei umane (deși erau dintr-o altă rasă decât cea care începe cu Adam și Eva), fie copiii nu au fost concepuți pe căi firești, ci folosind tehnici speciale, cum ar fi, pentru noi, cele de tipul ingineriei genetice.

Noe – hibridul reușit?

În Biblie se mai spune că urmașii hibrizi pe care îngerii i-au avut cu pământencele nu au fost pe placul lui Dumnezeu. El a hotărât prin urmare să-i pedepsească pe îngeri și să nimicească urmașii acestora prin Potop. În Cartea lui Enoh există și un pasaj tulburător în acest sens. Când s-a născut *Noe*, el a fost atât de *diferit de orice alt copil*, încât tatăl acestuia, Lameh, disperat, îi spune tatălui său, Matusalem, că: „nu-i ii seamănă deloc și nu pare să țină de neamul omenesc", întrucât „avea pielea albă ca zăpada și roz ca un trandafir și un păr alb și lung ca lâna" și ochii „strălucitori ca razele Soarelui". El mai spune: „acesta este înger din Cer, fără îndoială, el nu este din neamul nostru" (cum vor fi arătat ceilalți copii, dacă aceste trăsături îi tulburaseră atât de mult?). Istoria de mai sus a fost găsită și în așa-numitul „pergament Lameh", datând din secolul II înainte de Hristos, găsit în 1947 la Qumran, lângă Marea Moartă. Conform ei, Lameh fusese departe de casă mai mult de nouă luni, iar când s-a întors, soția sa tocmai îl născuse pe Noe, care arăta foarte diferit de părinții săi. Nevasta lui s-a dezvinovățit, spunând: „Doamne al meu... îți jur... că sământa aceasta a fost a ta, această concepție de la tine și sădirea fructului de către tine, nicidecum de la vreun străin, de la vreun străjer ori de la vreun fiu al Cerului...".

Lameh, evident nemulțumit, cere sfatul tatălui său – Matusalem – care se adresează și el tatălui său – Enoh – aflat la marginile Pământului. Acesta răspunde că Lameh va trebui să-l considere pe Noe fiul său legitim, adăugând: „Domnul este pe cale

să facă o nouă lucrare pe Pământ". Enoh anunță că va veni Potopul care urma să nimicească *toți* pământenii, nu numai hibrizii procreați de îngerii căzuți, cruțându-l doar pe Noe și pe urmașii săi. Nu cumva Noe reprezenta, în sfârșit, hibridul reușit, cel dorit de Inteligența Superioară?

Experimentele continuă și după Potop

Menționăm în treacăt că și imaculata concepție a lui Isus de către Fecioara Maria este inclusă de către unii analiști în aceeași categorie. Dar, așa cum observă și Jacques Vallée, citându-l pe Anatole France, în scrierile celor vechi se găsesc din abundență istorii privind relații amoroase între îngeri și femeile pământence (plasate *după* Potop); între autorii acestora pot fi amintiți: Justin, Flavius Josephus, Athenagoras, Lactantius, Tertulian, Marcus Ephesianul, Eusebius, Sfântul Ambrozie, Sfântul Augustin etc. Tot de la ei ne-a rămas povața că femeile trebuie să se roage cu capul acoperit pentru a nu ispiti îngerii, sfat respectat pe scară largă până în zilele noastre.

DAN D. FARCAȘ

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 71341. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___,
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/24

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

PROVOCĂRILE PARAPSIHOLOGIEI

Practicile voodoo și fenomenele psi

Fenomenele psi se pot recunoaște chiar și în culturile și practicile cele mai vechi, de la voodoo și mesmerism, la viețile sfinților. Și toate acestea au influențat nașterea parapsihologiei. Practicile voodoo au fost primele care au recurs la transă; Dr. Franz Anton Mesmer a fost primul care a utilizat ceea ce pe vremea respectivă se numea „magnetism", pentru a vindeca pacienții de diverse boli. Nici în primul caz, nici în al doilea, nu se poate vorbi despre „intenții" parapsihologice: doar despre metode de vindecare. În ambele cazuri însă, ceea ce se poate recunoaște este efectul final: realizarea unei stări speciale de conștiență a pacientului/subiectului, o stare de relaxare generală în care acesta devenea mult mai „permeabil" la sugestiile „experimentatorului". Tehnicile folosite trezeau de fiecare dată uimire și deseori teamă sau cel puțin reținere. Mesmer deschisese însă ușa spre comunicarea paranormală. Lumea a devenit imediat interesată și acest interes nu s-a diminuat niciodată.

Nume mari...

Convingerea că fenomenele psi sunt în mod esențial fenomene fizice are însă „susporteri" de marcă, unul dintre ei fiind prof. Brian D. Josephson, Laureat al Premiului Nobel, care afirma clar: „fenomenele psihice pot deveni consistente în contact cu fizica și în același timp pot fi concepute în termeni raționali", adăugând, ca un corolar, că „multe dintre experimentele asupra paranormalului ar putea să măsoare fenomene reale, a căror studiere și înțelegere ar intra printre datoriile fizicii". Și această afirmație nu a fost făcută oriunde, ci în una dintre cele mai respectate reviste, *Physics Today*, în anul 1992! Câțiva ani mai târziu, într-un articol scris împreună cu Jessica Utts, el și-a detaliat punctul de vedere. Ce implicații ar avea pentru știință faptul că fenomenele psi ar fi reale? Sunt ele cu mult mai „misterioase" decât fenomenele care astăzi sunt perfect integrate în fizică dar cu oarecare vreme în urmă erau considerate în cel mai bun caz niște curiozități? Și care ar fi ideile relevante, necesare pentru a ajunge să extindem știința, în așa fel încât să le poată incorpora și pe ele?

Explicația finală?

Trăim, se pare, zorii unei noi perioade de investigație științifică. Cu noi cercetări care să identifice caracteristici ale fenomenelor paranormale care să poată fi testate în laboratoare de oricine ar fi interesat. Parapsihologii actuali tind să teoretizeze din ce în ce mai mult, aplecându-se de preferință asupra condițiilor fizice și mentale care favorizează manifestarea fenomenelor psi. Dar pentru mulți oameni de știință, printre care alt nume cunoscut, fizicianul Gerald Feinberg, conștiința, subiect fundamental de studiu și de gândire pentru cercetarea de parapsihologie, a intrat pe de-a-ntregul în domeniul preocupărilor pur științifice. Iar înțelegerea legăturii dintre aceasta și celelalte proprietăți ale lumii în care trăim ar putea furniza o explicație finală, nu doar pentru fenomenele psi!

EUGEN CELAN

Paşi peste bariera timpului

LA HOTARUL DINTRE VISE

John Wren-Lewis este australian, din Clovelly, New South Wales, a avut (în noiembrie 1983) o EAM, o experiență în apropierea morții, pe care a făcut-o publică. Interesant aici este faptul că relatarea sa demonstrează că nu există dovezi concludente privind relația între visele lucide și EAM-uri. El ne spune că experiența sa nu a avut nici unul din aspectele dramatice ale unei EAM. Nu a ieșit din propriul corp și ca atare nu a avut o viziune a sa, întins pe un pat de spital sau o masă de operație; nu i s-a întâmplat ca întreaga viață să-i defileze prin fața ochilor; nu a avut viziunea tunelului și nici a unui peisaj paradisiac aflat la capătul acestuia; nu s-a întâlnit cu vreo figură supranaturală, care să-l îndemne să revină în propriul său corp. Iată propriile sale cuvinte: „Pur și simplu m-am dizolvat într-un vid în afara spațiului și a timpului, într-o totală non-existență și totuși, în același timp, am trăit cea mai intensă și mai binecuvântată vitalitate pe care am cunoscut-o vreodată".

Post efectele au fost însă dramatice. John Wren-Lewis relatează că a înregistrat o modificare atât de clară a conștiinței sale, încât în primele zile nu se putea abține să nu-și pună mâinile pe partea din spate a capului pentru că avea impresia că simte cum pe acolo pătrunde în el întreaga lume, ca și cum medicii i-ar fi înlăturat calota craniană și creierul său ar fi fost expus întunecimii infinite a spațiului cosmic! De atunci simte permanent în interiorul său un „Vid Viu", devenit fondul pe care funcționează și acum conștiința sa. El spune, și revenim la mărturia sa directă: „Efectul este că trăiesc experiența a tot ceea ce mă înconjoară, inclusiv un corp complex minte-trup în vârstă de 60 de ani, ca o izbucnire permanentă a Ființei, în care orice parte este în același timp întregul, desprinzându-se din nou și din nou, cu fiecare clipă, din întunericul infinit. Mi se pare că nu mai am o existență separată ca «John», ci că sunt pur și simplu Vidul, cunoscându-se pe sine în propria sa manifestare și că tot ce se întâmplă în jur este un proces de creație continuă, în care totul devine ființă cu un permanent strigăt de bucurie... Impresia mea este mai curând că ajung acum să cunosc pentru prima oară obișnuitul tuturor lucrurilor și că ceea ce numeam eu conștiință normală fusese până în clipa aceea învăluită într-un nor."

Și totuși, revine mereu la vechea stare învăluită în nori, deși nu este vorba, spune el, de o „coborâre" pe Pământ, ci de faptul că mereu are tendința să uite de nestemata de mare preț a noii realități pe care a descoperit-o și se trezește prins iarăși de preocupări diverse, cele mai multe banale, redevenind vechiul „eu", fără nici o legătură cu „Vidul-Fond" pe care l-a cunoscut. Apoi începe brusc să realizeze că ceva îi lipsește. Și își amintește totul. Fără nici un efort. John Wren-Lewis crede că așa a ajuns să înțeleagă afirmația mistică privind viața ca o stare de uitare cronică. Prin experiența care i-a fost dată, el a ajuns să-și recunoască identitatea cu Vidul și uitarea sa a devenit acum una spasmodică, nu una cronică. Noua stare nu i-a cerut să-și schimbe radical viața – a rămas la aceleași obiceiuri, a rămas aceeași ființă, doar că, probabil, mult mai bogată...

MIHAELA DOROBANȚU

Halucinații sau legende?

SEMNĂTURA DIN... CRETACIC

Cazul lui Paul McLloyd, un profesor american de geologie de la California University, pare la început o glumă proastă. În urma unei viziuni avute pe când făcea cercetări în deșertul californian Sonoran, McLloyd și-a îndreptat pașii spre intrarea unei grote necunoscute și, după atente observații, a găsit urma bine conservată a unei palme de om. Nimic deosebit până atunci, însă probele prelevate și analizate, din acea porțiune calcaroasă, au dat un rezultat incredibil. Acea urmă de palmă avea o vechime de aproape 100 de milioane de ani și, în consecință, o ființă cu morfologie asemănătoare omului ar fi trăit în... cretacic. McLloyd a chemat spre verificarea descoperirii alți colegi de breaslă și, spre uimirea comunității științifice, datarea s-a confirmat.

Totul părea o gogoriță care, în stupizenia ei, contrazicea flagrant datele științifice unanim recunoscute. Să fi trăit oameni în acea zonă în cretacic? Descoperitorului i se părea ciudat că în urma unei viziuni produse în stare de veghe dăduse peste acea „semnătură". Oare ceva din subconștientul său îl mânase spre acea grotă? De ce nu s-au găsit și alte urme ale unor ființe inteligente? În cazuistica parapsihologică a revistelor de profil, întâmplarea geologului american este calatogată drept „caz absurd", departe de orice explicație sau speculație științifică. Toți cei care au studiat acea urmă au fost analizați pentru a se verifica dacă nu cumva era vorba despre o psihoză colectivă, însă această ipoteză a fost repede eliminată. Cazul provoacă în continuare stupoare în rândul parapsihologilor și geologilor.

PAUL IOAN

IDEI în dezbatere

CE UCIDE CU ADEVĂRAT AVORTUL?

◆ *12 milioane de avorturi în România, în 12 ani post-decembriști – informație dată publicității la mijocul lunii mai 2003 –, iată o sumbră „recoltă" care ridică spinoase probleme sociale și morale.*

◆ *Una dintre cele mai controversate aspecte legate de viața intrauterină este definirea criteriului care stabilește la ce vârstă nenăscutul trece de la stadiul de „simplă ființă vie" la ființă vie cu personalitate*

◆ *Creștinismul, în general, nu admite avortul, iar ramurile sale romano-catolice și protestante îl interzic*

Criteriile esențiale:

Creierul și organele sexuale ale fătului

În care lună a sarcinii se poate vorbi despre o persoană în devenire? Dezbaterile medico-social-juridice în acest sens au debutat în 1996, când în Uniunea Europeană s-a pus la nivel parlamentar problema legiferării euthanasiei. Avortul acceptabil, considerat o euthanasie selectivă, poate fi motivat **numai** de boli extrem de grave și malformații, care pun în pericol viața fătului și/sau a agravidei. Cel mai frecvent este citat sindromul Lesh-Nyhan (automutilare a fătului). Nici măcar sindromul Down (sau Trisomie 21 sau mongolism – grave deficiențe intelectuale și fizice) nu trebuie să decidă avortul, căci societatea poate asigura nășcutului asistență psiho-socială pe tot parcursul vieții...

Dar nenăscutul neatins de nici boală? În aceste cazuri (peste 95 la sută pe plan mondial), există două mari repere ale viitoarei persoane, în cadrul procesului de organogeneză a fătului:

1. Diferențierea sexuală devine evidentă la vârsta de 7 săptămâni a fătului;

2. Producția, migrarea și specializarea neuronilor sunt considerate finalizate la vârsta de 20 de săptămâni;

În consecință, există două tabere de opinii: fătul este o persoană și nu o simplă entitate vie, fie la 7 săptămâni, fie la 20. Cei mai mulți oameni de știință consideră creierul primordial, el fiind organul care-l diferențiază în mod esențial de celelalte specii. Dar există și un criteriu folosit la o anume formă de euthanasie acceptată în vederea donării de organe și care se numește stadiul de moarte cerebrală. Numai că juriștii reacționează, căci oricărei ființe vii (deci la 7 săptămâni) capabile să devină o persoană (la 20 de săptămâni) trebuie să i se asigure toate drepturile, și în primul rând cel la viață. Concluzia moral-juridică și medicală este că, în opinia mea, dreptul la viață îl are chiar și embrionul (care „prefigurează omul încă de la finele primelor 4 săptămâni), primul stadiu al unui individ, dacă nu există situații medicale critice.

Câte genii s-ar fi putut afla printre cele 12 milioane de sacrificați?

Pe lângă științele susamintite, ramura calculelor probabilistice a matematicii ne spune că este imposibil (fără nici un calcul statistic preliminar) ca, la o rată minimă de 1/12 milioane de nou-născuți să nu existe o viitoare mare personalitate într-un domeniu sau altul, extrem de utilă societății române. Dar în această privință, și matematica se înclină, căci nu există decât speculații pe această temă, iar printre nenumăratele necunoscute ale ecuației genialității există și factorii de mediu familial și social, moștenirea genetică, șansa pe care o dă în mod egal societatea afirmării personalității etc... Din punct de vedere biblic, vom spune doar în treacăt că nici nu se pune problema avortului – fiind o crimă –, amintindu-se chiar de negarea masturbării de către soț pentru a evita procrearea (cum făcea personajul Onan, bărbatul Tamarei din Vechiul Testament). Pentru a evita avortul, ortodoxia acceptă anticoncepționalele, spre deosebire de romano-catolicism (care promovează abstinența în perioadele fertile). Aici intervine și nivelul de instruire al fiecărei femei. Care este acest nivel în România?

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

La frenezia cu care numeroși concetățeni aruncă ambalaje de plastic pretutindeni (numai în coșurile de gunoi nu!), s-ar putea crede că acestea trebuie să se degradeze rapid. Nu numai că lucrurile stau cu totul altfel, ci poluarea mediului pe calea amintită constituie o amenințare foarte serioasă la adresa sănătății populației. Cauza – un compus chimic care produce anomalii congenitale.

Cercetătoarea americană Patricia Hunt a demonstrat că acest compus perturbă diviziunea celulară la cobai, ceea ce induce presupunerea că anumite anomalii congenitale umane au drept cauză

AMBALAJELE DE PLASTIC SUNT BIODEGRADABILE?

folosirea ambalajelor alimentare de plastic. *Difenol A* se numește compusul incriminat și apare în multe tipuri de plastic, între care cel mai cunoscut este al sticlelor transparente din orice butic. El acționează la modul... perfid, mimând comportamentul estrogenului – un hormon feminin și perturbând acțiunea acestuia pe parcursul dezvoltării embrionului. La cobaii testați, anomaliile apărute au fost de opt ori mai numeroase decât în condiții naturale și aceasta în situația în care expunerea animalelor s-a făcut doar la urme ale produsului introduse în apa de băut, mai exact 20 de părți la un miliard.

Iar ca să răspundem la întrebarea din titlu, „verdictul" e totalmente pesimist: plasticul aruncat cu o „generozitate" patologică pe străzi, în parcuri, în păduri etc., nu e biodegradabil, pentru că microorganismele (cum sunt bacteriile) responsabile cu acest proces nu îl digeră. Așadar, dacă uneori curățenia mediului pare ceva minor, măcar propria noastră sănătate poate ne va preocupa mai mult.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Senzație în lumea arheologilor

A fost descoperit mormântul lui GHILGAMEȘ!?

La 250 km, în sudul Bagdadului, pe un vechi braț al Eufratului, se ridica odinioară orașul Uruk, întemeiat în jurul anului 3500 î.Ch. (Biblicul oraș Erech, astăzi Warka, în Irak). Zidurile Urukului, primul mare oraș al Sumerului, au fost construite de Ghilgameș, erou mitologic, zeu și rege. „Urmele" sale sunt căutate de arheologii germani încă din anul 1912, ei aducând la lumina zilei elemente de construcție extrem de importante, datând din al patrulea mileniu înainte de Christos. Urukul (care a dat de fapt și numele actualului Irak) a fost puțin câte puțin recunoscut astfel ca un oraș cu adevărat unic. Era cel mai mare – acoperea în perioada sa de maximă înflorire 80 ha și adăpostea 50.000 de locuitori, iar locuințele și templele sale erau cele mai impresionante, cum ne-o dovedesc și ruinele ziguratelor, spectaculoasele structuri în trepte care aveau în vârful lor un altar.

Uruk era, printre altele, „casa" eroului primei epopei din istorie, Ghilgameș, despre care specialiștii au ajuns acum să creadă că a fost de fapt o persoană reală, unul dintre regii primei dinastii de la Uruk. Dar mormântul său nu a fost găsit niciodată – cel puțin până acum, când tot o expediție germană a anunțat, cu anumite rezerve, este drept, că ar fi descoperit întreaga cetate a Urukului, inclusiv locul unde își doarme somnul veșnic regele-zeu-erou Ghilgameș. „Nu vreau să fac afirmația definitivă că ceea ce am descoperit este într-adevăr mormântul regelui Ghilgameș, dar el arată foarte asemănător cu ceea ce este descris în epopee", spune Jorg Fassbinder, de la Secția Bavareză de Monumente Istorice din München.

În „carte" – de fapt pe tăblițele de argilă, o altă moștenire formidabilă, acoperite cu celebra scriere cuneiformă – se spune că Ghilgameș ar fi fost îngropat sub Eufrat, într-un mormânt săpat acolo în timp ce apele fluviului se despărțiseră în urma morții sale. „Am descoperit, chiar în afara orașului, o zonă, în mijlocul fostului Eufrat, unde am identificat ruinele unei construcții care pot fi interpretate ca fiind cele ale unui monument funerar" a adăugat prof. Fassbinder.

Și trebuie subliniat că senzaționala descoperire a anticului oraș sub deșertul irakian a fost posibilă datorită tehnologiei moderne. Cum? Măsurând cu instrumente extrem de sensibile magnetizarea solului și trasând o „magnetogramă" a locurilor, identificând cu mare precizie unde este vorba de sedimente ale Eufratului și de cărămizi de argilă și obținând astfel o „hartă" foarte detaliată. Așa a putut fi clarificată integral structura Urukului!

Ghilgameș – o treime om, două treimi zeu

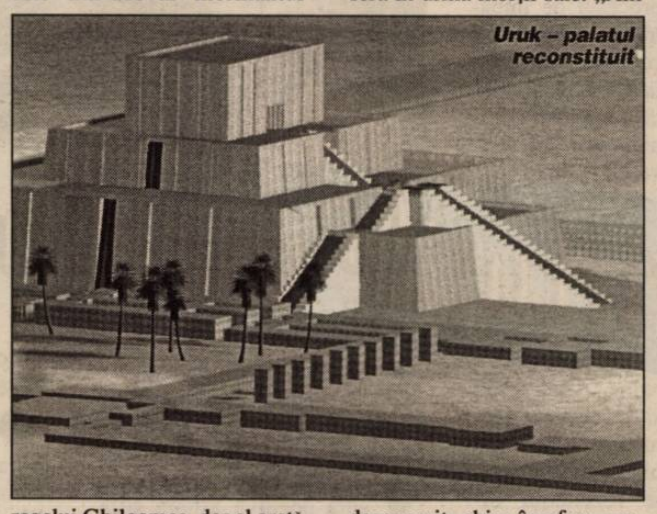

Uruk – palatul reconstituit

Pe aceste locuri se afla primul oraș din lume – Uruk

Veneția deșertului

„Cel mai surprinzător lucru – a ținut să spună Fassbinder – a fost că am găsit structuri deja descrise în Epopeea lui Ghilgameș". Iar lucrările au fost extrem de laborioase, acoperind peste 100 hectare. Și... s-a găsit totul, de la casele babiloniene până la câmpurile altădată purtătoare de recolte bogate și celebrele grădini care figurau printre cele șapte minuni ale lumii. Dar, după cum țin să afirme arheologii, cel mai uluitor lucru descoperit este de fapt sistemul de canalizare, care a permis transformarea întregii zone într-o adevărată... Veneție a deșertului!

Să nu uităm însă că ne aflăm într-o zonă a lumii care poate fi numită fără nici o ezitare „leagănul civilizației". Aici s-au născut marile religii. Aici s-a născut, în mare măsură, marea cultură. O zonă care merită din plin o soartă mai bună. Cel puțin, mai liniștită...

MIHAELA DOROBANȚU

Anatomia secundei

U.E. pe Lună

Pe de o parte, noi, Homo Sapiens am fost pe Lună – cei tineri nici nu mai vor să ne creadă – în perioada de glorie a umanității, care a fost între anii 1969-1974.

Pe de altă parte, orizontul de așteptare de maxim optimism al nostru, al românilor – dar, de fapt, pentru echilibrul pe care îl va aduce, al tuturor cetățenilor Terrei – este Uniunea Europeană, acea federație sau confederație care îi va strânge laolaltă pe locuitorii egoist risipiți ai Bătrânului Continent, transformându-i într-o adevărată forță economică, politică, chiar militară (căci Terra nu trebuie să aibă, Doamne ferește, un singur jandarm!).

Din citirea primelor două paragrafe ale *„Anatomiei..."* de astăzi, înțelegeți că vreau să combin cele două planuri, introducând elementul de **putere a științei și a tehnologiei europene**. Drumul spre cosmos, cu tot sacul de comori care ne așteaptă la fiecare etapă, face parte direct din mănunchiul de activități fundamentale ale acestei puteri. Iar Agenția Spațială Europeană (ESA), reunind specialiștii Lumii Vechi în drumuri spre lumile noi, este o antrepriză care încearcă să se apropie, în viitor, de performanțele cosmonauților ruși și ale astronauților americani ai NASA, din momentele sale de glorie. Ultimul „produs" de înaltă tehnologie al ESA se numește **SMART-1** și i s-a făcut recent prezentarea la ceea ce poartă numele de **Estec**, centrul de cercetări tehnice a Agenției Spațiale Europene. **SMART-1**, s-a spus, are în agendă o deplasare până pe Lună. Va decola în august 2003, „împinsă" de o rachetă „Ariane-5G", se va instala, la început, pe o orbită circumterestră și, pornindu-și motorul ionic de la bord, va spirala îndepărtându-se de Terra, până la unul din „punctele Lagrange" (locuri în ceruri unde gravitația Pământului și a Lunei se anulează reciproc), apoi, de acolo, spre Selena, instalându-se pe o orbită circumselenară, pentru doi ani de „serviciu". Adică repetă, vor spune cunoscătorii, traseele pe care au mers rușii (când au corectat traiectoria satelitului european **Artemis**, anul trecut) sau americanii (în decembrie 2001, cu sonda **Deep Space 1**, pentru rendez-vous-ul cu cometa Borelly).

De dimensiuni modeste (370 kg masă, 1 m³ volum) și relativ ieftin (comparativ cu alți emisari cosmici pământeni), **SMART-1** este alimentat cu xenon (rezerve de 82 kg) și prin electricitatea culeasă din panouri solare, cu celule fotovoltaice ultramoderne. Are toate componentele miniaturizate, firește, ceea ce îl face superior „confraților" **Clementine** și **Lunar Prospector** care în 1994, respectiv în 1998, au relansat studiul Lunii, descoperind, vă amintesc, prezența apei pe satelitul Pământului. Cu spectrometrul său în infraroșu de mare precizie, **SMART-1** va definitiva cartografierea Lunii și – element de mare speranță – va încerca să descopere, prin imaginile pe care le va transmite, locuri pentru viitoare activități ale omului și ale roboților săi cosmici pe suprafața planetei vecine.

Îi va urma lui **SMART-1** (în limba engleză smart înseamnă deștept) o sondă și mai inteligentă, **BepiColombo**, pe care inginerii cosmici europeni o pregătesc pentru studiul planetei Mercur.

Să ne așteptăm, se spune în „Le Monde", ca europenii să aibă un cuvânt din ce în ce mai greu în tehnologiile spațiale, atât de pline de promisiuni, pentru aventura cunoașterii, dar și pentru câștig material consistent.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

Cauzată de diverse specii de bacili dizenterici şi însoţită de simptome ca: dureri abdominale, febră, scaune cu sânge şi puroi, dizenteria este o boală cunoscută în toată lumea.

De natură bacteriană, în oricare parte a globului, de la tropice la poli, această boală este expresia gradului de cultură, a deprinderilor igienice defectuoase, a nivelului de trai.

Procentul de îmbolnăvire este mai crescut la vârsta copilăriei (dar se menţine şi la adulţi).

DIZENTERIA

Se produce mai ales în colectivităţi şi cu deosebire în anotimpul cald.

Factorii incriminatorii sunt: bolnavii şi purtătorii de microbi, care par sănătoşi, apa, alimentele contaminate, obiecte de uz personal etc.

Bacilii dizenteriei pătrund în organism pe cale bucală (prin mâini murdare), legume şi fructe folosite direct din grădină, fără a fi bine spălate. Bacilii dizenterici ajung în intestinul gros, se localizează şi se multiplică rapid aici, apoi cauzează iritaţii şi leziuni ale mucoasei acestuia.

Boala începe brusc, bolnavul are pentru început colici abdominale, apoi scaune diareice, stări de vomă şi limba încărcată.

În plus, se plânge de lipsa poftei de mâncare, este obosit fără motiv, are dureri de cap şi frisoane, dar fără febră.

Scaunele persoanei contaminate sunt diareice la început, apoi cresc numeric în 24 de ore, după care pot fi doar cu urme sangvinolente.

Cu ochii înfundaţi în orbite, cu faţă palidă, buzele uscate şi limba încărcată, copiii bolnavi dizenterici par sfârşiţi.

Sub tratament, numai în spital, starea generală a bolnavului se ameliorează în timp scurt, convalescenţa este de scurtă durată, dar bolnavii rămân un timp purtători de microbi. Externarea din spital se face numai după ce se efectuează două coproculturi, la intervale de 2-3 zile, prima fiind făcută la 24 de ore după întreruperea tratamentului cu antibiotice.

Grija părinţilor trebuie să fie ca, atunci când copiii lor sunt duşi în alte localităţi, acomodarea cu alimentele primite acolo să se facă treptat, acestea să fie de bună calitate şi manevrate cu deosebită atenţie pentru igienă.

Dr. VALERIU MANTA

INDISCREŢII • INDISCREŢII • INDISCREŢII •

La petrecere

Unele dintre celebrităţile prezente la Cannes au schimbat decibelii şi luminile Festivalului, pentru o seară, cu interiorul Palatului „Bulles", situat pe înălţimile Théoule-sur-Mer. Pierre Cardin a dat o petrecere pentru „Terminator 3". La miezul nopţii, invitaţii au debarcat la Palat, o casă futuristă, concepută de un arhitect vizionar. Arnold Schwarzenegger şi soţia sa priveau halucinaţi în jur: „Este într-adevăr, o idee genială această casă, compusă din spaţii rotunde, precum ouăle". Culoarele tubulare şi grădinile iluminate, care dădeau o notă de suprarealism peisajului, împrumutau o parte din farmecul starurilor prezente.

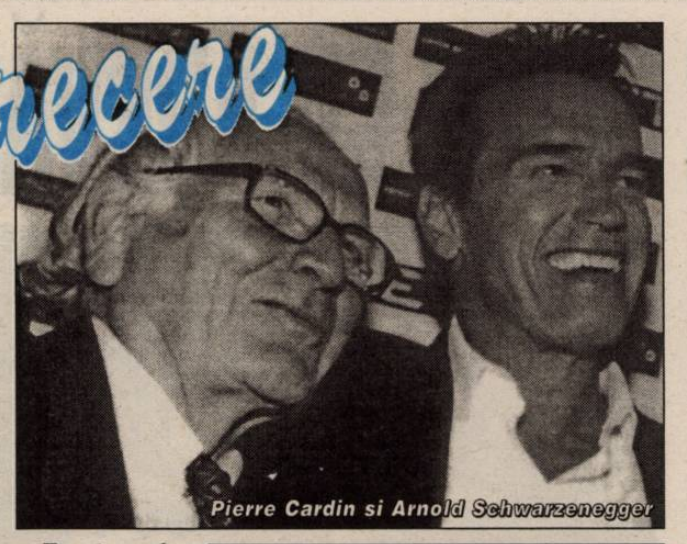
Pierre Cardin şi Arnold Schwarzenegger

Arun Nayar, Liz Hurley şi Sting

Jeanne Moreau şi Wim Wenders

Claudia Cardinale, Jean-Claude Brialy şi Mia Frye

Maria Shriver

Monica Bellucci şi Michel Denisot

Dosarele frumuseţii

Virtuţile ceaiului

Ceaiul este băutura longevivilor. La această concluzie se pare că au ajuns medicii englezi, care au constatat că în Londra, oraş imens, cu aerul foarte poluat, trăiesc 650 de persoane în vârstă de peste 100 de ani. Între obiceiurile alimentare, ceaiul de bună calitate se regăseşte la toţi. Studiile au stabilit că ceaiul încetineşte procesul de îmbătrânire a celulelor, contribuie la elasticizarea pielii, luptând împotriva deshidratării întăreşte vasele sangvine, dând astfel şi o culoare frumoasă feţei. În plus, ceaiul măreşte rezistenţa organismului la stres şi la suprasolicitare fizică şi psihică. Toate acestea sunt posibile datorită compoziţiei sale chimice, care reuneşte proteine, vitamine (A, B1, B2, B6, C, E, K, P), microelemente (potasiu, fluor, iod, mangan), flavonoide, teină, zaharuri etc.

Tot cercetările ştiinţifice au condus la concluzia că:

- Flavonoidele prezente în ceai previn cancerul.

- Fenolul în combinaţie cu teina scade nivelul colesterolului, contribuind la prevenirea infarctului.
- În plus, ceaiul are o influenţă pozitivă asupra sistemului sangvin.
- Contribuie la scăderea în greutate.
- Influenţează pozitiv sistemul nervos central.
- Întăreşte sistemul imunitar.
- Reglează tensiunea arterială.
- Are proprietăţi bactericide, cu efect dezinfectant asupra stomacului, rinichilor şi ficatului.
- Ameliorează aspectul pielii.

Toate aceste calităţi l-au făcut extrem de eficient şi în cosmetică. Astfel, o piele deshidratată, uscată, ridată îşi va recăpăta prospeţimea şi elasticitatea dacă în apa pregătită pentru baie adăugaţi 2 litri de infuzie de ceai (100 g ceai la 1 litru de apă). Dacă doriţi să accelerati efectul de întinerire a pielii, puteţi adăuga 1 litru de lapte şi o cană de miere. Rămâneţi în apă 20 de minute.

- Ceaiul este un excelent tonic pentru ten. Umeziţi „rondele" demachiante în ceai şi ştergeţi faţa, gâtul şi decolteul. Lăsaţi să se usuce zona, fără a vă şterge.
- Pentru a da strălucire şi frumuseţe ochilor şi a ameliora pungile de sub ochi, folosiţi comprese înmuiate în ceai rece. Menţineţi compresele timp de zece minute şi repetaţi acest tratament – dimineaţa şi seara – timp de o săptămână. Efectul va fi... miraculos. În cazul ochilor obosiţi, tratamentul este acelaşi, dar se foloseşte ceai cald.
- Preparaţi o infuzie de ceai (o lingură la o jumătate de litru de apă) şi folosiţi-o pentru clătirea părului, după spălare. Ceaiul înviorează culoarea părului şi îl face mai lucios...

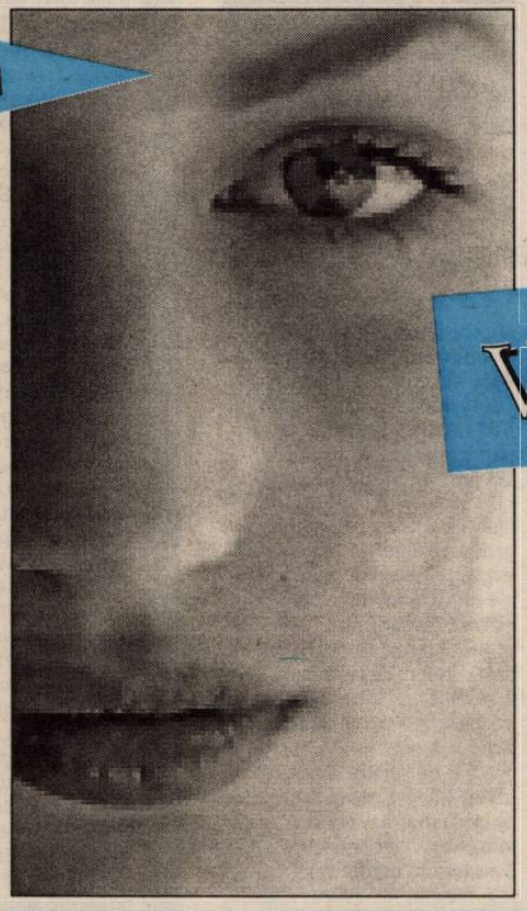

REDUCERE 10%

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la API-ESTETIC,
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

TALON nr. 24
Valabil până pe data de:
19 IUNIE 2003

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului alăturat

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca, ne propune, pentru această săptămână, alte reţete.

SUPĂ DE ARPACAŞ, SCOŢIANĂ

400 g carne de miel sau berbec, 100 g unt, 3 fire de usturoi, 2 l apă, 1 lingură sau 1 linguriţă supă concentrată de găină, 125 g arpacaş, 2 morcovi, 1 ţelină, pătrunjel verde, 1/2 linguriţă de sare, 1 vârf de cuţit piper pisat.

Carnea se curăţă de pe oase, se taie cubuleţe şi, împreună cu oasele şi cu usturoiul, se prăjeşte în unt. Se adaugă apă şi se fierbe la foc potrivit. După 1/2 oră se adaugă arpacaşul, iar mai târziu morcovii şi ţelina tăiate cubuleţe, precum şi pătrunjelul tocat mărunt (2 linguri). Se pun sare şi piper şi se mai fierbe 20 minute. Se înlătură oasele. Se serveşte cu pătrunjel verde tocat mărunt, deasupra.

PLĂCINTĂ CU CARNE ŞI RINICHI

*Aluatul: **250 g făină, 60 g untură, 2 ouă, 1 gălbenuş, pentru uns plăcinta, sare.***

*Umplutura: **500 g carne de viţel, 3 rinichi de viţel, 100 g untură, 2 cepe, 1 morcov, sare, piper.***

Din ingredientele de mai sus se frământă un aluat şi se lasă să stea la rece cel puţin 1/2 oră. Carnea şi rinichii bine spălaţi se taie bucăţele, se dau prin făină şi se prăjesc în untură, împreună cu ceapa tăiată rondele şi morcovul tăiat rotund. Se adaugă sare şi piper şi se fierbe înăbuşit, adăugând apă sau supă de carne. Când carnea s-a înmuiat, se îmbracă o formă de budincă cu 2/3 din aluat, se umple cu carnea pe jumătate răcită şi se acoperă cu restul de aluat. Se unge cu gălbenuş şi se coace în cuptorul dinainte încălzit.

BIFTEC LA GRĂTAR

800 g muşchi de vacă, unt, sare.

Muşchiul se curăţă de pieliţe şi grăsime, apoi se taie în felii rotunde şi groase de două degete. Carnea se bate puţin şi se sărează. Grătarul se unge cu slănină sau untură. Se aşază carnea şi se frige bine pe o parte, apoi pe cealaltă. Se serveşte pe farfurii calde, cu cartofi prăjiţi, cu salată de fructe sau cu omletă cu fructe. Carnea se garniseşte cu câte o nucă de unt amestecat cu verdeaţă tocată.

ANTRICOT DE VACĂ LA GRĂTAR

Antricoatele se pun pe grătarul încins, tăiate în porţii, sau câte două antricoate care se taie când sunt gata. După gust, se servesc cu sos de pâine, cartofi sau legume sote.

SOS DE PÂINE

60 g pâine albă (firimituri), 1/2 l lapte, 1 ceapă mică, 2 cuişoare, 1 praf de nucşoară, 25 g unt, 20 g smântână, 1/2 linguriţă cu sare, 1 vârf cuţit piper.

Laptele se fierbe, adăugând ceapa în care s-au înfipt cuişoarele şi nucşoara. Se fierbe 30 minute la foc mic. Se adaugă firimiturile de pâine, sarea, piperul şi jumătate din unt, agitând bine cu furculiţa. Se fierbe circa 20 minute. Se scoate ceapa, se adaugă restul de unt şi smântâna. Se serveşte fierbinte.

Remedii naturale

Stop acneei!

Acneea (micile abcese sau coşurile cum li se spune în mod obişnuit) apare de obicei pe faţă, piept, umeri şi spate, cauzele fiind diferite. Cel mai frecvent îi supără pe adolescenţi (acneea juvenilă sau vulgară), dar este prezentă şi la femei după vârsta de 40 de ani (acneea rozacee). Pentru a ameliora semnificativ erupţia, a micşora numărul şi frecvenţa cu care apar inesteticele coşuri, se recomandă câteva zile de repaus alimentar, în care se consumă doar lichide şi anume sucuri (de păpădie, roşii, portocale, sfeclă, struguri etc.) şi ceaiuri (coada şoricelului, păpădie). În general, persoanele predispuse la acnee vor evita pe cât posibil carnea şi derivatele din carne, dulciurile, alcoolul şi cafeaua şi vor ţine repaus alimentar o zi pe săptămână. Curele de transpiraţie (sauna) sunt şi ele foarte eficiente.

Ca tratament adjuvant intern, se recomandă:

- tinctură de rădăcină de brusture, câte 10 picături de 3 ori pe zi;
- infuzie de frunze de frasin, 2 linguriţe la 300 ml apă clocotită; se beau 100 ml după fiecare masă principală din zi; extern, se aplică comprese cu această infuzie.

- infuzie de păpădie sau coada şoricelului; se beau 2-3 căni pe zi;
- infuzie, decoct sau tinctură din frunze de nuc; se iau câte 15 picături de 3 ori pe zi;
- se consumă zilnic o linguriţă cu drojdie de bere (opreşte supuraţia)

Ca tratament extern:

- cataplasme, spălături, băi locale cu infuzie de cicoare (plantă şi rădăcină), 20-40 g la 1 litru de apă;
- cataplasme şi spălături cu infuzie de flori de gălbenele, 15-20 g flori la 1 litru de apă;
- cataplasme cu ridichi rase, amestecate cu oţet;

- tamponări cu felii de roşii, de mai multe ori pe zi, timp de câteva săptămâni;
- aplicări locale de 2 ori pe zi cu tinctură de propolis;
- cataplasme cu suc de varză proaspătă sau chiar aplicări de frunze de varză strivite.

FERIŢI COPIII DE BOALA MÂINILOR MURDARE!

Boala mâinilor murdare este sinonimă cu hepatita de tip A. E de la sine înţeles de ce copiii sunt cei mai predispuşi să se contamineze cu virusul hepatitei A şi să contracteze boala. Statisticile la nivel mondial arată că majoritatea cazurilor de hepatită A se înregistrează în rândul copiilor sub 15 ani. Cauza? Aceştia trăiesc multe ore pe zi în colectivităţi (creşă, grădiniţă, şcoală etc.), sunt mai puţin exigenţi cu regulile de igienă personală şi, nu în ultimul rând, au un organism mai fragil, mai puţin apt să facă faţă agresiunilor patologice, în comparaţie cu adulţii. Răspândită pe întreg globul şi cu tendinţă de creştere a incidenţei, hepatita A reprezintă o importantă problemă de sănătate publică.

Repere statistice

- hepatita se află între primele 3-4 boli infecţioase care afectează cel mai mult indivizii din întreaga lume;
- pe grupe de vârste, incidenţa este maximă la copiii între 5-14 ani, urmând grupa 15-19 ani;
- numărul cazurilor de hepatită de tip A este de 3 ori mai mare la copii decât la adulţi.

Sursa de infecţie

Modalitatea de transmitere a hepatitei cu virus A o reprezintă calea fecal-orală. Contactul direct şi prelungit cu sursa de infecţie are aproape întotdeauna drept consecinţă îmbolnăvirea. Un rol cu totul nefast îl au mâinile murdare introduse în gură, atitudine caracteristică majorităţii copiilor. Dar nu numai mâinile sunt de vină, ci şi jucăriile, vesela, rufăria, termometrele, oliţele de noapte sau toaletele comune... În ceea ce priveşte alimentele şi apa contaminate, acestea pot genera adevărate epidemii. Laptele, untul, prăjiturile de cofetărie, îngheţata, sucul de portocale, diverse cruditaţi au fost adesea incriminate de provocarea unor epidemii de hepatită A.

Care sunt primele semne?

Debutul hepatitei A este în mod obişnuit brusc, mai rar chiar brutal, alarmant şi atipic, putând simula o toxiinfecţie alimentară, o stare febrilă de tip gripal sau o gastrită acută. Tulburările digestive predomină în perioada preicterică şi constau în lipsa poftei de mâncare, greţuri, vărsături. Adesea apar şi dureri abdominale, spontane sau doar la apăsare, din cauza ficatului care creşte în volum. La unii copii (ca şi la adulţi, de altfel), durerile din partea superioară a abdomenului pot iradia către partea inferioară, ducând la confuzia cu apendicita acută. Balonările şi meteorismul sunt aproape întotdeauna şi ele prezente. Statistica evidenţiază faptul că 1/5 din copiii cu debut de hepatită fac diaree. Febra, în majoritatea cazurilor moderată, relativ joasă, cu oscilaţii mici, de aproximativ un grad între dimineaţă şi seară, este un alt simptom care durează, de regulă, 3-5 zile, fapt ce duce la alterarea stării generale mai ales a copiilor mici, dar şi a copiilor mari care mai acuză şi dureri musculare.

Icterul (îngălbenirea pielii şi a mucoaselor, colorarea închisă a urinei) este de multe ori primul semn de boală cu adevărat alarmant (altceva decât „indigestie", „răceală" etc.) pe care familia copilului îl remarcă. Urina capătă culoarea berii negre, în timp ce scaunele devin decolorate, cu aspect cenuşiu, chitos.

Cât durează icterul?

Durata icterului este foarte variată de la caz la caz, de la câteva zile, la o lună. În aproximativ 5% dintre cazuri, icterul poate lipsi, fiind vorba despre o hepatită anicterică. Copiii prezintă de regulă un aspect particular al feţii, aşa-numitul facies de hepatită sau „masca de hepatită virală acută": pomeţii intens congestionaţi contrastează cu culoarea gălbuie din jurul gurii.

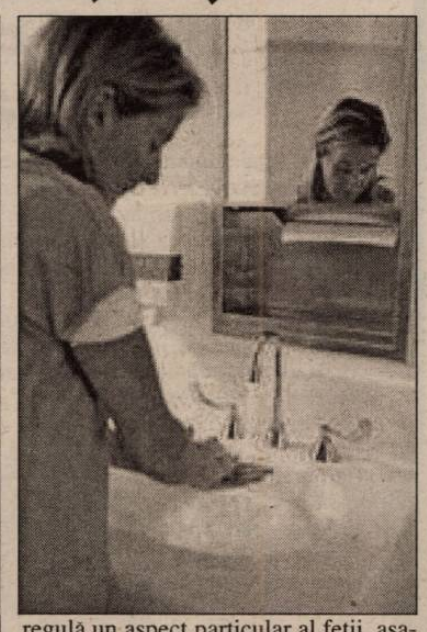

Dar manifestarea acută a bolii?

Perioada de declin a hepatitei virale survine după aproximativ două săptămâni de evoluţie, prin regresia treptată a simptomelor de la început. Intrarea în convalescenţă nu înseamnă din păcate şi vindecarea completă a bolii, ci numai dispariţia principalelor simptome; dispare numai icterul (dar nu în toate cazurile!), se normalizează urina şi scaunul, în timp ce ficatul rămâne mărit iar astenia fizică este încă marcantă. Testele hepatice tind să se apropie de valorile normale, însă refacerea completă a funcţiei hepatice se produce într-un interval de 2-3 luni la copil, uneori chiar în 4-6 luni de la începutul bolii.

Se vindecă?

Regula este că hepatita virală A la copiii normali şi cu ficat anterior sănătos se vindecă. Majoritatea specialiştilor consideră că hepatita A nu evoluează spre cronicizare, în special la copii. Evoluţia spre insuficienţă hepatică acută, comă sau deces, constituie o eventualitate cu totul excepţională. Tot ca regulă generală, imunitatea specifică după hepatita de tip A durează toată viaţa.

Reguli de aur

- orice caz de hepatită virală trebuie considerat, chiar din faza de instalare a bolii, cu potenţial sever. Medicii obişnuiesc să spună că „în icter, se ştie cum începe, nu însă şi cum se termină";
- tratamentul trebuie instituit cât mai precoce;
- spitalizarea este necesară pentru toate cazurile de hepatită acută, deoarece asigură precizarea formei clinice, permite un control medical competent zilnic şi intervenţia terapiei intensive, la nevoie;
- fostul bolnav de hepatită, mai ales copilul mic, trebuie să beneficieze de supraveghere prin control clinic şi de laborator, timp de un an;
- repausul şi dieta reprezintă condiţii obligatorii pentru vindecare.

Repausul

În perioada de instalare a bolii repausul complet la pat (mai ales la şcolari) poate proteja de o evoluţie dificilă, prelungită, precum şi de recăderi şi agravări ale bolii. Repausul la pat – deşi e mai greu de „îndurat" de către copii – este foarte important în primele 2-3 săptămâni de boală, când astenia şi oboseala continuă, ficatul este mărit în volum iar icterul încă persistă. La externarea din spital, se recomandă repaus relativ la domiciliu pe o durată cel puţin dublă faţă de perioada acută a bolii. Reînceperea plimbărilor în aer liber, reluarea jocului, a programului la grădiniţă sau la şcoală, a orelor de educaţie fizică se fac treptat şi progresiv.

Dieta

„Secretul" regimului alimentar al copiilor bolnavi de hepatită constă în echilibrarea tuturor factorilor nutritivi necesari organismului. Deoarece dieta se consideră parte integrantă a actului terapeutic, ce contribuie la vindecare, aceasta trebuie adaptată stadiului bolii şi toleranţei digestive. Dieta trebuie să cuprindă alimente care solicită la minimum funcţiile hepatice: în acelaşi timp, trebuie să conţină o cantitate suficientă de glucide pentru menţinerea unei rezerve optime de glicogen hepatic şi aminoacizi necesari regenerării celulei hepatice. În perioada de formă acută a bolii, apoi în convalescenţă, cantitatea de lichide trebuie să fie în funcţie de cât cere copilul. În ceea ce priveşte sarea de bucătărie, aceasta nu trebuie suprimată complet din alimentaţie, ci doar micşorată cantitativ. După ce toleranţa digestivă se restabileşte, regimul alimentar se îmbogăţeşte treptat, cantitativ şi ca varietate, spre o normalizare cât mai rapidă. Prelungirea dietei restrictive este nu numai inutilă, dar şi nocivă pentru bolnavul de hepatită.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

P. M. din Caransebeş. Hemofilia este o afecţiune hemoragică şi constă în scăderea capacităţii de coagulare a sângelui, din cauza lipsei unor factori din sânge (factor VIII şi IX). Ca urmare, orice traumatism minor, orice zgârietură sau rană mai extinsă provoacă adevărate hemoragii. Rănile cele mai sângerânde sunt de obicei cele de la nivelul articulaţiilor – genunchilor şi coatelor. De asemenea, persoanele cu hemofilie se confruntă cu frecvente hemoragii nazale (epistaxis). Gravitatea bolii depinde de nivelul scăderii factorilor implicaţi în coagularea sângelui, în sensul că există forme uşoare ale bolii, medii sau chiar severe. Tratamentul urmăreşte pe de-o parte suplinirea factorilor cu potenţial scăzut de coagulare, iar pe de alta oprirea hemoragiilor. Copilul dv., fiind la vârsta când abia descoperă lumea înconjurătoare, ceea ce presupune şi căzături frecvente (aşa-i la 2-3 ani!) trebuie supravegheat cât mai mult şi ferit de traumatisme deschise la genunchi şi coate.

CE ESTE HEMOFILIA?

Nu te declara învins, înainte de a începe lupta!

– Corespondentul nostru Marius ni se adresează din nou, pentru a-şi descărca sufletul. El traversează o „perioadă neagră" în viaţa lui şi are nevoie de mult ajutor.

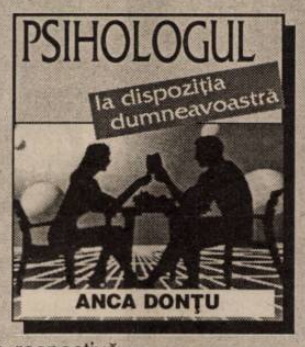

– Dragă Marius, ne pare bine că ne-ai răspuns la scrisoare. Începusem să credem că nu te mai interesează dialogul cu noi. În orice caz, poţi fi sigur că noi avem tot timpul la dispoziţie pentru a fi alături de cititorii noştri. Dacă nu ar fi aşa, ne-am căuta alte preocupări... Iar confidenţialitatea e o regulă de bază în corespondenţa noastră, aşa că poţi avea toată încrederea. Aş vrea să te întreb dacă mai ai adresa de e-mail, pentru că ţi-am scris mai detaliat la adresa respectivă data trecută şi înţeleg că nu ai primit mesajul. Asta ar fi o cale mai simplă pentru răspunsuri mai ample la scrisorile tale. Să revenim la scrisoare... Faptul că te descarci în ultima vreme, eu cred că e un lucru bun. Poate asta te-a ajutat să rezişti. Chiar faptul că ne-ai scris din nou e un fel de descărcare, dar nu numai atât. Aşa cum m-am gândit şi data trecută, tu îţi doreşti să fii ajutat, dar ţi-e teamă că dorinţa nu-ţi va fi îndeplinită, şi atunci încerci să nu te gândeşti la ea, să o minimalizezi. În ceea ce priveşte curajul de a trăi într-adevăr, uneori îţi trebuie mult, dar eu cred şi în instinctul de conservare al oricărei fiinţe vii. Altfel, ne-am sinucide toţi la prima problemă majoră din viaţa noastră.

Îţi plac femeile „prea" mult? Poate că din cauză că nu ai nici una. Întotdeauna ne dorim ceea ce nu avem. Chestia cu farmecul personal e subiectivă. Dacă tu nu crezi că ai farmec, cum să simtă asta femeile? Farmecul vine din modul în care încercăm să atragem sexul opus. Tu, în schimb, te declari învins înainte de a începe lupta. Este clar că aşa nu ai nici o şansă.

E interesant ce ne scrii despre mama ta, că a dorit o fată. Tu eşti cel mai mare dintre fraţi sau cel mai mic? Sigur, dorinţa şi comportamentul ei te-au influenţat, poate şi în ce priveşte statura, dar în mod sigur în ceea ce priveşte neîncrederea ta în tine şi faptul că nu-ţi găseşti locul. Emanciparea ta la 9-10 ani a fost cam târzie, acum ai de recuperat acea lungă perioadă de timp. Dar tatăl tău ce părere avea? Nu avea nici un cuvânt de spus în apărarea băiatului lui?

În legătură cu relaţia cu oamenii... Într-adevăr, eşti prea liniştit. Cum să contezi pentru ceilalţi, când tu nu contezi pentru tine, când laşi de la tine pentru a le fi celorlalţi bine? De aceea eşti invizibil pentru ei, pentru că, în primul rând, eşti invizibil pentru tine.

Să ştii, orice boală se poate trata, dacă o recunoşti. Dar trebuie să ştii, de fapt, de ce eşti bolnav, pentru a găsi leacul potrivit. Priveşte-te în oglindă, află cine eşti şi cum eşti, noi suntem aici să te ajutăm, şi împreună vom găsi şi o soluţie! (P.S.: O metodă sigură de sinucidere este să nu faci nimic...)

MIHAELA DOROBANŢU

UNICATE ALE NATURII

PĂSĂRI CARE CONSTRUIESC... HOTELURI!

O singură necuvântătoare a planetei construieşte adăposturi comune pentru numeroase familii. Este vorba de pasărea ţesătoare sociabilă, sau pasărea-hotelieră, trăitoare în Africa. Această zburătoare de talia unei vrăbii îşi construieşte cuibul alături de alte 80-100 de viitoare mame. Practic, pe crengile copacilor sunt realizate autentice hoteluri vegetale cu un număr incredibil de „camere". Este o formă de adaptare la penuria de materie primă pentru

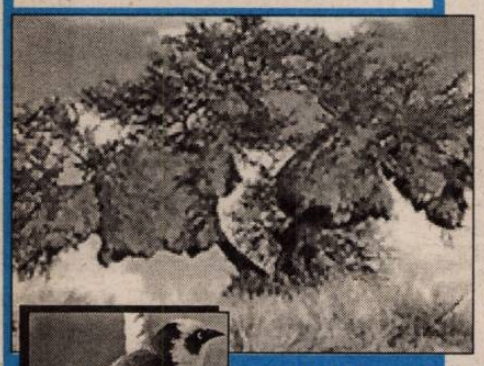

construcţie, în regiunile aride ale „continentului negru", căci odăile au „pereţi" comuni. După ce puii au ieşit din ouă, cam în aceeaşi perioadă, este un zgomot infernal în acei copaci... Un astfel de hotel poate rezista 5-8 ani.

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

FENICIENII

primii colonişti ai Braziliei

Cei mai remarcabili nagivatori ai antichităţii, neamul semit al fenicienilor, este creditat de istorici cu următoarele priorităţi mondiale: *1.Ocolul Africii (pornind din Marea Roşie) într-un răstimp de trei ani, în secolul VI î.Ch., pentru servicii comerciale în slujba faraonului egiptean Necho II; 2. Descoperirea Siciliei şi înconjurul Peninsulei Italice, la jumătatea mileniului II î.Ch; 3. Descoperirea strâmtorii Gibraltar, numită de ei „Melkart", după numele unui mare zeu fenician; 4. Descoperirea Peninsulei Iberice şi a Insulelor Casiteride – adică „ale cositorului", identificate cu zona sudică a Angliei, unde există antice mine de cositor.* În aceste condiţii, urmele care atestă o posibilă prezenţă a fenicienilor în America de Sud, în secolul VI î.Ch. par să demonstreze o altă uriaşă prioritate în istoria descoperirilor geografice.

Pietre tombale descoperite în Brazilia, cu scriere feniciană

Alizeele care duc spre „Insulele de fier"

În apropiere de oraşul Rio de Janeiro de astăzi, pe vechea plantaţie Parahyba, au fost descoperite inscripţii în piatră făcute prin intermediul alfabetului fenician specific mijlocului mileniului I î.Ch. Este vorba despre un succint istoric al unui grup de navigatori care, mânaţi împotriva voinţei lor de alizee, au ajuns dinspre sudul Africii pe coasta estică a „Insulelor de fier". Această denumire a fost dată de grupul de 12 bărbaţi şi 3 femei din Sidon (cetate-stat feniciană din nordul Africii), datorită abundenţei minereurilor de fier din Brazilia. Naufragiaţii precizează că plecaseră pe mare în al 19-lea an al domniei lui Hiram III, de unde istoricii au dedus că poate fi vorba de anul 531 î.Ch. De ce nu s-au întors fenicienii în patria lor?

La latitudinea Braziliei, sensul alizeelor este dinspre Africa spre America de Sud. Şi, deşi aveau lemn din belşug la dispoziţie, naufragiaţii nu ştiau – la acea epocă – să construiască un sistem de pânze care să le permită navigaţia împotriva vânturilor puternice şi regulate. Probabil că grupul celor 15 fenicieni a fost treptat asimilat de băştinaşi şi că, în pofida cunoştinţelor lor avansate despre navigaţie şi minerit, nu au contribuit la civilizarea triburilor localnice.

Această prioritate mondială a fenicienilor a fost contestată de un mare savant, specialistul francez în civilizaţii semitice Ernest Renan, care nu a confirmat faptul că inscripţiile sunt scrise în dialectul fenician. Din păcate pentru prestigiul lui Renan, experţii de astăzi au confirmat veridicitatea textului respectiv. În sprijinul autenticităţii prezenţei fenicienilor pe teritoriul american vin numeroase alte descoperiri, cum ar fi: inscripţia ebraică de pe o piatră tombală din Bat Creek (Kentucky, SUA), monedele şi artefactele romane găsite într-o piramidă aztecă din Mexico-City, monedele arabe descoperite în morminte mayaşe din Venezuela. Din păcate, nu există cronici certe care să ateste că, mult înainte de vikingi (secolul XI) şi de Columb (secolul XV), teritoriul american ar fi fost vizitat şi/sau colonizat de navigatori europeni, africani şi asiatici.

BERNINI, CUCERITORUL CETĂŢII ETERNE

Cel care l-a făcut pe Hanibal, vrăjmaşul de moarte al Romei, a reuşit Giancarlo Bernini! Este, desigur, o îndrăzneaţă figură de stil pe măsura geniului şi hărniciei sculptorului şi arhitectului florentin, născut în 1598. Omul care a impus barocul italian în Europa a „subjugat" prin talentul său nu mai puţin de opt papi, toţi devenind finanţatorii săi şi lăsându-i „mână liberă" pentru ornamentarea Catedralei Sf.Petru şi a Cetăţii Eterne. Un meteoric şi tensionat popas la Paris l-a făcut celebru doar prin marele bust dedicat lui Ludovic XIV, căci francezii l-au considerat „un geniu prea costisitor".

Fiu de sculptor talentat, chemat la Roma pentru meritele sale, tânărul Giancarlo Bernini îi cucereşte imediat pe deja faimosul Annibale Carracci şi pe papa Paul V. Momentul de graţie al vieţii artistului a fost întâlnirea cu cardinalul Scipione Borghese, viitorul papă Urban VIII. Pentru arta italiană şi universală, numele Borghese şi Bernini vor deveni simboluri perene. Fervoarea religioasă a lui Bernini avea să slujească – trebuie spus – mesajului propagandistic al romano-catolicismului împotriva protestantismului (teză formulată la Conciliul din Trent). Numai că geniul berninian nu putea avea un orizont limitat. Dacă a realizat, printre altele, uriaşul baldachin al catedralei Sf. Petru, artistul a privit Roma ca pe un muzeu în aer liber. Începând să se dedice fântânilor şi mormintelor monumentale, Bernini înfrumuseţează Cetatea Eternă cu inegalabila Fântână a celor patru fluvii din Piaţa Navona (1648-51), care taie şi astăzi respiraţia turiştilor.

Giancarlo Bernini (portret)

Bernini a făcut sculptură picturală sau pictură în trei dimensiuni. Epiderma, fizionomia şi veşmintele capodoperelor sale sunt parcă dăltuite cu penelul. „Extazul Sf. Tereza" a fost conceput astfel încât lumina să îmbrace, să accentueze anumite forme ale personajelor, iar umbrele să redea mişcarea latentă a mâinilor şi buzelor, inclusiv taina rugăciunilor... Giancarlo Bernini a murit la 81 de ani (1680). După ce în timpul vieţii a acaparat despotic admiraţia întregii Europe, postum, el a inspirat un mit al creatorului care a sculptat cu aripi de înger.

Extazul Sf. Tereza (1645-62), Capela Santa Maria della Vittoria, Roma; este vorba de Sf. Tereza de Avila, reformatoarea ordinului carmelitelor din Spania

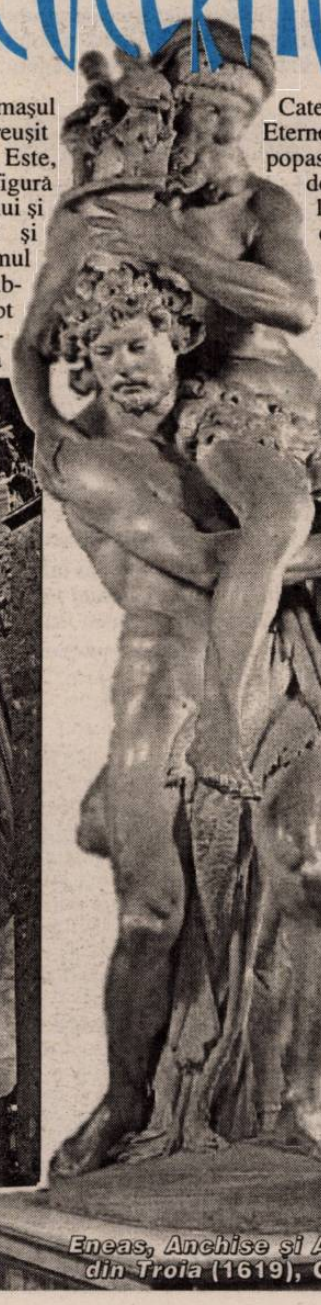

Eneas, Anchise şi Ascanius, evadând din Troia (1619), Galeria Borghese

Apollo şi Daphne (1622-24), Galeria Borghese, Roma

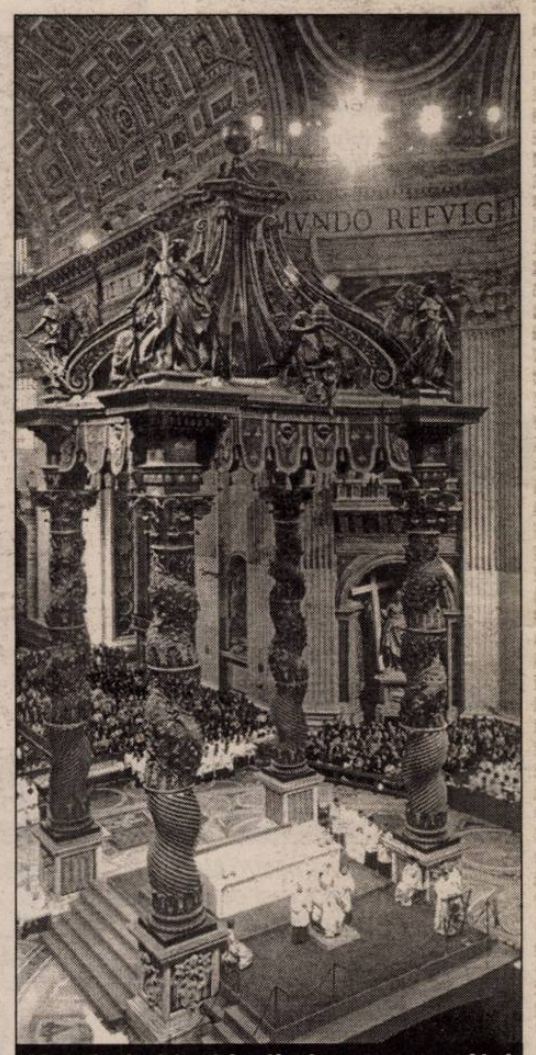

Marele baldachin **din bronz, cu stâlpi spiralaţi, din Catedrala Sf. Petru, Vatican (inaugurat în 1633)**

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...în mitologia greacă există un zeu care personifica vântul de Răsărit? Zeul se numea Euros.*

◆ *...la Delhi (India) există un muzeu al păpușilor? Aici sunt expuse exemplare specifice din peste 100 de țări.*

◆ *...sunetele cu intensitate de peste 100 decibeli sunt nespus de periculoase pentru animale? Ele pot cauza spasme, paralizie și chiar deces.*

◆ *...un strop de ploaie de dimensiuni obișnuite conține un număr impresionant de atomi? Este vorba de cifra 6 urmată de 21 de zerouri.*

◆ *...banjoul este un instrument muzical cu coarde ciupite, originar din nordul*

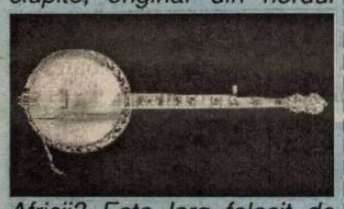

Africii? Este larg folosit de negrii afro-americani.

◆ *...marionul este o varietate de cuarț de culoare neagră? La temperatura de 300-400º C se decolorează, dar expus la acțiunea razelor Roentgen revine la culoarea inițială.*

◆ *...în deșerturile Karakum și Sahara crește arborele numit saxanul? Acesta este lipsit de frunze și are un lemn de culoare închisă care nu se poate tăia, dar se poate sparge cu piatra.*

◆ *...cea mai citită carte spaniolă, după Don Quijote, este considerată „Celestina" sau „Comedia lui*

Calisto și Melibeea"? Ea aparține prozatorului Fernando de Rojas.

◆ *...primul desen animat american s-a numit „Stiloul magic" și a fost realizat de J.S. Blackton? Era prezentat un stilou care desena singur diverse personaje ce se animau de la sine.* (I.S.)

Știați că...

AMSTERDAM

Primăria din Palatul Regal

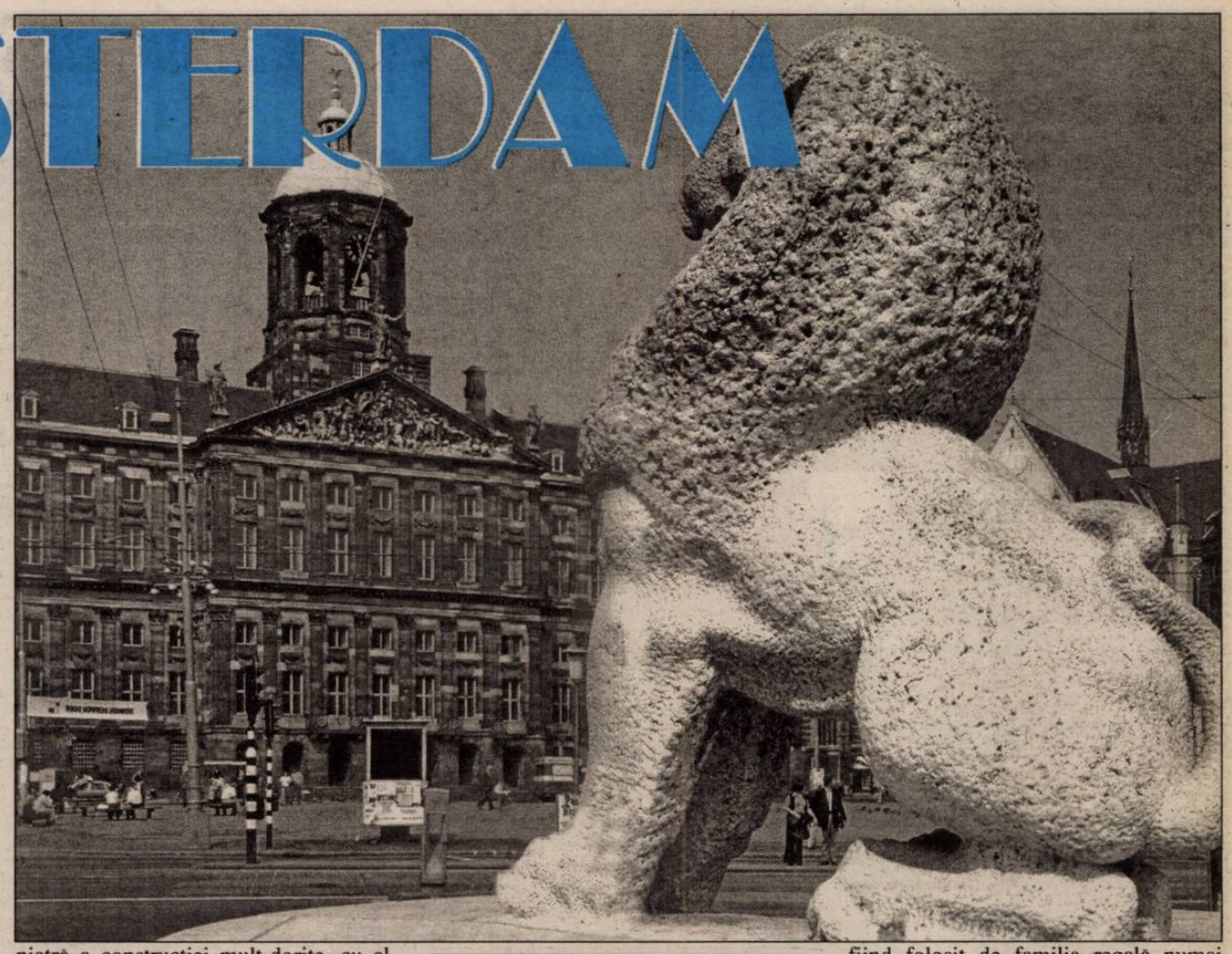

Dacă majoritatea palatelor regale din orașele lumii au fost construite inițial ca reședințe imperiale, deși ulterior li s-a dat o altă destinație, istoria Palatului Regal din Amsterdam este exact invers. Această clădire monumentală, aflată în imediata apropiere a monumentului național – Dam-ul – reflectă mai întâi toate aspirațiile locuitorilor din secolul al XVII-lea, strămoșii celor din zilele noastre. Autoritățile de atunci au încercat și au reușit să îndeplinească una dintre dorințele fierbinți ale oamenilor, și anume înălțarea unei primării cu o imagine grandioasă, reflectând prestigiul de care se bucura orașul lor, cel mai important oraș comercial al Europei la acea vreme. În 1640 Olanda ieșise victorioasă din războiul cu Spania și vreme de opt ani își refăcuse forțele și-și consolidase poziția pe continent și în lume. Opt ani mai târziu, la 28 octombrie 1648 a fost pusă prima

Amsterdam – turnul cu ceas

piatră a construcției mult-dorite, cu al cărei proiect fusese însărcinat Jacob Van Campen. Vreme de 10 luni înainte de aceasta, terenul mlăștinos pe care urma să se înalțe construcția fusese consolidat cu 13639 de țăruși. În 1655 a fost inaugurată prima aripă a clădirii, care a fost terminată șapte ani mai târziu, sub conducerea arhitectului Daniël Stalpaert. În acea epocă respectiva construcție era cea mai prestigioasă primărie din Europa. Constantijin Huygens, poet olandez, o numea „a opta minune a lumii" iar Joost Van den Vondel, cel mai mare poet al țării, îi închina un poem alcătuit din 1378 de versuri.

Decorațiunile interioare au fost încredințate la rândul lor celor mai de seamă artiști ai vremii: sculptorului Artus Quellijn și unor elevi ai lui Rembrandt, Ferdinand Bol și Govert Flink. Creatorii edificiului s-au inspirat din temele devenite clasice ale arhitecturii din Roma antică. De mare efect sunt turnul octogonal cu ceas și frontonul, ambele împodo-bite cu statui și cu basoreliefuri, de Artus Quellijn.

Vreme de mai bine de un secol acest palat adăpostea administrația orașului. În 1808 însă Ludovic Bonaparte este încoronat rege al Țărilor de Jos și primăria devine palat regal. Domnia respectivă se dovedește efemeră, pentru că, doi ani mai târziu, regele este obligat

Amsterdam Royal Palace – Sala mare

să-și părăsească tronul. Sălile palatului conservă însă din perioada respectivă una dintre cele mai bogate colecții de mobilier Empire din întreaga lume.

După abdicarea lui Ludovic Bonaparte, Wilhelm I restituie palatul orașului. Totuși, administrația nu poate face față enormelor cheltuieli de întreținere și regele rămâne aici temporar. Din 1936 palatul devine proprietate de stat, fiind folosit de familia regală numai pentru anumite ceremonii, cum a fost nunta actualei regine, în 1966.

Interiorul edificiului reflectă grandoarea orașului din Secolul de Aur. În centrul său se află uriașa anticameră, „Sala cetățenilor", cum a fost numită, și care se numără printre cele mai frumoase săli de acest fel din Europa. Totul este dominat de statuia Fecioarei din Amsterdam, tronând de la înălțime asupra unei planisfere gravate în marmură. Se văd aici pământurile străbătute de negustorii olandezi în secolul al XVII-lea.

În sala numită a „micilor negustori", statuia lui Apollo, zeu al muzicii și al soarelui, invită la clipe de seninătate, în timp ce, în „Sala Tribunalului", unde se pronunțau sentințele aducătoare de moarte, basoreliefurile reprezentând „Mila", „Înțelepciunea" și „Justiția" frapează prin severitate.

În apropierea Palatului se află o impresionantă catedrală, iar în spatele său un edificiu extravagant, din secolul al XIX-lea, găzduind un uriaș centru comercial, denumit Magna Plaza.

În față se înalță însă acea minunată coloană de marmură albă – Dam-ul – iar în dreapta, Muzeul Madame Tussaud, unde sunt fidel reprezentate personaje care, odinioară, au trecut prin sălile palatului.

IRINA STOICA

Viitorul aparține spațiului

O nouă „umbrelă" anti-balistică?!

Decizia luată de conducerea Statelor Unite încă din anul precedent, ca până în 2004 SUA să poată beneficia de o protecție antibalistică eficientă, creează probleme Agenției Naționale pentru Apărarea Antiracheta (MDA), urmașa fostei organizații Inițiativa de Apărare Strategică (SDIO); ca urmare, cei 50 de specialiști în cele mai noi și mai sofisticate mijloace de lovire a țintelor spațiale, trebuie să găsească mijloace eficiente dar bazate nu pe tehnologii noi, ci pe unele deja verificate... din cauza timpului scurt pe care-l avea la dispoziție. Ca urmare, anul acesta va trebui să fie perfectate: un laser ambarcat pe satelit de tip LIDAR (Light Detection and Ranging) și mai mulți senzori electrono-optici, toate destinate creșterii capabilității armelor antiracheta. Se acordă atenție și fostului program *Brilliant Peebles* (Pietricelele sclipitoare), care prevedea lansarea pe orbite joase a unor „nori" de nano-sateliți, deșeuri artificiale în calea rachetelor balistice sau a focoaselor nucleare inamice(!);

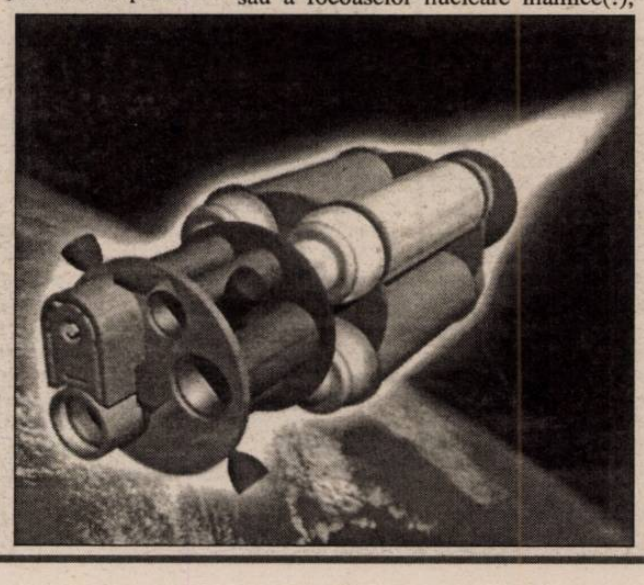

„pietricelele au fost inițial abandonate la cererea astrofizicienilor, deoarece perturbau funcționarea radiotelescoapelor!" Acum s-a pus problema preluării unei părți din tehnologia destinată pentru Brilliant Peebles, între care senzorii având 13 benzi spectrale, echipament LIDAR ultraușor și tehnologia de lovire spațială folosind „proiectile" ușoare.

Aceste aspecte sunt reluate și atent studiate, deoarece mijloacele actuale de lovire și distrugere în spațiu – componente ale sistemului Global Protection Against Limited Strikes (Protecție globală împotriva loviturilor limitate), posedă greutăți relativ ridicate, ceea ce limitează performanțele rachetelor interceptoare; astfel, deși în 2004 va deveni operațional un stand de sol pentru experimentarea și validarea interceptoarelor, o mare atenție se acordă dotării acestor interceptoare cu mijloace de lovire neconvenționale. Un astfel de echipament orbital de perspectivă care ar putea lansa „salve de pietricele" după ce a identificat și localizat ținta spațială, este arătat în ilustrația alăturată.

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

PEŞTERA LUI ALI BABA

Se poate vorbi, în termeni metaforici, despre cea mai importantă descoperire „arheologică" din lumea Egiptului antic. În termeni reali, este vorba despre o fabuloasă restituire de obiecte antice ascunse în mare parte în pivniţele muzeului din Cairo, care nu au fost niciodată prezentate publicului.

Ministrul Culturii din Egipt a dispus organizarea unei expoziţii inedite care a reunit piese de o valoare excepţională aflate în depozitele Muzeului de egiptologie din Cairo, în alte muzee egiptene şi în depozitele unor misiuni arheologice. Până acum nimeni nu a făcut un inventar al obiectelor depozitate în pivniţele muzeului din Cairo. Sute şi sute de obiecte heteroclite, multe dintre ele învăluite de mister, zac alungite pe sol, pe etajere slab luminate sau în lăzi de lemn: mumii, basoreliefuri, stele, bijuterii, bărci funerare, statui şi statuete din marmură şi alabastru, sfincşi înveliţi în folie de plastic, sarcofage etc. Obiecte descoperite de-a lungul unui secol de săpături. Multe dintre ele nu au fost încă studiate sau restaurate. Doar o jumătate din aceste obiecte au fost selectate pentru a fi expuse (de pildă, din cele 5.000 de obiecte găsite în 1992 în Valea Regilor, doar 1.700 au fost selectate), ţinându-se cont de originalitatea lor şi de valoarea artistică. Din prima categorie face parte, de pildă, proteza de deget confecţionată din aramă, din perioada Noului Imperiu (1580-525 î.Ch.) sau paleta de farduri în formă de peşte, aleasă pentru rafinamentul artistic al execuţiei, o performanţă incredibilă pentru artizanii Egiptului din urmă cu 3400 de ani. Această piesă a fost găsită în mormântul lui Aper-El, vizirul lui Tuthankamon. Expoziţia, denumită „Comorile ascunse", deschisă la muzeul din Cairo timp de un an, va deveni itinerantă. Ţările care o vor găzdui sunt Franţa, Germania, SUA, Anglia iar fondurile obţinute vor fi folosite pentru realizarea unui muzeu uriaş, în zona piramidelor din Gizeh. Un loc în care se găsesc depozite pline de comori antice, necunoscute publicului şi care e vizitat în fiecare an de milioane de turişti. Extraordinara colecţie de obiecte selectate pentru expoziţie este, în sfârşit, descrisă, fotografiată, repertoriată, toate aceste informaţii urmând să alimenteze o bancă de date accesibilă pe Intrnet. O muncă ce va dura câţiva ani, dar care va permite, în sfârşit, lumii să intre oricând în această fabuloasă „peşteră a lui Ali Baba".

DORIN MĂRAN

Barcă funerară în miniatură

Elemente aparţinând unui car funerar al faraonului Tutankamon

Statuia preotului Kai datând din Vechiul Imperiu

Statuetă din lemn reprezentându-l pe zeul Petah Sokar

Paletă de farduri în formă de peşte

Statuetă reprezentând un brutar

Mare preot al zeului Amon realizat din bronz

Pagini secrete ale omenirii

MISTERUL DE LA SACSAYHUAMAN

În plin zbor spre cucerirea primelor lumi extraterestre, omul este „readus cu picioarele pe Pământ" şi îşi dă seama că încă există „la el acasă" multe mistere nedezlegate, multe pagini secrete ale istoriei sale pe care trebuie să le descifreze. Iată-l, de pildă, în faţa unui text al cronicarului Garcilaso de la Vega, născut în jurul anului 1530, în care ne vorbeşte despre fortăreaţa de la Sacsayhuaman, aflată la nord de oraşul Cusco, la o altitudine de 3555 m. O descrie foarte frumos, ne spune că *„această fortăreaţă depăşeşte cele şapte minuni ale lumii, mai impresionantă decât Babilonul, Colosul din Rhodos sau piramidele"*, dar... fără să ne poată spune CUM a fost construită! Căci este practic imposibil de imaginat cum populaţia băştinaşă, total neobişnuită cu tot felul de aparate, instalaţii şi tehnici indispensabile pentru ridicarea unor asemenea construcţii, a putut realiza o asemenea operă. Obişnuiţi să atribuie tot ce nu înţelegeau demonilor, buni sau răi, indienii locului au considerat totdeauna că această construcţie este rezultatul unor vrăji! În secolul 16? Când Europa cunoştea Renaşterea? Mai mult, câţiva dintre cei 20.000 de muncitori care lucrară pe şantier mai erau cu siguranţă în viaţă când Garcilaso era tânăr. Cum de nu a aflat nimic de la ei? Să fi devenit toţi, subit, amnezici? Fortăreaţa a fost terminată în 1508. La ea se ajunge pe două drumuri bine pavate, unul lung de 1,5 km, celălalt de 4 km. Când cuceritorii spanioli au ajuns aici, au rămas înmărmuriţi şi nu şi-au putut explica în nici un fel ceea ce vedeau. La fel şi astăzi: oamenii simpli şi arheologii profesionişti se îndoiesc de capacitatea incaşilor de a fi construit ei singuri Sacsayhuaman! Dar sursele existente dovedesc fără drept de apel că tot aici trebuie căutată explicaţia. Oraşul imperial Cusco (numele semnificând „buricul pământului"), a fost construit în forma unei puma, animalul care simbolizează dinastia Inca: stomacul pumei se află în piaţa principală a oraşului, râul Tullumayo este coloana sa vertebrală, iar colina de la Sacsayhuaman – capul. Cea mai impozantă parte a construcţiei, zidurile, considerate ca unul dintre cele mai importante monumente construite de om pe faţa Pământului, reprezintă, se poate considera, dinţii pumei. Totuşi: sunt 60 de ziduri, cea mai mare piatră folosită cântăreşte 70 de tone, toate au fost aduse de la cel puţin 3 km distanţă. De către cine? Cum? Şi ziduri ca acestea nu mai există nicăieri în lume, nici la Stonehenge, nici la Piramidele egiptenilor, nici chiar la „vecinii" maiaşi! Sunt diferite chiar de orice construcţie megalitică de pe Terra! Iar pietrele sunt prelucrate cu atât de mare precizie, încât nici măcar un fir de iarbă, nici măcar o lamă de cuţit nu pot să încapă între ele! Explicaţii s-au dat – se spune însă că ele se află fie la extrema ridicolului, fie la cea a incredibilului. Nouă ne rămâne să alegem. Sau să găsim o altă explicaţie. Care poate fi cea corectă. Sau poate să nu fie. Încă!

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Poarta lui Ioanel

Numită în tradiţia locală şi *Poarta lui Ioanelii*, aceasta se înscrie printre nenumăratele forme carstice care împânzesc versanţii calcaroşi ai Văii Ordâncuşa. Prezenţa sa este dovedită de treptele succesive ale unei cascade de travertin, peste care se despleteşte în şuvoaie pârâul subteran ce răzbate la lumina zilei prin deschiderea peşterii.

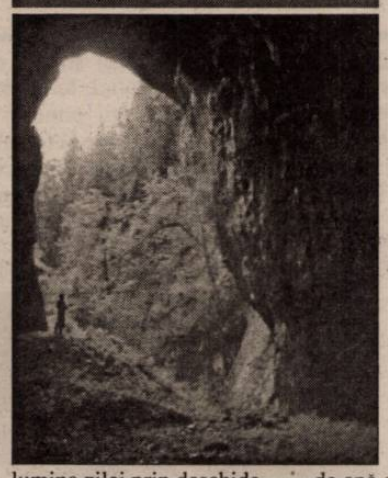

În dreptul cascadei de travestin se traversează Valea Ordâncuşei pe o punte îngustă de beton, în marginea căreia un jgheab captează parte din apa ce iese din peşteră. Pe o potecă ce urcă pieptiş pe malurile pârâului, se ajunge în fundul unui amfiteatru stâncos, unde de fapt, se deschide intrarea în peşteră.

Poarta lui Ioanel a fost semnalată în 1857, menţionată de E.A. Bielz în 1884 şi cercetată sub raport biospeologic de Emil Racoviţă şi de colaboratorii săi, în 1921.

Numele de „Poartă", dat acestei peşteri de către oamenii locului, îşi are obârşia în aspectul monumental al deschiderii, a cărei ogivă se înalţă la peste 15 m.

Perfect arcuită, impresionantă prin dimensiunile sale, această deschidere constituie elementul cel mai spectaculos al peşterii, în rest, peştera având o cavitate destul de modestă.

Lipsită de concreţiuni, cu excepţia unei singure scurgeri stalagmitice pe care turiştii trebuie s-o escaladeze şi a unor mici fragmente de planşeu stalagmitic suspendat, ce apar la capătul peşterii, *Poarta lui Ioanel* nu se înscrie printre spectaculoasele peşteri ale României.

Cursul subteran de apă are un traseu capricios, apărând fie din peretele din dreapta, fie la nivelul primului cot al galeriei, fie sub peretele din stânga. Se pare că acest curs drenează aceleaşi ape care pot fi întâlnite şi pe fundul Gheţarului de sub Zgurăşti, despre care am scris la momentul potrivit, tot în acest colţ de pagină.

IOANA PROCA FLORIA

Sărbători creştine

Pogorârea Duhului Sfânt

Peste numai câteva zile vom prăznui o mare sărbătoare creştină, şi anume Duminica Rusaliilor – Cincizecimea – sau Duminica Pogorârii Duhului Sfânt asupra Apostolilor. Este o sărbătoare care se ţine la 50 de zile după Învierea Mântuitorului şi la 10 zile după Înălţarea Sa.

Aşa cum am mai arătat în acest colţ de pagină, înainte de Înălţarea la ceruri, Mântuitorul le-a spus Apostolilor să rămână în Ierusalim, unde vor primi o nouă putere din ceruri. Apostolii au procedat întocmai, dar în timpul aşteptării s-au hotărât să aleagă un nou apostol în locul lui Iuda Iscarioteanul care, după ce-l trădase pe Mântuitor, se spânzurase. În acest scop au fost adunaţi 120 de credincioşi cărora li s-a cerut să numească două persoane demne de a fi apostoli. Au fost astfel desemnaţi Varsava, numit şi Iust, şi Matia. Apostolii s-au rugat la Dumnezeu să fie ales cel vrednic şi, trăgând la sorţi între cei doi, a ieşit Matia completându-se numărul de 12. La iudei se apropia marea sărbătoare în care se prăznuia darea legii pe muntele Sinai şi, de aceea, oameni din toate colţurile ţării veneau la Ierusalim. Temându-se de eventuali duşmani ai Mântuitorului, Apostolii s-au retras într-un foişor, împreună cu Maica Domnului. În a zecea zi de aşteptare, dimineaţa, au auzit un vuiet puternic şi Duhul Sfânt s-a pogorât asupra lor sub forma unor limbi de foc. Pe dată s-au simţit cu toţii eliberaţi de frică şi au început să vorbească limbi străine.

Ieşind afară, s-au îndreptat spre templu şi au început să vorbească iudeilor veniţi de pretutindeni în limbile pe care le vorbeau aceştia.

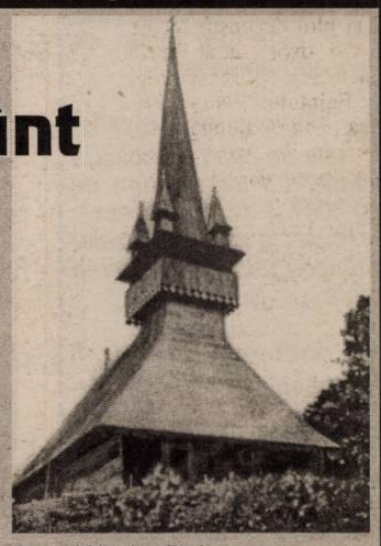

Preotul Nicolae Barbu ne spune că 300 de suflete au primit botezul în urma predicii ţinute de Sfântul Apostol Petru. Peste câteva zile, acesta, ducându-se împreună cu Apostolul Ioan la templu pentru serviciul de seară, a înfăptuit o minune, vindecând un olog care stătea la poartă.

Vorbindu-le oamenilor, Apostolii au adus o mulţime pe drumul credinţei instituind prima Biserică creştină la Ierusalim.

Atrăgând furia arhiereilor şi fariseilor, Apostolii au fost ameninţaţi cu moartea, cerându-li-se să nu mai răspândească în jur credinţa în Mântuitor. Fără să se sperie însă, ei şi-au continuat opera. Pericopele care se citesc la această sărbătoare, încadrând evenimentul prăznuit, constituie adevărate prilejuri de meditaţie cu efecte benefice.

Poporul nostru are şi o serie de obiceiuri laice legate de această zi, iar după slujba de la Biserică, oamenii primesc frunze de nuc sau de tei, binecuvântate. Acestea simbolizează limbile de foc sub forma cărora s-a pogorât Duhul Sfânt.

IRINA STOICA

Premoniție?

Violaine Richard, o tânără din Gordonwe (Franța) intrase în supermarket după cumpărăturile obișnuite. Avea doi băieței adorabili. Cel mic, Jean, împlinise doi ani, iar cel mare, Viktor, făcea în curând patru ani. Erau cuminți dar Violaine nu voia să-i ia cu ea înăuntru, fiindcă le cunoștea pretențiile și nu știa dacă portofelul ei va face față.

În stânga ușii principale era legat un cățel și Violaine lăsă cărucior lui Jean în partea dreaptă, rugându-l să aibă grijă de frățiorul său. Știa că băiatul e ascultător, îi promisese chiar o mașinuță roșie, așa că își făcu liniștită cumpărăturile. Ieșind afară însă, în prima secundă înțepeni de groază. Copiii nu erau acolo. Imediat însă, îi văzu în partea stângă și nu oricum. Jean urcase cățelul în căruțul fratelui și toți trei se simțeau de minune. Violaine avea niște principii riguroase în ceea ce privește igiena, așa că se repezi spre copii, dar în clipa următoare o jardinieră uriașă se prăbuși de al etajul de sus, căzând chiar pe locul unde lăsase inițial căruciorul lui Viktor. Îngrozită și fericită în același timp, Violaine a privit mormanul de cioburi amestecate cu pământ și frunze rupte și-a strâns copiii la piept și s-a trezit mângâind câinele pe creștet. De atunci l-a mai întâlnit în parc și pe stradă, s-a împrietenit cu stăpâna lui, și amândouă se întreabă dacă în ziua aceea, când și-a schimbat locul, venind lângă cățel, Viktor a avut cumva vreo premoniție. *(I.S.)*

SCURTCIRCUITUL

O poză de album cu două fete vesele luptându-se în noroi, într-un concurs tradițional în Australia. Iată ce-a mai rămas din prietenia unor adolescente care acum se dușmănesc pe viață și pe moarte. Căci, atunci când ambele au împlinit 19 ani, o mare prăpastie s-a căscat între sufletele lor.

Lyn și Doris se pregăteau să sărbătorească terminarea liceului. Colege și vecine gard în gard, cele două fetișcane bucălate și doldora de cosițe însorite au decis să facă petrecerea împreună. Numai că Lyn, mai pârdalnică decât sfioasa Doris, voia să-i uimească pe toți cu o surpriză de zile mari. Iubitul ei de taină, Arthur, urma să-și facă apariția pentru prima oară în public și să anunțe logodna. Și, după vreo două ore de la debutul banchetului, când nimeni nu mai știa numărul cutiilor de bere golite frenetic, din „culise" iese la lumina rampei Arthur. Frumos, zvelt, cu un aer de geniu și mototol deopotrivă, băiatul a salutat mulțimea ceremonios și s-a dus glonț în brațele lui Lyn, topită după zâmbetul lui de porțelan boemian. A urmat o pupăceală scurtă și decentă, apoi Lyn tocmai voia să-și înceapă discursul

învățat pe de rost în fața oglinzii. Dar ochii Arthurului s-au întâlnit pentru o clipă cu cei ai lui Doris. Arcul electric s-a produs instantaneu, fără voia niciunuia dintre ei. Din păcate, Lyn a surprins schimbul de priviri și s-a îngălbenit ca o narcisă udată de un câine fără maniere. I-a înghețat și glasul și n-a mai fost în stare să îndruge vreo silabă... Mesenii și-au reluat „lucrul" la fursecuri și copane, trăgând cu coada ochiului la Arthur. Când a început dănțuiala, cu lăutarii din boxe urlând la maximum, băiatul s-a apropiat discret de Doris și a invitat-o la țopăială. Credea că trece neobservat... Dacă lucrurile s-ar fi oprit aici, poate că prietenia dintre Lyn și Doris ar fi avut o simplă sincopă, dar pe la mijlocul nopții, cei doi „electrocutați" au dispărut de la petrecere.

Abia după două săptămâni, timp în care părinții și poliția i-au căutat cu sufletul la gură, cei doi au fost de găsit. Petreceau cea mai savuroasă perioadă din viața lor, într-o căsuță a bunicii lui Arthur, la vreo două sute de kilometri de Teplis (comuna lor de baștină). Din poteră făcea parte și Lyn. În secunda când s-a văzut față-n față cu Doris, s-a repezit la ea ca o leoaică asupra puiului de gazelă. A urmat o luptă ca pe vremuri, în noroi, însă de data asta căpăceala se desfășura pe o dușumea contondentă și fără scrupule. Fericita Doris s-a ales cu mușcături de gradul III și urme adânci de unghii ojate pe obrajii ei bucălați și rumeni. Arthur le-a despărțit cu mare greutate, dar a primit și el un genunchi bine plasat în poiana cu caise. Din păcate, peste aproape un an, Lyn a tras cu pușca de vânătoare asupra lui Doris și a rănit-o grav la umărul drept. În acea clipă se termina definitiv amiciția dintre fostele fetișcane, una plecând la spital, iar alta în custodia poliției. Pe care dintre ele credeți că a vizitat-o Arthur? *(P.I.)*

O lume nebună

Un german de 37 de ani, șomer și alcoolic, a încercat de bună voie și nesilit de nimeni să ispășească o condamnare în locul fratelui său, în ideea că regimul de detenție va fi egal pentru el cu o cură sigură de dezalcoolizare. Așa că la data prevăzută de lege Norbert K. s-a prezentat la poarta închisorii cu mandatul de arestare pentru racolare de persoane și incitare la prostituție, emis pe numele fratelui său mai mic, Rudolf, și cu un act de identitate... fals. N-a reușit însă să înșele vigilența autorităților, așa că s-a trezit brusc în fața tribunalului, alături de fratele său, amândoi fiind de data asta acuzați de uz de fals în acte publice și escrocherie. Norbert a pledat în fața completului de judecată din Hamburg, spunând că voia să meargă la închisoare ca să scape de mania alcoolului. Până la urmă tot nu a ajuns acolo unde și-a dorit, pentru că a fost condamnat la șapte luni de... libertate condiționată, iar fratele lui la zece.

În speranța că va întâlni pe cineva care să-l ajute, Frantisek Vavrak, un slovac în vârstă de 55 de ani, a mers doi kilometri cu un cuțit înfipt în plămâni. „Tocmai ieșeam dintr-o cafenea, când am întâlnit un fost prieten din copilărie. Crescuserăm împreună. În urmă cu trei ani plecase în Statele Unite și se întorsese fără un ban în buzunar. Am făcut imprudența să-l întreb de ce-a plecat și cum se descurcă. Nu suportă însă aceste întrebări. Ca scos din minți, a început să mă înjure după care mi-a înfipt un cuțit în spate. Speriat, am luat-o la fugă." Întâmplarea s-a petrecut în Kostolany, un sătuc din estul Slovaciei. Victima a parcurs doi kilometri până a întâlnit pe cineva care avea telefon mobil și a putut să anunțe salvarea. Transportat la spital, Vavrak a fost salvat de medici, care totuși consideră că după cât sânge a pierdut și după efortul pe care victima l-a făcut, e un miracol că a supraviețuit.

Li, un țăran chinez, a fost mușcat de un șarpe veninos, conservat timp de un an într-o sticlă cu alcool. Dopul sticlei era din lemn și nu foarte fest, așa că aerul a pătruns înăuntru și reptila a putut să supraviețuiască. Bărbatul a vrut să guste din băutura specială pe care o preparase cu un an în urmă și căreia considerase el că-i venise sorocul să fie băută. A scos dopul și a pus sticla la gură, fără teama de șarpele pe care, bineînțeles, îl credea mort. Numai că acesta atât a așteptat, s-a repezit și l-a mușcat de gât. Îngrijit la spitalul din Suizhu, bărbatul a scăpat cu viață.
(A.P.)

MITOLOGICALE

Ploaie cu pești

În Sfânta Scriptură, așa scrie: că între semnele sosirii vremurilor sfârșitului, cele mai multe deloc optimiste pentru iubitorii vieții pământești, vor fi și ploi cu pești. Să fie vorba dspre una dintre cele șapte faimoase „râni ale Egiptului"? Nu se știe, însă până să ajungă în țara faraonilor, tăcutele viețuitoare acvatice s-au abătut recent pe meleagurile vechii Elade, mai precis în localitatea Korona, din nordul Greciei. La propriu, sătenii au rămas muți... ca peștele, când pașnicul lor cătun de munte a fost „plouat", nu cu apă, ci cu peștișori mii și mii. Ca întotdeauna stăpâni pe ei în fața semnelor miraculoase, oamenii școliți – în cazul nostru, meteorologii de la universitatea din Salonic – au lansat presupunerea că respectivele vietăți au fost luate pe sus de vreo minitornadă pusă pe răutăți prin lacurile vecine, apoi făcute cadou muntenilor perplecși, după o promenadă aeriană. Ideea nu e nouă, „ploi" cu diverse animăluțe au mai existat, dar fantezia științifică rămâne neclintită. Acuma, nu știu cât de importantă ar fi fost o riguroasă demonstrație a savanților, pentru uluiții și norocoșii săteni din Korona. Oricum, cert este că primii dezmeticiți s-au pus repede pe treabă, ieșind în avantaj ca pescari pe uscat, față de concetățenii contemplativi, care vor fi așteptat și ploaia cu sos de roșii și cu vin alb...

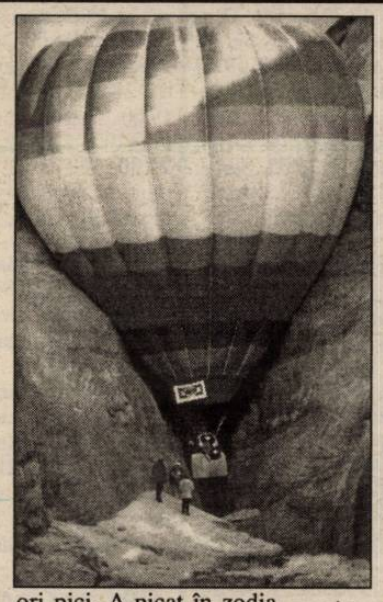

Icarii ghinioniști

Logica e simplă: cu montgolfierul, ori zbori, ori pici. A picat în zodia rea echipajul unui asemenea balon, participant la raliul anual din Red Rock (New Mexico, SUA). Aspirați între două faleze de un curent de aer descendent, ghinioniștii zburători s-au trezit înțepeniți... între stânci. O experiență sportivă crudă, dar cum protagoniștii au scăpat totuși cu fața curată, s-au gândit că pana lor de balon ar putea fi considerată o simplă joacă: Icar a pățit-o mult mai rău!

Coarnele abundenței

Nu se știe cum se face, dar uneori realitatea asta, pe care-o tot pipăim mereu cu suma simțurilor noastre omenești, ne dă peste cap sumedenia de concepții despre lume și viață – cum s-ar zice – pe care dascălii ni le-au vârât în memorie. Bunăoară, noi știam că există un corn al abundenței, și numai unul. Fals! – se pun de-a curmezișul indienii, tărâm pământesc unde bovinele se află la loc de mare cinste (cele cu patru picioare...), prezentându-ne și dovada vie, palpabilă, însă de care e mai bine să nu ne apropiem: un bivol supradotat la capitolul coarne, considerat mai mult decât ce-am decreta noi că e star. Căci anvergura impresionantei și contondentei sale podoabe capilare atinge nu mai puțin decât 3,60 metri! Minunea e căutată spre admirare de indivizi veniți din multe colțuri ale țării, care stau și pesemne gândesc că nici măcar la oameni, bivolul cu pricina nu-și poate găsi rival. Mai rămâne să se găsească soluția de a i se face loc suficient pe stradă, eventual atașându-i-se o plăcuță cu „gabarit depășit", undeva, pe o anumită zonă a trupului. *(A.N.P.)*

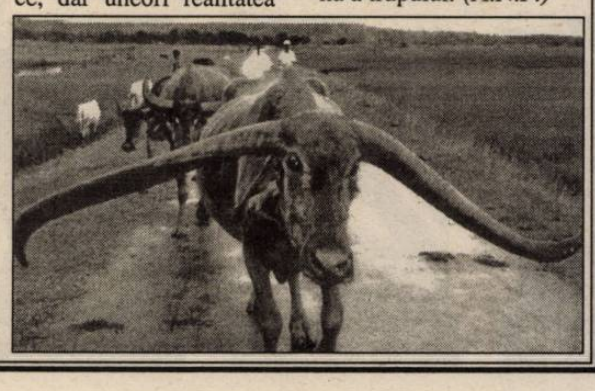

Hackerii și... Madonna

Totul a început când Madonna și-a împrumutat vocea pentru realizarea pe internet a unor tehnici „antipiraterie"! O cunoscută și importantă firmă a realizat o serie de înregistrări cu celebra cântăreață și a făcut cunoscute condițiile (inclusiv cele financiare!) de „descărcare" (downloading) a melodiilor de către cei interesați.

Toate bune și frumoase căci, așa cum era de așteptat, primii care și-au făcut „apariția" au fost hackerii. Care evident că au reușit să păcălească încă o dată vigilența patronilor de site și au înregistrat muzica dorită. Dar... surpriză de proporții! În loc să o audă pe Madonna cântând, *tot* ce au auzit a fost vocea ei, într-adevăr, dar... înjurându-i și amenințân-du-i că au de suferit consecințele!

La fel de evident, lucrurile nu s-au oprit aici. Madonna s-a bucurat că a luptat cu pirateria audio folosind chiar armele acesteia, dar hackerii nu s-au lăsat mai prejos și au spart imediat propriul site al cântăreței.

Și, ca lucrurile să fie și mai complicate, a apărut un al treilea grup, care a folosit aceleași înregistrări, au „descărcat"... ce se auzea, adică înjurăturile, pe care le-au și folosit remixându-le în zeci și zeci de colaje muzicale realizate pe calculator, care în prezent circulă în întreaga lume! O companie de profil independentă a inițiat chiar un concurs pentru cel mai bun track bazat pe „contribuțiile" Madonnei. Premiul acordat constă în tricouri și stickere pe care este imprimat cuvântul „boycott-riaa"... Aviz amatorilor!

Oricum, Madonna tocmai a lansat noul său hit, „American Life", care se pare că va „sta" suficient timp pe primele locuri ale preferințelor, deși se estimează că vânzările nu vor fi la nivelul precedentului său album, „Music". Timpul, totuși, trece... *(M.D.)*

CÂINE POLIȚIST DECORAT CU MARE POMPĂ

Un ciobănesc belgian pe nume Hunter, în vârstă de 11 ani, aparținând brigăzii de stupefiante din Rouen, Franța, a fost decorat de prefectul local pentru actele sale de curaj și devotament. Hunter, care se pregătește să iasă la pensie, are la activ 1.500 de percheziții în urma cărora a descoperit tone de droguri. În momentul în care prefectul se pregătea să-i atârne de gât panglica cu medalia pentru curaj și devotament, în timpul unei ceremonii care a avut loc în curtea hotelului de poliție din Rouen, dresorul lui Hunter i-a scos botnița și i-a ordonat să stea nemișcat. Câinele s-a supus docil comenzii și a stat nemișcat în timpul întregii ceremonii. După câteva ceasuri, în momentul în care dresorul a încercat să-i scoată medalia de la gât, Hunter s-a împotrivit cu înverșunare, sfidând comanda dresorului. Având în vedere faptul că Hunter și-a „depus" dosarul de pensionare, recalcitranța sa i-a fost iertată. Probabil că, o dată cu trecerea sa în rezervă, eroul canin va accepta să i se scoată trofeul de la gât pentru a fi „donat" succesorului său. *(D.M.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	tele 7
VINERI - 13 iunie	7.30 Bună dimineața, România! 10.50 Teleenciclopedia (r) 11.50 Clubul de comedie (r) 12.20 Serial (r) 13.10 Serial (r) 14.30 Conferința de presă 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Convieţuiri 17.00 Interes general 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Voi fi No.1! 21.35 Euro Police - R.R. 22.05 Serial: „Suflete rătăcite" (ep.1) 23.30 Gala Sankt Petersburg 2003.	8.00 Ştirile ProTV 9.05 Rondul de dimineață 11.40 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Smallville" (ep.1) 13.30 Serial: „Susan" 14.00 Serial: „Gusturi mediteraneene" 14.30 Serial: „Nord şi Sud" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Asasini" (SUA, 1995). Cu: Sylvester Stallone, Antonio Banderas, Julianne Moore 22.45 Film: „Rechinii ucigaşi 3" (SUA, 2002) 0.45 Fă-ţi de cap! 1.30 Film: „Julian Po" (SUA, 1997). Cu: Christian Slater.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Canalul de ştiri 13.30 Serial: „Pe cont propriu" 15.00 Serial: „Aventuri extreme" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Congo" (SUA, 1995) 22.00 Film: „Instinct ucigaş" (SUA, 2001) 0.00 Film: „Omul întunericului" (SUA, 1995).	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Croaziera cu peripeţii" (SUA, 1997). Cu: Walter Matthau 23.00 Focus Plus.	6.00-13.10 Reluări 13.15 Serial: „Intrusa" 15.45 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cățel".	8.00 Desene animate 9.20 Tonomatul DP2 12.45 Serial: „Totul se rezolvă" 13.15 Club Art 13.45 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Andromeda" 17.45 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.05 Serial: „Miracole" 20.10 Serial: „Central Park West" 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 D'ale lui Mitică 23.00 Piersic show.	8.10 Videoclipuri 9.45 Emisiune pentru copii" 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film artistic 22.00 Dosarele Terrei 22.30 Germania azi.
SÂMBĂTĂ - 14 iunie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 10.45 Casa mea 11.15 Debut 50 plus 13.15 Istorie polemică 14.15 Mulţumesc! 16.00 Poveste fără sfârşit 17.00 Între cer şi deşert 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.15 Formula 1: MP al Canadei 0.15 Film: „Duşmanul fiului meu" (SUA, 2001). Cu: John Travolta.	7.00 Desene animate 9.15 Raliu - Grecia 10.15 Promotor 11.45 Provest 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Film: „Marea Cursă" (SUA, 1965) 17.20 Film: „Artista, dolarii şi ardelenii" (România, 1979) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Captivi în Iad" (SUA, 2003) 22.00 Film: „Trafic" (SUA, 2000). Cu: Michael Douglas, Catherine Zeta-Jones 1.30 Film: „Hamlet" (coprod., 1996). Cu: Kate Winslet.	9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Film: „Vikingii" (SUA, 1958). Cu: Kirk Douglas, Tony Curtis 15.00 Gillete World Sport Special 16.50 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 17.40 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Clona ucigaşului" (SUA, 2001) 22.00 Film: „Jocuri sălbatice" (SUA, 1998) 0.00 Film: „Beowulf" (SUA, 1999).	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 18.00 Focus 19.00 Camera de râs 19.30 Big Brother 20.30 Film: „Recuperatorul" (SUA, 2000) 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „Numai cei singuri" (SUA, 1991). Cu: Anthony Quinn.	9.45 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.15 Serial: „Intrusa" 16.00 Serial: „Arabela se întoarce" (ultimul ep.) 17.00 Autograf pentru mama 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.00 Serial: „Juana" 0.15 Serial: „Seducţie".	8.00 Tradiţii 9.25 Ora fără catalog 10.25 Program pentru copii 12.30 Răscruci 13.40 Serial: „Aventurile familiei Twist" 14.05 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Cel mai îndrăgostit bărbat" 17.30 Serial: „Nightman" 19.00 Serial: „Miracole" 20.30 Serial: „Farmece" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Jane şi oraşul pierdut" (Anglia, 1987) 0.45 Film: „Visul disperării" (SUA, 1997).	8.05 Emisiune pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viaţa 13.30 Folclorul la români 15.30 Istoria ortodoxiei 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Agent 22: Nebunul" 22.00 Film: „Kickboxing 6" (SUA, 1994).
DUMINICĂ - 15 iunie	7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop! 10.30 Descurcă-te singur 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.15 Siesta... şi fiesta 16.10 Circul Soarelui 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 19.55 Formula 1: MP al Canadei 22.00 Clubul de comedie 23.05 Film: „Păcat originar" (SUA, 2001). Cu: Angelina Jolie 1.05 Doc.: „Lumea invenţiilor".	8.30 Desene animate 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm - încurcă lume" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Serial: „Prietenii tăi" 16.00 ProTv Magazin 17.00 Film: „Capriciile iubirii - Sub clar de lună" (SUA, 1988) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Poliţist de grădiniţă" (SUA, 1990) 22.30 Film: „Donnie Brasco" (SUA, 1997). Cu: Johnny Deep, Al Pacino.	8.00 Film: „Mătuşa nemuritoare" (Cehia, 1993) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Flipper" (ultimul ep.) 12.40 Serial: „Ellen" (ultimul ep.) 13.30 Serial: „Calea misterelor" 15.00 Serial: „McGyver" 16.00 Film: „Podul de pe râul Kwai" coprod., 1957) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Micul şantajist" (SUA, 1994) 23.00 Film: „Trupa de comando" (SUA).	7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 11.00 wwwprimatv 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 15.30 Film: „Hombre" (SUA, 1967). Cu: Paul Newman 17.30 Uite cine mă întreabă 18.00 Focus 21.00 Big Brother – Propunerea 23.30 Film: „Pariul" (SUA, 1989).	6.00-9.00 Reluări 9.45 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 12.15 Serial: „Răzbunarea" (r) 13.15 Serial: „Intrusa" 15.00 Latin American Billboard Music Awards 2003 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.00 Serial: „Juana" 1.15 Serial: „Seducţie".	8.30 Ferma 10.25 Desene animate 12.00 Serial: „Mărul lui Newton" 13.40 Serial: „Aventurile familiei Twist" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.00 Serial: „Cel mai îndrăgostit bărbat" 17.30 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.30 Serial: „În faţa instanţei" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Când te îndrăgosteşti" (Italia, 2001) 23.50 Serial: „Turneul".	8.05 Emisiune pentru copii 12.00 M. Britanie azi 15.00 Videoclipuri 17.30 Cocktail japonez 18.30 7 zile în lume 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 22.15 Film: „Kickboxing 7" (SUA, 1995).
LUNI - 16 iunie	7.30 Bună dimineața, România! 10.00 Surprize, surprize (r) 12.30 Casa mea (r) 13.00 Tezaur folcloric (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Agenţia" (ep.1) 22.00 Cafeneaua politică 23.30 Profesioniştii 0.30 Memorialul durerii.	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" (ep. pilot) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Misiune pentru preşedinte" (SUA, 2000). Cu: Chuck Norris 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Blestemul diavolului" (SUA, 1997) 1.45 Serial: „Lovitură pe Wall Street 3.30 Film: „Prinţul din Pennsylvania" (SUA, 1988).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Calea misterelor" (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Serial: „Ellen" (r) 15.00 Serial: „Aventuri extreme" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Trădarea" (SUA, 2003) 22.45 Film: „Supravieţuitorul" (coprod., 1998) 1.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Asalt strategic" (SUA, 1998) 23.00 Focus Plus.	6.00-12.15 Reluări 13.40 Serial: Intrusa" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie" 2.15 Serial: „Amor de cățel".	8.00 Desene animate 8.30 Piersic show (r) 12.00 Ferestre spre cer 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Camera de gardă 17.40 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.10 Puls 2003 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.30 Film: „Secrete şi dezvăluiri" (SUA, 2001).	8.00 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 14.30 Serial (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Unchiul meu extraterestrul" (SUA, 1996).
MARŢI - 17 iunie	7.30 Bună dimineața, România! 10.50 Iartă-mă! (r) 12.20 Serial (r) 14.30 Puncte cardinale 15.00 Vector III 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Destine secrete" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Agentul secret" (M. Britanie, 1996). Cu: Patricia Arquette 21.50 Seară bună! 0.00 Film: „Printre duşmani" (Italia, 2001, partea I) 3.20 Serial: „Titanii".	8.00 Ştirile ProTV 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Susan" (ultimul ep.) 14.00 Serial: „Gusturi mediteraneene" (ultimul ep.) 14.30 Serial: „Nord şi Sud" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Replică în forţă II" (SUA, 1997) 22.30 Film: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Teren primejdios" (SUA, 1997). Cu: Ice Cube 2.00 Serial: „Lovitură pe Wall Street" 3.45 Film: „Crima secolului" (SUA, 1996.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Aurel Vlaicu" (România, 1977) 15.00 Serial: „Aventuri extreme" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.45 Film: „Datorie şi onoare" (SUA, 2000) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 22.00 Vrei să fii miliardar? 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Intrusa" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.40 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Pepe şi Fifi" (România, 1994) 23.45 Teatru: „Când vine barza" de Andre Roussin.	8.40 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 12.30 Vitorul azi 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Micuţul Uriaş" (SUA, 1997).
MIERCURI - 18 iunie	7.30 Bună dimineața, România! 10.50 Profesioniştii (r) 11.50 Cu ochi'n 4 (r) 13.10 Serial (r) 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 16.50 Fotbal: Meciuri de baraj 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Proprietara" (coprod., 1996) 22.00 Fotbal: Franţa - Columbia 0.00 Film: „Printre duşmani" (ultima parte) 1.40 Crime în cetatea filmului 3.10 Serial: „Titanii".	8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 11.30 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" (ep.1) 13.30 Serial: „Insula Ellis" (ep.1) 14.30 Serial: „Te iubesc" (ep.1, 2) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Tornada" (SUA, 2002) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Cookie" (SUA, 1989). Cu: Peter Falk 2.00 Serial: „Lovitură pe Wall Street".	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Zile din viaţa noastră (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Din dragoste (r) 15.00 Serial: „Aventuri extreme" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Intenţie criminală" (SUA, 1996) 22.45 Film: „Pericol în adâncuri" (SUA, 1997) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Intrusa" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".	8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 16.30 Aleea cu ghimpi 17.35 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.55 Fotbal: Noua Zeelandă - Japonia 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Luna ucigaşă" (SUA, 1999) 23.40 Eurofotbal 0.40 Serial: „Speranţe şi împliniri".	8.05 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Micuţul Uriaş 2" (SUA, 1997).
JOI - 19 iunie	7.30 Bună dimineața, România! 10.50 Bucuriile muzicii (r) 13.10 Serial (r) 15.00 Ex Libris 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Destine secrete" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Starea naţiunii 21.00 Seară bună! 22.00 Fotbal: Brazilia - Camerun 0.30 Film: „Încurcătura" (SUA, 1992) 3.05 Serial: „Titanii".	8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 11.30 Învăţaţi engleza cu Victor 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Insula Ellis" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Un comisar acuză" (România, 1973) 22.00 Leana & Costel 22.30 Film: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.45 Film: „Iubire magică" (coprod., 1999).	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Secretul crucifixului" (SUA, 1994) 15.00 Serial: „Aventuri extreme" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Miracolul vieţii" (SUA, 1995) 22.45 Film: „Împotriva răului" (SUA, 1994) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Poliţia în acţiune 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Intrusa" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".	7.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Siesta 17.30 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „Minunăţiile Americii" 19.00 Serial: „Miracole" 19.55 Fotbal: Franţa - Turcia 22.00 Film: „Place Vandome" (Franţa, 1998). Cu: Catherine Deneuve 24.00 Generaţia @ 1.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".	8.05 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Film pentru tineret 18.30 Cocktail japonez 19.20 Şapte ştiri 22.00 Film: „Un loc periculos".

JOHN TRAVOLTA
– sâmbătă, 0.15 –

KATE WINSLET
– sâmbătă, 1.30 –

JULIANNE MOORE
– vineri, 20.00 –

KIRK DOUGLAS
– sâmbătă, 12.30 –

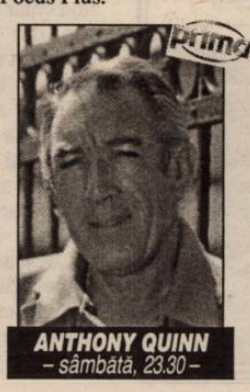

ANTHONY QUINN
– sâmbătă, 23.30 –

ANGELINA JOLIE
– duminică, 23.05 –

CATHERINE ZETA-JONES
– sâmbătă, 22.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

CINEMATOGRAFIA FRANCEZĂ, ÎN MOARTE CLINICĂ

Aceasta a fost aprecierea unuia dintre cei mai importanţi cineaşti francezi, nu cu mult timp înaintea începerii Festivalului de la Cannes. E vorba despre Alain Delon, care, într-un interviu acordat publicaţiei Parisien, a mai ţinut să spună că, în ceea ce-l priveşte, cariera lui este „în

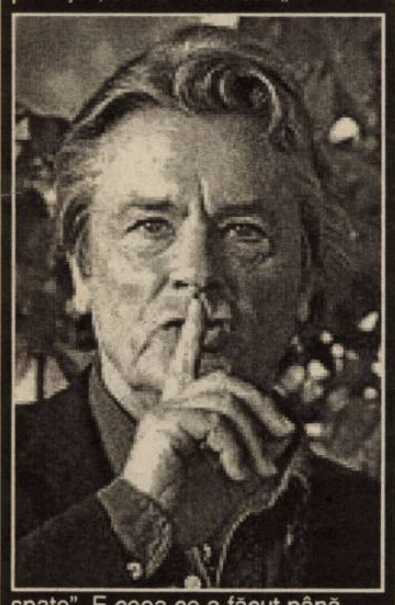

spate". E ceea ce a făcut până acum. Dar, asta nu-l împiedică să lucreze în continuare, e drept doar la un film de ficţiune pentru televiziune, deoarece, potrivit opiniei lui exprimate şi cu alte prilejuri, „într-o bună zi, doar televiziunea va mai rămâne. Acesta este viitorul". „Înainte exista un cinema italian, un cinema francez... Azi, în Europa, nu mai există decât cinema-ul personalităţilor: Besson, Almodovar...", a ţinut să precizeze eroul din *Ghepardul*. „Dar asta nu înseamnă neapărat un declin, pur şi simplu asta e." Potrivit Samuraiului de odinioară, „forţa televiziunii constă în faptul că poţi să ai la tine acasă, fără să mişti un deget, un Delon, un Belmondo, un Brando. Dacă aş fi avut azi 20 de ani, nu sunt sigur că mai făceam cinema. (...) Am spus că nu mai fac film, dar ştiu că numai imbecilii nu-şi schimbă părerea. Cine ştie ce surprize se mai pot întâmpla..."

Isabelle Adjani

nu e făcută să fie actriţă

„Actriţă? Nu sunt făcută pentru această meserie. Nu sunt suficient de egoistă pentru a o exercita. Este o gravă eroare, dar nu mai pot s-o corectez", declara Isabelle Adjani, mai în glumă, mai în serios, într-un interviu din France-Soir. Şi dacă nu ar fi fost actriţă? Ar fi fost interesată de lumea justiţiei. „N-aş fi făcut politică, nu am nervi pentru asta, dar e posibil să fi făcut drept sau filozofie." Totuşi, actriţa recunoaşte că are un „har al interpretării", numai că „publicitatea, promovarea" au constituit întotdeauna pentru mine „un deranj, un efort, chiar o pedeapsă". „La început, ideea mea a fost să mă pun în slujba altora. Credeam că plec de una singură şi de bună voie într-o călătorie către tărâmuri îndepărtate şi frumoase. Dar trucul s-a inversat: am devenit din ce în ce mai importantă, pe punctul de a ajunge ceea ce se cheamă un star. Pe timpul idealismului meu, credeam că o să port cu mine saci cu orez şi m-am trezit purtând genţi Chanel!"

Referindu-se la rolurile pe care le-a interpretat de-a lungul carierei sale, actriţa a mărturisit că a fost „îngrozitor de severă" în privinţa filmografiei, făcând loc în special „copiilor doriţi". „Filmele pe care n-ar fi trebuit să le fac le ştiam dinainte. Sunt filmele pe care le-am acceptat doar ca să muncesc, aşa cum fac mulţi alţii." Isabelle Adjani se descrie ca pe o persoană care „adoră să nu facă nimic", căreia îi place să-şi treacă timpul doar „pentru a-şi trage bretelele".

Jean-Paul Belmondo

din nou tată

La vârsta de 70 de ani, după atacul cerebral a cărui victimă a fost în 2001 şi în ciuda sechelelor pe care boala le-a lăsat în urma sa, Jean-Paul Belmondo trăieşte bucuria imensă de a deveni tată, pentru a patra oară în viaţa sa. Revista *Voici* anunţa că Natty Belmondo - în vârstă de 38 de ani, ex Coco Girl, parteneră de viaţă a actorului în ultimii 14 ani, dar căsătoriţi abia anul trecut în decembrie – aşteaptă primul ei copil. Jean-Paul Belmondo mai are trei copii din prima lui căsătorie. Natty declara: „Suntem foarte fericiţi, pentru mine este un adevărat cadou de la viaţă". Naşterea este aşteptată în luna august.

Audrey Hepburn

încă ajută UNICEF

Punerea în vânzare la licitaţie, prin intermediul casei Sotheby's, a 14 obiecte care au aparţinut actriţei Audrey Hepburn, au adus fundaţiei de ajutorare a copiilor (Audrey Hepburn Children's Found), fondată în 1993 de copiii celebrei interprete din *Mic dejun la Tiffani*, considerabila sumă de 177.000 de dolari. Un sac de mână, din piele neagră de crocodil şi o pereche de mănuşi asortate s-au cumpărat contra sumei de 36.000 de dolari, în timp ce un alt sac asemănător, maron, şi alte mănuşi au fost adjudecate pentru 25.000 de dolari. O rochie de organza roz, purtând semnătura creatorului Hubert de Givenchy, realizată pentru filmul *Funny Face*, a fost vândută cu 17.000 de dolari iar o poşetă de seară, din mătase de culoarea fildeşului, marca Givenchy, a atins suma de 11.000 de dolari. Printre alte obiecte vândute s-au aflat genţi de voiaj Louis Vuitton, portrete şi fotografii ale actriţei.

Audrey Hepburn a decedat în 1993. În cinematografie, numele său este sinonim cu întruchiparea distincţiei, graţiei, eleganţei, fragilităţii şi inteligenţei. Este prinţesa de basm coborâtă pe ecranul anilor 50-60. În ultima parte a vieţii s-a dedicat apărării drepturilor copiilor şi întrajutorării lor, fiind ambasadoare UNICEF.

Salma Hayek

îndrăgostită de un pictor comunist

Cu un mimetism ieşit din comun, ca şi cum ar fi vorba de un incredibil proces de reîncarnare, Salma Hayek readuce în actualitate o artistă revoluţionară şi bisexuală, îndrăgostită nebuneşte de pictorul comunist Diego Rivera, Frida Kahlo. Salma Hayek este din toate punctele de vedere sufletul acestui film pentru care s-a bătut timp de şapte ani să-i dea viaţă, în calitate de coproducător. „Este o poveste de dragoste necondiţionată, care reuneşte personaje fascinante, deosebit de carismatice", spunea Salma Hayek în timpul unei conferinţe de presă la Veneţia, unde filmul, realizat de cineasta americancă Julie Taymor, a fost prezentat în septembrie.

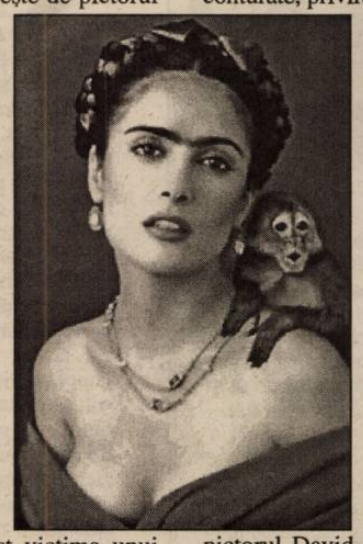

Născută în Mexic, în 1907, Frida Kahlo, atinsă de poliomielită, a fost victima unui teribil accident care a dus la nenumărate intervenţii chirurgicale, însoţite de dureri supraomeneşti. Încurajată de pictorul Diego Rivera (Angel Molina), cu 20 de ani mai în vârstă decât ea şi care a luat-o în căsătorie de două ori, ea a găsit remediul pentru suferinţa sa în pictură. Frecventa cercurile politice şi artistice din Mexic, precum şi artiştii suprarealişti, îndeosebi pe Andre Breton. Infidel din fire, Diego Rivera, un fel de colos pe lângă fragila Frida, îşi înşală de nenumărate ori iubita, numai că nici Frida nu este mai prejos, din când în când preferă femeile ca partener sexual, aşa că se întâmplă ca soţii să împartă câteodată aceeaşi amantă. Amputată, prizonieră într-un corset de oţel, Frida moare pe 13 iulie 1954, la 47 de ani.

Interesant este că rolul straniei Frida i-a venit mănuşă actriţei Salma Hayek. Scriitorul Carlos Fuentes o compară cu „o icoană aztecă", cu sprâncenele sale bine conturate, privirea magnetică, rochiile tradiţionale înflorate..., o frumuseţe primitivă şi sălbatică. Regizoarea Julie Taymor, venită din teatrul classic (*Titus*, cu Anthony Hopkins) şi care lucrează cu predilecţie pentru Disney, după ce a pus în scenă, pe Brodway, adaptarea filmului animat de succes *Regele Leu*, reuşeşte cu brio în *Frida* tabloul viu colorat al anilor 30-40, în care hazardul pare să fie suveran. Pe fondul petrecerilor, manifestaţiilor, iubirilor, dezbaterilor politice, expoziţiilor... îşi încrucişează paşii şi destinele pictorul David Siqueiros (Antonio Banderas), fotograful Italian Tina Modotti (Ashley Judd), Nelson Rockefeller (Edward Norton), Andre Breton... Cineasta nu evită neapărat clişeele cum ar fi revoluţionarii şic sau staliniştii ori trotskiştii care se înfruntă la masă, în timp ce beau tequila, totul desfăşurându-se în acordurile muzicii tradiţionale mexicane şi a orchestrelor de mariachis.

La Festivalul de la Veneţia, filmul a fost primit cu mare căldură şi îndelung aplaudat, dar nu a obţinut nici un premiu. Salma Hayek a sperat mult într-o nominalizare la Oscar, dar nici acest lucru nu s-a întâmplat, *Frida* primind doar un premiu pentru coloana sonoră.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

BINEFACERILE... COMESTIBILE ALE MĂRII

Am prezentat în numărul anterior al revistei noastre câteva dintre binefacerile mării, ținând seamă și de perioada estivală, în care ne aflăm, ca și de faptul că România beneficiază de marele avantaj al unui litoral marin încă neafectat foarte puternic de dezastre pricinuite de om ori de fenomene naturale. Dar apa, nisipul, briza, clima specifică nu reprezintă totul, în contextul îngrijirii sănătății. Relativ mai puțin cunoscute de noi, în aceeași categorie se includ regimurile dietetice marine, sarea de mare și algele.

Pești și crustacee

Oriunde în lume, valoarea deosebită a alimentelor bazate pe fauna marină este recunoscută și apreciată ca atare, argumentul cel mai concludent fiind acela că la populațiile mari consumatoare de asemenea produse se constată o vitalitate sporită și un nivel mediu de viață mai ridicat. Dintre toate, peștele este cel mai popular aliment, el constituind cea mai importantă sursă de proteine și de vitamine de înaltă calitate (de exemplu, vitaminele B sunt esențiale pentru echilibrul nervos). În special lipidele (grăsimile) se remarcă, întrucât sunt cele mai importante pentru viața celulelor. De aceea, două-trei mese cu pește, săptămânal, asociate cu un regim echilibrat, protejează organismul împotriva bolilor inimii. În schimb, ideea că a mânca mult pește ne-ar face... mai inteligenți, datorită conținutului său în fosfor, e totuși exagerată. Dieteticienii consideră că aici nu trebuie văzut nimic altceva, decât o reclamă mincinoasă!

Peștele gras (macroul, somonul, tonul, sardina) conține acizi ce duc la scăderea colesterolului din sânge. Studii complexe au stabilit că pescarii japonezi consumă circa 300 grame de pește gras, zilnic, având o mortalitate cardio-vasculară mult mai mică decât se întâlnește la persoanele care nu mănâncă deloc sau aproape deloc asemenea pește.

Uleiul din ficatul peștelui numit fletan conține vitamine din grupele A și D, în cantitate mare. Mai mult decât uleiul din ficat de morun, el ajută în lupta contra anemiei, favorizează fixarea calciului în organism și întinerește pielea.

Crustaceele constituie un tezaur viu de proteine și de viamina B 12 (eficientă în lupta împotriva oboselii și a pierderii apetitului). Se poate face și abuz de asemenea mâncăruri – spun chiar dieteticienii – deoarece au conținut foarte scăzut de calorii (totuși, atenție la maioneză!).

„Vedeta" așa-numitelor fructe de mare este scoica. Foarte bogată în proteine (12 scoici ne oferă tot atâtea proteine cât un biftec de 100 grame sau cât două ouă), ea conține fier și cupru. De asemenea, este singurul aliment de origine animală care are în compoziție vitamina C. Persoanele care nu agreează gustul scoicilor pot să le ingereze în gelule, existente în magazinele speciale.

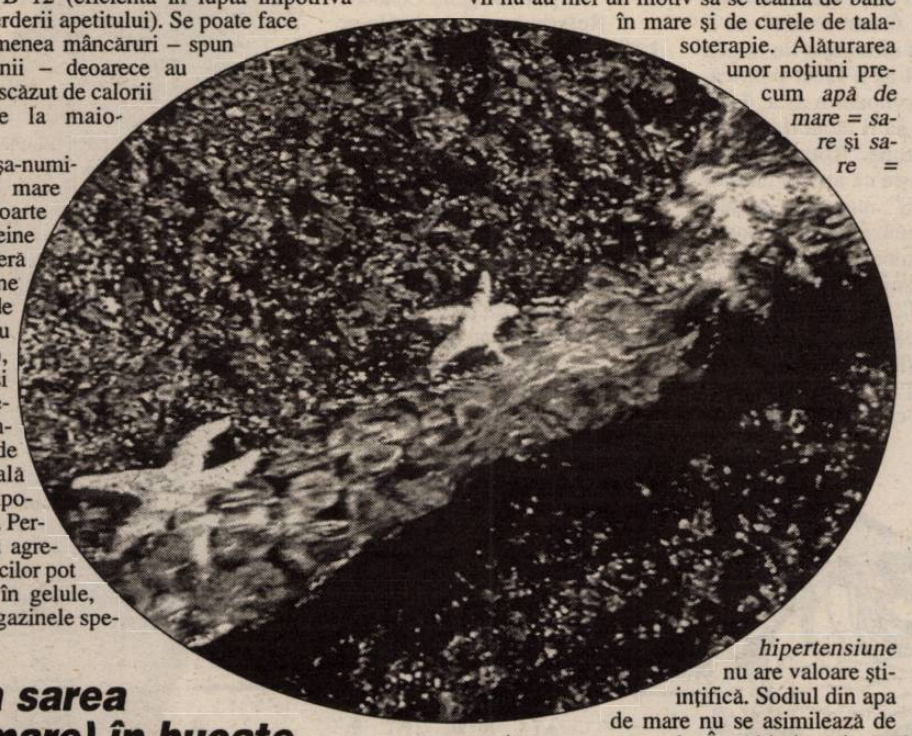

Ca sarea (de mare) în bucate

Dacă plutim pe apa mării mai ușor decât în piscină, aceasta se datorează salinității celei dintâi. Dar sarea este și un aliment prețios pentru organism; fără ea, apa nu ar putea fi reținută în corp, deci viața însăși nu ar fi posibilă. În același timp, sarea asigură echilibrul repartiției apei între celulele organismului și ajută la funcționarea organelor. În lipsa ei, creierul n-ar putea transmite influxurile nervoase, căci sarea declanșează impulsurile electrice, datorate nervilor. În fine, acționând ca un catalizator pentru alimente (descoperă gustul acestora) deschide și întreține, în condiții și între limite normale, apetitul.

Multă vreme „alungată" de pe masă din cauza implicării ei în hipertensiune, sarea a fost reabilitată de mulți medici. S-a stabilit că numai 30-40% din hipertensivi sunt sensibili la consumul de sare și că la persoanele sănătoase presiunea arterială nu e influențată de ea; deci, e inutil ca toată lumea să fie supusă la același regim. Pe de altă parte, hipertensivii nu au nici un motiv să se teamă de băile în mare și de curele de talasoterapie. Alăturarea unor noțiuni precum *apă de mare = sare* și *sare = hipertensiune* nu are valoare științifică. Sodiul din apa de mare nu se asimilează de către organism pe această cale. În schimb, există o acțiune descongestionantă cunoscută și apreciată de bunicii noștri: o baie la picioare, cu apă caldă în care s-a dizolvat puțină sare, alungă oboseala, durerile și elimină degerăturile. Adăugată în sucul de lămâie sau în apa folosită la gargară, sarea ajută și la descongestionarea mucoasei gâtului. Și încă o precizare importantă: pentru ca sarea de mare să-și păstreze toate calitățile, ea trebuie să fie netratată, extrasă de exemplu din algele marine. Dar despre alge și alte remedii provenind din același mediu, într-un articol viitor.

CREVEȚII
combat colesterolul

O nouă realizare, din categoria celor legate de tratarea diverselor maladii umane prin metode neconvenționale, vine să aducă un argument în plus în sprijinul ideii că lumea animalelor reprezintă o resursă inepuizabilă de sănătate naturală sută la sută. De data aceasta, descoperirea aparține unei echipe de cercetători canadieni și se referă la creveți. Nu însă la acele delicioase produse culinare, ci la ***chitosan,***

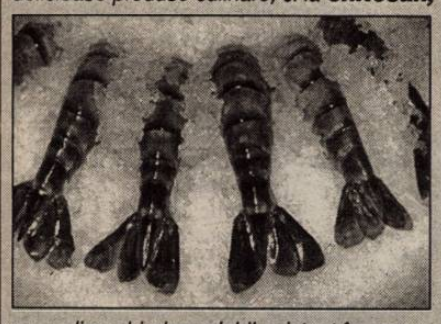

un polimer biodegradabil existent în carapacea crevetelui, capabil să diminueze nivelul colesterolului. La Universitatea din Sherbrooke s-a conceput de curând și un procedeu de producere, în timp scurt, a unor mari cantități de chitosan.

Ca orice polimer, chitosanul se prezintă sub forma unui lung lanț de molecule asemănătoare, dar cercetătorii canadieni au găsit modalitatea de obținere a unor șiruri mai mici, de lungime bine determinată, ceea ce influențează eficacitatea lor în scăderea colesterolului. Produsul astfel obținut va fi un supliment alimentar, domeniu în care se înregistrează permanent progrese remarcabile, apreciate ca atare datorită faptului că se exclude ingerarea, în diverse boli, a remediilor de sinteză chimică. Foarte interesant este să știm și cum acționează această substanță, căci corpul fiecăruia dintre noi se află expus, într-un fel sau altul, la aceleași potențiale pericole. În mod natural, colesterolul se produce în ficat, este trimis apoi în intestin pentru a ajuta la absorbția anumitor substanțe nutritive, apoi recaptat de ficat. Chitosanul acționează astfel încât împiedică această ultimă etapă, revenirea în ficat, care generează numeroase neajunsuri organismului uman, mai ales în condițiile relativ cunoscute, în care ne hrănim astăzi. O speranță în plus pentru sănătatea omului, un vot de încredere în plus pentru lumea vie și pentru curățenia naturii.

Suc să fie, dar natural

Sănătatea și alimentația omului contemporan au ajuns două noțiuni aproape sinonime. Adică, dacă alimentația se realizează corect, echilibrat, și sănătatea atinge cote înalte; în schimb, când ne hrănim dezordonat, amestecăm mâncărurile fără discernământ și abuzăm de diverse preparate în detrimentul altora, dezastrul organismului nostru e ca și împlinit, chiar înainte să apară dureri, slăbiciune, disconfort, supraponderalitate etc. De aceea, nu întâmplător, idei absolut normale, comune, le socotim azi vorbe înțelepte, zicale ce trebuie să însemne jaloane ale existenței noastre. De fapt, mentalitatea individului trebuie curățată și ordonată.

Între preparatele pe nedrept ignorate, ca parte esențială a alimentației cotidiene, *sucurile proaspete de legume și fructe* se află în primele rânduri, din păcate; probabil, pentru că pregătirea lor e ceva mai dificilă și nu oricine își poate permite să țină cure de asemenea sucuri. Totuși, atunci când se ivește cea mai mică ocazie, trebuie să se profite de ele în acest sens, iar efectele pozitive asupra sănătății nu vor întârzia să apară.

A început să se vorbească și la noi, foarte mult, despre *suplimentele alimentare*, farmaciile și magazinele de produse specifice fiind pline de diverse pilule, prafuri ș.a.m.d., provenite din surse naturale. Dar sucurile de legume și fructe constituie cele mai bune și mai sănătoase suplimente alimentare. De ce? Pentru că toate substanțele nutritive de care are nevoie organismul se găsesc *în cantități echilibrate*, în fructele și în legumele proaspete și nu pot fi utilizate ca atare de organism, decât consumându-se alimentul respectiv, în întregime; așadar, nu esențe, nu concentrate, nu „arome identic naturale" – cum foarte frecvent citim pe etichetele multor produse. Sucurile pot totuși suplini fructul sau leguma din care provin, întrucât – în stare proaspătă – ele sunt extracte lichide pure din aceste alimente și, în plus, nu sunt concentrate excesiv, nu sunt nici tratate chimic. Există o foarte mică diferență între legume și fructe și sucurile lor. Dar, și unele, și celelalte ne furnizează toate elementele indispensabile regenerării celulelor, în acest sens favorizând longevitatea.

Sucul de fructe și legume alungă setea și foamea, astfel încât ne determină să ne orientăm din ce în ce mai rar către băuturile ce includ și însușiri nocive (sucurile carbogazoase, cafeaua, ceaiul, alcoolul etc.). În afara laptelui matern, nici o altă băutură nu este mai bună, mai sănătoasă pentru copii, decât sucul de fructe proaspete. Pe de altă parte, acestе sucuri sunt singurele băuturi care ne pot ajuta să pierdem din greutate și să ne simțim mai bine. Pot fi băute oricând, după preferințe și atât cât cere organismul, dar niciodată împreună cu alte alimente sau imediat după mese. Există și aici un mic secret, o artă a trasformării acestor alimente lichide în medicament sută la sută benefic: sucurile proaspete se beau încet, lăsându-se să „se plimbe" prin gură, pentru a se amesteca bine cu saliva. Dacă se beau prea repede, apare riscul perturbării nivelului de zahăr din sânge. Așadar, apreciați acest produs natural extrem de favorabil sănătății și viața vi se va schimba în bine, fără nici un fel de îndoială.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultații parapsihologice

SINUCIDEREA - BOALĂ SAU ȘANTAJ?

Mass-media au făcut publică de curând o informație mai mult decât îngrijorătoare: sinuciderile în țara noastră au crescut numeric, în ultimul an, în mod spectaculos: aproape 3.500 de cazuri. Prima întrebare pusă în asemenea situații tragice se referă la motivarea gestului. La modul general, există două cauze: bolile psihice și incapacitatea de a face față unor situații de criză. Fiecare categorie luată în parte relevă mai multe „ramificații", desigur, foarte importante atunci când cercetăm fenomenul în ansamblul lui. Totuși, ceea ce e esențial ne scapă, de obicei: ce se întâmplă după momentul sfârșitului violent? Încearcă să ofere o serie de explicații și repere, asupra acestui subiect de factură cu totul aparte, colaboratoarea noastră Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut și medium.

O salvare iluzorie Trecerea brutală în moartea pe care și-a ales-o singur nu va fi, pentru sinucigaș, o așa-zisă rezolvare a problemelor din viața pământească. Dimpotrivă, chinul este infinit mai puternic: e ca și cum ai intra într-un spațiu închis, de unde aștepți să te ridici, să plutești liber pe deplin, dar constați că ai nimerit în iad, într-un loc unde se petrec cele mai cumplite orori, unde ești amenințat la orice pas, terorizat, agresat. Emilia a intrat în contact cu câteva asemenea suflete torturate, ea explicând înfiorătoarea „stagnare" astfel: să zicem că o tânără suferă o decepție extremă și își pune capăt zilelor, la 20 de ani, deși „programul" său divin ajungea la 60 de ani. Diferența de ani netrăită va însemna tot atâta zbatere, suferință, disperare (noțiunile, desigur, traduc pentru înțelegerea noastră stări care, de fapt, nu pot fi așezate în albia cuvintelor). O singură soluție există pentru scurtarea chinurilor: rugăciunile celor apropiați și slujbe speciale, dezlegări prin biserică, menite să „atenționeze" Divinitatea că sufletul respectiv s-a desprins mai devreme și că are nevoie de clemență. Se poate totuși ca aceasta să nu fie dobândită.

Îndepărtarea de Divinitate Această despărțire tragică se petrece în cazul bolnavilor psihic. La ei, percepția asupra vieții este totalmente deformată, ei trăiesc mental în altă lume, iar schizofrenicii și depresivii recurg la asemenea gesturi. Aici apare însă în discuție un context mult mai larg, căci totul intră în viața lor karmică. Suferința lor este mare, oriunde s-ar afla și sinuciderea nu mai rămâne ca un păcat capital, ci ca o moarte normală. Asemenea persoane se știe că nu raționează (sau nu o fac conform înțelegerii curente, sănătoase, a procesului rațonării), aud voci neauzite și văd imagini nevăzute de oamenii considerați normali. De aceea, bolnavii respectivi nu trebuie condamnați, acuzați, căci decizia finală nu le aparține lor – după cum afirmă Emilia Vlădescu.

Frustrare, șantaj, isterie Am enumerat doar trei motive mai frecvente ale sinuciderilor. Deseori, tinere care nu (mai) primesc sentimentele dorite, de la partener, găsesc modalitatea de a-l șantaja poate cea mai „eficace", în realitate gândul sinuciderii neapărând conturat ca atare și în subconștient. Totuși, se întâmplă ca amenințarea să fie dusă până la capăt, fie într-o criză de isterie, fie chiar... accidental. Încercarea victimei de a-și culpabiliza partenerul (se întâmplă relativ frecvent și între copii și părinți) sfârșește astfel în pierderea propriei ființe. Soluția? Apropiații subiectului și mai ales persoana-țintă a potențialului sinucigaș trebuie să nu se lase intimidată și să afișeze o aparentă nepăsare, chiar provocatoare, care-i va arăta șantajistului că „planul" său nu a dat rezultatul scontat.

Păcatul ruperii echilibrului Ceea ce Divinitatea a făcut și a lăsat că curgă într-un anumit sens are un scop, nimic nu e întâmplător. De aceea, în Univers există un echilibru, pe care omul nu-l poate controla și schimba după bunul plac. Or, cel ce totuși o face rupe de fapt echilibrul divin, atrăgându-și astfel suferința. De aceea se spune că trebuie să-ți identifici propria ființă și să încerci să-ți salvezi sufletul, prin credință și iubire. Iar câtă vreme trăim, și pentru cei duși dincolo se poate lucra, prin rugăciune și prin slujbe.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 71341) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

POFTIȚI LA MASĂ!

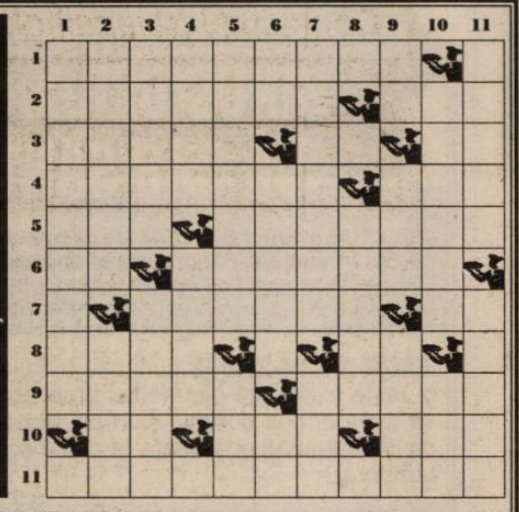

ORIZONTAL: 1) Fac obiectul unor gustări „la minut". 2) Nu se remarcă la degustat – Băutură la îndemâna oricui. 3) Contribuția bucătarului la un meniu ales – Ultimii consumatori! – Un strop de sirop. 4) Preparat dulce și gelatinos, servit cu apă rece (pl.) – Loc unde se servește ca „la botul calului". 5) Gătită pe urmă – Înfruntă foamea. 6) Închide pofta – Des întâlnit la bar. 7) Ca portocala servită celor mici – La început alb! 8) Ospătat la „Hanul lui Mânjoală" – Fărâmitură de mămăligă. 9) Mâncat fără grabă – Un aperitiv la pachet. 10) Vârful unei linguri – Te invită la o siestă – Comestibil. 11) Servită din frapieră.

VERTICAL: 1) Promisiuni tentante pentru gustul copiilor. 2) A mai servi o porție – Ajutor de bucătar. 3) Purtată la un serviciu religios – Simțul bunelor maniere. 4) Un deliciu din cartofi – Mezelul preferat iarna. 5) Antrenul, în multe cazuri, vicios – Preparat pentru cei bolnavi. 6) Prima felie de ruladă! – Îndeamnă comunitatea la post negru – Câni! 7) Însușirea de a fi delicios – Garnitură de veselă. 8) E mâncată din ochi, când stă la masă cu el. 9) Jumătatea lui – A bea amestecat – Sortiment de pâine. 10) Curtea, unde era la mare cinste kebabul – Prețul tăcerii. 11) Bune pentru pastramă și – ...Pentru toate mesele.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focșani*

SOLUȚIA CAREULUI („Poftiți la masă"): PREPARATE - C - RETINUT - APA - APORT - RI - OP - JELEURI - BAR - ITA - RABDARE - TA - TABURET - U - COUITA - AL - ROIB - N - GA - E - IAVAS - SALAM - LI - ENE - BUN - RACORITOARE.

Verificați-vă cunoștințele

HOȚI ȘI FURTIȘAGURI

1. Cum se numea zeița romană protectoare a hoților?
2. Unde se aflau merele de aur pe care trebuia să le fure eroul mitologic Herakles?
3. Cu ce formulă deschidea negustorul Ali-Baba din „O mie și una de nopți" peștera care adăpostea comorile celor 40 de hoți?
4. Cine a scris drama „Hoții"?
5. Cine a regizat filmul bulgăresc „Hoțul de piersici"?
6. Cine a compus muzica operei „Coțofana hoață"?
7. Ce mare pictor italian a realizat, în jurul anului 1580, tabloul „Răpirea Europei", aflat în Palatul Ducal din Veneția?

Răspunsurile din numărul trecut *1) „Pasărea paradisului" trăiește în Australia și în Papua-Noua Guinee. 2) Pasărea mitică având însușirea de a arde și a se regenera din propria ei cenușă era „Pasărea Phoenix". 3) Mănăstirea „Pasărea" se află în apropiere de București. 4) Personajul care se ocupă cu prinderea păsărilor se numește Papageno și apare în opera „Flautul fermecat" de Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791). 5) Drama „Dulcea pasăre a tinereții" aparține dramaturgului nord-american Tennessee Williams (1911-1983). 6) Tabloul „Pasărea nocturnă" a fost pictat în 1939 de pictorul spaniol Joan Miró (1893-1983). 7) Filmul „Pasărea pe sârmă" a fost realizat, în 1990, de regizorul american John Badham, avându-i ca protagoniști pe Goldie Hawn și Mel Gibson.*

Poșta cititorilor Pentru întrebările cu tema „Femei vestite", apărute în numărul 21 al revistei noastre, am primit:

– 7 răspunsuri corecte de la vechii noștri prieteni și „rivali" în acumularea cunoștințelor: *Prof. Marin Ștefan – Șimleul Silvaniei* și *Mihai Waspusch – București.*

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Săbăoani*, de asemenea o bună prietenă a rubricii.

– 5 răspunsuri corecte: *Mirela Ionescu – Iași* și *Ion Popa – Timișoara.*

Prof. Maria Iova – Constanța. Scrisoarea dv. a sosit mai târziu la redacție, deși data trimiterii era cea corectă. Menționăm astfel că la tema „Lacuri" am primit de la dv. șase răspunsuri corecte.

Rugând cititorii să menționeze pe plic rubrica sau autorul căruia îi este destinată scrisoarea, vă dorim mult succes. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

ANDREEA-KARINA AGAPIAN – București

«Uite! Am crescut mai mare decât prietenul meu, Ionică.»

ȘAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

Weissberger – Rellstab, 1933

DEZLEGARE: 1. Dd8 Rg7 2. Tg5! hg5 3. h6 Rh6 4. Dh8 Th7 5. Dh7 mat.

© **GHEORGHE POPESCU** – maestru F.I.D.E.

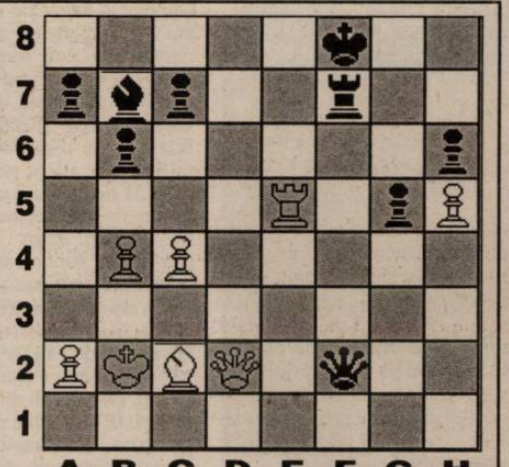

SPORT FLASH

Renasc speranțele deșarte?

Sâmbătă, deja deprimați de finalul sezonului fotbalistic, bun, rău, așa cum a fost el, bărbații au uitat o clipă de nevestele cu gură mare și și-au concentrat atenția asupra partidei România-Bosnia. Și așa, cu o emoție prea mare pentru o partidă lipsită de importanță, microbiștii au urmărit un meci în care spectacolul a fost salvat de repriza a doua, când Mutu, amintindu-și că este

golgheterul de la Parma, a înscris și pentru România un gol. Dar totul a stat sub semnul incertitudinii și al unui egal care plutea în aer. Tricolorii au rezistat și în minutul 90 Ionel Ganea a adus liniștea într-o mare de placiditate, înscriind un gol de palmares, e drept că după o execuție cu totul splendidă, care poate figura în orice antologie de eurogoluri. Acum, că am trecut de temuta Bosnie și am reușit prima victorie pe teren propriu după un an de înfrângeri (în martie 2003, 4-1 cu Ucraina), vine meciul cu Norvegia, despre care nu pot spune nimic pentru că el s-a desfășurat după închiderea ediției. Acum, speranțele tuturor au renăscut, dar eu sunt sceptic, sunt convins că nu ajungem în Portugalia. Din păcate...

Weekend franțuzesc cu flamenco.

Finalul de săptămâna care a trecut a fost, fără îndoială, franțuzesc. Și asta pentru că sâmbătă și duminică s-a încheiat turneul de tenis de grand slem de la Roland Garros. Finala fetelor a fost în întregime belgiană. Fetele din Belgia au speriat Parisul și au eliminat toate favoritele, în frunte cu Serena Williams. Finala băieților l-a adus pe semifinalistul de anul trecut, Juan Carlos Ferrero și un necunoscut din Olanda, Verkerk. Olandezul, fără nici o performanță notabilă la activ, a

câștigat doar un singur turneu în cariera lui, a venit pentru prima oară la Roland Garros și fără să știe cum, a ajuns în finală. „Până anul ăsta nici măcar un vole nu știam să-l dau ca lumea". Lucid, el a recunoscut că prezența în finală poate fi și „o glumă bună". Cu toate acestea, el și-a eliminat oponenții cu un serviciu extrem de puternic (peste 200 km/h în majoritate) și cu lovituri foarte puternice. Totuși, în fața lui Ferrero a jucat ca un iepure speriat, pierzând rapid, cu 3-0. Despre spaniol nu știu dacă să spun că s-a impus în ritmuri de *flamenco* sau într-o manieră de toreador. Precizie impresionantă, stăpânire de sine, forță, finețe și eleganță. La ora corridelor din Spania, Ferrero a câștigat ediția din acest an de la Roland Garros, văzându-și visul cu ochii, după ce anul trecut a ratat câștigarea finalei, fiind învins de învinsul lui din acest an, Alberto Costa.

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA

micul nostru Paradis

◆...în zilele caniculare, florile de pe balcon trebuie udate cel puțin o dată pe zi – dimineața sau seara –, dar în nici un caz cu apă foarte rece. În special plantele sensibile nu agreează deloc șocurile termice. E bine să folosiți apă păstrată în sticle, de pe o zi pe alta.

◆...de la udările succesive, pământul din ghivece și jardiniere se tasează și tinde să prindă ca într-un clește rădăcinile plantelor. Din când în când mai afânați-l, scobindu-i cu un bețișor sau cu un cuțit, dar cu grijă ca să nu răniți planta sau să-i retezați rădăcinile.

Nu uitați că...

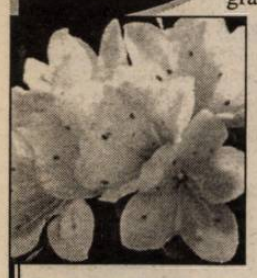

◆...florile de vară au nevoie periodică de un supliment de îngrășăminte. Ele înfloresc mai bogat și continuu, dacă îngrășământul se împarte în rații mici și se introduce, la câteva zile, în apa de udat.

◆...un tratament „mai cu zgârcenie" în privința îngrășământului trebuie aplicat ferigilor și azaleelor, care sunt foarte sensibile la excesul de „săruri".

◆...e bine să controlați periodic plantele de dăunători, pentru a lua măsuri imediate. Aceștia apar în special pe spatele frunzelor.

◆...cercelușii, pentru a înflori în valuri succesive, trebuie curățați imediat de florile ofilite. Dacă li se lasă capsulele cu semințe, acestea consumă inutil vigoarea plantei, pentru că înmulțirea prin însămânțare este mai mult ca sigur sortită eșecului.

(A. Popescu)

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„PISTE FALSE"

TRAȘI CU FORȚA / SFÂNTA GRIJANIE		TRASĂ CU ARCUL / PUS PE JANTĂ		LUMINEAZĂ PE CERUL NOPȚII / RADU HORIA		NES! / FĂCUTĂ SCRUM		A VESTI / PRIETENĂ LA RĂZBOI		BĂUTURĂ DIN PLANTE / A DA OCHII CU CINEVA
COTLON / DRUM PRIN PARC							SATELITUL TERREI / FLORI PARFUMATE			
				A APUNE SOARELE / MONEDĂ FORTE						
DELICAT / PRIMELE LA BISERICĂ!					A DA INDICAȚII / DIN JOI ÎN PAȘTI					VORBIRE ÎN NEȘTIRE
		SUVERAN SLAV / SCRIE CU MÎNA				A EXPUNE MARFA / VAS DE UNT				
	GHID DE CĂLĂTORIE / PAGINĂ CU GREȘELI								NICU IORGA / COMPLEX COMERCIAL	
			A CLINTI DIN LOC / A VENI					GLAS DE PUIȘOR / INESTETIC		
LICHID SÂNGVIN / RĂMĂȘIȚĂ / ASCUȚITĂ					A SUNA STRIDENT / NEAMȚ DIN ARDEAL					ORIFICIU PE PIELE
							SURPĂTURĂ DE PĂMÂNT / MESE!			
UN FEL DE ZAHĂR / TARE SUPĂRAT				PROPRIETAR DE NAVE						
						AVERE				

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „HIPERBOLE"

Orizontal: P - C - O - V - G - M - CUVIINCIOASA - RUTA - ALUNAR - OI - RUBLA - GRI - CIOROI - SAPA - TIC - TURBANE - A - NP - REALI - M - CREOLI - NAIVA - ATEI - MIT - IN - OP - ZANA - ARSI - AFINATA - AIA - LINIAT - CRUNT.

Adio, broscuţă!

Ultimele modele de Volkswagen „buburuză", care la noi a căpătat simpaticul nume de „broscuţă", vor ieşi pentru ultima oară de pe banda de montaj în această vară. Aceasta este ştirea tristă pe care a anunţat-o primul constructor de automobile european, vinerea trecută. „Maşina poporului" îşi va încheia astfel existenţa la Puebla, în Mexic, singura uzină din lume unde timp de o jumătate de secol s-a construit şi încă se mai asamblau Volkswagen-broscuţe. O maşină devenită de-a dreptul mitică, în timpul existenţei sale de 65 de ani fabricându-se peste 22 de milioane de exemplare. Născută în anul 1938, „broscuţa", din care Hitler a dorit să facă o maşină familială, nu a ajuns un „star" decât de-abia după încheierea celui de-al doilea război mondial, când a început producţia de masă, devenind repede simbolul miracolului german postbelic. Maşinuţa a fost printre altele şi „jucăria" preferată a mişcării „hippy" care o folosea contestatar pe vremea controversatei „flower power". La sfârşitul anilor 70, „broscuţa" a intrat în declin, forma ei specifică şi nemodificată de-a lungul anilor nemaifăcând faţă exploziei industriei automobilismului. Iar ultimele modele de „buburuză", deşi mai bine „echipate", n-au mai fost pentru buzunarul „poporului".

MOARTEA ULTIMULUI ELEFANT

La grădina zoologică din Amsterdam a murit cel mai bătrân elefant mascul din Europa. Conform spuselor oficialităţilor, Murugan, cum se numea pachidermul, avea cincizeci de ani şi suferea de câteva probleme de sănătate cauzate de vârstă, motiv pentru care s-a decis eutanasierea sa, săptămâna trecută. Murugan a ajuns în Olanda în anul 1954, după ce un grup de elevi din capitala olandeză l-au rugat, printr-o scrisoare, pe prim-ministrul indian Jawaharlal Nehru să le facă un cadou inedit: un elefant din India. Elefantul, care n-a avut urmaşi, a devenit unul dintre cele mai admirate animale de la grădina zoologică din Amsterdam. Ziua în care a împlinit 50 de ani, în luna aprilie a acestui an, a fost sărbătorită cu mare pompă în oraş, unde a apărut şi o biografie a sa, scrisă de directorul grădinii zoologice Artis. Locul lui va fi luat de alţi doi elefanţi, un mascul şi o femelă, care au sosit între timp la Artis.

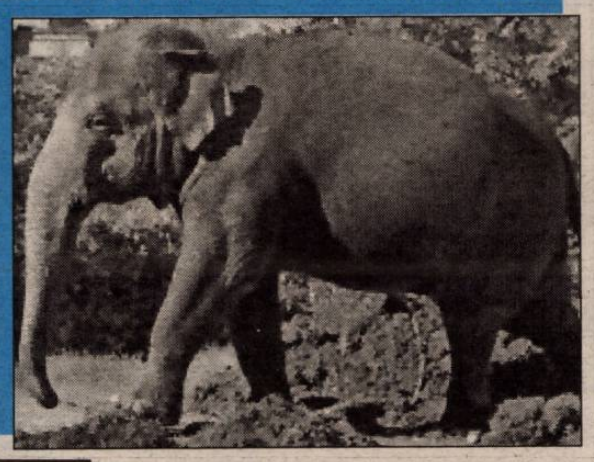

Bătrâneţe rătăcită pe mare. Un pescar japonez în vârstă de 77 de ani a avut parte de experienţa vieţii lui: timp de 15 zile el a plutit în derivă undeva, pe apele mării Chinei de Est. Yoshimoto Ikari, de pe insula Amami-Oshima, a ieşit pe mare pe 21 mai, pentru a pescui ton de Mediterana, dar nu s-a mai întors acasă până seara. Ambarcaţia sa de 6 metri lungime a fost găsită de-abia joia trecută la 300 km, în sudul insulei Aguni. „Era deshidratat, dar arăta destul de bine pentru cineva care s-a aflat în derivă pe mare timp de 15 zile" a spus unul din salvatorii pazei de coastă, neascunzându-şi mirarea faţă de starea fizică şi mentală a acestui om în vârstă de 77 ani, care a avut de înfruntat şi două taifunuri. În cele două săptămâni de rătăcire pe mare, Yoshimoto Ikari nu a avut la dispoziţie decât un bol de orez şi 10 litri de apă.

Ziua în care omul va învinge calul. O cursă cu totul inedită s-a desfăşurat sâmbătă la Llanwrtyd Wells, în Ţara Galilor: 200 de alergători, 60 echipe de ştafetă s-au întrecut cu 40 de cai! Gordon Green, azi în vârstă de 68 de ani, îşi mai aduce şi acum aminte cum a susţinut că omul poate învinge calul pe o distanţă scurtă. „După câteva beri, am decis să facem o încercare", îşi aminteşte pensionarul galez. Prima cursă a avut loc în anul 1980 şi până acum doar echipele de ştafetă formate din trei bărbaţi şi cicliştii au reuşit să se impună în faţa vechiului prieten al omului. Green e convins că va veni şi ziua în care calul va fi învins de un alergător individual. Traseul măsoară 35 kilometri şi se întinde prin pădure, printre coline şi peste râuri. Cît priveşte premiul, el nici măcar nu e pe măsura performanţei: 24.000 lire sterline pentru învingătorul calului. Pentru cal, premiul este de 800 de lire

„AMINTIREA" LUI SADDAM

După ce trupele anglo-americane au doborât de pe soclu toate statuile monumentale ale lui Saddam Hussein în timpul războiului de 21 de zile din Irak, distrugând astfel simbolurile „demonului", astăzi una dintre ele a fost „ridicată" într-o bază a marinei britanice de la Somerset, în sudul Angliei. Ea este o „amintire" înaltă de 2,7 metri adusă de soldaţii comandoului 40 din portul petrolier Faw, pe post de trofeu de război, în lipsa „rais"-ului dat dispărut. Un purtător de cuvânt al Royal Navy a dat această explicaţie uluitoare: „Dacă n-am fi luat noi statuia, ea ar fi fost distrusă" (!). Mostră de umor involuntar britanic.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- *Meridianele energetice ale Terrei*
- *Prima călătorie dus-întors spre un asteroid*
- *Extratereştrii şi intratereştrii*
- *Titanicul „revizitat"*
- *Soarele, duşmanul nostru?*
- *„Şi atunci Dumnezeu a creat... amanta!"*
- *Bangkok, oraşul armoniei*

HOROSCOP 16 - 22 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al acestei săptămâni este ascensiunea curbei financiare până spre un maxim (joi sau vineri). Probabil veţi primi o sumă importantă de bani.

TAUR (21.04-21.05): Luni sau marţi veţi primi o veste excelentă din mediul profesional, care va avea urmări pozitive şi în privinţa bugetului dv. Pe de altă parte, viaţa în cuplu şchioapătă temporar.

GEMENI (22.05-21.06): Două evenimente contradictorii vor umple acest interval. În primele zile veţi avea o întâlnire parfumată delicioasă, iar în weekend dragostea se va „congela" în plină canicula.

RAC (22.06-22.07): Deşi curba financiară stagnează la un nivel acceptabil, o veste bănoasă s-ar putea să pice vineri sau sâmbătă. Atenţie la relaţiile de la serviciu, cineva nu prea vă are la inimă!

LEU (23.07-22.08): Curba psihicului prezintă oscilaţii foarte mari, semn că nu prea sunteţi în apele dv. şi că parcurgeţi o perioadă pesimistă şi neproductivă. Un efort volitiv uriaş s-ar impune.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Sub semnul stelei pe care o purtaţi în frunte, în acest interval veţi avea o reuşită profesională sau sentimentală foarte importantă. Soarele este acum aliatul principal.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Din nefericire, curba financiară şi cea a carierei cunosc o pantă descendentă accentuată. Va trebui să fiţi extrem de vigilent cu orice cheltuială şi cu psihicul dv.

SCORPION (23.10-21.11): Sub influenţa benefică a lui Jupiter, se vor lămuri acum câteva probleme neclare care vă frământă de ceva vreme. Din fericire, ascensiunea curbei financiare este certă.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Atunci când nu mai aveaţi nici o speranţă, din propria-i cenuşă renaşte o iubire mai veche. Evenimentul vă va ridica până-n al nouălea cer şi s-ar putea să rămâneţi acolo...

CAPRICORN (21.12-19.01): Marţi sau miercuri vă pândeşte un ghinion financiar destul de contondent, aşa că fiţi foarte atent când duceţi mâna la buzunar. Mici probleme de sănătate, în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Toate alizeele favorabile ale destinului suflă în pânzele dv. Practic, toate curbele astrale principale se află mult peste normal, generând o săptămână dintre cele mai faste.

PEŞTI (19.02-20.03): Sub semnul capricios al Lunii, în acest interval veţi avea şi bucurii şi mici amărăciuni provocate de bani şi de dragoste. S-ar părea că bilanţul va fi, totuşi, unul promiţător.

Personalităţile săptămânii: *George Călinescu, A.E. Baconsky, Victor Papilian, Aurel Baranga, Avram Iancu;* Charles Gounod, Igor Stravinsky, Blaise Pascal, Jacques Offenbach.

Notă: la 22.06.2003 se împlinesc 40 de ani de la moartea Mariei Tănase, născută în 1913.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 71341), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN" !
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 630 • ANUL XLVI • 19 IUNIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 25 (2380)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

- *Noaptea e un sfetnic bun, dar îţi dă mereu acelaşi sfat: dormi!* (Claude Roy)
- *Răbdarea este un arbore cu rădăcina amară şi fructe dulci.* (Bisanne de Soleil)
- *Numai oamenii slabi lovesc în cei din jur.* (Solomon)
- *Necesitatea e mama invenţiilor.* (Platon)

REDESCOPERIREA FEMEII

Femina club

● Pentru părinţi

Adolescenţii şi jocurile video

● Dosarele frumuseţii

La temperaturi extreme

Jenny McCarthy pune la spate problema extratereştrilor

Din ciclul „cum au fost mințiți fanii OZN cu televizorul”

EXTRATERESTRUL DE LA ROSWELL N-A EXISTAT!

CEA MAI MARE ÎNSCENARE DIN ISTORIE

Imediat după sfârşitul celui de-al doilea război mondial, cercetările militare din SUA au căpătat un avânt inegalat. Un domeniu preferat a fost cel aviatic. O mulţime de aparate de zbor au început să fie testate în secret de Pentagon. Pentru a deturna atenţia cetăţenilor americani care îşi puneau tot mai multe întrebări în legătură cu apariţia pe cer a tot felul de aparate ciudate, în plină noapte, oficialităţile au inventat cea mai bună poveste: apariţiile ciudate sunt nave extraterestre! De aici până la dezvoltarea unei întregi industrii având ca subiect „omuleţii verzi” şi farfuriile lor zburătoare, extratereştrii care ne vizitează şi uneori ne răpesc, alimentată din belşug cu cărţi, filme şi dezbateri şi colocvii internaţionale, n-a mai fost decât un pas. În ultimii ani, însă, vechile poveşti au intrat în penumbră. Asta şi din cauză că o mare parte din documentele secrete timp de decenii au devenit publice şi vechile diversiuni nu mai aveau sens. Când celebra „Zonă 51” - zeci de ani s-a întreţinut ideea că acolo este o bază secretă a armatei unde sosesc extratereştrii cu navele lor - a fost pe punctul de a fi închisă, oficialităţile au recunoscut că acolo s-au experimentat, de-a lungul deceniilor, zeci de aparate de zbor, avioane de spionaj sau modele experimentale, unele dintre acestea intrând ulterior şi în dotarea forţelor aeriene americane. Evident, în acel moment s-a recunoscut, mai oficial sau mai puţin oficial, că poveştile cu ozn-urile extraterestre au fost o inteligentă diversiune, o manevră de distragere a atenţiei, atât a propriei populaţii cât şi a spionajului extern, extrem de prezent în timpul Războiului Rece (între timp, s-a revenit la ideea închiderii ultrasecretei şi apoi desecretizatei „Zone 51”). Una din marile manipulări mediatice în acest sens a fost şi povestea „extraterestrului de la Roswell”. Roswell, o măruntă localitate din statul New Mexico, ar fi rămas pe veci adormită în anonimatul istoriei dacă abile manipulări n-ar fi adus-o în centrul atenţiei mondiale. Aici, s-a spus de-a lungul anilor, a aterizat în 1947 (anul nu a fost ales la întâmplare) o navă extraterestră, prilej cu care au fost capturaţi şi nişte „omuleţi verzi”. Secretul diseminat cu măiestrie a inflamat rapid imaginaţia a milioane şi milioane de fani ai nou creatului, pe atunci, „fenomen OZN”, de pe toată planeta, tot mai convinşi că „ei”, adică extratereştrii, „sunt aici”! „Întâmplarea” de la Roswell a circulat câteva decenii ca folclor, asta până în 1995 când, ca din senin, mass-media a scos pe masă o dovadă „zdrobitoare”, atât pentru cei convinşi cât şi pentru cei care încă nu înghiţeau „gogoaşa” extraterestrului „căzut” la Roswell. Şi dovada că extratereştrii de la Roswell au existat şi există, a fost un scurt film care prezenta autopsia unuia dintre extratereştri, operaţie care, se spunea în comentariu, şi imaginile cam aşa şi arătau, s-a efectuat de un grup de specialişti, cândva, în anul întâmplării, adică 1947.

Una din televiziunile americane care a declanşat nebunia „extraterestrului de la Roswell”, prezentând filmul „de epocă”, a fost FOX TV din SUA. În 1995 acest canal a transmis în cadrul unei emisiuni de mare audienţă, filmul cu pricina. Pelicula a circulat pe toată planeta, ajungând chiar şi în ţara noastră, şi ne aducem aminte vâlva pe care a stârnit-o după ce a fost difuzată la televiziune. Peste numai trei ani însă, „misterul” a fost dezlegat şi, culmea, tot la televiziunea FOX. De data asta într-o emisiune prezentată de actorul Lance Henriksen, intitulată „Marile Înscenări ale Lumii: Secrete Dezlegate”, producător fiind Robert Kiviat, acelaşi care a produs senzaţia şi în 1995. Kiviat spune că ideea acestei emisiuni consacrate înscenărilor i-a venit analizând o mulţime de documente OZN filmate, care s-au dovedit a fi falsificate.

Grupaj realizat de **GEORGE CUŞNARENCU**

(Continuare în pag. 9)

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

„MAGIA DANSULUI”

Legenda vie a dansului internaţional, Compania de dans Moiseev din Moscova, i-a încântat pe toţi cei prezenţi miercurea trecută la Teatrul Naţional din Bucureşti (TNB), cu un spectacol inegalabil de dans, muzică şi culoare, realizat de maestrul Igor Moiseev. Igor Moiseev, unul dintre cei mai mari coregrafi ai secolului al XX-lea, s-a născut la Kiev în anul 1906, a fondat trupa sa de balet în anul 1937, imediat după ce a părăsit Teatrul Bolşoi din Moscova şi a efectuat peste 170 de turnee în întreaga lume.

Spectacolul de la Bucureşti, ca de altfel toate spectacolele oferite de această extraordinară „întreprindere” de dans, a fost la înălţimea renumelui: structurat în două părţi a câte 55 de minute fiecare, în care cei 72 de dansatori (cu vârstele cuprinse între 14 şi 59 de ani), purtând peste 1.000 de costume care au cântărit în total cinci tone, a prezentat publicului o succesiune de dansuri extrem de alerte, inspirate din folclorul rusesc şi internaţional.

Prima parte a cuprins şase dansuri în care umorul s-a împletit cu jocul scenic, frumuseţea costumelor şi profesionalismul dansatorilor. Muzica şi dansurile acestei prime părţi au fost selectate din cultura tradiţională a fostelor republici care au alcătuit URSS.

Cea de-a doua parte a spectacolului a oferit iubitorilor de dans momente de încântare, prin dansurile ca „O zi la bordul vaporului”, „Dansul egiptean”, „Sirtaki”, „Gaucho” (dans al cowboy-lor argentinieni), „Doi băieţi luptând”, „Gopak” (dansuri tradiţionale ucraineene), alese din tezaurul folcloric internaţional. „Viaţa mea a fost un dans fericit şi continuu” a declarat în urmă cu doi ani patriarhul coregrafiei ruse, Igor Moiseev.

EMINESCU ÎN CIŞMIGIU

Duminică seara, Ministerul Culturii şi Cultelor, Fundaţia Culturală Libra, cu sprijinul Primăriei Municipiului Bucureşti, au organizat în Parcul Cişmigiu proiecţia Enciclopediei virtuale „Mihai Eminescu”, care cuprinde viaţa şi opera marelui poet. Proiecţia CD-ROM-ului „Mihai Eminescu” şi a unor selecţii din pagina web despre Nichita Stănescu s-a făcut pe un ecran instalat în Rotonda Scriitorilor a celebrului parc bucureştean. CD-ROM-ul „Mihai Eminescu. Viaţa şi opera poetului” este prima enciclopedie multimedia din istoria literaturii române, conţine 2.100 de pagini, peste 1.000 de imagini, 30 de minute video şi 70 minute audio. Sunt incluse şi imagini de epocă, manuscrise, harta călătoriilor lui Eminescu, traduceri în franceză, engleză, germană, italiană, spaniolă şi rusă, precum şi înregistrări cu voci de aur (Mihail Sadoveanu, Leopoldina Bălănuţă, Ludovic Antal, George Vraca, Ion Caramitru, Anda Călugăreanu etc.), precum şi reproduceri digitale ale unor lucrări plastice inspirate din opera eminesciană.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

LUMINITA GABOR, Braşov: „...Deşi mă interesez de mult de zodiacul obişnuit, european, m-am simţit atrasă în ultimul timp de zodiacul chinezesc. Eu sunt născută în 1980, despre care ştiu că a fost un an al Maimuţei. Am aflat că este un semn zodiacal foarte bun, cu toate că nu sună prea frumos pe la noi. Aş dori să ştiu mai multe despre fericirea în dragoste şi căsnicia ideală, dacă există aşa ceva, a celor născuţi într-un an al Maimuţei. La chinezi există afinităţi sentimentale?”

Maimuţele sunt visătoare

– Dragă *Luminiţa*, anul chinezesc tradiţional al Maimuţei a fost în 1980 şi se repetă cu o periodicitate de 12 ani, deci 2004 va avea acelaşi semn (2003 este „Oaie” sau „Capră”). Rezonanţa este numai aparent amuzantă, mai ales dacă ne gândim că, la nivelul zodiilor lunare, Maimuţa corespunde Leului. Pentru chinezi, este o zodie a celor care iubesc toate bucuriile vieţii şi sunt, de obicei, cam visători, nehotărâţi şi temperamentali. Din punct de vedere al tuturor afinităţilor (prieteneşti, sentimentale, colegiale), Maimuţele se înţeleg de minune cu Şobolanii (Săgetătorii) şi Dragonii (Berbecii), iar relaţiile cele mai dificile le au cu Tigrii (Vărsătorii). Chinezii mai spun despre femeile-Maimuţă că nu sunt statornice în dragoste şi că prima căsătorie este nereuşită (în Thailanda, unele mame amână înregistrarea copiilor până-n anul zodiacal următor).

Dar, după părerea mea, spiritualitatea chineză este prea diferită de a noastră, aşa că aceste considerente trebuie privite cu oarecare detaşare.

Fecioarele, capricioase de mama focului

– Stimată doamnă *Cornelia S.*, astrologii care au stabilit statistic afinităţile sentimentale condiţionează fericirea în doi de dominant. Dacă femeia-Fecioară este dominantă, atunci ea nu poate avea un partener care s-o accepte fără a ieşi scântei, căci este cea mai capricioasă femeie. Dacă se lasă dominate, Fecioarele au relaţii excelente cu Gemenii şi Peştii, iar cu Berbecii, Racii şi Vărsătorii trăiesc ca-n iad. Cu toate acestea, nu-mi permit să vă dau un sfat categoric, întrucât probabilitatea de confirmare a informaţiilor astrologice este de aproximativ 50 la sută. Vă precizez însă faptul că atunci când femeile au iniţiativa în dragoste, ceva nu e în regulă, poate...

CORNELIA S., Suceava: „...Anul 1990 m-a prins divorţată o dată, iar de atunci am mai divorţat de două ori, dar vă rog să mă credeţi că nu am suferit prea mult, mai mult îmi pare rău de timpul pierdut cu anumite probleme juridice (...) Eu sunt din zodia Fecioarei şi, din câte am citit, se pare că asta a fost soarta mea până la 39 de ani. Nu cred că îmi voi mai găsi pereche, nu prea mai am încredere în bărbaţi. Însă la această rubrică am citit despre bărbaţii din Taur, care ar fi cei mai serioşi şi mai dornici să aibă o familie. Aşa este? Atunci, poate că ar trebui să aştept să întâlnesc un Taur pentru a mă mai gândi la căsătorie. Ce părere aveţi, Taurii se împacă bine cu Fecioarele?”

Vărsătorii se decid greu

– Stimate domnule *Cristea*, în tabelul afinităţilor zodiacale sentimentale nu este precizată vârsta protagoniştilor unui posibil cuplu. Eu cred că vârsta introduce alte tipuri de dificultăţi, nicidecum astrologice. Vă precizez că Vărsătorilor li se potrivesc de minune femeile din Leu, Scorpion şi Vărsător, iar cu cele din Fecioară nu fac casă bună deloc. Aşa spune teoria, şi tot teoria mai spune că ei sunt bărbaţi orgolioşi, foarte inteligenţi, cu iniţiativă, dar uşor influenţabili.

DUMITRU CRISTEA, Bucureşti: „...La vârsta mea de peste 55 de ani, nu mai este cazul să mă interesez de ce-mi spune astrologia despre femeia care să mă iubească sincer şi să trăiască în armonie alături de mine. Totuşi, eu v-am scris pentru că de aproape doi ani cunosc o femeie foarte bună, care este din Berbec. Eu sunt Vărsător şi sunt mai susceptibil, nu m-am hotărât dacă să fac casă cu ea, care este mai tânără cu opt ani decât mine şi arată de nota 10 (...) Poate exista fericire între noi? Ea nu are o stare materială strălucită, spre deosebire de mine, care am fost inginer în construcţii. Ea este aceea care vorbeşte din când în când de căsătorie, dar ceva îmi spune că după nuntă se va schimba. Poate greşesc. Există vreo informaţie astrologică în privinţa vârstelor şi zodiilor?”

Poate că din acest din urmă motiv sunt, uneori, ezitanţi şi se tem de deciziile categorice pe termen lung. În toate cazurile, el trebuie să fie dominantul în cuplu, altfel „treaba” nu merge.

Mirela T. (Bucureşti), Sanda Nicolae (Sinaia) şi Dumitru Teodean (Iaşi): autorul acestei rubrici nu alcătuieşte horoscoape personale.

Titu M., Ploieşti: Vă voi răspunde pe larg, atât cât permite spaţiul, într-unul din numerele viitoare.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Ce te atrage la el (ea)?

Deşi preferăm să credem că sufletul contează cel mai mult într-o relaţie, în realitate – fie că vrem s-o recunoaştem sau nu – impresia produsă de aspectul fizic al potenţialului partener de cuplu rămâne un factor cheie în înfiripareaunei relaţii amoroase. Dar, aşa cum ne învaţă clasicii, frumuseţea nu reprezintă un standard determinant în cumulul „savant” al perfecţiunii. Lucru confirmat şi de tinerii intervievaţi.

◆Când te îndrăgosteşti, te îndrăgosteşti fără să te întrebi de ce. E un sentiment pe care nu-l poţi explica. Iar dacă încerci s-o faci, îşi pierde farmecul. Cred totuşi că ochii, privirea dau tonul. Acolo s-ar putea afla esenţa sau misterul sentimentelor care te tulbură într-un mod atât de plăcut. *(Sorina Percu, 17 ani)*

◆Vreau să spun că prima impresie, în cazul meu, e cea mai importantă. Dintr-o singură privire pot cuprinde tot: faţa, părul, silueta, mâinile etc. Sinteza acestui „tot” dă frâu sentimentelor mele sau, ca să fiu mai exactă, a dorinţei mele de a fi foarte aproape de persoana respectivă. (Cora Geambaşu, 20 de ani)

◆Pot să-mi placă o mie de băieţi, şi, ce-i cu asta? Nu aş putea simţi ceva pentru un băiat decât după ce-l cunosc bine. Poate să arate nemaipomenit şi să nu simt nimic pentru el. *(Irina, 18 ani)*

◆Dacă are o gură şi o dantură super, e al meu! Şi dacă se mai poartă ca un gentleman, e al meu pentru totdeauna. Până acum destinul nu mi-a adus în cale un astfel de specimen. *(Dida Hosu, 19 ani)*

◆Am auzit că atracţia e rezultatul unor procese chimice care se petrec în organism. Nu mă pricep la chimie aşa încât nu pot să mă pronunţ. *(Silviu Dragnea, 18 ani)*

◆Fizicul, inteligenţa, inventivitatea. Aceasta din urmă e foarte importantă pentru mine. Ideile noi, surprizele, sfâşie monotonia. Într-o zi

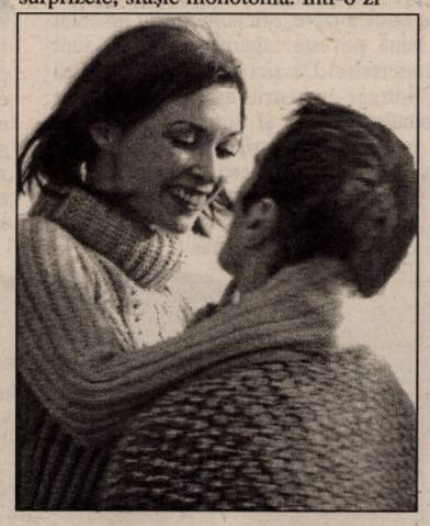

prietenul meu m-a aşteptat la el cu un „tort” din aspic în care era scris numele meu din fideluţe de legume de toate culorile. Cu asta m-a cucerit definitiv. *(Steluţa Creţu, 17 ani)*

◆Iniţiativa! Să-mi dea telefon în fiecare zi şi să-mi facă cele mai incitante propuneri. Să-mi spună de pildă: „Peste zece minute vin să te iau şi să bem o cafea la Sinaia”. Ăsta da, băiat de băiat! *(Simona Viziru, 17 ani)*

◆Să fie sensibil, curtenitor, să se poarte mereu cu mine ca un îndrăgostit timid şi să-i fie mereu teamă că o să mă piardă. Asta-mi place la nebunie. *(Mona Cozma, 18 ani)*

◆Să aibă o personalitate puternică. Să aibă mereu iniţiativa. Să fie geloasă. Să aibă relaţii sus puse şi să mă răsfeţe ca pe un copil. Bărbaţii din ziua de azi au nevoie de tandreţe şi maximă protecţie din partea femeilor. *(Răzvan Bunea, 17 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Preţul sentimentelor

O echipă de cercetători de la Universitatea Walwiek din Marea Britanie a pus la punct o metodă de evaluare în bani a evenimentelor majore care se petrec în viaţa indivizilor de-a lungul vieţii, pe baza unor interviuri luate de la 15.000 de subiecţi, datele fiind prelucrate după un program special pe computer. Echipa de cercetători a întocmit o listă cu câteva din cele mai importante evenimente. Pe primul loc se află căsătoria care echivalează cu un câştig de 112.000 euro. Urmează naşterea care valorează 50.000 de euro; promovarea în serviciu: 30.000 euro; instalarea într-o casă nouă: 25.000 euro; obţinerea unei diplome universitare: 15.000 euro; petrecerea unei vacanţe cu alesul (aleasa) inimii: 10.000 euro. Nu a fost neglijat nici reversul medaliei. De pildă, dispariţia unei persoane dragi a fost echivalată cu o pierdere de 300.000 euro: un divorţ, cu 112.000 euro, concedierea, cu 150.000 euro iar un eşec în dragoste, cu 5.000 de euro.

Săptămânalul „Magazin” este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Dorin Măran
Secretar de redacţie: Ionel Cojocaru

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36,
Nicuşor Dincă (director),
Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac” S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L.
Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Senzațional în România

Meridianele energetice ale Terrei

Experiment fără precedent, derulat în Vâlcea, cu câțiva ani în urmă. Pornind de la ideea, că pământul reprezintă un sistem viu, capabil să preia și să propage o anume informație, s-au obținut efecte de excepție – potrivit coordonatorului colectivului de lucru, prof. univ. dr. ing. Alexandru Măruță, care a avut amabilitatea să ne furnizeze informații ce pot stimula continuarea activității respective.

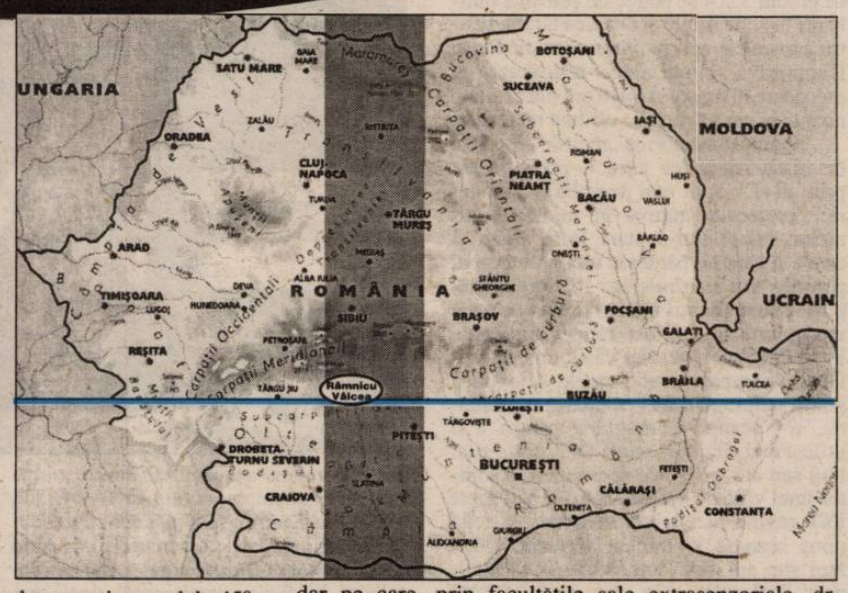

Inițiatorul metodei și conducătorul grupului austriac participant la experimentul din Vâlcea a fost dr. Gernot Graefe, decedat din păcate, două luni mai târziu. Este important de precizat că acel mijloc de noiembrie s-a remarcat printr-o iarnă timpurie, cu prognoze meteorologice deloc optimiste, referitoare la căderi de zăpadă masive.

În esență, s-a pornit de la ideea că pământul, ca materie, și Terra, ca planetă, constituie un sistem viu, cu meridiane energetice, așa cum se știe că are și corpul uman. Un humus obținut din fermentația dirijată a reziduurilor de vinificație (popular, li se mai spune și „boască"), injectat în puncte de pe aceste meridiane, determină propagarea informației prin molecula lichidă, pe o suprafață de sute de mii de kilometri pătrați. Ce înseamnă *informație*, în cazul nostru? Din punct de vedere agricol, se urmărește refacerea fertilității solurilor – „afectată în prezent de influența îngrășămintelor chimice, a câmpurilor electromagnetice, a catastrofelor nucleare (vezi Cernobîl și nu numai!) și care au modificat substanțial echilibrul ecosistemelor. De asemenea, influențele pozitive se reflectă și în climă, în calitatea apelor și a mediului ambiant, în ansamblu."

Acupunctura planetară...

Propagarea informației se referă de fapt la „fenomenul de *biorezonanță*, prin a cărui folosire se pot utiliza cantități foarte mici de humus în vederea obținerii unor rezultate de-a dreptul spectaculoase". Se aplică astfel un tratament analog acupuncturii, favorizând propagarea informației generate de humus, pe suprafețe mult mai mari. Metoda se remarcă și prin prețul foarte scăzut și prin faptul că acest produs este un îngrășământ foarte bun.

Alegerea zonei Vâlcea nu a fost întâmplătoare. Aici se situează un centru energetic de excepție: paralela 45º o străbate, intersectându-se cu centrul Europei pe relația est-vest. Determinarea punctelor de injectare a humusului se realizează prin metode geofizice, iar în situația de față eficacitatea sporită a fost determinată și de stratul de zăpadă căzut anterior experimentului. Din punct de vedere meteorologic, o consecință imediată a fost încetarea ninsorilor, contrar prognozelor, cu efect extins până la o *linie vestică de separație* ce a trecut prin nordul Italiei, Austria, Germania, până la Marea Baltică.

...Și accidentul nuclear

3 decembrie 1993 se pare că a fost o zi cu totul deosebită. Potrivit materialelor pe care le deținem, centrele de geofizică europene sesizaseră „o furtună magnetică ieșită din comun, ale cărei ravagii meteorologice s-au simțit din plin în vestul continentului, în Franța, Belgia, Olanda, Danemarca, o mare parte a Germaniei, partea de sud și centrală a Marii Britanii. Ce se întâmplase? Această așa-zisă anomalie magnetică a avut o provocare terestră, fiind cauzată de o experiență nucleară de natura fuziunii, scăpată de sub control, la Centrul de Cercetări Nucleare din Lyon, accident ținut în mare secret, dar pe care, prin facultățile sale extrasenzoriale, dr. Graefe o sesizase și anunțase deja forurile de resort austriece. În propagarea lor către est, ravagiile făcute de acest accident nuclear s-au atenuat practic pe *linia de separație*, iar intensitatea vântului a scăzut repede către centrul Europei. Întâmplare?"

Necunoscute și certitudini

Dacă a fost sau nu o întâmplare, probabil că nu prea sunt multe persoane dispuse să răspundă. Cum spuneam, dr. Graefe a murit în ianuarie 1994, moment în care Academia de Științe a Austriei a încetat în mod surprinzător finanțarea cercetărilor și a desființat baza materială respectivă. În ce privește efectuarea experimentului în România și monitorizarea efectelor în România, acestea s-au putut derula până în 1996, cu participarea unui număr impresionant de specialiști, din cercetare, agricultură, meteorologie, geologie, minerit ș.a. Pentru studiul de detaliu a fost ales județul Gorj, care înregistrase în mod sistematic recolte sub media pe țară; în perioada 1994-1995, creșterea producției a înregistrat salturi spectaculoase în domeniu, concomitent cu ieșirea dintr-o lungă perioadă secetoasă..

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Premieră spațială

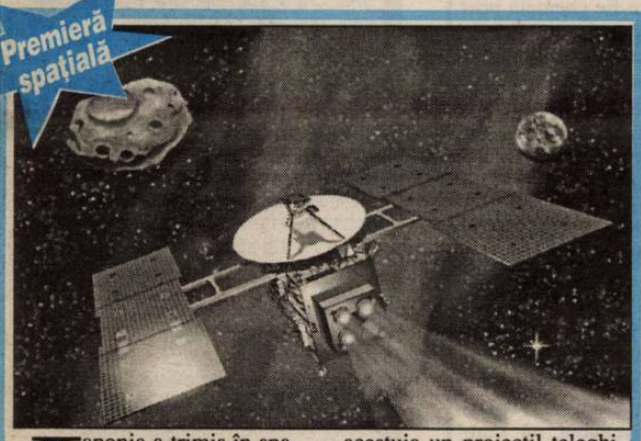

Prima călătorie dus-întors spre UN ASTEROID

Japonia a trimis în spațiu, în cadrul unui program care va dura patru ani și jumătate, o sondă, denumită Muses-C, care se află acum în drum spre un asteroid aflat la aproximativ 300 milioane km de Pământ. Scopul acestei misiuni este acela de a prelevа eșantioane de pe suprafața asteroidului. Sonda, aflată în vârful rachetei M-5, a decolat vineri, 9 mai din Centrul spațial din Kagoshima, aflat pe insula Kyusnu din sudul Japoniei. În cursul periplului său, sonda va întâlni un mic asteroid (1998 SF 36) de 690 metri lungime și 300 m lățime după care va reveni pe Pământ încărcată cu eșantioane prelevate de pe suprafața acestuia. Asta, dacă misiunea va reuși. În acest fericit caz, va fi pentru prima oară când eșantioane prelevate din spațiu – după misiunea Apollo în urmă cu 30 de ani care a adus pe Pământ praf și roci de pe Lună – se vor afla în laboratoarele oamenilor de știință. Sonda, în greutate de 500 kg, va studia mai întâi asteroidul timp de trei luni de la o distanță de 20 km altitudine apoi se va apropia pentru a trimite pe suprafața acestuia un proiectil teleghidat după care va recolta fragmente aruncate de acesta cu ajutorul unui instrument în formă de con. În timpul acestor operațiuni de colectare a eșantioanelor, care se va repeta de câteva ori, sonda va atinge suprafața astrului dar contactul nu va dura decât o secundă. Muses-C ar trebui să aducă eșantioanele, prelevate în iunie 2005 de-abia în 2007, eșantioanele urmând să fie recuperate în sudul Australiei. Japonia a lansat, începând cu 1997, patru rachete M-5, trei dintre ele îndeplinindu-și misiunea. Cea de-a patra nu a reușit însă să-și plaseze sonda pe orbită. În urma acestui eșec, specialiștii niponi au fost constrânși să amâne lansarea sondei Muses-C și s-o trimită spre un alt asteroid decât cel care a fost prevăzut inițial. Pentru a stimula interesul public în proiectul Muses-C, internauții din lumea întreagă au fost invitați să-și exprime, într-un mod inedit, adeziunea față de această misiune. Cele 877.490 de nume ale acestora au fost gravate pe o folie de aluminiu instalate într-o sferă care va fi depusă pe suprafața asteroidului.

DORIN MĂRAN

Șocul geneticii

CELULELE care fabrică organe

◆ Formate la începutul dezvoltării embrionului, celulele primordiale (celule stem) se pot transforma în aproape orice tip de celule specializate ale organismului uman ◆ Potențialul utilizării lor pentru repararea organelor deteriorate sau vindecarea unor boli este uriaș

Practic necunoscute cu doar câțiva ani în urmă, celulele primordiale *(stem cells)* sunt echivalentul... cheii universale la un hotel. Așa cum aceasta poate deschide orice ușă, ele se pot transforma în orice celulă specializată – din țesutul pulmonar, al ficatului, al inimii al rinichiului etc. Până de curând doar celulele sexuale, spermatozoizii și ovocitele, ovulele, nu se puteau obține din ele. Această proprietate, la care se adaugă faptul că astfel se poate spera vindecarea unor boli încă incurabile, face din ele cele mai „căutate" celule. Unul din modurile de obținere este clonarea terapeutică: se creează embrioni care apoi sunt sacrificați pentru a se recolta celulele primordiale. Tocmai un asemenea motiv de altfel a și generat discuții aprinse, mergând până la interzicerea totală a cercetărilor în acest domeniu sau cel puțin limitarea lor (în SUA) la celulele primordiale cunoscute la o anumită dată: în august 2001. Măsura a generat reacții dintre cele mai diferite, diabeticii, de pildă, acuzând oficialitățile că limitând cercetările la un număr redus de asemenea celule fac imposibilă găsirea unei soluții pentru boala lor!

Lucrurile au devenit și mai complicate după ce la 1 mai a.c. s-a anunțat obținerea pentru prima oară a ovocitelor în afara corpului unei ființe vii (șoarecii, în cazul de față), cu speranțe reale de a se ajunge cât de curând și la obținerea spermatozoizilor. Și experții nu văd de ce procesul nu s-ar putea aplica și la om! O asemenea reușită – obținerea unor ovule și a unor spermatozoizi sănătoși – ar avea evident consecințe formidabile asupra reproducerii umane! Ca să nu mai vorbim că implicațiile asupra medicinii regenerative ar fi imense. Orice tip de celulă de care am avea nevoie s-ar putea găsi într-un... congelator! Pasul critic care mai este așteptat se referă la fertilizarea unui ovul (artificial sau normal) cu spermatozoizi artificiali. Va fi însă și embrionul rezultat unul normal? Până acum s-a încercat, în cazul oamenilor, obținerea de ovule prin creșterea unor porțiuni de țesut ovarian – fără nici un succes – iar la șoareci doar șoricelul Egbert a fost creat dintr-un ou artificial, dar de la naștere a fost bolnăvicios și a murit foarte repede...

Cutremur în bioetică

„Majoritatea cercetătorilor au fost convinși că nu se pot obține gameți (ovule și spermatozoizi) în afara corpului din celule primordiale" spune Hans R. Scholer de la Facultatea de medicină veterinară a Universității Pennsylvania. Dar iată că lucrul s-a dovedit perfect posibil. Problema este că pentru a face ca noile organe care vor fi create pornind de la aceste celule să fie compatibile cu un anume pacient, trebuie mai întâi clonat un pacient pornind de la nucleul unei celule a acestuia. Apoi, la un stadiu timpuriu al evoluției acestui embrion, noile celule primordiale urmează să fie prelevate și cultivate pentru a crește din ele celulele-țintă dorite. Doar că acest proces omoară embrionul! „Ne aflăm în fața unui cutremur etic", afirmă specialistul în bioetică Arthur Caplan, tot de la Universitatea Pennsylvania, într-un număr recent al revistei *Science*. Recoltarea de ovule de la femei pentru a crea embrioni, apoi distrugerea acestora pentru a recolta celule primordiale nu vor face decât să sporească îngrijorarea generală și să întărească hotărârea adversarilor noilor tehnici în a forța interzicerea lor totală, o dată cu cea a clonării umane indiferent de scopul urmărit.

MIHAELA DOROBANȚU

Planet@IT

NOUTĂȚI INTEL ÎN ROMÂNIA

Best Computers deține întâietatea în prezentarea pe piața românească de IT a noii plăci de bază Intel 865GBF Bayfield, concepută pentru noul chipset 865G. Noua placă suportă atât noile procesoare Pentium IV cu bus de 800 Mhz și Hyper Threading cât și modemul cu bus de 533 și 400 și Celeron, D865GBF Bayfield oferind în premieră interfața grafică Intel Extreme Graphics 2 cu *Dynamic Video Memory Technology*. Bus-ul cu memoria este, în cazul selectării FSB-ului de 800, Dual Channel DDR400, pentru lățimi de bandă de pînă la 6,4 GB/s, la același nivel cu cel al vârfului gamei, i875P. La acestea se adaugă și interfața AGP 3.0 (8X) ce dă posibilitatea transferului de până la 2 GBs între placa video și placa de bază. Placa de sunet integrată folosește modernul DSP SoundMax 4 XL Audio ESP ce permite folosirea a pînă la 6 canale distincte - pentru cei ce preferă o configurație 5.1 în locul celei obișnuite, stereo. Acestor facilități li se alătură cele 8 porturi USB 2.0 și 6 conectori PCI ce asigură posibilitati generoase de extensie, atât intern cât și extern. Inginerii de la Intel au intregit acest pachet cu alte 2 facilități: Intel Precision Cooling Technology, ce asigură monitorizarea și folosirea resurselor de ventilare proporțional cu necesitățile reale ale sistemului și Intel Rapid BIOS Boot ce accelerează semnificativ POST-ul, aducând mai rapid sistemul în starea de disponibilitate 100%.

Dezinfectanți alimentari inactivi

Cercetătorii universității Laval (Canada) au constatat că produsele utilizate pentru dezinfectarea suprafețelor de lucru din restaurante și din industria alimentară sunt mai degrabă ineficienți în fața virusului hepatitei tip A. Au fost testate șase produse frecvent folosite în asemenea condiții, între care cele din oțel inoxidabil și din material plastic, prin curățarea lor cu produse conținând hipoclorit de sodiu sau bioxid de clor. Potrivit rezultatelor obținute, dezinfectanții respectivi ar fi trebuit să aibă o concentrație de trei ori mai mare (până la 35-40%), pentru a distruge virusul hepatitei A. O rezolvare temporară, pentru evitarea neplăcerilor, ar fi spălarea cât mai des a mâinilor, mai ales după ce se merge la baie. Pe termen lung însă, se așteaptă măsuri mai radicale, menite să nu-i descurajeze pe bucătari, nici pe gospodine.

Mandarin androgin

Pasărea din imagine, numită mandarinul diamant (Taeniopygia guttata), are tot dreptul să se considere o făptură nefericită. Unică în felul său, ea este și mascul, și femelă, dar aberația are o spectaculozitate aparte: bisexualitatea sa este bilaterală. Partea dreaptă are caractere masculine (penaj viu colorat, testiculе și tub seminal), în timp ce stânga e feminină (penaj tern, ovar) - de-a dreptul șocant pentru biologi, mai ales că hormonii circulă liberi în întregul organism al sărmanului „bi", pentru care anomalia a fost fatală. Căci explicația a apărut în urma autopsierii lui. Din punct de vedere genetic, el era totalmente bisexual: emisfera dreaptă prezenta o hiperdezvoltare a regiunilor necesare cântatului (specific masculin), iar stânga avea gene specific feminine. Cât despre comportament, mandarinul nostru părea mascul, căci prefera femelele. Vorba-ceea: nimeni nu-i perfect... (A.N.P.)

Răpiți de OZN-uri

Extratereștri și intratereștri

În literatură circulă interpretări ale fenomenului răpirilor, cu care poate nu suntem pe deplin de acord, dar care merită totuși să fie aduse la cunoștința cititorilor interesați, ilustrând diversitatea ipotezelor, mai ales în societatea americană.

Sunt două tipuri de răpiri?

John C. Thompson, geolog cu numeroase alte preocupări, fost director al asociației ufologice MUFON pentru statul Georgia, despre răpirile OZN are o părere diferită de a majorității investigatorilor, dar, după cum vom vedea, nu și singulară. Plecând de la similaritățile evidente între răpirile „din dormitor" și activitatea demonică, așa cum este ea cunoscută de secole, Thompson crede că noi greșim, amestecând în aceeași oală, două categorii de fenomene. S-ar putea – zice el – ca unele răpiri, cum ar fi cazul Travis Walton din 1975, în care a existat un OZN și șase martori oculari, să fie produse de *extratereștri*, veniți probabil dintr-un alt colț al Universului; dar situațiile în care predomină omuleții cenușii sau alte ființe monstruoase care apar în dormitor, de cele mai multe ori fără nici o legătură cu vreo navă, ar fi produse de *intratereștri*, cu alte cuvinte de demonii care își au sălașul în adâncurile Pământului de la începutul lumii, bântuind și ispitind oamenii sub forme diverse: stafii, umbre, vârcolaci, iele, zâne, pitici, spiriduși etc. Covârșitoarea majoritate a „răpirilor" ar fi de fapt manifestări ale acestora.

Un argument în acest sens, după Thompson, ar fi faptul că OZN-urile se manifestă în „valuri" – există zile, luni sau ani în care numărul lor este extrem de mare, ca apoi să urmeze ani în care ei să dispară aproape complet; în plus, întâlnirile OZN de gradul 3 și 4 se petrec de cele mai multe ori în zone rurale și noaptea târziu, pentru a avea cât mai puțini martori nedoriți. Dimpotrivă, intratereștrii acționează cu precădere în orașe, la orice oră din zi și din noapte și par să nu aibă odihnă niciodată.

Thompson crede că „răpirile" regizate de intratereștri (pe care îi prescurtează prin „INT") sunt mai degrabă o „imagerie" proiectată cumva în mintea victimelor, aflate într-o stare între somn și trezie și care nu părăsesc nici un moment paturile sau mașinile lor în timpul „răpirii". Sunt situații în care două persoane raportează că au fost răpite împreună, întrucât în acel loc s-au văzut una pe cealaltă. Thompson crede că ele se explică poate astfel: „Un INT vizitează o persoană, și-i scanează imaginea pentru a o utiliza mai târziu. Același INT, peste zile, luni sau ani, redă aceste imagini în mintea unei viitoare victime. Mai târziu acest INT revine la victima originală și redă noua scanare în mintea acesteia. După luni sau ani cele două victime se întâlnesc, întâmplător, în viața reală și iată! Amândoi vor avea impresia că au fost răpiți împreună la bordul unei nave spațiale". Am putea comenta la cele spuse de Thompson că ar fi mult mai simplu dacă am presupune că mintea omenească poate fi legată de o „realitate virtuală", fie ea și demonică, unde s-ar putea întâlni două sau mai multe persoane alese anume de organizatorii „răpirii", fără ca realmente trupul lor să fi fost deplasat.

Ipoteza este împărtășită și de alții

Ideea caracterului demonic al răpirilor este relativ răspândită. Pentru a mai da câteva exemple, notăm că Wes Clark, inginer la Centrul Spațial Kennedy, și colaboratorii săi, au găsit martori afirmând că, în momentul premergător răpirii (paralizie, confuzie, sentimentul unei prezențe străine), au invocat repetat numele lui Iisus, iar aceste simptome au dispărut. Concluzia era că, prin rugăciune, demonii au fost exorcizați, ceea ce dovedea o dată în plus caracterul necurat al acestui tip de răpiri. Un alt exemplu este cel al lui David Allen Lewis și Robert Schreckhise, care scriau, într-un *bestseller*, despre fâpturile raportate în răpirile OZN, că „Atât entitățile aparent binevoitoare cât și cele ostile [...] vor juca un rol crescând în pregătirea unui segment al umanității pentru întâmpinarea Antichristului". B. Fox, autorul unei alte cărți, crede chiar că în viitorul apropiat Dumnezeu va evacua milioane de oameni, pentru a-i salva de ororile care vor copleși Pământul. După părerea sa, adevăratul motiv pentru care vizitatorii sunt aici este să pregătească și apoi să efectueze această evacuare...

DAN D. FARCAȘ

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Experiență șocantă

Când se vorbește despre parapsihologie, numărul scepticilor este de așteptat să fie foarte mare. Faptul că există situații, persoane, împrejurări, care din când în când readuc în atenție subiectul, nu face decât ca nevoia unei explicații să fie și mai acută.

Experiența prin care au trecut doi tineri, proaspăt căsătoriți, în anul 1985, este nu doar una șocantă, ci și foarte interesantă. Respectivul cuplu se mutase de curând într-o casă din orașul Rochester, New York. Într-o noapte are loc o scenă absolut obișnuită, și anume soțul este trezit de zgomotul tipic făcut de cineva care se întoarce de pe o parte pe alta în pat. Când se uită la ea să vadă ce face, aceasta tocmai bea apă dintr-un pahar. Soțul întinde mâna, cu drag, să o mângâie pe frumosul său păr despletit. Dar – stupoare! Cum avea să spună el mai târziu, a suferit „șocul vieții lui": mâna i-a trecut pur și simplu prin corpul soției. Nu-i venea să creadă și, încercând să se autocontroleze, și-a lăsat mâna să-i cadă pe piciorul ei.

„Nu vreau să știu!"

A doua surpriză: de data aceasta a simțit perfect că piciorul era... real. Privind fără să înțeleagă, și-a dat seama că de fapt soția dormea un somn profund și liniștit. Dar... rămânea imaginea ei, ridicată pe pernă și bând din pahar! Fără să-și dea seama că soțul o privește! Și-a tras atunci imediat mâna și a privit ceasul de pe noptieră. Era ora 3:02 a.m.. Înspăimântat, își repeta tot timpul: „nu vreau să știu". Și deși niciodată de atunci încolo nu i s-a mai întâmplat așa ceva, soțul este atât de obsedat să afle ce s-a întâmplat de fapt, încât și-a povestit experiența pe internet. Așa s-a făcut că unul din cititorii acestui tip de site-uri i-a trimis un răspuns în care spunea că fusese vorba de un „dublu", un „*doppelganger*". Fantoma unei ființe vii care, se pare, dacă apare într-adevăr înseamnă că s-ar fi putut să fie chemată prin telepatie, denotând o extrem de puternică legătură afectivă între cele două persoane.

Parapsihologii de astăzi folosesc metode moderne de investigație a fenomenelor psi. Factorul subiectiv este extrem de redus în comparație cu ceea ce se întâmpla în cadrul primelor cercetări: de la reevaluarea completă a controlului asupra subiectului, până la utilizarea aproape exclusivă a calculatorului pentru a asigura un caracter total aleatoriu al experimentelor. Preluând un concept care este folosit în psihologia percepției încă din anii 1930, acela de CÂMP TOTAL – Ganzfeld, Dr. Charles Honorton este de părere că putem estima cu destulă precizie capacitățile paranormale ale oricărui individ. Mai ales dacă recurgerea la acest câmp total, în măsură să elimine tot ce poate perturba concentrarea subiectului asupra sarcinii care i-a fost trasată, se face în condițiile în care acesta este aproape adormit...

EUGEN CELAN

Pași peste bariera timpului

ȘI VISELE SE SCHIMBĂ...

Australianul John Wren-Lewis, care a avut curajul să facă publică o Experiență spunea că această „trăire" unică nu a produs schimbări majore în viața sa. De fapt, o schimbare majoră a avut loc: el relatează că după aceea a început să aibă un somn lipsit aproape total de vise, el care era un... „mare visător". Dar și acest lucru se realiza într-un mod aparte.

Așa a fost la început. După un timp însă, aproximativ două săptămâni, a avut totuși un vis, unul foarte „plicticos", cum l-a caracterizat el, lipsit total de orice încărcătură mistică. Visul s-a repetat apoi, ceea ce l-a făcut să creadă că noua sa conștiință devenise superficială și că se afla în pericolul efectiv de a o pierde. Avea să realizeze însă, în curând, că în timp ce era treaz și până în momentul când adormea, conștiința sa era perfect prezentă. S-a gândit atunci să se studieze pe sine și a ales să o facă recurgând la tehnica pusă la punct de soția sa, Ann, medic și psiholog. Avea să descopere astfel că, la fel ca în viața pe care o dusese înainte de a trece prin Experiența sa aproape de Moarte, conștiința „lucra" chiar și în timpul viselor. Prin metodele sale specifice, preluând și concentrându-se asupra preocupărilor și problemelor nerezolvate din timpul zilei. Acestea erau de fapt cele care îi „întunecau" conștiința în timpul somnului, proyocând adevărate alunecări în uitare. În viziunea de psiholog a soției sale, cea mai mare parte dintre vise, pe care el le desconsiderase într-o mare măsură, de la cele fericite și luminoase, până la cele transpersonale, derivau din grijile cotidiene care cereau o „prelucrare" suplimentară. Erau preocupări, trăiri, uneori subliminale, pe care nu le conștientiza – din grabă, fiind prea ocupat sau pur și simplu nedorind să le acorde prea multă atenție. Esența conștiinței mistice provine din trăirea din plin și cu bucurie a fiecărui moment de viață. Și nu pentru că gândurile stau pe loc, sau imaginația noastră nu mai funcționează, indiferent de întreaga noastră istorie. John Wren-Lewis ajunge să-și dea seama că pe viața și trăirea noastră coboară un fel de nori, de oricâte ori conștiința noastră cade în capcana grijilor, fie ele mari sau mici, și își uită identitatea sa cu „vidul fundamental". Visul normal, cel în care sinele nostru este complet implicat, indiferent de drama pe care o trăiește, nu este decât reflecția exactă a unei stări de „uitare preocupată", cum o numește el.

De aceea, poate, atâția mari mistici vorbesc despre viața umană lipsită de iluminare ca despre un fel de „vis în stare de trezie". De aceea, poate, celebrul Krishnamurti spune că nu are nevoie să viseze pentru că își consumă fiecare moment de trezie cu o simțire-atenție totală și că în fiecare dimineață se trezește ca un om complet nou și proaspăt, noaptea sa petrecându-se dincolo și de vis și de absența sa.

Revenit la viața obișnuită de undeva din apropierea morții, John Wren-Lewis se întreabă astfel, și pentru el și pentru noi, dacă tot ce înțelege el acum nu este cumva consecința directă și totală a EAM prin care a trecut...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.

M/25

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Halucinații sau legende?

Controlul DURERII

Cum suportă yoghinii durerea pe care și-o provoacă singuri în moduri atât de spectaculoase? Unii specialiști spun că nu este vorba de cazuri parapsihologice, ci mai mult de spiritul religios tipic indian. Explicația cea mai plauzibilă este aceea conform căreia acești bărbați curajoși și metodici reușesc să intre într-o stare vecină cu transa, în timp ce creierul lor prepară, prin stimularea anumitor neuromediatori, anestezice foarte eficiente. Pe de altă parte, yoghinii respectivi cunosc anatomia omului, astfel încât, în cazul celor ce se străpung cu cuțite sau ace, să nu fie afectate ramificații nervoase extrem de dureroase. Dar această „șmecherie" nu le scade deloc meritul de a da spectacole tulburătoare.

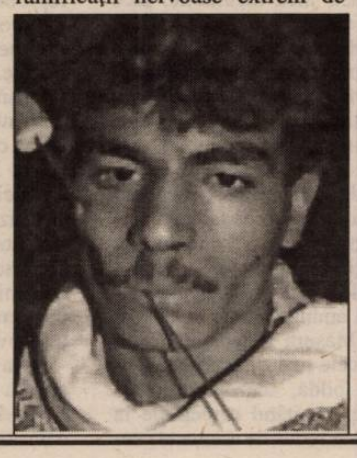

În multe tratate de parapsihologie serioase se pomenește despre puterea de a opri circulația sângelui în anumite zone, de a micșora activitatea inimii și a plămânilor. Toate acestea nu sunt legende, după cum se poate observa și-n fotografiile alăturate. Nu sunt trucaje, nu sunt supraoameni, dl. Schwarzenegger poate lua lecții.

PAUL IOAN

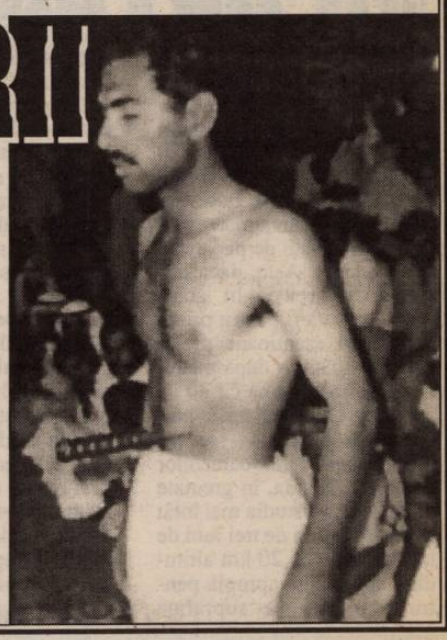

TITANIC revizitat

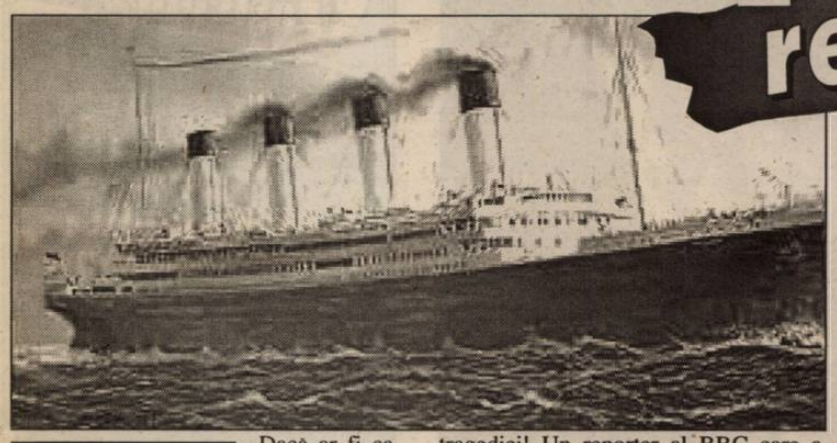

sugerează chiar şi frigul căruia naufragiaţii au trebuit să-i facă faţă din momentul când nava s-a ciocnit de aisberg şi a început să se scufunde...

Mândria mărilor

Dacă ar fi ca cineva să facă o listă de simboluri ale celor câteva mii de ani cât numără istoria omului pe faţa pământului, Titanicul nu ar putea să lipsească dintre ele! Poate şi de aceea tragedia sa a rămas încă şi astăzi vie, intrând pentru totdeauna în marea mitologie a secolului 20. Englezii au avut ideea de a organiza o expoziţie la Londra, la Muzeul Ştiinţei, care să-i introducă pe vizitatori în atmosfera vremii. O adevărată călătorie în timp pe care o oferă obiectele recuperate de pe navă, dar şi reconstituirea cabinelor de clasa întâia şi a treia, permiţând amatorilor să retrăiască ziua pornirii în călătorie a unei nave care nu avea să apuce nici măcar să încheie această primă filă a vieţii sale...

La bordul... istoriei

Fiecare vizitator al expoziţiei londoneze va primi – lucru pe care cu siguranţă nu-l va uita niciodată! – un permis de îmbarcare purtând numele unuia din pasagerii adevăraţi ai Titanicului. Şi nu va şti până la sfârşitul vizitei dacă pasagerul sub al cărui nume a urcat el „la bordul istoriei" a supravieţuit sau nu tragediei! Un reporter al BBC care a vizitat expoziţia relatează extrem de emoţionat că în final a aflat că doamna al cărei bilet îl avusese, fusese salvată,

Recuperarea şi conservarea acestei pălării a ridicat mari probleme...

numai ea – soţul ei nu mai ajunsese niciodată acasă. Reporterul a retrăit astfel acel moment al zilei de 15 aprilie 1912 când, dându-şi seama de proporţiile catastrofei, pasagerii au realizat că, aşa cum demonstrează expoziţia, scufundarea super-navei devenise „o certitudine matematică". 1.522 de oameni au murit în noaptea aceea. Doar 705 au supravieţuit. În ce condiţii? Expoziţia este construită în aşa fel încât vizitatorii au la dispoziţie un dispozitiv care le

Lupta pentru eternitate

Recuperarea celor peste 6.000 de obiecte de pe epavă a constituit în sine însăşi o altă mare aventură. Ea este rezultatul unei colaborări internaţionale între o companie americană înfiinţată în acest scop, RMS Titanic, Ifremer – Institutul Oceanografic al Franţei şi Institutul P.P. Shirshov de Oceanologie din Moscova. Operaţiunea a implicat atingerea unor adâncimi de 4.000 de metri, până în locul unde se află epava, submarinele folosite fiind construite dintr-un aliaj special de titan şi oţel. Şase expediţii au fost organizate în total, prima având loc în anul 1987 iar cea mai recentă în anul 2000, în zona aflată la 729 km sud-est de Newfoundland, locul catastrofei.

După 91 de ani, vizitarea expoziţiei emoţionează aproape ca şi în prima zi a tragediei – mai ales când atâtea alte tragedii ne sunt proaspete în minte. Astăzi mai trăiesc doar trei dintre supravieţuitori. Acelaşi celebru James Cameron care a doborât toate recordurile cu superproducţia sa dedicată Titanicului, a realizat pentru expoziţia de la Londra un film special, de 60 de minute, 3D. Proiecţia IMAX te face să „simţi" că te afli şi tu pe fundul mării, încercând să recuperezi ce se mai poate. Invitat de onoare la premieră a fost şi Milvina Dean, în vârstă de 91 de ani, exact vârsta tragediei, care la cele câteva luni pe care le număra se afla la bordul Titanicului, într-o cabină de clasa a treia. Dar ea a refuzat invitaţia – mai văzuse un film din 1958, dar i-a fost şi

O sacoşă cu obiecte personale, inclusiv o insignă masonică

...Era un fabricant de parfumuri, Adolphe Saalfeldk. Nu a ajuns cu Titanicul dincolo de ocean să-şi promoveze produsele, dar a fost unul din supravieţuitori...

O ceaşcă scăpată neatinsă, ca prin minune

atunci foarte greu să suporte. Iar astăzi, când pe marginea tragediei lor s-a creat o adevărată industrie din care atât de mulţi se îmbogăţesc...

Probabil însă că aşa e făcută istoria şi ambiţioasa noastră luptă pentru eternitate – să fie semănată cu durere şi cu lacrimi, uneori cu nedreptate, pentru ca tot noi să aflăm ce şi unde am greşit şi, dacă se poate să învăţăm cum să mergem mai departe.

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

INSPECŢIE COSMICĂ
Pe vremuri, NASA...

Dacă o specie superinteligentă de extratereştri ar fi aterizat pe Pământ cu 30 de ani în urmă, cu siguranţă noi le-am fi prezentat, pentru a-i impresiona, bijuteria cea mai valoroasă a civilizaţiei umane, agenţia spaţială NASA. Cu care însă nu ne-am mai putea lăuda acum, căci câteva decizii greşite ale administraţiei americane şi câteva accidente tragice i-au erodat glorioasei agenţii şi activitatea şi imaginea. Prima a fost ilogica întrerupere a „Programului Apollo", de explorare şi cucerire a Lunii, desfăşurat, cu enorm succes, între 1969 şi 1974 şi abandonat absolut fără remuşcări – chiar putem vorbi, în acest caz, de un pas ratat al lui Homo Sapiens din propria sa dezvoltare. A doua lovitură – cumplită – a venit în 1986, cu explozia navetei „Challenger", care aproape că l-a convins pe contribuabilul american să trimită NASA la categoria acţiunilor perdante şi periculoase. Iar recentul dezastru al „Columbiei" pare să fi fost – folosesc o expresie pur mioritică – bomboana de pe coliva zborurilor spaţiale în avioane cosmice cu oameni la bord. Adăugând şi prea desele ratări ale roboţilor cosmici trimişi spre hăurile Sistemului Solar – nava „Mars Observer", în valoare de 1 miliard de dolari a fost pierdută în 1993, pentru că s-au folosit, în mod pur, şi simplu idiot, măsuri englezeşti (mile, ţoli) şi, simultan, cele din sistemul metric; şi tot în 1999 „Mars Polar Lander" a scăpat de sub control şi s-a prăbuşit pe suprafaţa planetei Marte – şi... să acceptăm ideea că, din păcate, NASA nu mai este ce a fost...

Totuşi, pe cerul de deasupra capetelor noastre pluteşte „ISS" – Staţia Spaţială Internaţională – şi cel puţin definitivarea şi întreţinerea ei trebuie făcută. Ruşii îşi continuă activitatea cosmică, în ciuda dificultăţilor financiare, Agenţia Spaţială Europeană (ESA) îşi iuţeşte metabolismul, dau semne că se vor implica în activitatea cosmică China, Japonia şi India – aşa că nici SUA nu pot abandona **cea mai profitabilă activitate din viitor a omului**, care este, fără dubii, cercetarea Sistemului Solar. În consecinţă, ieşind din amorţeală (propuseseră o nouă generaţie de aparate spaţiale tocmai pentru... 2020!) administratorii NASA, cercetătorii şi inginerii ei de mare calibru împreună cu principalii lor furnizori au trecut, chiar după momentul „Columbia", la conceperea unor avioane cosmice de tip nou, capabile, în vederile proiectanţilor, să transporte mai mult cargo, dar cu mai puţini oameni (2-4) la bord. Va fi vorba, de fapt, de un fel de „bărci de salvare" pentru „ISS" – şi deducem de aici hotărârea NASA de a consolida Staţia Spaţială Internaţională. Astfel două companii subcontractoare ale NASA **(The Orbital Science Corporation şi Northrop Grumman)** au reluat o idee tehnică respinsă în anii 1900, aceea a unei rachete cu aripi, numită „HL-20", **Phantom Works-Boeing** lucrează la modificarea avionului de foarte mare viteză „X-37" (25 Mach, adică de 25 de ori viteza sunetului!) iar **Locheed Martin Corp** a ales două variante de lucru, un avion spaţial de mici dimensiuni şi o rachetă de tip „Soyuz" perfecţionată (recunoscând astfel că strategia rusească de folosire a „bidoanelor-rachetă" s-a dovedit mai viabilă decât cea a dezvoltării navetelor spaţiale ultrasofisticate).

Noua flotilă va ieşi la lucru, probabil, în jurul anului 2012. Până atunci NASA, rămasă cu doar 3 din vechile navete, le păstrează la sol până la elucidarea cauzelor accidentului „Columbiei". Dar în strategiile cosmice care se ţes se strecoară, din ce în ce mai persistent, ideea că nu astronauţi, adică oameni în carne şi oase, trebuie trimişi în cosmos, ci roboţi din ce în ce mai perfecţionaţi, dotaţi cu „ochi" şi „urechi" care să cuprindă, să observe şi să transmită acasă cât mai multe date. Este mai ieftin şi mai sigur aşa... Dar când te gândeşti că în urmă cu nici trei decenii, eram, toţi, atât de siguri, că în anul 2000 omul va pune piciorul pe Marte...

ALEXANDRU MIRONOV

Întrebări pline de candoare

Vi s-a întâmplat vreodată să vă zăngăne ferestrele, la un tunet venit din cerul... senin, şi nu aţi ştiut de ce? Explicaţia legată de trecerea unui avion supersonic începe cu însăşi natura sunetului. Orice zgomot reprezintă în realitate o succesiune de vibraţii, adică nimic altceva decât molecule de aer care se ciocnesc unele de altele. Un impuls (să zicem, simpla „dregere a vocii") pune în mişcare câteva molecule de aer. Acestea lovesc moleculele vecine cu ele, care la rândul lor procedează la fel etc. etc. Astfel, sunetul se propagă în aer, din aproape în aproape.

DE CE SPARGEREA ZIDULUI SONIC PRODUCE ZGOMOT?

Sunetul are o viteză: în condiţii normale – 340 metri pe secundă. Când un avion zboară, provoacă mişcarea moleculelor aerului pe care-l străpunge. Aşadar, el „fabrică" zgomot. La viteze subsonice, undele sonore sunt evacuate în faţa aparatului. Dar, când acesta se apropie de cei 340 m/s, sunetul generat e prins din urmă, ceea ce creează un „zid" de unde, chiar în faţa botului său. Dacă se doreşte depăşirea acestui zid, e nevoie de o acceleraţie foarte puternică. În acel moment, se aude bubuitul „incriminat" mai sus, dar avionul continuă să producă unde sonore, care se deplasează mai încet. Din motivul respectiv, *bang*-ul zidului fonic continuă să se audă în urma aparatului, câtă vreme acesta se deplasează cu viteză supersonică.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Baba-Oarba cu El Niño

Până-n în 2002, fenomenul climatic numit El Niño se manifesta previzibil. Cu o periodicitate de 2-7 ani, în Oceanul Pacific. Vânturile care în mod obişnuit suflau spre vest, împingând spre Australia şi Indonezia curenţi calzi, au scăzut în intensitate şi chiar şi-au schimbat direcţia. Acum aceste mişcări de ape se îndreaptă spre coastele Americii de Sud, Centrale şi chiar de Nord, provocând inundaţii teribile. Ce se întâmplă în 2003 cu acest autentic Poseidon care începe să bulverseze predicţiile meteorologilor şi face aproape inutilă activitatea sateliţilor dedicaţi climei?

Surprinzător, El Niño a devenit un băiat cuminte. Temperatura Pacificului nu a crescut decât cu 2 grade (faţă de 5 în 1997), iar unde trebuiau să fie precipitaţii abundente se înregistrează o umiditate moderată. Cine l-a astâmpărat pe rebelul climei din Pacific? Experţii afirmă că un alt fenomen oceanic, numit Oscilaţia Decenală a Pacificului (ODP), cu o periodicitate de 20-30 de ani, alternează fazele calde cu cele reci, moderând efectele lui El Niño sau accentuându-le. În 2003, efectul este de îmblânzire a acestuia şi, în consecinţă, de evitare a catastrofelor – inundaţii în regiunile Australiei, Indoneziei şi în sudul Asiei, pe de o parte, şi secetă cumplită de-a lungul coastelor americane. *Au toate aceste toane ale lui El Niño legătură cu dispariţia primăverii de la noi?* Cercetătorii încă nu se pronunţă în această privinţă, dar nu este exclusă o implicare indirectă.

Eco-actualităţi

Pesticidele, criminalii cumpăraţi din piaţă

Deşi „Interpolul alimentar" al Uniunii Europene a dat în urmărire generală pesticidele acum şase ani (o nouă etapă împotriva unei noi generaţii de agenţi chimici folosiţi frenetic de agricultori), aceşti criminali ascunşi în „carnea" fructelor şi legumelor continuă să supravieţuiască într-o cantitate îngrijorătoare. Ultima analiză din 2003, efectuată pe un eşantion de aproximativ 50 de mii de fructe şi legume europene a demonstrat că aproape 4 la sută mai conţin compuşi cancerigeni şi substanţe care afectează grav sistemul endocrin şi care ar fi trebuit să fie retrase din practicile agricole.

Dacă pe la noi se declanşase „războiul nitriţilor" din unele legume, în ţările Uniunii Europene au fost depistaţi compuşi complicaţi ai sulfului (şi nu numai) în mere, salate, cânşuni, roşii şi ridichi, la care nu s-a constatat o diminuare a infestării faţă de anul 1997. Pe plan mondial, cele mai mari utilizatoare de pesticide în agricultură sunt SUA, Japonia şi Franţa.

Medicamentele utile nouă afectează mediul

Prin intermediul urinei, substanţele din anumite medicamente se regăsesc în microdoze în apele râurilor şi în toate elementele ecosistemelor respective (plante şi animale). Un studiu efectuat de experţii din Lyon (Franţa) a scos la iveală modificări metabolice din astfel de motive la unele specii de microorganisme nevertebrate, la peşti şi la plante acvatice. Pare de necrezut, însă cantităţile infinitezimale eliberate de om sunt ucigaşe potenţiale pentru mediu.

Medicamentele cele mai frecvent identificate în apele curgătoare sunt antiepilepticele, antiinflamatoriile (mai ales diclofenac) şi anticolesterolicele. Micropărţi din aceşti compuşi au trecut de staţiile de epurare a apelor din Franţa, Grecia, Italia şi Elveţia. Ce e de făcut? Un prim sfat al cercetătorilor este evitarea supradozelor de către cei care folosesc pilulele respective; de asemenea, pastilele nefolosite nu trebuie aruncate la toaletă sau la pubelă, ci returnate farmaciilor pentru a intra într-un sistem de reciclare. Oare pe la noi aruncă cineva pe apa sâmbetei medicamente, compensate sau nu?

PAUL IOAN

E bine de ştiut

TETANOSUL

Boala este o afecţiune gravă, cauzată de toxina bacilului tetanic (Clostridium tetanii) care provoacă în organism fie o contractură generalizată, fie crize spasmodice, datorate excitabilităţii neuromusculare.

Răspândit în lumea întreagă, tetanosul înregistrează totuşi diferenţe, după cum solul respectiv este contaminat cu bacili tetanici. Aşadar, sunt zone unde nu se găsesc spori de bacili tetanici, sau unde din contră, aceştia au o densitate surprinzătoare în sol.

Este precizat faptul că indicele de îmbolnăvire cel mai ridicat se găseşte în regiunea tropicelor, după care urmează zonele cu climă caldă, apoi cu climă temperată.

Incidenţa cea mai mare a îmbolnăvirii cu tetanos este în regiunile agricole rurale, unde se cresc mari turme ori cirezi de animale. Frecvenţa îmbolnăvirii cu tetanos se constată în anotimpul verii şi este legată şi de traumatismele posibile în timpul muncilor agricole. Sunt o sumedenie de ţări pe Terra în care morbiditatea şi mortalitatea prin tetanos rămân la cote ridicate. Se ştie că sporii de bacili tetanici sunt foarte rezistenţi în pământ, în conţinutul intestinal al animalelor ierbivore, dar şi în cel al omului. Odată eliminaţi, aceşti spori rămân în sol, în praful de pe uliţe, curţi şi străzi, pe unde circulă animale.

Transmiterea îmbolnăvirii cu tetanos se face deci prin contact direct cu praful contaminat cu bacili tetanici ori cu sporii acestora. Alte „porţi" de intrare a tetanosului în organismul uman sunt constituite de plăgile prin înţepare cu cuie, ţândări de sticlă, spini, pioneze etc.

Nu-i mai puţin adevărat că în timpul accidentelor de circulaţie, contaminarea cu tetanos adus de contactul cu solul este întotdeauna de presupus, fapt care necesită luarea unor măsuri urgente.

În mod special, mamele ar trebui să ştie să păstreze plaga ombilicală a nou-născutului într-o perfectă stare de igienă, pentru că şi acest loc poate fi o „fereastră" de pătrundere a bacilului tetanic. Teoretic, nu trebuie trecut cu vederea că orice plagă murdărită cu pământ poate asigura trecerea factorilor declanşatori ai acestei boli.

Trebuie să se aibă în vedere orice fel de rană: rosături de la o încălţăminte prea strâmtă, răni cauzate de înţepături, hematoame subunghinale, arsuri infectate, ulcere varicoase etc.

Incubaţia bacilului tetanic durează între 4 şi 14 zile, iar debutul poate fi brusc dar şi înşelător. Aşa se face că persoanele infectate pot fi sensibile la frig, au dureri la nivelul plăgii infectate, sunt tensionate, supărăcioase şi au „tresăriri" musculare. Mai mult, când intervine contractura musculară, copilul cu tetanos nu poate deschide gura. După 24-28 de ore, contractatea aceasta cuprinde coloana vertebrală, apoi muşchii trunchiului, ai spatelui, ai abdomenului şi ai membrelor.

În toate cazurile boala se tratează numai în spital.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

JOHNNY HOLLYDAY la 60 de ani

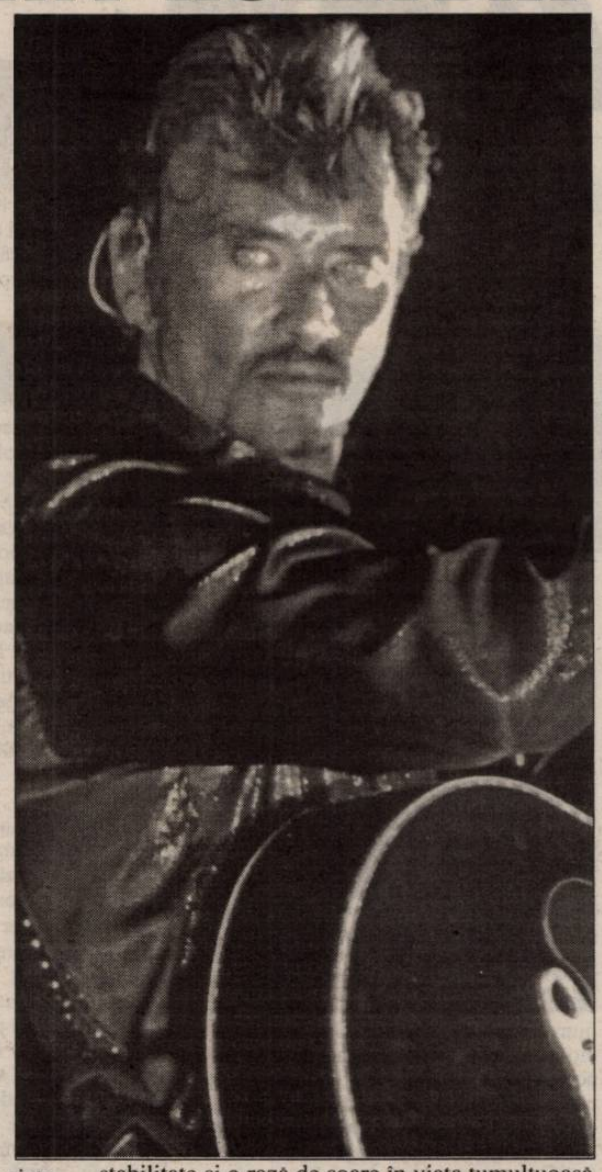

Despre „Mister Rock'N'Roll", cum este supranumit Johnny Hollyday, se spune că a avut mai multe vieţi, dar un singur punct cardinal: scena. Aşa se face că şi cei 60 de ani, împliniţi zilele trecute i-a sărbătorit, printr-un spectacol grandios desfăşurat în Parc des Princes. Pentru că Johnny nu este el dacă datele importante din viaţa sa nu le sărbătoreşte alături de mulţii săi prieteni, dar şi de publicul său. Cât de iubit şi apreciat este reiese şi din faptul că ultimul său album, „À la vie, à la mort", s-a vândut în 2 milioane de exemplare.

Aniversarea a fost marcată de un lung turneu pregătit cu migală. Timp de o lună şi jumătate şi-a petrecut zilnic, ceasuri bune în studiou, repetând. Turneul presupune 24 de concerte, în Franţa, Belgia, Elveţia, la Monaco şi în Liban, estimându-se aproximativ 800.000 de spectatori. Artistul îşi pregăteşte concertele şi ca un veritabil atlet, cu secvenţe lungi petrecute în sala de sport. Dar, înainte de nebunia turneului, rockerul îşi face plinul de energie alături de soţia sa, Laeticia. De altfel, de la Sylvie Vartan, la Laeticia, refrenul fredonat femeilor din viaţa sa a fost „Que je t'aime"...

Căsătorită în 1996 cu el, Laeticia, ce are acum 28 de ani, aduce stabilitate şi o rază de soare în viaţa tumultuoasă a rockerului. Mai mult, ea joacă un rol capital, protejându-l de tot ceea ce ar putea să-i tulbure pregătirea, detaşându-l de micile probleme cotidiene. Ea este liantul său cu exteriorul. În acest cuplu care se acordă perfect, el este forţa, ea graţia...

Gastronomice

Iată, şi în această săptămână, câteva reţete pentru meniurile dv. sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca.

Sarmale de Stanimaşk

800 g carne de porc, 1 varză acră, 6 cepe, 125 g untură, piper boabe, zeamă de varză.

Ceapa curăţată, spălată, se taie mărunt şi se prăjeşte în untură, se sărează şi se amestecă cu o linguriţă de piper boabe. Carnea se taie dreptunghiuri mici. Varza se alege şi în foile subţiri, tăiate potrivit, se pune câte o felie de carne, 1 lingură de ceapă şi 2-3 boabe de piper. Se împătură sarmalele şi se aşază într-o cratiţă pe fundul căreia s-a pus varză tocată. Zeama de varză se îndoieşte cu apă şi se toarnă peste sarmale. Se fierb acoperite, la foc potrivit (sau în cuptor). Sunt gata când în cratiţă rămâne numai grăsimea la suprafaţa.

Mâncare de miel (Sop-Kehap)

800 g carne de miel (pulpă), 8 fire de ceapă verde, 5 ardei graşi, 1/2 pahar cu ulei, 3 ouă, 1 pahar cu iaurt, 1 linguriţă de boia de ardei.

Carnea se taie bucăţele şi se pune într-o tavă. Ceapa tăiată bucăţi şi ardeii fideluţă se adaugă la carne împreună cu uleiul. Se dă la cuptor. Carnea prăjită se sărează şi se presară cu boia de ardei. Se pune puţină apă cât să se înmoaie carnea. Iaurtul se bate cu ouăle şi puţină sare şi se toarnă peste carne. Se coace la foc tare.

Chiftele cu sos de vinete

400 g carne (chifteluţe rotunde), 3 vinete, 1 pahar ulei, 3-4 roşii (1 lingură de pastă de roşii), 1 linguriţă cu piper, 1 ceşcuţă de apă, pătrunjel verde.

Se prepară chifteluţele ca de obicei. Vinetele se coc, se curăţă şi se toacă. Într-o cratiţă cu ulei încins se prăjeşte pireul de vinete la care se adaugă pasta de roşii, piperul, apă şi sare. În sosul fiert se pun chifteluţele, pătrunjelul verde tocat mărunt. Se mai fierbe mâncarea 10-15 minute la foc mic.

Supă de ouă fierte tari

1 pahar lapte acru (iaurt), 1 castravete potrivit, 2 ouă, 1 lingură ulei, pătrunjel verde, piper, sare după gust.

Laptele acru fiert bine se amestecă împreună cu castravetele tăiat mărunt sau dat pe răzătoare cu găuri mari, uleiul, ouăle fierte tăiate cubuleţe şi sare. Se subţiază supa cu 1-2 pahare de apă rece. Se serveşte cu pătrunjel verde tocat mărunt şi piper.

Griş - halva

1 pahar zahăr, 2 pahare cu apă, 300 g griş, 125 g nuci, scorţişoară, 1 pachetel seminţe de susan.

Se prepară un sirop din zahăr şi apă. Grişul se prăjeşte în unt (ulei) până are o culoare aurie. Se toarnă siropul peste griş, se amestecă şi se fierbe 1-2 minute. Se acoperă cu un şervet gros ca să nu iasă aburul. După 5-10 minute se amestecă cu nucile şi seminţele de susan şi se acoperă până se răceşte. Se răstoarnă pe o farfurie (platou). Se dă o formă rotundă sau pătrată, se presară seminţe de susan şi scorţişoară. Se serveşte tăiată pătrate, dreptunghiuri, după fantezia gospodinei.

Dosarele frumuseţii

La temperaturi extreme

Zilele toride pot influenţa aspectul tenului. Faţa are de suferit, porii se dilată, deshidratarea tenului se accentuează. Ce este de făcut? ● În primul rând, se recomandă folosirea unor tonice din infuzii de plante şi ape florale. ● În cazul tenurilor ce prezintă exces de grăsime se aplică un tonic uşor astringent, respectiv infuzie de mentă, cimbru sau busuioc. ● Tenul uscat are nevoie de tonic emolient. Gălbenelele sunt cele care reglează foarte bine sebumul, la nivelul feţei. ● În timpul zilei pulverizaţi cât mai des faţa cu apă minerală. ● După duş, lăsaţi faţa umedă. ● Nu fugiţi de ploile de vară. Apa de ploaie revigorează tenul. ● În privinţa cremelor, optaţi pentru o cremă uşoară, hidratantă, cu factori de protecţie. ● Expunerea la soare să se facă progresiv. Nu ignoraţi cremele de protecţie, pentru corp, şi protejarea capului, cu o pălărie. ● Disconfortul transpiraţiei abundente poate fi ameliorat cu infuzie de salvie, folosită seara şi dimineaţa. ● Indiferent de anotimp, o serie de oligoelemente sunt extrem de utile pielii. Astfel, *calciul* (prezent mai ales în produsele lactate şi în sardele) asigură fermitatea epidermei. *Cuprul* (din mere sau stridii) luptă împotriva radicalilor liberi şi ajută la menţinerea supleţii pielii. *Zincul* (identificat mai ales în migdale, fasole, carnea de curcan) favorizează elasticitatea ţesuturilor. *Siliciul* (prezent în cereale, fasole, fructe de mare) participă la sinteza colagenului. *Fosforul* (existent mai ales în iaurt, lapte, ouă, carne de pasăre) permite reînnoirea rapidă a celulelor. Ştiind şi aplicând aceste „secrete" veţi reuşi, în ciuda căldurii toride, să arătaţi seducătoare.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 25
Valabil până pe data de: 26 IUNIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Pentru părinţi

ADOLESCENŢII ŞI JOCURILE VIDEO

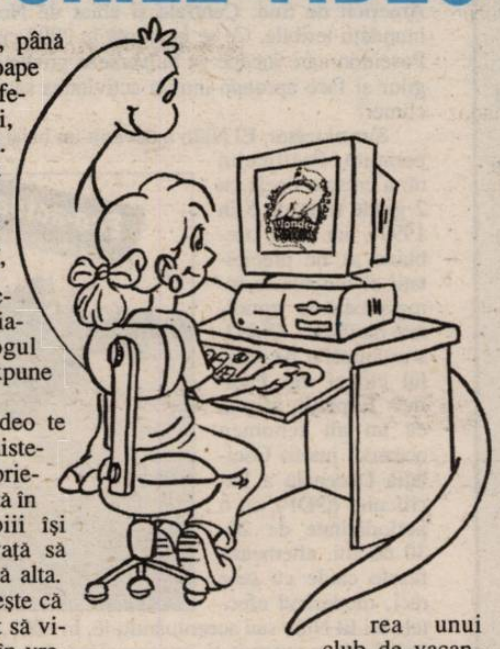

Dacă jocurile video erau, până nu demult, o „problemă" aproape exclusiv a băieţilor, iată că şi fetele, la vârsta adolescenţei, devin pasionate de aceste jocuri. E bine, e rău? Să încurajăm, să instituim interdicţii? Primul impuls al unor părinţi înclină spre interdicţie. „Se pierde mult timp în faţa computerului" ar fi argumentul cel mai frecvent. Şi totuşi, opinia specialiştilor este alta. Psihologul Evelyne-Esther Gabriel îşi expune opinia într-o carte recentă.

Unele tipuri de jocuri video te fac să călătoreşti în zone misterioase, fie pentru a salva un prieten dispărut, sau chiar o planetă în pericol. Pentru aceasta copiii îşi mobilizează valenţele şi învaţă să învingă dificultăţile, una după alta. Evelyne-Esther Gabriel aminteşte că întotdeauna fetelor le-a plăcut să viseze şi au imaginat scenarii, în vreme ce băieţii se interesează de lucruri concrete şi tehnice. Solicitându-le imaginaţia aceste jocuri le dau ocazia să se afirme. Când sunt puse în faţa unor probe, trebuie să fie foarte inventive, să găsească soluţii la problema respectivă.

Jocurile video îi ajută foarte mult pe adolescenţi să capete încredere în ei, iar în multe ţări sunt folosite şi în scop terapeutic, cu copiii ce prezintă dificultăţi şcolare.

Un alt tip de jocuri video presupune construirea unui oraş, concepe-rea unui parc de distracţii, organizarea unui club de vacanţă. Cu astfel de jocuri de simulare se stimulează creativitatea, dar se deprind şi posibilele relaţii dintre personajele create: prietenii, iubiri, conflicte. Aici fetele transpun realitatea cotidiană în lumea virtuală, experimentând situaţii noi şi proiecte viitoare. Şi cum ele sunt în egală măsură axate pe relaţional, aceste jocuri le fac să trăiască relaţii şi le învaţă să se cunoască mai bine.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturale...

CIREŞELE, gustoase şi sănătoase

O dată ce se coc, cireşele deschid „festivalul fructelor" de peste vară. Atât cât e posibil, e bine să profităm din plin de calităţile lor nutritive şi... terapeutice. Fructele şi codiţele lor, dar şi scoarţa trunchiului de cireş se folosesc în moduri variate pentru a preveni şi vindeca bolile.

◆ ***Fructele,*** consumate ca atare sau sub formă de suc, au rol: depurativ (ajută la eliminarea toxinelor din organism); antiinfecţios (măresc reacţia de apărare a organismului); antireumatismal; antirahitic; reglator hepatic şi gastric; sedativ al sistemului nervos; regenerator al ţesuturilor; diuretic şi laxativ. Nu întâmplător, cura de cireşe este recomandată în tratarea ateroscleroze, obezităţii, afecţiunilor hepatice, gutei, arteritei, litiazelor urinare şi biliare, fermentaţiilor intestinale, constipaţiei, precum şi în prevenirea îmbătrânirii. Pentru persoanele în vârstă şi pentru cele cu probleme gastrice, se recomandă folosirea cireşelor sub formă de compot.

◆ ***Cozile de cireşe*** se pot prepara ca decoct şi au un efect diuretic unanim recunoscut, fiind folosite în afecţiuni ale rinichilor şi ficatului. Pentru litiaza renală, de exemplu, se pune un pumn de codiţe la o jumătate de litru de apă, se fierbe 15-20 de minute şi decoctul obţinut se bea călduţ, în cursul unei zile, în 3-4 reprize. Acţiunea diuretică a codiţelor de cireşe creşte dacă li se adaugă frunze de merişor, seminţe de măceşe, coada calului şi frunze de mesteacăn.

◆ ***Cleiul de pe scoarţa cireşului*** se foloseşte în tratamentul artritei; dacă se dizolvă în apă, se obţine o loţiune care se foloseşte în tratamentul pecinginii. Se poate face şi un ceai din clei (se fierbe), care e bun împotriva tusei.

◆ În medicina populară se foloseşte mult ***zeama de cireşe fierte,*** care se bea în scopul reglării fluxului menstrual (cele care au hemoragii prea abundente), precum şi împotriva vomei.

SOARELE
duşmanul nostru?

Nu în general, soarele este indispensabil vieţii, dar lipsa de protecţie faţă de radiaţiile lui nocive îl poate transforma în duşmanul nostru care ne împinge spre îmbolnăviri şi îmbătrânire precoce.

În curând, începe sezonul concediilor şi vacanţelor, când orele petrecute la soare, oriunde dar în special la mare, se transformă într-o tentaţie irezistibilă. Astrul zilei atrage ca un magnet iar dovada supremă de adoraţie a soarelui este pielea bronzată. Dacă într-un trecut mai îndepărtat paloarea era un semn de distincţie, rafinament şi intelectualism, astăzi bronzul este la modă, fiind sinonim cu expresia libertăţii de acţiune şi de mişcare, cu dinamismul şi disponibilitatea pentru distracţie. Tinerii sunt mai ales tentaţi să dobândească o înfăţişare cât mai apropiată de caracteristicile raselor exotice. Şi, cu cât mai repede, cu atât mai bine!, îşi spun cei ce vor să se transforme în campioni ai bronzului, însă tocmai această grabă este periculoasă.

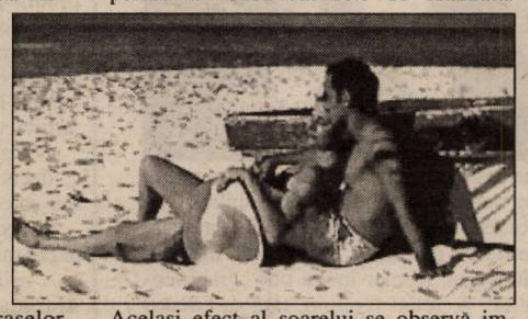

Radiaţia în timpul verii este puternică şi, în special persoanele neobişnuite, cu tenul deschis la culoare, riscă să se aleagă după o expunere lacomă la soare cu arsuri grave ale pielii şi insolaţie. Cremele protectoare sunt o soluţie, dar nu trebuie lăsat totul în seama lor. Sunt destule exemplele europenilor care, făcând excursii în Egipt, se întorc acasă cu pielea ce se exfoliază în straturi succesive, deşi s-au tot uns cu creme protectoare...

În plus, soarele accelerează îmbătrânirea pielii; e suficient să privim ceafa ţăranilor români care lucrează pământul în Bărăgan, neobişnuiţi să se protejeze, pentru a vedea cât este de brăzdată.

Acelaşi efect al soarelui se observă imprimat pe faţa ţăranilor muntence, ridate de timpuriu, pentru că la munca câmpului nu poartă pălărie cu boruri largi, aşa cum obişnuiesc femeile din Transilvania.

O cauză a cancerului este şi radiaţia solară. La agricultorii români, aceasta este un fel de boală profesională care ar putea fi prevenită dacă s-ar purta pălării corespunzătoare, care să ferească de soare nu doar vârful capului, ci şi faţa, nasul, ochii, buzele. O boală care prezintă contraindicaţii stricte faţă de expunerea la soare este lupusul eritematos. De multe ori, această afecţiune care devine cronică se declanşează în urma curei heliomarine.

În concluzie

Prudenţă maximă, ceea ce înseamnă expunere progresivă la soare. Tatonaţi-vă sensibilitatea iar dacă observaţi fenomene neobişnuite, adresaţi-vă medicului!

BICICLETA
– un „motor" pentru sănătate

O anchetă efectuată în România arată că, în ţara noastră, în mediul urban, mersul pe bicicletă după vârsta de 30 de ani este o deprindere cu totul întâmplătoare, aproape pe cale de dispariţie... Motivul nr.1 invocat? Lipsa de timp. Cine mai are astăzi timp şi răbdare să parcurgă cu bicicleta distanţe lungi, poate între cartierele extreme ale Bucureştiului, de exemplu, pentru a ajunge de acasă la locul de muncă, la piaţă, la şcoală, la magazine şi înapoi... Cine mai e sigur azi că se poate strecura în siguranţă cu bicicleta printre sutele de maşini grăbite care se înghesuie pe străzile şi şoselele deja neîncăpătoare... Ritmul cotidian îndeamnă la sedentarism, chiar dacă, se ştie, acesta este un lucru rău, extrem de nociv pentru sănătate. Lipsa de activitate fizică duce la obezitate, ateroscleroză, constipaţie, scădere a rezistenţei generale a organismului, osteoporoză, chiar impotenţă sexuală. Or, mersul pe bicicletă e dovedit drept o modalitate de mişcare plăcută şi deosebit de favorabilă sănătăţii. Bunăoară, un studiu realizat în Anglia în rândul factorilor poştali care folosesc bicicleta pentru distribuirea corespondenţei arată că incidenţa cardiopatiei ischemice printre aceşti lucrători ai poştei este de cinci ori mai scăzută decât în rândul oamenilor sedentari. De asemenea, în ţările în care, prin tradiţie, bicicleta este un mijloc de transport încă foarte popular pentru distanţe mici – de exemplu în China sau Olanda – bolile cardiovasculare au o incidenţă mult mai scăzută decât în ţările în care acest obicei nu există.

O plimbare zilnică pe bicicletă de 30-40 de minute, la care în weekend-uri se adaugă mici excursii efectuate în acelaşi mod sunt o garanţie pentru păstrarea condiţiei fizice şi a sănătăţii generale.

VARA
şi băuturile răcoritoare

Vara, pierderile mari de apă prin transpiraţie trebuie compensate prin consumul mai mare de lichide decât în celelalte anotimpuri. Ce bem ca să ne potolim setea? Apa de la robinet este cea mai la îndemână băutură în special pentru cei ce locuiesc în mediul urban, apoi apa minerală sau sucurile în sortimente extrem de variate de pe piaţă. Apa de izvor sau cea de fântână de adâncime este ideală, cea de la robinet păcătuind de multe ori prin mirosul puternic de clor. Din această cauză (şi nu numai!) nu sunt puţine persoanele care preferă ca, în loc să ducă un pahar cu apă de la chiuvetă la gură, să rabde de sete, riscând să se deshidrateze. Sau, dacă îşi permit acest lux, să opteze pentru sucuri cumpărate din comerţ. Cele naturale, neacidulate, sunt binevenite: sunt hrănitoare, cu un conţinut bogat de vitamine şi minerale, răcoritoare şi energizante. Dacă au însă un adaus prea mare de zahăr, iar cantitatea zilnică de lichid necesară organismului (cel puţin 2 litri) este asigurată numai în acest mod, pericolul acumulării de kilograme în plus este mare. Este de preferat ca, pe lângă sucul natural, să se consume şi apă minerală sau, mai recomandată de medici, plată.

Există şi varianta sucurilor fabricate din componente sintetice care imită gustul şi culoarea fructului invocat pe etichetă. Deşi nu conţin elementele nutritive (vitamine şi minerale) provenite din fructe naturale, au calitatea că asigură un procent din lichidele necesare organismului iar în privinţa substanţelor chimice din reţetă nu există dovezi certe că dăunează sănătăţii dacă sunt consumate pe termen scurt. Nu se pot da însă garanţii când e vorba de efectele ce se pot manifesta după consumul zilnic, pe parcursul unor ani la rând, şi mai ales în cazul persoanelor suferinde de boli cronice ale ficatului.

Până la urmă, grija cea mai mare în privinţa băuturilor răcoritoare consumate vara trebuie orientată în special asupra provenienţei, termenului de garanţie, modului în care sunt depozitate şi comercializate aceste produse. Ambalajele îndoielnice din punctul de vedere al igienei (sticle murdare înainte de a fi umplute, pahare spălate „de formă"), păstrarea ore în şir, în arşiţa soarelui, a sucurilor răcoritoare, produsele expirate sunt un pericol real pentru sănătate, putând duce la infecţii gastro-intestinale severe.

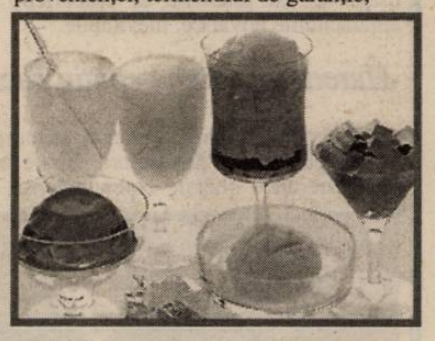

Pagina realizată de **AURORA POPESCU**

Dr. ANDREI ONU
vă răspunde

M. Suţeală din Bucureşti. Până în prezent cauza apariţiei chisturilor hepatice nu este în mod clar cunoscută, fiind mai degrabă considerate de natură congenitală. Important este că vi s-au depistat şi că, ştiind că aveţi această problemă, puteţi să urmăriţi, prin ecografii periodice, evoluţia lor. Dacă deocamdată dimensiunile lor sunt mici şi nu deranjează, de obicei nu se intervine chirurgical. În schimb, dacă la controalele medicale următoare se constată că dimensiunile acestora tind să se mărească şi că există riscul unor complicaţii, este mai mult ca sigur necesară extirparea acestora pe cale chirurgicală. Dacă aceste chisturi sunt de natură hidatică, există situaţii în care, în servicii de specialitate, se practică puncţia evacuatoare. Dar opţiunea pentru una sau alta dintre aceste variante e de la sine înţeles că rămâne la latitudinea medicului care cunoaşte bine cazul şi evoluţia lui.

Chisturi hepatice

Vasile Rădoi din Ploieşti. Rezolvarea chirurgicală a unei fracturi prin osteosinteză (introducerea unei tije metalice) urmăreşte stabilizarea (consolidarea) focarelor de fractură. Materialele de sinteză sunt realizate din oţeluri speciale, deosebit de rezistente şi care, în general, sunt bine tolerate de organism. Există însă şi situaţii în care materialul de osteosinteză poate fi respins. Totuşi, e bine să luaţi în calcul faptul că materialul de osteosinteză, chiar dacă este bine tolerat, nu trebuie menţinut decât pe perioada consolidării fracturii. De obicei, materialele de osteosinteză se extrag după opt-zece luni de la operaţie, în funcţie de tipul de fractură. E adevărat că există şi situaţii când tija nu trebuie scoasă, această situaţie întâlnindu-se mai ales la persoanele cu vârste înaintate. Dv., având o vârstă tânără, nu trebuie să pledaţi pentru varianta menţinerii tijei, în special dacă medicul v-a confirmat că fractura deja s-a consolidat bine. Trebuie să aveţi încredere în recomandarea specialistului care v-a îngrijit până acum şi să acceptaţi că decizia sa e spre binele dv., chiar dacă vi se pare că „vă complicaţi inutil viaţa", aşa cum spuneţi.

Fractura şi tija metalică

Testosteronul: ce înseamnă puţin sau mult

– Silvia, o tânără cititoare din Judeţul Alba care ne-a rugat să-i păstrăm în totalitate anonimatul, are doar 19 ani, ne vorbeşte cu oarecare îngrijorare despre faptul că are „unele probleme în relaţiile cu băieţii" şi ne întreabă ce este de fapt testosteronul şi ce importanţă poate avea acesta pentru sexualitatea unei persoane.

Dr. CONSTANTIN LIVIU PANAINTE
(Spitalul CFR – Iaşi)

–Testosteronul este hormonul care afectează dorinţa sexuală. Este de obicei considerat drept hormonul „masculin" prin excelenţă, deoarece este răspunzător pentru caracterele masculine, cum ar fi barba sau vocea groasă. El este însă prezent în cantităţi mici şi la femei. Ca şi estrogenul, testosteronul este produs de ovare şi glandele adrenale iar cantitatea sa scade progresiv de-a lungul vieţii femeii. Există şi o tehnică de înlocuire a testosteronului, care este însă controversată. Tânăra noastră corespondentă ne întreabă de exemplu care ar trebui să fie nivelele testosteronului şi cum trebuie interpretate rezultatele analizelor? Trebuie spus că nu există „praguri standard" şi nici un consens în ceea ce priveşte nivelele „normale" de testosteron. Se observă totuşi că femeile cu un nivel de testosteron egal sau mai mic de 20 ng/dl (nanograme pe decilitru) şi cu un testosteron liber mai mic de 0.9 prezintă simptome de libido şi răspuns sexual inferior. Dacă nivelul testosteronului este prea mic, vă puteţi prezenta la medicul Dv. care vă va sfătui în ceea ce priveşte acţiunea ce trebuie urmată. Dacă este vorba de un răspuns sexual insuficient, după părerea Dv., inclusiv în cazurile în care factorii determinanţi sunt de natură fizică, din nou vă sfătuim să vizitaţi medicul şi poate şi un psiholog care cu siguranţă că vă vor da cele mai bune sfaturi şi prescrie, dacă este cazul, tratamentul adecvat. În fine, vă întrebaţi dacă nu sunteţi prea tânără ca să vă puneţi problema verificării nivelului hormonilor Dv. Nu vă putem spune decât că dacă nivelul scăzut de testosteron este comun la femeile care tocmai au născut, există cazuri şi la femei tinere. Deci, din nou: este bine ca pentru orice problemă care vă nelinişteşte sau vă ridică întrebări, să nu întârziaţi să vă prezentaţi la specialist. Este întotdeauna cea mai bună alegere...

MIHAELA DOROBANŢU

VISELE LUI BRYAN REMER

REDESCOPERIREA FEMEII

Din puzderia de artişti fotografi contemporani, americanul Bryan Remer (originar din San Francisco) se detaşează prin îndrăzneaţa tentativă de a redescoperi femeia, cu toată splendoarea şi misterele trupului ei eliberat din prizonieratul veşmintelor. Cele mai noi expoziţii ale sale reprezintă de fapt o aventură din care artistul ar putea ieşi învins. Ce mai poate aduce nou arta fotografică în privinţa făpturii feminine?

Într-un discurs ţinut în faţa studenţilor de la Universitatea Oakland (California), Remer spunea: „Mă atrage corpul femeii pentru că este un amestec de absurd şi realitate geografică banală. Absurd şi inexplicabil este faptul că îi cunoaştem relieful, şi totuşi ni se pare că de fiecare dată găsim o noutate demnă de toată atenţia. Mă surprind pe mine însumi atunci când descopăr la modelele mele unghiuri noi de filmare... Stau ore întregi şi examinez fotogramele ca şi cum aş fi *un copil care învaţă geografie pe un relief viu*, sculptat de Dumnezeu într-o clipă de graţie".

Fotoliul

Opera lui Bryan Remer se remarcă prin erotism discret şi inventivitate, artistul optând pentru cel mai sobru acromatism (nici albul şi nici negrul nu sunt considerate culori), fără să apeleze la clarobscurul multicolor care deviază atenţia de la formă la emoţia culorilor în stil impresionist sau fovist. Remer refuză facilul, succesul asigurat de combinaţii coloristice savante. El gândeşte fiecare unghi de imortalizare a trupului femeii ca şi cum ar da lecţii de privit celor sensibili la frumos. Artişti precum Bryan Remer provoacă un nou gen de Renaştere în ceea ce

Dealuri

Arc de triumf

priveşte punerea în valoare a umanului în dauna sacrului; dacă Raphael sau Rubens au văzut femeia nudă ca pe un teritoriu demn de sanctificat în totalitatea sa, Remer înalţă ode „fragmentelor" de relief feminin, fără să-l disloce, ci doar pentru a pune accente. *(Notă: întrucât artistul nu a dat nume operelelor sale, autorul textului, P.I., şi-a permis să facă acest lucru pentru a face mai limpezi mesajele respective)*

Nori peste câmpie

ARHITECTURĂ INDIANĂ

Cel mai nou templu Tamil

Etnia indiană Tamil, de religie hindusă, este reprezentativă pentru zona meridională a Indiei şi a statului Sri Lanka. Dar o comunitate importantă s-a stabilit şi în statul Punjab din nordul Indiei, unde, din nefericire, s-au produs de-a lungul anilor, conflicte sângeroase. Membrii acestei comunităţi, în frunte cu arhitectul Sthapati Rajagopal, au decis acum zece ani să construiască un templu Tamil pacificator, dedicat zeului suprem Murugan. Este cea mai nouă construcţie de acest fel de pe teritoriul Indiei. Templul se află în localitatea Chandigarh şi este o adevărată bijuterie arhitectonică, urmând stiluri specifice tradiţiei dravidiene. Atât în exterior, cât şi în interior, în camere cu destinaţii aparte, sunt prezente zeci de statuete ale zeilor vasali lui Murugan. O caracteristică tipică dravidiană este şi policromia; sunt folosite culori vii din tot spectrul curcubeului, fapt care simbolizează dorinţa de pace sufletească, bucuria de a trăi sub binecuvântarea divinităţilor. În anul 2002 a fost inaugurat acest edificiu sfânt al etniei Tamil şi se pare că speranţa de pace s-a îndeplinit în această regiune a Indiei.

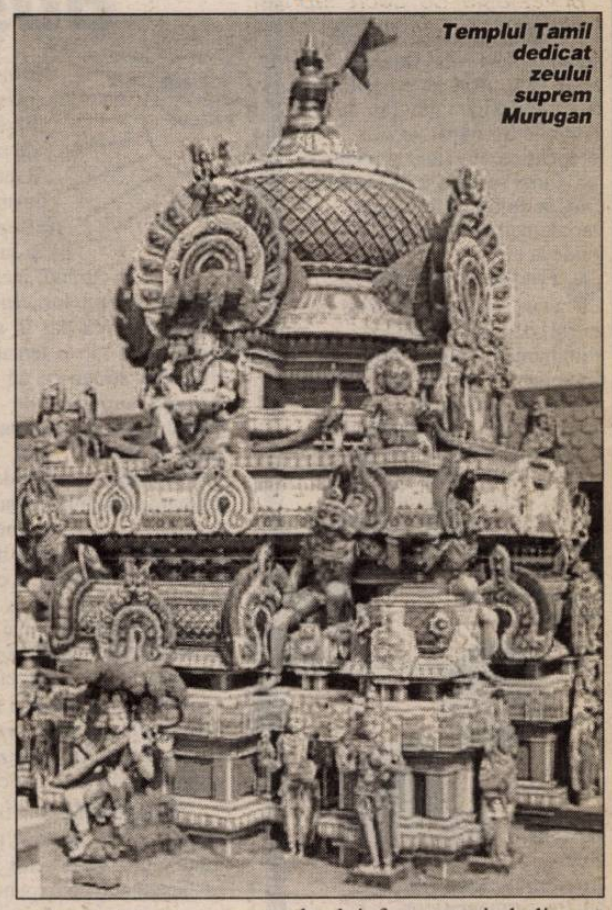
Templul Tamil dedicat zeului suprem Murugan

„Şi atunci Dumnezeu a creat... amanta!"

Când Victor Hugo face o astfel de afirmaţie, trebuie să-i dăm toată atenţia. Căsătorit pe viaţă cu Adèle Fouchet, „inventatorul" lui Jean Valjean a avut-o drept *amantă oficială*, timp de decenii, pe actriţa fără roluri, Juliette Drouet. Dar acest romantic incurabil care, după Napoleon „Cornaparte", a durat monumentul numit *menaj în trei*, a suferit de vreo deviaţie freudiană? Nicidecum. Istoria umanităţii e caracterizată de un astfel de matriarhat discret dar eficient. De la regii Vechiului Testament şi până la suveranii chinezi ai antichităţii, de la faraonii Soarelui şi Nilului şi până la cezarii Romei, de la nemuritorii Alexandru Macedon şi Ludovic XIV şi până la efemerii J.F. Kennedy şi François Mitterand, bărbaţii de rang înalt (şi nu numai) au instituţionalizat, contrar Decalogului şi familiei monogame biblice – dar nu şi coranice! –, accesul liber la dragoste, cu plăcerile ei epicuriene şi amărăciunile bovarice, inevitabile.

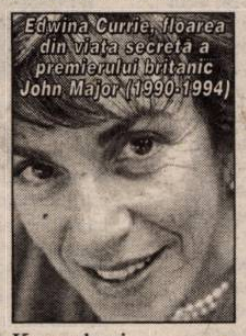
Edwina Currie, floarea din viaţa secretă a premierului britanic John Major (1990-1994)

Cleopatra VII, iubita lui Antonius şi a lui Iulius Cezar, pentru cauza patriei sale, Egipt

Harem înseamnă spaţiu sacru

Ibovnică, ţiitoare, amantă, mândra de peste deal, iubita din umbră. Toate aceste sinonime au o obârşie comună într-o instituţie pe care vechii arabi au numit-o *harem*. Traducerea clasică este *spaţiu sacru*. Este, etimologic, un teritoriul inviolabil care depăşeşte spaţiul relaţiei soţ-soţie, un soi de poligamie acceptată de societatea antică şi, cosmetizată în ***clubul favoritelor,*** de cea medievală şi post-medievală creştină. Nu este vorba de o formă particulară de cultură a iubirii, ci este o situaţie universalizată şi atemporală, cu manifestări depinzând de nivelul de civilizaţie atins... Dar, destul cu teoria. Să trecem la faptele care vorbesc de la sine.

Nell Gwynne, amanta de rezervă a lui Charles II

Danielle Mitterand, o Doamnă desăvârşită

Celebrul *triunghi francez* capătă prin *Doamna* Danielle Mitterand o aură de o noblete rar întâlnită. La înmormântarea lui François, soţul ei şi preşedintele Franţei, a invitat-o pe metresa acestuia, Anne Pingeot (sculptoriţă), şi pe fiica lor ilegitimă. Un gest de o frumuseţe caracteriologică inegalabilă, căci *Doamna* Danielle ştia că iubirea colaterală şi fructul acesteia trebuiau să fie pe ultimul drum al bărbatului ei... Mă închin în faţa unei astfel de femei, la fel cum respect sobrietatea *Doamnei* Hillary Clinton, care a ignorat „trabucele" oferite de Bill debusolatei Monica Lewinsky. Dar *istoria amorului la nivel înalt* american porneşte de la Washington şi Jefferson, continuă cu Lindon Johnson (propulsat preşedinte după asasinarea lui J.F.K.). Primul ministru al Marii Britanii, John Major, s-a bucurat de serviciile Edwinei Currie timp de patru ani. Ei şi!, veţi spune, având în vedere că prinţul Charles a rămas fidel Cammilei Parker-Bowles, deşi era căsătorit cu „evlavioasa" Lady Diana. De decenţa impusă de regina Victoria se alesese deja praful. Edward VII (rege al Angliei între 1901-1910) şi-a făcut de cap cu actriţele Lillie Langtry şi celebra Sarah Bernhardt. La rândul lui, Edward VIII a abdicat în anul în care a fost uns, 1936, pentru a se căsători cu americanca M. Simpson şi a deveni doar duce de Windsor. Dar la Curtea Angliei terenul fusese pregătit de Charles II (1630-1635), care nu s-a sfiit să se bucure de plăcerile oferite de amantele oficiale Nell Gwynne (vânzătoare de portocale!) şi Louise de Keroualle.

Madame de Pompadour, intelectuala de elită şi favorita lui Ludovic XV

Louise de Keroualle, metresa oficială a lui Charles II al Angliei (1630-1635)

Franţa nu s-a lăsat mai prejos niciodată. Ludovic XV a avut-o drept metresă oficială pe „intelectuala" Madame de Pompadour, căreia i-a asigurat un apartament somptuos în propriul palat. Contesa Walewska, favorita poloneză a lui Napoleon I (strecurată pregnant prin mulţimea de actriţe de budoar), i-a oferit împăratului un fiu devenit ministru de externe între 1855 şi 1860... Lista care confirmă spusa lui Victor Hugo este interminabilă, ca şi dragostea adevărată.

Sarah Bernhardt, actriţa care a revoluţionat teatrul şi l-a-mistuit pe regele Marii Britanii, Edward VII (1901-1910)

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...troparul este o cântare bisericească? Aceasta povestește pe scurt faptele sfinților creștini sau evidențiază măreția și importanța sărbătorilor.*

◆ *...cel mai mare podiș din lume este Tibetul? Aflat la o altitudine de circa 4.000*

de metri are o suprafață de peste două milioane kilometri pătrați.

◆ *...optometria este un capitol al opticii geometrice? Se ocupă cu cercetarea și cu măsurarea defectelor de vedere, termenul fiind folosit în fizică și medicină.*

◆ *...Polul Sud magnetic se deplasează încet spre Australia? Acum se găsește la circa 70 de mile de coasta Antarcticii.*

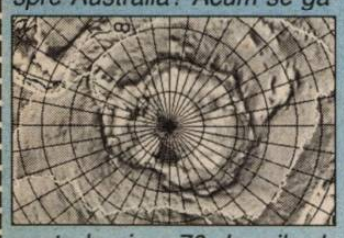

◆ *...jugastrul este un arbore răspândit în țara noastră în zonele de câmpie și deal? Lemnul său este mult utilizat în tâmplărie.*

◆ *...în antichitatea greco-romană bufonul se numea histrion? Astăzi cuvântul a căpătat sensul de măscărici, sau actor lipsit de talent.*

◆ *...unul din craterele de pe Lună poartă numele savantului român Spiru Haret (1851-1912)? În acest fel*

au fost recunoscute meritele studiului său intitulat „Mecanica cerească".

◆ *...filoxera este o insectă din ordinul homopterelor? Este dăunătoare viței de vie.*

◆ *...roșcovele sunt fructe ale unui arbore originar din Arabia? Fructele sunt bogate în semințe pectice.*

◆ *...daimyo era denumirea dată marilor seniori feudali din Japonia? Ei și-au pierdut privilegiile în urma revoluției de la 1868.* (I.S.)

Știați că...

BANGKOK

orașul armoniei

Celebrul Buda de aur găzduit în templul Wat Tri Mitr

Dacă Thailanda este țara contrastelor, a statuilor aurite dar și a cerșetorilor, a Mercedesurilor și zgârie-norilor dar și a satelor mizere, capitala sa, Bangkok, este, fără îndoială, unul dintre cele mai sofisticate orașe ale Orientului.

Pe lângă delicatesele culinare oferite la tot pasul, ca lăcuste crocante sau ouă de furnici, asemănătoare icrelor, pe lângă fructele exotice și multitudinea florilor, orașul îți oferă mai întâi de toate zâmbetul localnicilor. Aceștia te întâmpină pretutindeni zâmbind. În bazarele cu poteci întortocheate, în hoteluri de lux, în restaurante sau orice alt fel de magazin ești primit cu un zâmbet iar la plecare ți se face o plecăciune adâncă și ți se zâmbește din nou, chiar dacă nu ai cumpărat nimic. Desigur însă că nu zâmbetul locuitorilor constituie principala atracție a capitalei țării.

Construcțiile vechi și noi au, după cât se pare, un caracter unic în lume. Cea mai faimoasă din întreaga țară este „Marele Palat", înălțat inițial pentru regele Rama I. Acest uriaș complex aurit cuprinde o serie de temple devenite loc favorit de reculegere pentru credincioșii budiști. La Wat Phra Kaew se află o statuie a lui Buda despre care se spune că ar proteja pe cel la care se află. Este o statuie sculptată dintr-un bloc de jad de dimensiuni impresionante și poartă numele de „Buda de smarald".

Wat Tri Mitr este templul care găzduiește celebrul Buda de aur, construit în secolul al XV-lea, cântărind 4,5 tone.

Unul din cele mai vechi temple din oraș, situat în apropierea Marelui Palat, este Wat Po, renumit pentru statuia lui Buda Culcat, statuie placată cu aur. Templul este vestit și pentru plăcile sale ceramice, comemorând victoriile soldaților thailandezi de-a lungul istoriei. Tot în acest spațiu în aer liber există un sanctuar, Erawan Shrine, de mici dimensiuni. Aici se află o lucrare de bronz, reprezentând o zeitate cu patru capete, căreia i se adresează rugi și i se aduc ofrande, fiind socotită făcătoare de minuni.

Templul Wat Phra Kaew

În interiorul complexului amintit, Muzeul Național expune impresionante opere de artă thailandeză, dar cele mai de preț opere de acest fel se află în Vimanmek Mansion Museum, construit de regele Rama al V-lea ca reședință de vară, și cuprinzând 100 de camere. În afara acestui așezământ presărat cu palate și temple de o bogăție uluitoare, orașul se mândrește cu parcurile sale. Dintre acestea, Lumphini Park abundă de vegetație exotică, iar Parcul Elefanților, cu amenajări speciale, îți oferă posibilitatea de a vedera elefanții în ipostaze neobișnuite, prezentând, de asemenea spectacole cu crocodili și o fermă de orhidee. Tot orhidee, dar și mulți trandafiri întâlnești într-o altă grădină, „Grădina trandafirilor", unde este reconstituit un sat thailandez și se oferă spectacole cultural folclorice. Desigur că nu poți trece nepăsător nici pe lângă ferma crocodililor sau cea a șerpilor, că ești tentat de o plimbare în afara orașului pe malul râului Kwai, dar pretutindeni rămâi fascinat de politețea oamenilor, de zâmbetul larg afișat chiar și de călugării budiști, de razele calde ale soarelui care coboară nu doar pe acoperișurile aurite, ci și pe chipurile localnicilor, într-o perfectă armonie cu aerul lor senin și primitor.

IRINA STOICA

«Extraterestrul» din Roswell

(Urmare din pag. 1)

În cadrul emisiunii dedicate „filmului din 1947", s-a demonstrat că documentarul, comentat entuziast, la vremea respectivă, de o mulțime de „ufologi" și experți, inclusiv specialiști de la Hollywood (!), n-a fost decât o făcătură, o înscenare. „Una dintre cele mai mari din istoria lumii", cum s-a exprimat Kiviat. Într-un palpitant comunicat de presă al canalului FOX, s-a aflat chiar că „folosindu-se tehnici de analiză a imaginii, specifice NASA" în filmul cu pricina, a fost descoperită fața, invizibilă până atunci, a unei persoane". După patru luni de investigație, Kirian a aflat că fața aparține unui actor de la Hollywood. Dar informația cea mai șocantă avea să fie alta: filmul „din 1947" nu fusese realizat, pe peliculă, în acel an fatal pentru „extratereștrii" eșuați la Roswell, ci... în anul 1994! Filmat pe bandă video! Cât despre „extratereștrii" de la Roswell, ei continuă să existe doar în imaginația „victimelor" acestei înscenări, fanii fenomenului OZN. În numărul viitor, vă vom prezenta pe scurt, povestea filmului cu extraterestrul de la Roswell, dar până atunci, să mai spunem că lucrurile sunt valabile și în cazul altor înscenări notabile, cum ar fi cazul așa-zisului Monstru din Loch Ness, al „monstrului" montan botezat „Bigfoot", precum și în cazul altor câteva sute de imagini fabricate în care apar ozn-uri „extraterestre" în formă de farfurie.

Viitorul aparține spațiului

4

potențiale baze marțiene

Explorarea planetei Marte, cunoscută și sub denumirea de „Planeta Roșie" pentru culoarea roșcată a scoarței suprafeței acesteia, intră anul acesta într-o nouă etapă, o dată cu lansarea, în luna iunie a.c., a uneia din cele mai sofisticate sonde robotizate, destinate să circule pe suprafața planetei...

Ca urmare, NASA (Administrația națională americană pentru aeronautică și spațiu) a încredințat Centrului de cercetări JPL din Pasadena (California) sarcina de a preciza zonele de pe suprafața marțiană unde ar fi indicat să aterizeze lin robotul MARS EXPLORATION ROVER. Limitate la numai patru „baze marțiene" (cerculețele cu punct alb în mijloc de pe desenul alăturat), aceste zone apar ca fiind relativ apropiate de regiunile unde au „amartizat" roboții VIKING-1, VIKING-2 și MARS PATHFINDER (punctele negre de pe hartă).

De menționat că harta zonei de ansamblu a fost alcătuită folosind numeroasele imagini transmise de aparatura de pe modulele orbitale ale sondelor marțiene americane MARS GLOBAL SURVEYOR și MARS ODYSSEY, care evoluează și în prezent în calitate de sateliți artificiali ai „planetei roșii".

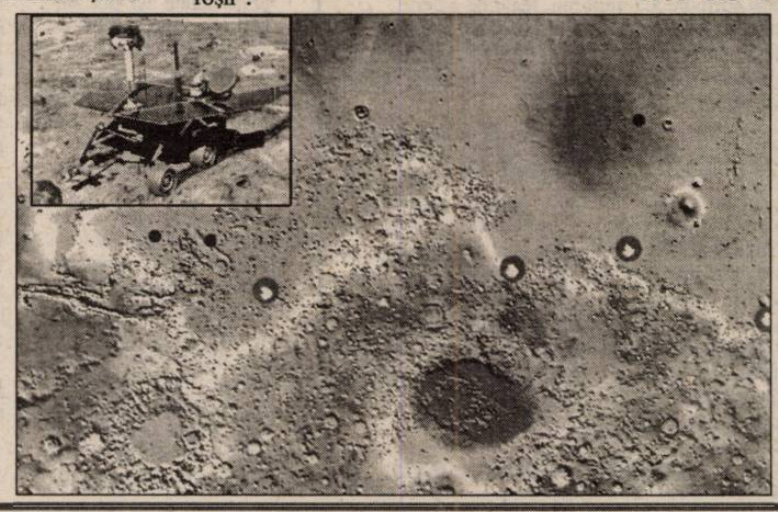

Geologii care au analizat mai multe regiuni posibile pentru această nouă aterizare marțiană, au decis să fie aleasă o porțiune aflată în apropierea ecuatorului planetei, deoarece ei au considerat că aici radiația luminoasă solară ar putea fi suficientă pentru panourile cu celule solare, care asigură cerințele energetice necesare pentru deplasarea robotului mobil MARS EXPLORATION ROVER (redat grafic în careul situat în partea din stânga-sus a imaginii alăturate). Misiunea principală a acestui robot mobil este de a stabili dacă „Planeta Roșie" a dispus cândva de rezerve de apă; totodată aparatura de pe MARS ROVER ar urma să transmită informații despre clima planetei în zonă, care se estimează că ar fi mai caldă decât se presupune acum...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

A FOST EINSTEIN AGENT RUS?

FBI, într-o epocă de violentă hărţuire a comuniştilor, era convins că Albert Einstein era agent rus

Dosarul acestuia, însumând 1.800 de pagini, a fost făcut public 50 de ani mai târziu.

În urmă cu doi ani, un jurnalist american a avut acces la dosarul lui Einstein, întocmit de FBI, cunoscut din 1983 doar într-o versiune trunchiată care număra 300 de pagini. În urma studierii uriaşului dosar, în care nu există nici o dovadă clară a vinovăţiei marelui fizician bănuit a fi fost în solda ruşilor, ziaristul american a putut să reconstituie incredibila urmărire a lui Einstein de către FBI. În 1950, dosarul acestuia era deja bogat în documente, cele mai multe fiind angajamente politice, începând cu anul 1932, când fizicianul debarca în SUA. Urmărirea sa a început însă în martie '46 alături de alţi oameni de ştiinţă de renume. Convorbirile telefonice sunt ascultate, corespondenţa sa este monitorizată. De ce atâta zel din partea FBI-ului? Era Einstein un personaj atât de periculos? Explicaţia poate sta în două cuvinte: Proiectul Manhattan. Din 1945, bomba atomică neliniştește omenirea. Iar Einstein este unul din oamenii de ştiinţă care militează activ pentru cooperarea dintre popoare, mai ales dintre America şi Uniunea Sovietică. Şi mai ales în domeniul nuclear! Ceea ce putea însemna, în viziunea FBI-ului, că Einstein era pregătit să colaboreze cu sovieticii. În 1947, după vane urmăriri, FBI realizează că se află pe o pistă falsă. Bomba atomică însemna Openheimer (fizicianul american care a construit prima bombă atomică şi nicidecum Einstein, rolul acestuia din urmă în-

Senatorul Mac Carthy, cel care a dezlănţuit prigoana împotriva comuniştilor americani.

Manifestatie împotriva curentului „Mac Carthy"

povestea bombei atomice limitându-se la o scrisoare trimisă preşedintelui Roosevelt în 1939 prin care îl avertiza că e absolut necesar să fabrice înaintea naziştilor" această bombă extrem de puternică, capabilă să distrugă un oraş întreg". Cu toate astea, supravegherea sa continuă. FBI nu poate înţelege un lucru elementar în materie de bombă atomică şi anume că există o parte teoretică, accesibilă oamenilor de ştiinţă, şi o parte tehnologică, extrem de complexă, în care sunt concentrate cele mai mari dificultăţi. Studiind dosarul lui Einstein (de fapt o sinteză) Hoover, şeful FBI-ului, este foarte atent la contactele acestuia cu persoane suspecte. Unul dintre ele a fost o întrevedere cu un spion britanic (şi agent sovietic), Klaus Fuchs, care ar fi fost încurajat de Einstein să construiască bomba. Această informaţie a fost furnizată de sora lui Fuchs, o femeie care suferea de demenţă precoce. Într-o altă notă, se specifica faptul că fiul său, Albert-junior, ar fi făcut o călătorie în Rusia, informaţie care a fost ulterior recuzată întrucât s-a dovedit că nici unul din cei doi fii ai lui Einstein nu fusese în Uniunea Sovietică. În 1950, noi acuzaţii sunt formulate împotriva lui Einstein, de astă dată, din partea US Army, prin intermediul unui informator care pretindea că locuinţa fizicianului era un punct de destinaţie a scrisorilor conspirative şi un centru de transmitere a informaţiilor spre sovietici. Un loc ideal, pentru că era de notorietate

Einstein alături de Charlie Chaplin

John Edgar Hoover

faptul că marele fizician primea un număr impresionant de scrisori şi telegrame din întreaga lume. Hoover îi propune informatorului să se prezinte în procesul care îi va fi intentat lui Einstein dar acesta refuză. Era agent dublu (colabora cu naziştii) şi mărturia sa devenea puţin credibilă. Alte şi alte informaţii relevă faptul că Einstein se afla în legătură cu spionii sovietici. E foarte posibil ca în cadrul nenumăratelor sale contacte cu oameni de ştiinţă sau politici printre ei să fi fost şi spioni. Dar asta nu însemna că exista şi o colaborare cu ei. Între 1948 şi '52, Einstein trăieşte o perioadă de coşmar. La un dineu cu ambasadorul Poloniei din 1948, îi mărturiseşte acestuia: „Presupun că realizaţi că SUA nu sunt o ţară liberă şi că, fără îndoială, conversaţia noastră e înregistrată. Această încăpere e plină de microfoane."

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

INDIA - O ALTĂ LUME?

Rare sunt locurile din lume în care să fi fost scrise atâtea pagini secrete ale istoriei cum este India şi întreaga regiune care o înconjoară. Am ales două dintre acestea, Ajanta şi Ellora, două dintre cele mai uluitoare situri arheologice din India. Par a fi nişte simple peşteri, dar în interiorul lor mâna omului a ridicat construcţii incredibile. Cele două complexe sunt cele mai elaborate existente în India. Şi, de fapt, peşterile nu sunt peşteri naturale, ci temple tăiate de om într-o rocă masivă de granit de generaţii întregi de călugări care au trăit, muncit şi slujit în aceste peşteri, săpând şi sculptând de-a lungul timpului uluitoare statui şi săli de meditaţie.

„Perla coroanei" în rândul peşterilor de la Ellora este însă fără îndoială templul hindus Kailasa, construit în aşa fel încât să reprezinte muntele cu acelaşi nume, considerat ca fiind casa zeului Shiva. Construcţia templelor de la Ellora a început cu cele budiste, în jurul anilor 200 î.Ch., ultimele temple (cele jainiste) fiind finalizate în jurul anului 1000 d.Ch. Templul Kailasa este

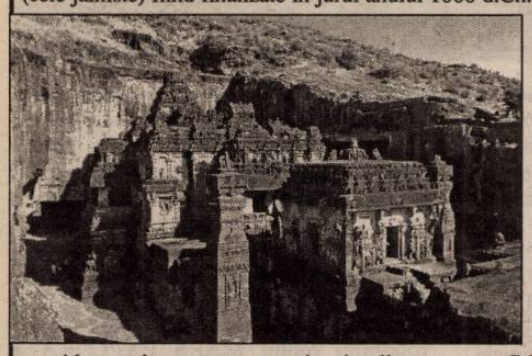

cea mai mare structură monolitică din lume, săpat din vârf până la bază dintr-o singură stâncă. Suprafaţa pe care o ocupă este de două ori mai mare decât a Partenonului de la Atena şi de o dată şi jumătate mai înalt. 200.000 tone de stâncă au fost săpate şi deplasate şi se consideră că întreaga construcţie a implicat munca a 7.000 de muncitori şi a durat 150 de ani. Practic fiecare porţiune a Templului, legat de galerie printr-un pod, este decorată cu simboluri şi imagini din Purane, poemele sacre ale Sanscriţilor. Specialiştii consideră că Templul Kailasa este ilustrarea perfectă a ceea ce pot realiza oamenii atunci când minţile, sufletele şi mâinile lor lucrează la unison, întru îndeplinirea unui ideal suprem.

Cât priveşte peşterile de la Ajanta, ele au fost descoperite acum două secole de un grup de ofiţeri britanici plecaţi la vânătoare de tigri. Aici a existat o enclavă a călugărilor şi învăţaţilor budişti, încă de acum peste două milenii! Se consideră că la început, călugării itineranţi căutau adăpost în peşteri naturale în timpul musonului şi aşteptând ca vremea ploilor să treacă, decorau cu motive religioase pereţii peşterilor care apoi, puţin câte puţin, au fost transformate în mânăstirile permanente pe care le admirăm astăzi. Artizanii, care au construit templele de la Ajanta, au executat lucrări extrem de laborioase şi de o mare măiestrie, incredibile dacă ne gândim că au folosit unelte rudimentare, pigmenţi obţinuţi din substanţe naturale, solubile în apă şi că au lucrat la lumina lămpilor cu ulei pe care o adăugau la puţina lumină de la Soare care pătrundea în peşteră. Urmaşii lor, spun unele din sursele descoperite, sunt cei care s-au mutat la Ellora, continuând şi acolo construcţia templelor.

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Sânzienele

Sânziana este o plantă erbacee cunoscută la noi în două variante: *sânziana galbenă* şi *sânziana albă*. În funcţie de zona în care îşi găseşte aria de răspândire ea poartă numele de *sânziană* (Oltenia, Banat, Transilvania, Bucovina şi nordul Moldovei) sau *drăgaică* (în Dobrogea, Moldova de sud şi centrală şi în Muntenia). Florile de sânziene sunt frumos parfumate iar obiceiurile şi actele magice „ţesute" în jurul lor în chiar ziua înfloririi, 24 iunie, ziua solstiţiului de vară, le-au făcut atât de cunoscute.

Moment important al sărbătorilor de vară, *Sânzienele* sau *Drăgaica*, este unul din obiceiurile cele mai frumoase unde fetele îşi pot împleti cununi din flori de sânziene pe care le poartă cu mândrie şi sfială pe cap, una din fete fiind identificată cu zeiţa Diana. Cununile agăţate la ferestrele caselor, în stâlpii porţilor şi în crucile de hotar, se spune că apără oamenii şi holdele de grâu de forţele malefice. Femeia care-şi încinge mijlocul cu tulpini de sânziene este ocolită de dureri de şale pe timpul secerişului iar fetele nemăritate, care-şi pun sub pernă o floare de sânziană, îşi vor visa noaptea ursitul.

Despre acest obicei străvechi, chiar Dimitrie Cantemir ne aminteşte în cartea sa „Descrierea Moldovei". El vorbeşte despre Drăgaică, joc care se făcea de Sânziene. Fetele din sat alegeau pe cea mai frumoasă dintre ele şi cea mai voinică, numind-o *drăgaică*, o duceau cu mare alai la câmp, o împodobeau cu cunună de spice şi cu panglici colorate apoi îi puneau în mână cheile hambarelor de grâne. De la câmp se întorceau dansând şi cântând. Acest obicei se mai păstrează în zilele noastre în Teleorman şi Buzău. Moment foarte important în sărbătoarea Sânzienelor este *umblatul cu făclia*. Toată suflarea satului, pe timpul nopţii, participă la acest ceremonial. Lucrată din lemn de molid uscat şi crăpat la un capăt, *făclia* are pus în capătul lemnului crăpat, răşină de brad cu fire de cânepă şi surcele uscate. Ceea ce este interesant în tot acest joc este faptul că făcliile se rotesc numai într-un singur sens, mai precis în direcţia mersului aparent al soarelui pe bolta cerească.

După ce făclia a ars de ajuns, tinerii, sau flăcăii cum li se spune, coboară în sat, predau făcliile părinţilor iar aceştia le înfig în mijlocul grădinilor sau livezilor.

Este un fel de purificare a zonei şi a oamenilor.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Mănăstirea Locurele

Nu departe de Mănăstirea Lainici, într-o mică poiană de o inegalabilă frumuseţe, a luat fiinţă, în secolul al XVIII-lea, o sihăstrie cunoscută pe Valea Jiului sub numele Locurele. Între 1850-1852, doi călugări, Cleopa şi Luca, foşti preoţi din Târgu Jiu, au înălţat aici schitul cu hramul Schimbarea la Faţă. Tot prin străduinţa acestora a fost ridicat, între 1855-1859, schitul din cărămidă, sfinţit în 1860, la 31 martie. Funcţionând ca schit până în 1999, este un loc de asceză şi linişte, actualmente fiind metoc al mănăstirii Lainici. Numele mănăstirii se trage de la poiana de pe muntele Gropu unde este situată. Se pare că numele iniţial al acesteia fusese Locuri Rele, aşa cum este menţionat şi în pisania mănăstirii, transformându-se cu timpul în Locurele.

Între 1892-1897, locaşul a fost reparat şi zugrăvit, dar a fost părăsit în timpul primului război mondial. În 1957, Calinic Cărăvan, starețul Mănăstirii Lainici, reface schitul care, în 1996, prin grija ieromonahului Gherescu şi Mihail este supus unor serioase restaurări. Cu acest prilej este renovată pardoseala de scândură, iar vechile ferestre şi uşi sunt înlocuite cu altele noi, de stejar.

Biserica are un aspect sobru, este construită în formă trilobată şi are o turlă pătrată deasupra pridvorului. Acesta este închis, pictat în interior şi luminat de două ferestre mari, aşezate de-o parte şi de alta a uşii masive de la intrare, uşă masivă de lemn, în două canaturi.

În dreptul altarului şi pe zidurile laterale, se află de asemenea câte o fereastră. Pereţii sunt albi, împodobiţi în unele locuri cu firide superficiale.

Catapeteasma este din zid iar între naos şi pronaos există un zid înalt cu o deschidere de forma unei uşi înalte.

Biserica este acoperită cu tablă albă şi lipită de ea se înalţă clopotniţa de lemn susţinută de patru stâlpi groşi de zid.

Pictura originală, executată de pictorul Ioan Oprişan în 1897, se păstrează în condiţii bune în pronaos şi pe uşile împărăteşti. Sculptura uşilor împărăteşti a fost realizată de M. Dobriţa.

Obştea de călugări a înălţat în faţa bisericii, la apus, o clădire cu etaj care adăposteşte stăreţia, trapeza şi bucătăria.

Bucurându-se şi de un splendid amplasament, Mănăstirea Locurele, înconjurată de păduri şi crestele munţilor, aduce în sufletul nostru acel sentiment de pace spirituală prin care te simţi mai aproape de Cer.

IRINA STOICA

Şi leii se reîntorc acasă...

Imaginaţi-vă o grădină zoologică privată, în care un om care, ca atâţia alţii, a crezut la un moment dat că puterea, şi bogăţia, şi dreptul de a decide asupra celorlalţi îi sunt date pentru totdeauna, a adunat câteva exemplare superbe de animale sălbatice – o leoaică cu şase pui, doi leoparzi indieni, un urs orb... Când trupele americane le-au descoperit la Bagdad, prima soluţie a fost să fie încredinţate grădinii zoologice din capitala Irakului. Dar... animalele „de casă" ale privilegiaţilor sorţii sunt la rândul lor privilegiate, aşa că noii „pensionari" nu prea se puteau adapta la condiţiile de sărăcie şi de mizerie ale grădinii zoologice „oficiale".

Aflând despre aceasta, Louise Joubert, fondatoarea unei asociaţii pentru apărarea vieţii animalelor sălbatice, a început o acţiune extrem de susţinută pentru a convinge autorităţile să trimită nobilele animale... înapoi în sălbăticie. Ea a declarat că „orice animal ar fi fost traumatizat de ceea ce s-a întâmplat la Bagdad şi nu poate exista o recuperare mai desăvârşită decât în lumea tufişurilor sălbatice." Întrucât a mai intervenit şi Barbara Maas, directorul executiv al unei asociaţii de caritate, de data aceasta aflată în Marea Britanie, „Care for the Wild International", leii vor porni în curând într-o călătorie spre Africa de Sud. Ursul orb va fi încredinţat unei grădini zoologice din Grecia, în timp ce leoparzii, practic domesticiţi, vor rămâne la Bagdad. Destinaţia finală a leilor va fi rezervaţia de la Ngome, în provincia Kwazulu-Natal, dar până atunci vor face o escală la SanWild, în nordul provinciei Limpopo, un adevărat sanctuar al luptei pentru salvarea animalelor sălbatice. Aici vor trebui să se readapteze la viaţa în sălbăticie şi să-şi regăsească vechile instincte... *(M.D.)*

LUNGUL DRUM AL PRIETENIEI

Familia Smith se mutase din Ţara Galilor în inima Marii Britanii, la Leeds. Era o familie unită, cei doi soţi erau medici veterinari, iar copiii – trei la număr – moşteneau, pe cât se pare, pasiunile părinţilor. Aveau o mulţime de animale: câini, pisici, hamsteri şi toţi se înţelegeau de minune. Marea supărare a copiilor era însă pierderea pisicii preferate, Zaza. Era o pisică roşcată, jucăuşă şi, spre deosebire de suratele ei, deosebit de prietenoasă. Mary, fetiţa cea mică o ţinuse în braţe aproape tot drumul dar, când ajunseseră la noua casă, pisica sărise jos şi dispăruse în parcul din apropiere. Toţi au crezut că pisica se va întoarce, dar aşteptările lor au fost zadarnice. Celelalte două pisici nu-i consolau de pierderea „roşcatei".

Trecuseră aproape doi ani, când într-o seară au auzit un mieunat care li s-a părut cunoscut. Au ieşit afară şi nu le-a venit să-şi creadă ochilor. Pe prag era Zaza şi nu singură, ci însoţită de o pisicuţă cu care obişnuia să se joace la vechea locuinţă.

Zaza făcuse drumul, incredibil de lung, numai pentru a-şi „recupera" prietena. Amândouă pisicuţele arătau jalnic, dar bucuria tuturor a fost imensă.

Cu acordul proprietarilor contactaţi telefonic, familia Smith o găzduieşte acum şi pe prietena Zazei, temându-se că, altfel, ar expune-o unei noi experienţe neplăcute. *(I.S.)*

SINUCIDERE cu parfum de trandafiri

Există în California un loc unde nu toate lucrurile sunt aşa cum credem noi că trebuie să fie orânduite. Aproape de port, oraşul intră într-un vârtej de bizarerii ce-i prinde când şi când pe „vizitatorii" nepoftiţi, în rotirea lui. Este hotelul Bella Maggiore. O clădire veche, dar plină de eleganţă, cu un gen de aer similar ţinutei demne a acelor domni bătrâni care nu-şi abandonează jobenul şi lornionul, dar ştiu să seducă prin maniere alese şi comportament respectuos. Totuşi, aici s-a petrecut o tragedie al cărei sfârşit nimeni nu ştie dacă şi când şi cum va veni.

Cândva, în camera 17 a hotelului a locuit o tânără pe nume Sylvia, ascunzând o dramă pe care nimeni nu a cunoscut-o vreodată. Se ştia doar că trăieşte vânzându-şi trupul, iar viaţa sa, ca şi a altora ca ea, căpăta o „culoare" aparte, atunci când în port acosta vreun vapor. Şi într-o bună zi, inevitabilul s-a produs: din echipajul recent sosit în oraş, un bărbat ce părea altfel decât toţi ceilalţi a atras-o atât de puternic, încât dragostea Sylviei a devenit fără leac. A urmat o poveste de iubire profundă, căreia tânăra i s-a dăruit cu întreaga fiinţă. Marinarul ei pleca şi venea, iar locul lui de popas temporar era camera 17 din hotelul Bella Maggiore. Povestea luase amploare, când, după câteva săptămâni de absenţă, bărbatul nu a mai apărut, deşi vaporul lui acostase în port. Cu inima frântă, Sylvia a aflat atunci ceea ce el nu-i spusese: că era căsătorit şi că avea doi copii.

O vreme, nu a putut crede aşa ceva. Zilnic, străbătea drumul până la debarcader, pe California Street, şi aştepta. Apoi, şi-a dat seama că era însărcinată şi a intrat într-o muţenie totală, înţelegând că dragostea ei a murit. Trei zile, nimeni n-a mai văzut-o. Neliniştiţi, cei din conducerea hotelului au hotărât să forţeze uşa camerei 17. Au intrat, dar totul părea în ordine, cu excepţia unui miros puternic, persistent, de parfum de trandafiri, parfumul preferat al Sylviei. După îndelungi căutări, au găsit-o şi pe ea: îşi pusese capăt zilelor, spânzurându-se în dulap, printre haine. Ulterior, a apărut şi versiunea unei crime, dar cei mai mulţi au preferat să creadă în povestea de dragoste mistuită de sufletul nefericitei femei, până la stingerea în acel final tragic.

Dar istoria Sylviei nu s-a încheiat o dată cu moartea ei. Numeroase relatări dezvăluie faptul că sufletul neodihnit al femeii caută să-şi împărtăşească durerea şi de dincolo de moarte. Un cuplu proaspăt căsătorit a avut parte de o noapte de coşmar, în camera 17, când „cineva" s-a înverşunat să facă să curgă apa permanent, ba la duş, ba la chiuvetă, ba la toaletă. În altă noapte, un bărbat culcat în aceeaşi cameră, în timp ce soţia sa se afla la duş, a simţit foarte clar cum „cineva" se aşază lângă el, apoi a perceput atingerea fizică a unui corp nevăzut, nefiresc de rece. Iar asemenea bizare experienţe s-au repetat, ori de câte ori vreun călător, şi în special perechi de tineri erau cazaţi în camera 17. De fiecare dată, prezenţa stranie era însoţită de un discret miros de parfum de trandafiri. Parfumul preferat al Sylviei... *(A.N.P.)*

O lume nebună

Un bărbat din Africa de Sud a găsit o modalitate inedită de a-şi pune capăt zilelor: s-a dus într-un supermarket, a luat dintr-un raft un ferăstrău electric de măcelărie şi a încercat să se decapiteze. Interesantă a fost declaraţia şefului magazinului, care a spus la poliţie că tocmai se pregăteau să închidă când bărbatul cu pricina – Emmanuel Gumbi, 31 de ani – a intrat în trombă pe uşa supermarketului şi s-a repezit la raionul cu instrumente de măcelărie. „A luat un ferăstrău electric şi l-a conectat la curent. Părea că ştie să umble cu el şi că vrea să-l încerce. Numai că spre surprinderea tuturor, într-o fracţiune de secundă, şi-a pus gâtul sub lama cuţitului, care a secţionat aproape jumătate din gât, după care omul s-a prăbuşit într-o baltă de sânge. Imaginea de coşmar a îngrozit atât clienţii care încă nu părăsiseră magazinul, cât şi personalul supermarketului. Ce l-a determinat pe tânăr să recurgă la un asemenea gest a rămas un mister.

În costumul lui Adam, la 10.000 de metri. Acesta a fost scopul unui zbor Miami-Cancun (Mexic), la care au participat 140 de călători. Odată atinsă altitudinea stabilită, toţi pasagerii şi-au desprins centurile de siguranţă, apoi s-au dezbrăcat de haine rămânând complet goi. La întoarcerea la sol, în Cancun, cei 140 de nudişti au fost întâmpinaţi de alţi 200 de semeni ai lor, adepţi ai nudismului, reuniţi cu toţii timp de o săptămână în două hoteluri situate la 90 km de Cancun. Acest zbor a fost organizat de către o agenţie de turism din Texas, specializată în organizarea de vacanţe pentru nudişti. Este însă pentru prima oară când patronilor agenţiei le-a venit o asemenea idee. Ei au anunţat încă din ianuarie intenţia lor, drept pentru care Aviaţia Civilă Americană (FAA) a cercetat legislaţia pentru a vedea dacă există vreo interdicţie privind nuditatea la bordul unui avion. Şi n-au găsit nici un capitol de lege formulat în acest sens. *(A.P.)*

Cu maşina peste gardul miresei

Nu e bine să ai vecini cascadori şi să-i superi. Familia Mayer din Pasadena, California, a simţit pe pielea ei ce înseamnă să ai de-a face cu un om capabil de orice şi care are şi un umor cenuşiu spre negru, mai ales la zile mari.

Jim Mayer, de meserie funcţionar de bancă, era prieten din copilărie cu Jefferson Lucas. Au rămas vecini şi după ce copiii lor s-au făcut mari. Mayer avea o fată, Linda, iar Jefferson un băiat, Raymond. Şi cum se obişnuieşte în astfel de cazuri, cei doi taţi îşi propuseseră să devină socri, când o fi să vină sorocul fetei. În vara trecută începuseră tratativele, căci Linda împlinise 21 de ani şi se împlinise şi ea ca femeie. Raymond căuta mereu să aducă vorba despre căsătorie, dar Linda ocolea cu abilitate această temă, amânând un răspuns tranşant. Atunci Lucas a lăsat-o mai moale, gândindu-se că spre toamnă fata se va decide. Numai că, pe la mijlocul lui august, s-a produs marea surpriză. Familia Mayer a anunţat căsătoria Lindei cu un necunoscut.

Furia lui Raymond, cascador de meserie, a fost fără margini, mai ales că nici nu primise invitaţie la nuntă, ci aflase din cartier despre marea figură pe care i-o pregătea fata iubită încă din copilărie. Ultragelosul pretendent habar nu avea care erau raţiunile acelei căsătorii. Sfioasa Linda rămăsese gravidă cu viitorul ei soţ, iar lucrurile trebuiau grăbite, nu-i aşa? Taţii celor doi „promişi" s-au întâlnit la un local să discute bărbăteşte, însă Mayer i-a explicat vecinului său că socotelile lor căzuseră definitiv. Bătrânul Jefferson s-a consolat, ajutat şi de o colecţie de pahare de whisky, însă Raymond a jurat răzbunare...

În timp ce mesenii petreceau acasă la Linda, în ziua nunţii, disperatul Raymond şi-a pregătit o rampă dincolo de gard şi şi-a calculat cu minuţiozitate „intrarea". A cumpărat o maşină la mâna a doua şi, bazându-se pe cunoştinţele sale de cascador, şi-a luat avânt şi... a aterizat drept în fântână, zburând elegant peste toate obstacolele! Băiatul n-a păţit nimic, însă sperietura pe care au încasat-o petrecăreţii a fost una de zile mari. Practic, chermeza s-a spart şi a fost chemată poliţia. Cascadorul a primit o amendă dolofană, dar a fost mulţumit că şi-a atins scopul: Linda îşi va aduce aminte de el toată viaţa; el va rămâne omul care a aterizat în piscină pentru a-i ura casă de piatră. *(P.I.)*

Dansând cu rechinii

Într-un acvariu din Baton Rouge din Louisiana s-a petrecut un accident care se putea sfârşi tragic. O platformă pe care se aflau zece vizitatori a cedat, oamenii trezindu-se înotând printre rechini. Accidentul a avut loc în timp ce vizitatorii se găseau pe această platformă aflată în partea din spate a acvariului, după încheierea programului şi care nu era accesibilă publicului ci doar îngrijitorilor care hrăneau

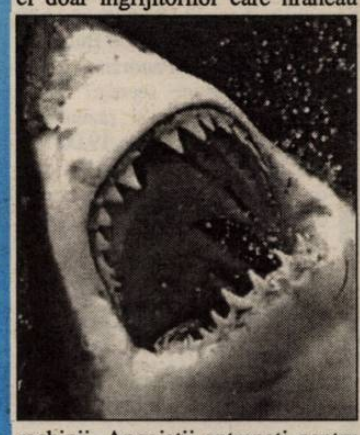

rechinii. Angajaţii antrenaţi pentru a se descurca în situaţii deosebite au acţionat rapid şi i-au scos în mai puţin de 3 minute pe cei 10 vizitatori din apă. Printre ei se afla şi un băiat de 14 ani care, deloc speriat, a înotat printre rechini încercând să prindă de coadă unul de ei. Chiar în acea clipă însă a fost smuls de unul din scufundătorii veniţi în ajutor şi scos din apă. Ceilalţi au mărturisit că în cele aproximativ 3 minute, au trecut prin cele mai teribile momente din viaţa lor. Din fericire nimeni nu a fost atacat de rechini, probabil pentru că aceştia fuseseră bine hrăniţi cu puţin timp înainte. Pe de altă parte, rechinii erau obişnuiţi cu prezenţa unor scufundători profesionişti. *(D.M.)*

VINERI - 20 iunie

România 1

7.30 Bună dimineața, România! 10.50 Poveste fără de sfârșit (r) 11.50 Clubul de comedie (r) 12.20 Serial (r) 13.10 Serial (r) 14.30 Conferința de presă 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Convieţuiri 17.00 Interes general 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Voi fi No.1! 21.30 Euro Police - R.R. 22.00 Fotbal: Franța - Japonia 0.00 Taverna 1.30 Spectacolul lumii (r).

PRO TV

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Insula Ellis" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Stai, că trage mama!" (SUA, 1992). Cu: Sylvester Stallone 22.00 Garcea 22.45 Film: „Fălci 2" (SUA, 1978) 1.15 Fă-ţi de cap! 1.25 Film: „Prinţese de culoare" (SUA, 1997). Cu: Halle Berry.

antena 1

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Şcoala de snowboard" (SUA, 1997) 15.00 Serial: „Aventuri extreme" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Fotbal: Parlamentari vd Artişti 21.30 Film: „Evadare din Los Angeles" (SUA, 1997) 23.30 Film: „În slujba lui Stalin" (SUA, 1991).

prima

8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Războiul rozelor" (SUA, 1989). Cu: Michael Douglas 23.00 Focus Plus.

acasă

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Intrusa" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".

2

8.00 Desene animate 9.20 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.10 Club Art 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Serial: „Andromeda" 17.15 Veni, video, vici! 17.30 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.25 Cu taxiul prin oraşele lumii 18.55 Serial: „Miracole" 19.55 Fotbal: Columbia - Noua Zeelandă 22.00 23.00 Piersic show 3.00 Film: „Place Vandome" (r)

tele 7

8.10 Videoclipuri 9.45 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „În cădere" (SUA, 1996).

SÂMBĂTĂ - 21 iunie

7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Aventuri cu Lilipufi 10.00 Auto Club 10.45 Casa mea 11.15 Debut 50 plus 12.45 Spectacolul lumii 13.15 Istorie polemică 14.15 Mulţumesc! 16.00 Poveste fără sfârşit 17.00 Între cer şi deşert 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 21.10 România 1... şi strada 23.15 Fotbal: Brazilia - SUA 1.00 Marele Jazz.

7.45 Desene animate 10.00 Raliu - Cirpu 11.45 Documentar 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Film: „Război în dormitor" (SUA, 1996) 16.45 Film: „Operaţiunea Monstrul" (România, 1976) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Eraser" (SUA, 1996). Cu: A. Schwarzenegger 22.00 Film: „O femeie drept răsplată" (SUA, 1993). Cu: Robert De Niro, Uma Thurman 1.00 Film: „Lista neagră" Cu: Robert De Niro.

9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Pe cont propriu" 14.30 Film: „Iancu Jianu zapciul" (România, 1980) 16.40 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 17.40 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sfântul" (SUA, 1997). Cu: Val Kilmer 22.30 Film: „Jocuri periculoase" (SUA, 1995). Cu: David Caruso 0.30 Film: „Lumi paralele" (SUA, 1993).

7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 10.00 Tibanu' pescuieşte şi vânează 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 18.00 Focus 19.00 Camera de râs 19.30 Big Brother 20.30 Film: „Preţul morţii" (SUA, 1997) 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „Premoniţii" (SUA, 1994). Cu: Eric Roberts.

9.45 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.40 Serial: „Intrusa" (ultimele ep.) 16.00 Deco 17.00 Cu dădaca în bucătărie (r) 18.00 Autograf pentru mama 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.00 Serial: „Juana" 1.15 Serial: „Seducţie"2.15 Serial: „Amor de cătel".

8.00 Tradiţii 9.25 Doc.: „Călător prin lume" 10.25 Program pentru copii 12.30 Răscruci 13.40 Film puzzle 15.00 Iubiri celebre ale secolului XX 15.30 Atenţie, se cântă! 17.30 Serial: „Nightman" 18.20 Atletism 19.55 Fotbal: Camerun - Turcia 22.00 Film: „O afacere dubioasă" (SUA, 1987) 0.30 Film: „Cu ce-am greşit, Doamne?" (Spania, 1984).

8.05 Emisiune pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viaţa 13.30 Folclorul la români 15.30 Descoperind Biblia? 19.20 Şapte ştiri 20.00 Auto Motor Sport 21.00 Serial: „Agent 22: Nebunul" 22.00 Film: „Ultimul ninja".

DUMINICĂ - 22 iunie

7.00 Universul credinţei 9.00 Desene animate 10.00 Tip-top, minitop! 10.30 Descurcă-te singur! 11.00 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Ultima ediţie 14.15 Siesta... şi fiesta 16.10 Circul Soarelui 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Magia dansului: Igor Moiseev la Bucureşti 21.55 Fotbal: Franţa - Noua Zeelandă 0.00 Doc.: „Lumea invenţiilor".

8.30 Desene animate 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm - încurcă lume" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones" (SUA) 18.00 La bloc 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Metro" (SUA, 1997). Cu: Eddie Murphy 22.45 Rădeţi cu oameni ca noi 23.30 Film: „Misiune mortală" (SUA, 1998). Cu: Don Johnson.

8.00 Film: „La miezul nopţii" (SUA, 1959) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" (ep.1) 11.30 Serial: „Pe cont propriu" 12.20 Doc.: „Secolul războaielor" 13.30 Serial: „Calea misterelor" 15.00 Serial: „McGyver" 16.00 Film: „Jubal" (SUA, 1956) 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Copilul de aur" (SUA, 1986) 23.00 Film: „Close to Danger" (SUA).

7.00 Tradiţiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 11.00 wwwprimatv 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 15.30 Film: „Banana Joe" (coprod., 1981). Cu: Bud Spencer 17.30 Uite cine mă întreabă 18.00 Focus 21.00 Big Brother – Decizia 23.30 Film: „Spion fără voie" (SUA, 1986). Cu: Whoopi Goldberg.

6.00-9.00 Reluări 9.45 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 12.15 Serial: „Răzbunarea" (r) 13.15 Serial: „Secretul iubirii" (ep.1) 15.00 Serial: „Profu'" 18.30 Serial: „Kachorra, micuţa impostoare" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.00 Serial: „Juana" 1.15 Serial: „Seducţie".

8.30 Ferma 9.30 Documentar 10.25 Program pentru copii 12.00 Serial: „Mărul lui Newton" 13.40 Serial: „Aventurile familiei Twist" 14.10 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 15.30 Floarea din Grădină 17.00 Atletism 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Serial: „Cel mai îndrăgostit bărbat" 20.30 Serial: „În faţa instanţei" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Destine sentimentale" (Franţa, 2000, partea I). Cu: Emmanuelle Beart 23.40 Serial: „Turneul".

8.05 Emisiune pentru copii 12.00 Cunoaşteţi India 14.00 Pastorul cel bun 18.30 7 zile în lume 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 22.15 Film: „Atacul cavaleriei uşoare" (SUA).

LUNI - 23 iunie

7.30 Bună dimineaţa, România! 10.00 Corect! 10.05 Surprize, surprize (r) 12.30 Casa mea (r) 13.00 Tezaur folcloric (r) 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Pro Patria 16.00 Kronika 17.30 Sănătate pentru toţi! 17.55 Serial: „Dragoste şi războaie" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Agenţia" 22.00 Fotbal: Brazilia - Turcia 0.00 Profesioniştii.

8.00 Ştirile ProTV 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Insula Ellis" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Temperatură critică" (SUA, 1999). Cu: Cuba Gooding Jr. 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Întâlnire la miezul nopţii" (SUA, 1996) 2.00 Serial: „Lovitură pe Wall Street" 3.30 Film: „Copii teribili" (Australia, 1989). Cu: Kylie Minogue.

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Pe cont propriu" (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Serial: „Calea misterelor" (r) 15.00 Serial: „Aventuri extreme" (ultimul ep.) 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Trădarea" (SUA, 2003) 22.45 Film: „Lucruri foarte rele" (SUA, 1998) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Film: „Fără speranţă" (SUA, 2000). Cu: David Caruso.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".

8.00 Desene animate 8.30 Piersic show (r) 12.00 Ferestre spre cer 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Camera de gardă 17.40 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 20.10 Puls 2003 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.30 Film: „Capcana flăcărilor" (SUA, 2001).

8.00 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 14.30 Serial (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Martin Luther" 22.00 Viitorul azi.

MARŢI - 24 iunie

7.30 Bună dimineaţa, România! 10.50 Iartă-mă! (r) 12.20 Serial (r) 14.30 Puncte cardinale 15.00 Vector III 16.00 Kronika 17.00 Serial: „Destine secrete" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Gustul libertăţii" (SUA, 1993) 21.50 Seară bună! 23.30 Cu ochii'n 4 0.00 Film: „Shadrach" (SUA, 1998). Cu: Harvey Keitel 3.00 Serial: „Titanii".

8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Insula Ellis" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Pariu cu viaţa" (SUA, 2001) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Coliziunea" (SUA, 1998) 1.45 Serial: „Lovitură pe Wall Street" 3.15 Film: „Gangsteri... la feminin!" (SUA, 1996).

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Acţiunea Autobuzul" (România, 1978) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.45 Film: „Păianjenii" (SUA, 2000) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" (r) 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 22.00 Vrei să fii miliardar? 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".

8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Toţi, împreună 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.40 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.30 Doc.: „În jurul lumii" 19.00 Serial: „Miracole" 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Fotbal: Japonia - Columbia 24.00 Teatru: „Sosesc de la Paris" de Tudor Muşatescu.

8.40 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 12.30 Viitorul azi 13.00 Film (r) 17.00 Documentar 18.00 Cântăreţii străzii 18.30 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „O zi de mai".

MIERCURI - 25 iunie

7.30 Bună dimineaţa, România! 10.50 Profesioniştii (r) 11.50 Cu ochi'n 4 (r) 13.10 Serial (r) 14.30 Oameni ca noi 15.00 Bucuriile muzicii 16.00 Panorama 17.00 Serial: „Destine secrete" 17.50 Serial: „Dragoste şi răzbunare" 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Destiny" (Canada, 1994) 23.00 Nocturna artelor 0.30 Film: „Theo şi Thea" (Olanda, 1990).

8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 11.30 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Insula Ellis" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Virus mortal" (SUA, 2001) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Moştenire de familie" (SUA, 1988) 1.45 Serial: „Lovitură pe Wall Street".

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 10.00 Serial: „Zile din viaţa noastră (r) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Din dragoste (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Midnight Heat" (SUA, 1995) 22.45 Film: „Preţul puterii" (SUA, 1999) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Cronica cârcotaşilor 23.00 Focus Plus.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".

8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Uşa turnantă 16.30 Aleea cu ghimpi 17.40 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 19.00 Serial: „Miracole" 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Fotbal: Statele Unite - Camerun 24.00 Eurofotbal 1.00 Serial: „Speranţe şi împliniri".

8.05 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.30 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Tăcerea sufletului" 22.00 Germania azi.

JOI - 26 iunie

7.30 Bună dimineaţa, România! 10.50 Nocturna artelor (r) 11.50 Auto Club (r) 13.10 Serial (r) 15.00 Ex Libris 16.00 Convieţuiri 16.30 Panorama 17.00 Serial: „Destine secrete" 17.50 Serial: „Dragoste şi războaie" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Tabăra de nicăieri" (SUA, 1994) 22.00 Fotbal 0.30 Film: „Americanul urât" (SUA, 1963). Cu: Marlon Brando.

8.00 Ştirile ProTv 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 11.30 Învăţaţi engleza cu Victor (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Insula Ellis" (ultimul ep.) 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Revanşa" (România, 1978) 22.00 Leana & Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.45 Film: „Relaţii complicate" (coprod., 1995).

7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Dragoste la Miami" (SUA, 1967). Cu: Elvis Presley 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „O dată în viaţă" (SUA, 1994) 22.45 Film: „Cod mortal" (SUA, 1998) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".

8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene şi rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.30 Serial: „În familie" 21.00 Al şaselea simţ 22.00 Poliţia în acţiune 23.00 Focus Plus.

6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste şi putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveştiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducţie".

8.00 Desene animate 9.15 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Siesta 17.35 Serial: „Tineri şi îndrăgostiţi" 18.25 Doc.: „Minunăţiile Americii" 19.00 Fotbal - Franţa 2003 - Semifinală 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Telefonul" (SUA, 1987). Cu: Whoopi Goldberg 24.00 Generaţia @ 0.30 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".

8.05 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 18.00 Film: „Copilul păcii" 18.30 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 22.00 Constelaţia Gypsy.

MARLON BRANDO
– joi, 0.30 –

EDDIE MURPHY
– duminică, 20.00 –

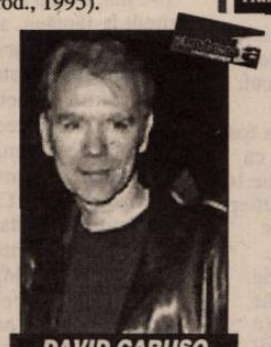

DAVID CARUSO
– sâmbătă, 22.00 –

HALLE BERRY
– vineri, 1.25 –

BUD SPENCER
– duminică, 15.30 –

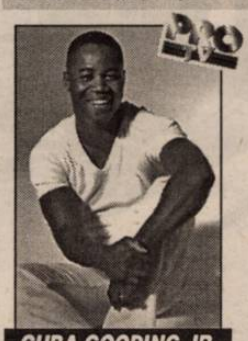

CUBA GOODING JR.
– luni, 20.00 –

MICHAEL DOUGLAS
– vineri, 21.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

Alan Parker spune

NU PEDEPSEI CU MOARTEA

Midnight Express, Fame, Pink Floyd: The Wall, Birdy, Angel Heart, Mississippi Burning, The Commitments..., în aproape 30 de ani de carieră, regizorul britanic Alan Parker a ştiut să jongleze magistral, ca nimeni altul, între filmele muzicale intimiste şi dramele politico-sociale, suscitând de multe ori în jurul creaţiilor sale polemici aprinse, dar refuzând întotdeauna cu obstinaţie să-şi trădeze principiile.

Cel mai nou film al său, *Viaţa lui David Gale,* nu face o excepţie de la regulă. Cu acest thriller psihologic, bazat pe un scenariu surprinzător, Alan Parker provoacă de data aceasta America prin abordarea uneia dintre cele mai controversate probleme ale ei: pedeapsa cu moartea.

Interviul dinainte de moarte

Elizabeth Bloom (Kate Winslet), supranumită „Bitsey", este o jurnalistă de investigaţie, care şi-a făcut un renume din tenacitatea cu care îşi urmăreşte până la capăt subiectul, riscându-şi chiar libertatea când e vorba de secretul pe care îl păstrează în privinţa originii surselor de informaţie.

Cu trei zile înaintea execuţiei lui David Gale (Kevin Spacey) – un profesor acuzat de viol şi crimă – celebra ziaristă este contactată de avocatul condamnatului. Profesorul Gale apelase la ea, pentru a-i da un interviu în exclusivitate, ultimul înainte de a fi executat în închisoarea Huntsville din Texas. Însoţită de un stagiar, Zack (Gabriel Mann), Bitsey se duce la întâlnirea cu David Gale, convinsă în sinea ei de vinovăţia profesorului. Dar, pe măsură ce povestea lui Gale începe să prindă contur, imaginea

Gabriel Mann si Kate Winslet în „Viata lui David Gale"

gazetarei despre interlocutorul ei se schimbă. O primă impresie: mărturisirile acestuia sunt puternic impregnate de militantism politic. Adept convins al abolirii pedepsei cu moartea, profesorul Gale predase filozofia la Universitatea din Texas şi totodată susţinuse prin emisiuni la un post local TV activitatea asociaţiei „Deathwatch", în scopul incitării autorităţilor statului să reformeze legea. În paralel cu preocupările didactice şi militante, David Gale îşi petrecuse timpul liber încercând să uite infidelităţile soţiei sale prin avansuri inofensive făcute uneia dintre studente. Ca o ironie a sorţii nedrepte, militantul pentru abolirea pedepsei capitale ajunge să fie condamnat la moarte, după ce prietena şi colega lui Constance Harraway (Laura Linney) este violată şi ucisă într-un mod barbar. În timp ce David Gale luptă până în ultima secundă a vieţii pentru a-şi dovedi nevinovăţia, adepţii asociaţiei „Deathwatch" protestează împotriva execuţiei profesorului.

Pe măsură ce orele se rostogolesc într-un Texas umed şi ostil, Bitsey se angajează pe de-o parte într-o cursă acerbă cu timpul iar pe de alta cu... moartea, pentru că face tot ce e posibil să înţeleagă, înaintea injecţiei letale, circumstanţele crimei şi vinovăţia sau nevinovăţia lui Gale. Trei zile are la dispoziţie să-l asculte, să-l creadă, să se convingă de nevinovăţia lui şi să încerce să-l salveze. Poţi să condamni la moarte un om nevinovat?

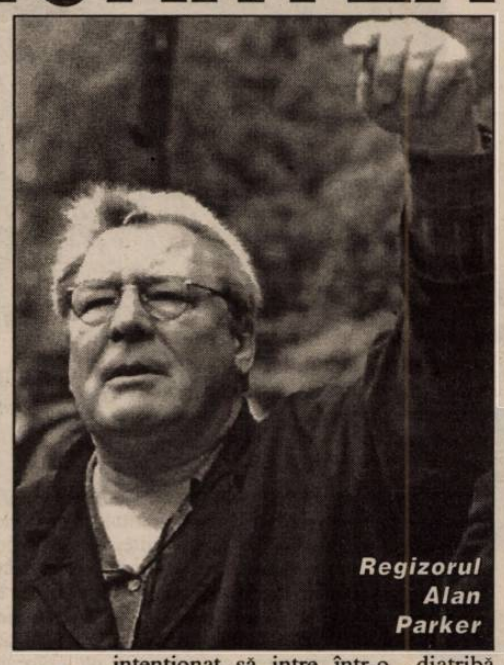

Regizorul Alan Parker

Regizor mare, concesii mici

Adversar declarat al pedepsei cu moartea – după cum el însuşi a declarat de câte ori i s-a ivit prilejul – Alan Parker a ales să trateze acest subiect prin intermediul thrillerului psihologic, în maniera *Midnight Express* (1977) sau *Mississippi Burning* (1988). Totuşi, cineastul a ţinut să precizeze că nu a intenţionat să intre într-o „diatribă politică". „Este doar povestea oamenilor care adoptă un comportament extrem în numele propriilor convingeri" a mai spus regizorul, sperând că filmul „va suscita la dezbateri". Naraţiunea desfăşurată pe trei planuri – trecutul (sub formă de flashback-uri), secvenţe de tête-à-tête la vorbitor şi ancheta jurnalistică privind viitorul de după moartea lui David Gale – creează senzaţia unui suspens pe de-o parte lent, pe de alta apăsător.

Spre deosebire de filmele culte de genul *Midnight Express* sau *Angel Heart*, această ultimă creaţie semnată de Alan Parker se supune într-o oarecare măsură „exigenţelor comerciale ale filmului contemporan", după cum recunoaşte însuşi regizorul. Dar, originalitatea scenariului, partea de regie, ritmul trenant imprimat acţiunii şi distribuţia eficace fac din *Viaţa lui David Gale* un film memorabil.

Lăsând în urmă rolurile cu bucle şi costume de epocă, Kate Winslet (*Titanic*) îşi asumă perfect rolul de jurnalistă modernă faţă-n faţă cu un Kevin Spacey *(American Beauty*) deosebit de interesant pentru că e mai lipsit de viaţă în ipostaza profesorului decât în cea a condamnatului la moarte.

Kevin Spacey si Laura Linney în „Viata lui David Gale"

Nicole Kidman

IMAGINEA MODEI 2003

Nicole Kidman, 35 de ani, a fost aleasă de un comitet format din 450 de creatori de modă şi jurnalişti să întruchipeze prototipul modei din acest an. Potrivit Consiliului creatorilor din America, stilul actriţei a avut „un impact incontestabil asupra modei. Ca actriţă, ea a insuflat personajelor cărora le-a dat viaţă un sens unic în arta de a se îmbrăca şi de a purta hainele. În acelaşi timp, a ştiut să-şi creeze propriul său stil şi să strălucească în lumea întreagă, graţie carismei şi eleganţei."

Arnold Schwarzenegger, animator TV. Terminatorul calcă pe tărâmuri noi, cele ale televiziunii. El va apărea în calitate de animator într-o emisiune de pe canal American CRS, destinată principalilor 100 de eroi şi personaje negative ale cinematografiei. Institutul de film American a efectuat o anchetă, cerând persoanelor interogate să aleagă din 400 de personaje din istoria filmului american pe cele pe care le apreciază drept cele mai pline de calităţi sau cele mai pline de defecte morale. Arnold Schwarzenegger figurează la ambele categorii: o dată pentru rolul de robot rău în *Terminator* (1984) şi altădată pentru rolul de robot cumsecade în *Terminator 2* (1991). Emisiunea e prevăzută să debuteze pe 3 iunie şi va avea printre invitaţi pe Kirk Douglas, Susan Sarandon, Glenn Close, Harrison Ford şi Christopher Reeve.

Angelina Jolie apără pădurea virgină

Îndrăgostită iremediabil de Cambodgia, ţară în care şi-a petrecut ceva vreme cu prilejul filmărilor la *Tomb Raider*, Angelina Jolie face tot ce e posibil ca să ţină aproape de inimă această iubire. Mai întâi a adoptat un copil cambodgian, iar acum s-a hotărât să ofere 1,3 milioane de dolari – în timp de cinci ani – pentru protejarea pădurilor virgine din nord-vestul Cambodgiei. Banii vor fi folosiţi pentru îngrijirea a 200.000 de hectare de pădure, locul de refugiu al tigrilor şi elefanţilor.

Rusul de tip nou

Noul rus, aşa şi-a intitulat regizorul rus Pavel Lounguine (*Nunta*, *Taxi Blues*) filmul pe care l-a realizat în colaborare cu francezii. Este vorba de un thriller politic şi poliţist care îl poartă pe spectator în perioada anilor 80-90 când, numai în câteva luni sau în câţiva ani, unii au agonisit averi colosale, devenind ceea ce avea să poarte denumirea de „noii ruşi" sau „noii îmbogăţiţi". Prin intermediul unor actori remarcabili ai cinematografiei ruseşti contemporane – îndeosebi Vladimir Mashkov, care interpretează rolul lui Platon Makovski, eroul principal al acestei aventuri mafiote – povestea se opreşte la primii ani de Perestroika, în care amestecul reuşitei financiare oculte cu viaţa politică a contribuit la naşterea unor „oligarhi" de tip nou, care spre ghinionul lor nu au ştiut când şi unde să se oprească . Filmul se hrăneşte în bună măsură dintr-un roman de Youli Doubov, „Bolchaya Païka", inspirat la rândul său de apogeul şi prăbuşirea mai multor personalităţi oligarhice, cum ar fi Boris Berezovski, „făuritorul" de preşedinţi sau Gusinski, un fel de rege

al mediei, ambii fugiţi în străinătate şi urmăriţi de justiţia rusă şi de răzbunarea Kremlinului.

În susţinerea ideii sale, cineastul urmează pas cu pas ascensiunea unui grup de studenţi care înţeleg foarte repede că Perestroika este norocul care le-a surâs în viaţă, trenul pe care, indiferent de preţ, nu trebuie să-l piardă. Sunt tineri şi dornici de înavuţire rapidă, iar conjunctura le e extrem de propice: situaţia din ţara lor e bulversată şi vulnerabilă, o nouă economie încearcă să se înalţe pe ruinele fostului URSS, este momentul când, fără discernământ se vinde şi se cumpără orice.

Potrivit opiniei criticilor, filmul este bine ţinut în mână de cineastul rus care a ştiut pe de-o parte să imprime tensiune aventurilor eroilor săi iar pe de alta să construiască o atmosferă în stilul anilor 20 din Chicago, îmbibată de maşinaţiuni mafiote, valuri de bani câştigaţi peste noapte şi la fel de repede cheltuiţi, reglări de conturi sângeroase, „contracte pe viaţă" dirijate de principalii interesaţi, luptă pentru putere pe scara socială şi politică, toate urmate în cele din urmă de căderea răsunătoare. Racourci-ul lui Pavel Lounguine este, dincolo de ficţiunea specifică oricărei creaţii cinematografice, o lecţie de istorie desprinsă dintr-o perioadă tulbure, marcată de toate păcatele tranziţiei.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

MARGUSA ŞI PURIFICAREA SÂNGELUI

Pare o afecţiune „blândă", atribuită de cele mai multe ori vârstei de trecere de la copilărie la adolescenţă (pubertatea). Dar, dincolo de senzaţia foarte neplăcută a subiectului, acneea poate evolua spre forme severe, ce pot lăsa urme pentru toată viaţa. Din fericire, există remedii pentru această maladie, medicina ayurvedică având o contribuţie remarcabilă în asemenea cazuri, lucru relevat de dr. Shawki Salman, de la Centrul de Sănătate Ayurvedică din Bucureşti.

Pielea – barieră între organism şi mediu

În afara tulburărilor hormonale specifice pubertăţii, problemele gastro-intestinale şi în special constipaţia favorizează şi ele apariţia acneei. De aceea, străvechea medicină tradiţională indiană recomandă un tratament blând, constant şi de durată, pe mai multe direcţii. O primă metodă, ce se poate aplica aproape pe neobservate, întrucât face parte din existenţa cotidiană, este tratamentul igienico-dietetic. În mod special, pentru cel puţin două luni se elimină din alimentaţie grăsimile animale, cărnurile prăjite, carnea roşie grasă, carnea de pasăre cu piele, margarinele. O altă interdicţie, din păcate foarte greu de respectat, se referă la alimentele cu aditivi şi conservanţi, apele carbogazoase şi răcoritoarele cu conţinut de coloranţi şi arome sintetice (adică toate, cu excepţia câtorva sortimente de suc şi nectar!), alcoolul, ciocolata. Concomitent, e necesară o vitaminizare accentuată şi ingerarea de suplimente alimentare bogate în beta-caroten, calciu, magneziu, crom, zinc, vitamina C, complexul de vitamine B. Ideea de bază în tratarea cu foarte mare atenţie a acestei afecţiuni, nu de puţine ori neglijată, este că pielea reprezintă o veritabilă barieră între organism şi potenţialele agresiuni venite din mediul înconjurător, la adresa sănătăţii noastre. Un element extrem de eficace în acest sens, utilizat cu succes de medicina ayurvedică, este Margusa.

Un arbore miraculos

Margusa sau Neem este un copac frecvent întâlnit în India, în Extremul Orient, dar şi în Australia, Africa şi SUA. Efectele sale deosebite în detoxifierea organismului au adus-o în atenţia Consiliului General de Cercetări din Washington, care a realizat un raport intitulat „Neem – un arbore pentru rezolvarea unor probleme globale". În ce priveşte ayurveda, folosirea lui este consemnată în scrieri datând de peste 4.000 de ani. Dar de unde această atenţie specială care îi este acordată?

În viaţa de toate zilele, asiaticii care beneficiază de acest arbore îşi curăţă dinţii cu bucăţi de rămurele, ceea ce previne bolile infecţioase ale danturii. Din frunze, se obţin preparate ce combat paraziţii intestinali sau tratează leziunile pielii. Florile şi fructele au şi ele utilizări ca remedii, iar seminţele dau un ulei care acţionează ca pesticid, insecticid şi fungicid. Practic, absolut toate părţile plantei se folosesc în scop curativ şi nu numai. Potrivit d-lui Salman, în afara bolilor de piele, la care ne-am referit mai sus, Neem-ul are rol tonic, stimulent, purifică sângele, tratează ulcerele cutanate, căderea părului, boli de ochi, furunculele, este antibacterian, antibiotic, antiviral, antiparazitar, tonic cardiac etc. De asemenea, la naştere se foloseşte planta respectivă, uşurându-i mamei depăşirea acestui moment.

Cazuri şi vindecări rapide

Despre rezultatele obţinute şi în România prin intermediul tratamentelor ce conţin şi Margusa (Neem), dr. Salman ne-a relatat, afirmând că rezultatele se observă destul de repede. Astfel, o studentă de 24 ani, cu acnee juvenilă purulentă durând de 9 ani (!), în trei luni s-a vindecat complet; un bărbat de 45 ani a revenit la starea normală de sănătate, el suferind de o gravă micoză a unghiilor şi de insomnii; unei femei de 75 de ani, având mai multe afecţiuni (coxartroză, reumatism, probleme respiratorii, ale sistemului nervos ş.a.) a ajuns la o stare foarte mult ameliorată. Lombosciatica unei femei de 39 ani a dispărut după numai o săptămână, iar problemele aparatului genital, acuzate de o pacientă de 31 ani, s-au eliminat după două luni. Am oferit aceste exemple, ca sprijin al ideii că, iată, organismul nostru se arată docil la forme terapeutice chiar cunoscute foarte vag, vindecările venind uneori pe neaşteptate, din surse neaşteptate. Iar aici, o dată în plus, natura îşi spune cuvântul.

Poşta paginii

◆ *Manole VLAD, Râmnicu-Vâlcea.* Ne solicitaţi republicarea unui articol care ştiţi că a apărut de mai multe luni în pagina *Terapii complementare*, dar acest lucru nu-l putem face, fie şi numai pentru a nu-i „nedreptăţi" pe ceilalţi cititori, care aşteaptă permanent informaţii noi, chiar dacă tema abordată poate a mai fost tratată, în alţi termeni. Vom încerca totuşi să realizăm un alt articol, tot despre problema care vă interesează, reluată însă din altă perspectivă.

◆ *Eleonora SĂNDOI, Galaţi.* Stimată doamnă, în nenumărate rânduri am precizat că rubrica de consultaţii parapsihologice încearcă să vină în sprijinul cititorilor care au probleme cunoscute sau încă nedepistate, probleme de sănătate ale corpului fizic, dar şi la nivel mental, afectiv, spiritual sau în aşa-numitele situaţii „de viaţă" mai insolite. Emilia Vlădescu este psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium. Aşadar, ea nu se ocupă cu ghicitul, cu vrăjitoria, cu farmecele, cum greşit au înţeles unii cititori. De aceea, adresăm în general rugămintea de a nu i se mai solicita informaţii despre viitorul individului, iar pe de altă parte să nu i se ceară regresia temporală, doar din curiozitatea de a şti ce am fost într-o viaţă anterioară. Adevăratele probleme sunt cele reale, deja existente, pe care e bine să le clarificăm şi să le rezolvăm.

◆ *Mihai NICOLESCU, Călăraşi.* Referitor la preparatul „având ca element de bază o crenguţă de busuioc", precizăm că este vorba despre o apă purificată astfel, datorită calităţilor antibacteriene recunoscute, ale acestei plante. Nu are importanţă cât cântăreşte crenguţa respectivă. De preferat ar fi să nu aibă rădăcină şi să puneţi *un fir* (deci, o tulpină cu tot ce creşte pe ea – frunze, chiar şi flori sau seminţe), în circa un litru de apă. Am aflat de la persoane care consumă în mod curent această apă că, pur şi simplu, simt că... au întinerit. Nu se pune nici problema conservării plantei verde, ea se foloseşte câteva zile, înainte să intre în putrefacţie. Altfel, se ştie că busuiocul, ca orice altă plantă medicinală, se păstrează mult timp, după ce a fost uscat. Mai gândiţi-vă că nu întâmplător, preoţii folosesc în ritualuri de sfinţire a apei chiar crenguţe de busuioc. Multă sănătate!

ALGELE o mină de aur

În numerele anterioare ale revistei „Magazin", am prezentat o serie întreagă de informaţii legate de binefacerile mării asupra organismului uman; firesc, şi cu precizarea măsurilor de precauţie ce trebuie luate de către cei care merg vara la mare, pentru a evita efectele nedorite. Ne oprim astăzi la un remediu destul de puţin cunoscut şi folosit la noi, deşi – reluăm ideea – România beneficiază de marele avantaj al deschiderii către Marea Neagră, unde există numeroase condiţii de bază pentru tratarea mai multor boli. Vom aborda, aşadar, un domeniu de mare viitor în remediile complementare: *algele.*

Algoterapia, în plină dezvoltare

Talasoterapia, dietoterapia, industria cosmeticelor dezvăluie permenant noi virtuţi ale algelor. Este vorba despre cele care cresc în apele adânci sau despre cele de cultură; algele care „inundă" frecvent plajele nu sunt comestibile şi nici nu-şi găsesc utilizare în terapiile complementare. În schimb, cele folosite îmbogăţesc apa mării în oligoelemente, în aminoacizi, în substanţe antibacteriene şi antivirale şi sporesc puterea de transmitere a ionilor prin piele.

Calităţile antiinflamatorii le recomandă în mod deosebit în reumatisme şi în problemele articulare. Pentru tratarea durerilor artrozei, ale spatelui, pentru senzaţia de greutate a picioarelor, în anumite boli de piele, a luat astfel fiinţă algoterapia. „Împachetat" cu un preparat din alge liofilizate şi expus la raze infraroşii, pacientul beneficiază de efectele unui dublu schimb: prin transpiraţia abundentă, organismul se eliberează de toxine şi pe de altă parte absoarbe din alge substanţele de care are nevoie. Trebuie spus că un tratament similar are drept element activ un anumit nămol marin – foarte bogat în oligoelemente – care se aplică rece în artrită şi cald în artroză şi lombalgii, proceduri relativ uşor de realizat chiar la domiciliul pacientului.

Un complement de regim ideal

În primul rând, algele constituie un prodigios rezervor de substanţe nutritive. Constituite din 50% fibre, ele ameliorează tranzitul intestinal. Valoarea nutritivă, deseori superioară celei a cărnii, ca şi absenţa grăsimilor, fac din alge un complement alimentar de regim ideal. Ele conţin între 40 şi 60% glucide, săruri minerale, oligoelemente (iod, bor, mangan) şi vitamine. Astfel, 100 g acoperă necesarul zilnic de vitamina A, vitamina B2 (esenţială pentru vedere şi pentru piele) şi vitamina B12 (antianemie). Dacă în ţări cu vechi tradiţii, în valorificarea produselor de origine marină, algele se prepară în diverse feluri şi se găsesc în magazinele alimentare, la noi pot fi cumpărate deocamdată din magazinele de produse naturale.

Specialiştii văd în alge şi un rezervor de substanţe medicinale. Acestea au drept efecte: reducerea nivelului colesterolului în sânge; scăderea tensiunii arteriale; prevenirea evoluţiei arteriosclerozei; calităţi antibiotice; polizaharidele luptă împotriva a numeroşi viruşi; spirulina are şi însuşiri afrodisiace, iar conţinutul ei de vitamina B în combinaţie cu proteinele formează un adevărat cocteil energetic.

*

E bine de precizat că utilizarea algelor ca remediu cunoaşte o tradiţie multimilenară. Vechea farmacopee chineză le recomanda în tratarea a numeroase boli, de la cancere, la hidropizii şi tulburări de menstruaţie. În Anglia medievală, o specie de algă roşie se folosea la stimularea transpiraţiei şi o alta ca vermifug. În India, o algă brună vindeca bolile vezicii, iar în America de Sud, bolile de rinichi şi guşa. Datorită calităţilor sale de excepţie, alga se bucură de atenţia specialiştilor din mai multe domenii, dar probabil cel mai important rămâne cel al terapiilor complementare. Un motiv serios să sperăm că vom putea găsi şi în magazinele noastre această binefacere a mării.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultaţii parapsihologice

SĂNĂTATEA PLANETARĂ

Nu de puţine ori, aflăm despre noi înşine ceea ce ar trebui să ştim dintotdeauna, şi anume că... nu trăim singuri, pe Pământ. În articolul de faţă, nu ne vom referi însă la viaţa socială, la prezenţa fizică a semenilor noştri, alături de noi, ci la reţeaua energetică, prin care este legată întreaga omenire – fiecare individ, de toţi ceilalţi. Fenomenul este deosebit de complex, cu atât mai mult cu cât implică o diversitate imensă de stări afective, de gânduri, de mesaje subtile ş.a.m.d., pe care ni le trimitem şi le recepţionăm neîncetat. Şi aceste lucruri determină o transformare puternică, în care a intrat planeta noastră de mai mulţi ani, aşa cum ne-a relevat şi colaboratoarea revistei „Magazin", *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium.

Irascibilitatea, agresivitatea şi alte asemenea manifestări negative s-au acutizat şi curg încă pe aceeaşi linie ascendentă în perioada pe care o parcurgem cu toţii şi care nu este decât *apocalipsa* biblică, dar nu cu sensul considerat de noi corect, real (de catastrofă planetară ori de cataclism cosmic), ci înţeleasă ca transformare, „curăţire" a energiei globale de elementele nocive. Manifestările relativ uşor de recunoscut (ştiinţele caută explicaţii exclusiv raţionale, concrete, demonstrabile) le reprezintă modificările climatice bruşte şi radicale, ceea ce numim catastrofe naturale – cutremure, inundaţii, furtuni devastatoare etc. – sau accidente – rutiere, aviatice, de cale ferată, dar şi apariţia unor boli capabile să producă multe victime (SIDA, Ebola, SARS ş.a.). Pământul suportă aşadar foarte multe transformări, din punct de vedere energetic şi spiritual – desigur, nu numai negative, dar etapa se spune că este absolut necesară şi obligatorie, pentru o purificare reală. Gândiţi-vă la un singur aspect, comparativ: când se începe tratarea unei boli, primul pas constă într-o cură de dezintoxicare, în timpul căreia eliminarea substanţelor nocive din organism se face cu suferinţă din partea pacientului.

Starea românilor se înscrie în evoluţia generală, sănătatea lor putând fi pusă sub genericul stresului social. Pasivitatea accentuată, lipsa de optimism şi de credinţă dau serioase probleme de sănătate, şi fizică, dar şi – mai ales – pe plan mental. Există condiţionări obiective, dar în primul rând populaţia este orientată cu premeditare către această stare (neajunsuri cotidiene, cheltuieli dincolo de limita suportabilităţii, urmărirea cu obstinaţie a câştigurilor materiale mari şi rapide), astfel încât oamenii să devină mai agresivi şi mai egoişti. Există o manipulare grosieră, fără nici un fel de perdea – după cum afirmă Emilia Vlădescu. Din păcate, putem găsi aproape permanent dovada acestor transformări de mentalitate, pornind – să spunem – de la faptul că, deseori, persoanele cinstite, corecte, muncitoare sunt marginalizate şi chiar eliminate din anumite colectivităţi în care ar avea, pe drept, un loc important de ocupat...

Recomandările generale pe care le face colaboratoarea noastră vizează, în mod firesc, adaptarea fiecărui individ prin transformare spirituală, în primul rând, ceea ce aduce negreşit şi sănătatea corpului fizic. Terapiile sufletului sunt cele mai eficace, în acest context. Rugăciunea, apropierea prin credinţă *reală* de Divinitate, meditaţia, constituie baza rezistenţei la atacurile prin energii negative. Ceea ce Emilia Vlădescu vede în viitor nu are conotaţii optimiste, dar finalitatea extremă este pozitivă. Ne putem referi la înmulţirea bolilor de genul cancerelor şi la cronicizarea fricii, care distruge, mutilează sufletele. Venind mai aproape de cotidian, e bine ca oamenii să-şi schimbe şi modul de alimentaţie, preferând mai puţin carnea şi mai mult produsele naturale, lichidele etc. Aceasta, deoarece şi dinspre corpul fizic, transformările pot merge către spirit şi suflet. În fine, oamenii trebuie să fie cât mai bine informaţi, pentru a discerne singuri şi a evita astfel capcanele societăţii şi ale vieţii, în general.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, şi cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă (Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701) trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

VARIAŢIUNI PE... NOTE

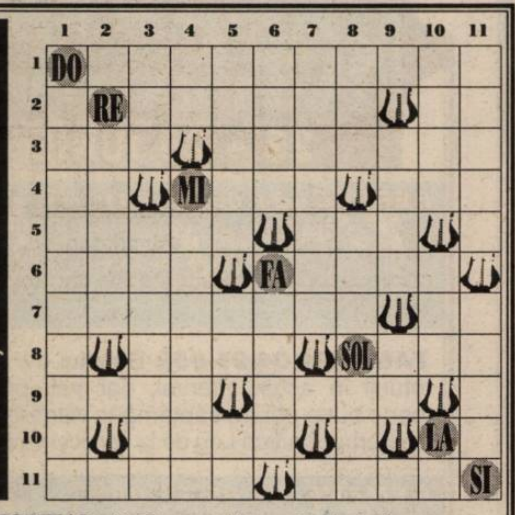

ORIZONTAL: 1) Toate mijloacele de informare relative la o activitate. 2) Acţiunea de a construi creneluri – Coadă de cocoş! 3) Miezul unui lucru – Iredentist (rar.). 4) Oltul în turism – Mic – Râu spaniol. 5) Trăsurică folosită în unele ţări din orient (pl.) – Din bocet! 6) Localitate în Siria – Fuduli (pop.). 7) Veche monedă franceză de aur în valoare de 20 franci – Cărămida vieţii! 8) Localitate în Franţa – Privitor la Soare. 9) Siglă pentru fosta „Unitate specială de luptă antitero" – Piatră semipreţioasă. 10) Specie de arbori cu frunze ovale şi flori verzui-roşietice – Con la bază! – Orăşel în Austria. 11) Din trecutul îndepărtat – Epuizaţi (fig.).

VERICAL: 1) Perioadă cât o persoană este doctorand. 2) Se întrebuinţează ca dezinfectant – Uns! 3) A face legătura – Legat de un catarg (mar.). 4) Doarme! – Ironizează pe cineva (arg.). 5) Aparţine Greciei Antice – Locurile din faţă – Pană de despicat. 6) Orificiu nazal (pl.) – Şaretă. 7) Uşoară tremurătură produsă la executarea unei bucăţi muzicale – Pici! 8) Localitate în SUA – Consolator (rar.). 9) Superstiţie – În vale la poalele dealului.10) Nume în chimie (pl.) – Iarăşi – Clară la mijloc! 11) Estonian – Le-a crescut barba!

DICŢIONAR: OCE, ANAT, LAA, FRETON.

ELISABETA PESCARIU – *Timişoara*

SOLUŢIA CAREULUI („Variaţiuni pe... note"):
DOCUMENTATIE - CRENELARI - OS - TOI - IREDENT - OL - MINIM - RIO - RICSE - OCE - N - ANAT - FALOSI - NAPOLEON - AN - T - ECOT - SOLARE - USLA - OPAL - R - R - ARIN - N - LAA - ANTIC - STORSI.

Fotografii de la cititori

MIHAI TEODOR LEORDA – Bucureşti

«La toamnă, mă pregătesc de şcoală!»

Verificaţi-vă cunoştinţele

MĂNĂSTIRI

1. Ce se înţelege în general prin „mănăstire"?
2. Când au fost construite primele mănăstiri creştine din lume?
3. Care este cea mai veche mănăstire din ţara noastră?
4. Cine a scris romanul „Mănăstirea din Parma"?
5. Ce operă de Gheorghe Dumitrescu (1914-1996) plasează acţiunea actului al III-lea în curtea Mănăstirii Domneşti?
6. Care mănăstire din Moldova se mândreşte cu picturi murale interioare executate de Nicolae Grigorescu între 1858-1860?
7. Cine a realizat, în 1920, filmul „Mănăstirea din Sendomir"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Zeiţa romană protectoare a hoţilor se numea Laverna. 2) Merele de aur care trebuiau furate de Herakles se aflau în Grădina Hesperidelor. 3) Formula cu care „Ali-Baba" deschidea peştera celor 40 de hoţi era „Sesam deschide-te!". 4) Drama „Hoţii" aparţine dramaturgului german Friedrich Schiller (1759-1805). 5) Filmul bulgăresc „Hoţul de piersici" a fost regizat de Vâlo Radev. 6) Muzica operei „Coţofana hoaţa" aparţine compozitorului italian Gioacchino Rossini (1792-1868). 7) Tabloul „Răpirea Europei" este opera lui Paolo Caliari zis Veronese (1528-1588).*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din numărul 22 al revistei, întrebări cu tema „Generali", am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Ion Ciocşan – Pucioasa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei* şi *Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Mirela Ionescu – Iaşi; Luminiţa Grecu – Bucureşti* şi *Radu Ispas – Ploieşti.*

– 5 răspunsuri corecte: *Ion Popa - Timişoara; Kolea Kureliuc – Mărineţeia Mică.* Fotografia trimisă de dv. va apărea cât de curând în revistă.

Mihai Waspusch - Bucureşti. Avem în vedere propunerile dv. *(Irina Stoica)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Udovcic – Szabados, 1952

DEZLEGARE:
1. Cg6! hg6 2. Th5 (s-a deschis diagonala a2-g8) 2... gh5 3. Dh5 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

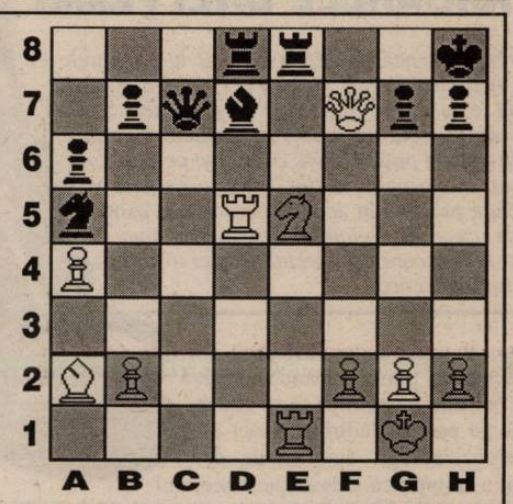

SPORT FLASH

NE-AM APĂRAT ŞANSELE DE NECALIFICARE

Orbiţi de răsunătoarea victorie asupra Bosniei (care nu e totuşi Italia sau Germania), în visele noastre ne-am şi văzut câştigând europenele din Portugalia la

care nici nu ne-am calificat. Noroc că ne-a trezit din somn generalul Iordănescu, omul care are în sânge printre globulele roşii şi albe şi pe cele ale temporizării. Aşa încât, ordinul său a fost nemilos: nu câştigaţi! Sau cu alte cuvinte, de necunoscător în ale fotbalului, atacaţi de-a latul. Ceea ce este sinonim cu datul cu stângul în dreptul. Sau altfel spus, apăraţi-vă atacul, cu alte cuvinte, trageţi cu dinţii de necalificare. Numai aşa pot înţelege partida de miercurea trecută în care am avut toate şansele de a bate măr o echipă de fani ai sportului, pardon de expresie, numit curling. Toată lumea dă vina pe hoţul de arbitru care de dragul integrării europene a ţării sale s-a lăsat sedus în văzul lumii şi a acordat un penalty care deşi fusese în careu nu ne aparţinuse. Dar dacă scorul ar fi fost atunci 5-0, cât am fi meritat, luând în calcul diferenţa de valoare, pe cine ar mai fi deranjat chiar şi două penalty-uri închipuite puse ca bomboana pe tort! Pe nimeni. Dar cum să marcăm 5 goluri, dacă tricolorii au avut ordin să nu treacă Pârleazul. Adică, să joace în dorul lelii şi dacă vor marca din noroc, cum s-a şi întâmplat, să ţină cu dinţii de rezultat, de parcă eram singuri pe teren (păcat de suporterii care ţin cu România până la moarte). Mentalitatea asta păguboasă ne-a costat un egal, după frumosul gol al „recidivistului" Ganea şi acum suntem la mila vremii: dacă vrea al Bătrân, la anu plouă, dacă nu, adio europene. Oricum, adio şi îi mulţumim lui Iordănescu. Care dacă va ceda cârma lăsată în voia valurilor a naţionalei de fotbal, sper să nu lase urmaşului său, în jurnalul de bord, şi ordinul de temporizare care se dovedeşte mai durabil în fotbalul nostru decât Mioriţa.

Roşu, încă trei ani. Campionul mondial de Formula 1, Michael Schumacher, va rămâne la scuderia Ferrari până în 2006. Contractul lui Schumacher cu echipa italiană urma să expire la sfârşitul sezonului 2004, dar germanul a semnat o prelungire cu încă doi ani. Alături de Schumacher, şi-au prelungit înţelegerea cu Ferrari şi directorul sportiv Jean Todt, directorul tehnic Ross Brawn, designerul şef Rory Byrne şi şeful departamentului de design al motoarelor, Gilles Simon. „Mă simt extrem de confortabil la Ferrari. Faptul că Jean Todt şi restul echipei au decis de asemenea să rămână până în 2006 mi-a făcut alegerea mea cu atât mai uşoară. Ferrari a devenit a doua mea familie şi sunt mândru să rămân într-o companie aşa minunată. Avem ani interesanţi înaintea noastră şi de-abia aştept provocările viitoare", a spus Schumacher. La 34 de ani, germanul este pilotul cu cel mai mare succes în istoria lui Ferrari şi anul trecut a câştigat al treilea titlu consecutiv pentru scuderia italiană. Duminică, parcă pentru a convinge pe boss-ii de la Ferrari că au făcut o afacere bună, Schumacher s-a impus în GP Canadei, devansându-i pe Ralf şi pe Montoya la capătul celor 67 de tururi ale circuitului.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Pare nedrept ca în unele case trandafirii japonezi să înflorească an de an, iar în altele nu? Ce se întâmplă cu cei care intră în... grevă?

Mai mult ca sigur că, deşi sunt îngrijiţi de proprietarii lor, suportă şi unele tratamente care nu le priesc. Un motiv ar putea fi mutarea ghiveciului cu planta dintr-un loc în altul, ceea ce constituie un factor de stres important. Adaptarea la lumina care vine din alt unghi decât de obicei e dificilă. Pe de altă parte, trandafirul japonez are nevoie de substanţe nutritive din abundenţă, mai întâi pentru a forma o tufă frumoasă, apoi pentru a înflori. De aceea e bine să i se administreze îngrăşăminte o dată la două săptămâni. Ce îngrăşământ e cel mai potrivit? În funcţie de simptome:

De ce nu înfloreşte trandafirul japonez?

◆ îngălbenirea frunzelor denotă lipsa fierului

◆ veştejirea frunzelor şi decolorarea până la nuanţe de alb indică o carenţă de cupru

◆ diminuarea ritmului de creştere şi pătarea frunzelor arată că are nevoie de mai mult zinc

◆ apariţia petelor galben-cenuşii sau brune au drept cauză carenţa de mangan

◆ ofilirea frunzelor de la baza plantei sau virarea culorii lor spre brun închis denotă lipsa azotului.

Aşadar, fie trebuie identificată cauza exactă pentru care trandafirului nu-i merge bine şi aplicat un îngrăşământ ţintit, fie i se administrează un îngrăşământ complex, după ce, eventual, i se schimbă şi pământul. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„COMPARAŢII"

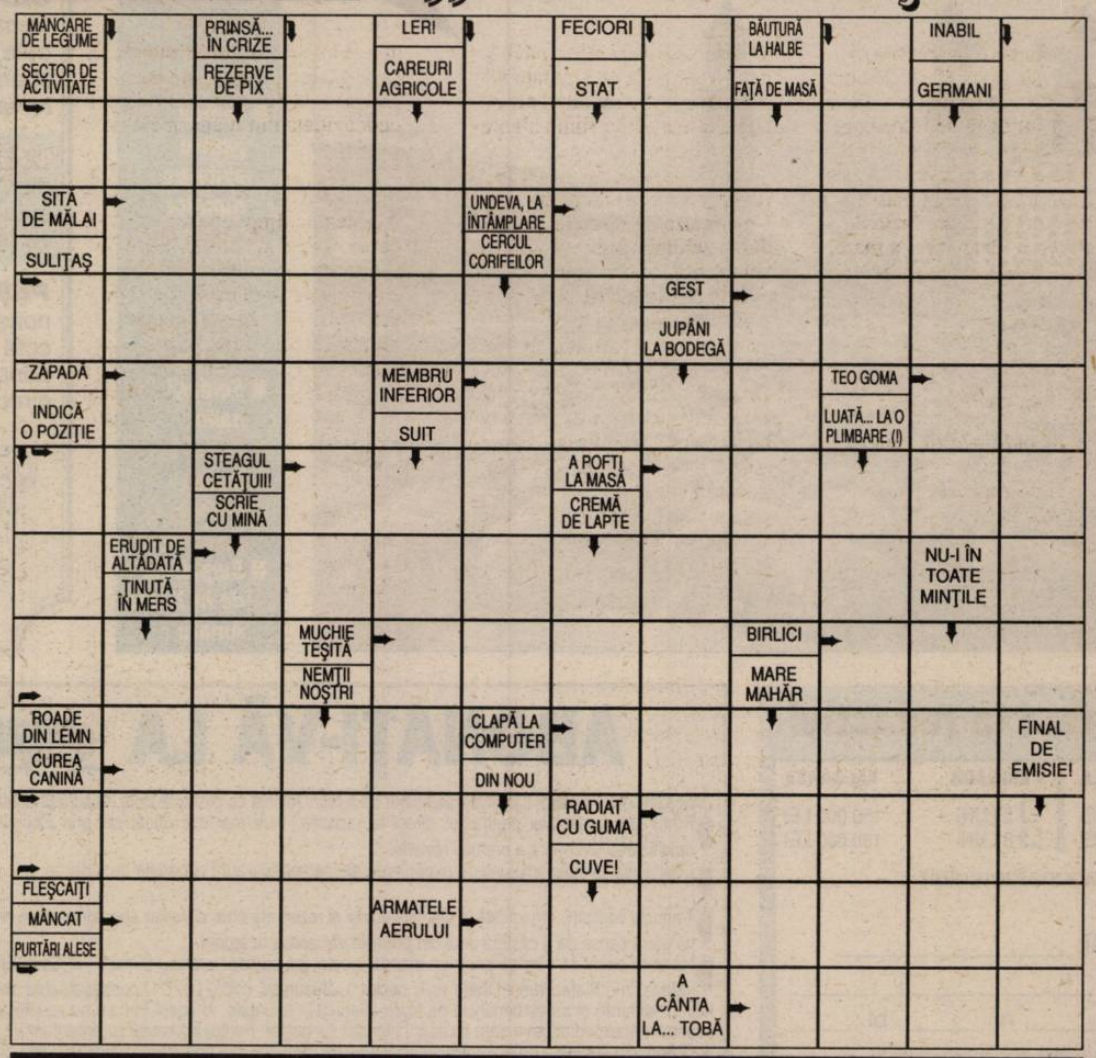

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PIESE FALSE"

Orizontal: S - S - S - N - A - C - IMPARTASANIE - UNGHER - LUNA - ALEE - ASFINTI - SUAV - ARATA - BI - TAR - ETALA - I - CALAUZA - NI - SER - URNI - PIU - REST - TIUI - R - TAIOASA - RAPA - TOS - ARMATOR - MANIOS - STARE.

KAZ, BOLIDUL ELECTRIC

Hiroshi Shimizu, profesor japonez de inginerie, a avut ideea să construiască o maşină electrică de mare viteză. Aşa a ieşit modelul KAZ (Keio Advanced Zero-emision), o maşină care poate rula cu o viteză de peste 300 km/h. În demonstraţia făcută la Tokio, vehiculul a atins 311 km/h. Cum se vede în imagine, KAZ are opt roţi, e lung de 6,7 m, dezvoltă 600 cai putere şi poate transporta opt pasageri. Toyota Motor, Nissan Motor, dar şi Daimler-Chrysler, sunt gata să comercializeze modelul inginerului Shimizu.

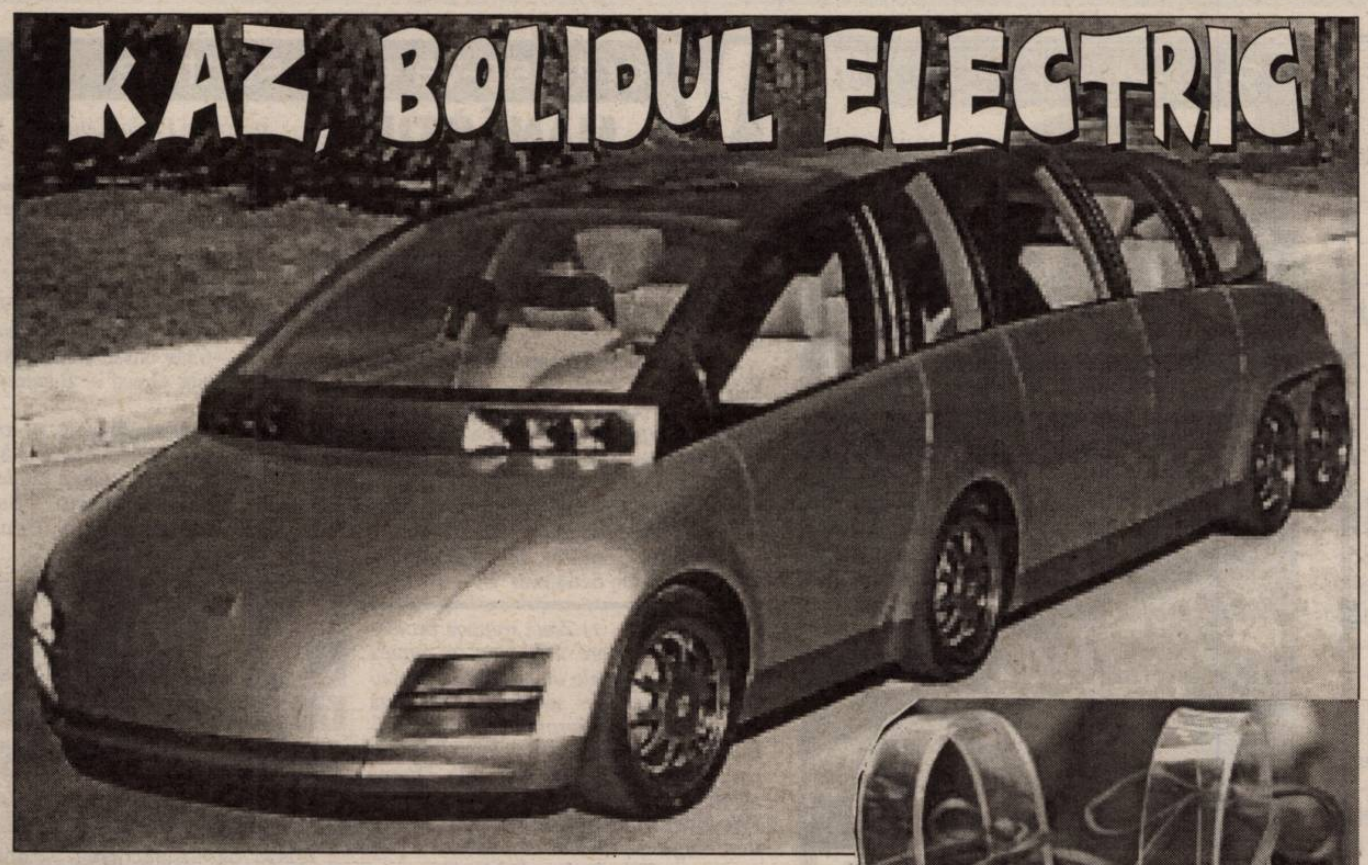

Secretul lui Spiderman

1,27 MILIOANE EURO LA PICIOARELE UNEI FEMEI

Când vezi o femeie te uiţi mai întâi la picioarele ei. După unii. Alţii au încercat să facă ceva mai mult decât atât. Acesta e şi cazul stilistului new-yorkez Stuart Weitzman care a creat un model de sandale feminine încrustate cu nu mai puţin de 642 de rubine pe care le-a expus într-un mare magazin din Tokio. Cea care va dori să-şi bage piciorul în această pereche de pantofi decorată de casa de bijuterii Oscar Heyman & Brothers va afla şi care este preţul acestei aventuri: doar 1,27 milioane euro.

Un grup de cercetători britanici din Manchester a pus la punct o bandă adezivă care ar putea permite oamenilor să se cațere fără probleme pe pereţii clădirilor, exact ca Spiderman, eroul îndrăgit din benzile desenate. Grupul a anunţat că a descoperit secretul lui „Gecko", o şopârlă din Asia de sud-est care desfide legile gravitaţiei datorită unor peri care-i acoperă labele. Noul adeziv, „adezivul gecko" cum a fost botezat, conţine miliarde de fibre de plastic foarte fine, asemănătoare perilor care acoperă talpa şopârlei.

7.000 de goi-puşcă la Barcelona

Spencer Tunick, un fotograf devenit brusc celebru pentru că are damblaua de a fotografia mase de oameni goi expuşi în spaţiu public (!), şi-a mai trecut o realizare în catastiful „artistic": profitând de valul de căldură estivală, el a fotografiat un grup de 7.000 de spanioli în pielea goală în plin centrul capitalei catalane, Barcelona. Vechiul record era din Australia, unde Tunick fotografiase doar 4.500 de oameni în pielea goală. Nu ştim unde se va opri recordul mondial, dar prin America – Tunick trăieşte la New York – „artistul" nu prea are trecere, el fiind de câteva ori arestat pentru comportament obscen. Adevărul este că Arta cere sacrificii...

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Munca poate duce la nebunie
- Tactici pentru evitarea răpirilor
- Omul, un intermediar între cimpanzei şi roboţi
- Soldaţii nano
- Terra, o fostă planetă a gigaţilor?
- Surprizele de la Tupac Amaru

HOROSCOP
23 – 29 IUNIE

BERBEC (21.03-20.04): Curba financiară este acum cea mai zvăpăiată. Ea urcă şi are un maxim joi sau vineri. Pe de altă parte, se pare că necazurile în dragoste se ţin lanţ, până în weekend.

TAUR (21.04-21.05): Bugetul dv. nu se va rotunji în acest interval, dar veţi primi veşti foarte bune pentru săptămâna viitoare. Atenţie! Un Berbec sau un Leu de la serviciu vă pândeşte.

GEMENI (22.05-21.06): Cel mai semnificativ aspect al perioadei este descreşterea curbei psihicului. Străbateţi o pasă pesimistă şi nu doriţi altceva decât să găsiţi o cochilie în care să vă izolaţi.

RAC (22.06-22.07): Două veşti bune vor umple această săptămână. Prima ştire vine dinspre domeniul financiar, iar cealaltă din sfera profesională, unde toată lumea vă vede cu ochi buni.

LEU (23.07-22.08): O nouă idilă? Aşa pare să anunţe Venus şi Soarele, care vă ocrotesc acum. Poate o veche iubire vă dă târcoale şi nu ştiţi dacă să reînviaţi o pasiune mistuitoare.

FECIOARĂ (23.08-21.09): S-ar putea ca în primele zile ale săptămânii să aveţi un necaz financiar destul de usturător. Curba cu pricina are o scădere lentă, aşa că feriţi-vă buzunarele!

BALANŢĂ (22.09-22.10): Un bun prieten vă rezervă o surpriză neplăcută din punct de vedere profesional. Pe de altă parte, bugetul dv. se înzdrăveneşte văzând cu ochii. Poate că astrele nu mint...

SCORPION (23.10-21.11): Întrucât Luna şi Soarele nu se află în relaţii cordiale, s-ar putea ca excesele temperamentale să vă trădeze şi să intraţi în conflict cu multe persoane din anturajul profesional.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Va fi o săptămână senină, fără nici o scamă de nor. S-ar putea, totuşi, ca miercuri sau joi să suportaţi un stres familial iar persoana iubită să aibă toane dificile.

CAPRICORN (21.12-19.01): Totul şi toate vă merg din plin, cel puţin aşa arată curbele astrale principale. Cea mai zvăpăiată este curba financiară, care are un maxim la jumătatea intervalului.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Capriciile dv. vor pune pe jar pe cei din jur, atât acasă, cât şi la serviciu. Din fericire, nimic negativ nu se va întâmpla. Dragostea are unele sincope.

PEŞTI (19.02-20.03): Curba psihicului cunoaşte un reviriment, aflându-se tot timpul la cote înalte. Dar curba financiară are oscilaţii periculoase, semn că aruncaţi cu banii în toate direcţiile.

Personalităţile săptămânii:
Nicolae Bălcescu, Alexandru Odobescu, Ion Marin Sadoveanu, P.P.Carp, Demostene Botez, Ion Ionescu de la Brad, Sergiu Celibidache, Alexandru Giugaru; Luigi Pirandello, Jean-Jacques Rousseau, Raymond Chandler.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.
Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

SERIE NOUĂ - 631 • ANUL XLVI • 26 IUNIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 26 (2381)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Omul nu e niciodată atât de mare ca atunci când se lasă în genunchi ca să ajute un copil.* (Pitagora)

■ *Cine vrea să spună ceva interesant trebule să mintă puţin.* (Antoine de Saint-Exupéry)

■ *Soarele este doar umbra lui Dumnezeu.* (Michelangelo)

ÎMBLÂNZIREA BRONZULUI SĂLBATIC...

Paparazzi în viaţa intimă a insectelor

LARVA CARE VINDECĂ RĂNI

Sală

în imaginea alăturată, „portretul" nu al unei morse, ci al larvei de muscă albastră, aflată în al treilea stagiu. În cel de-al doilea stagiu al larvei acestui gen de muscă, întâlnită la tot pasul, se întâmplă ceva foarte interesant: Larva produce un antibiotic care este folosit, încă din evul mediu, pentru tratarea rănilor grave, cangrene, osteomielite şi mastoidite, mai ales atunci când alt tratament eşuează. Larvele se pun pe rană şi acestea înlătură ţesutul cangrenat, supurent sau mort deja. Prin mişcările larvei şi prin metabolismul ei, rănile se curăţă şi se vindecă definitiv. Această metodă străveche revine în actualitate, mai ales o dată cu creşterea rezistenţei la antibiotice a organismului uman.

Femina club

Pentru părinţi

Fetiţele şi băieţii se cresc la fel?

Dosarele frumuseţii

Delicat şi vulnerabil

CLAUDIA SCHIFFER SE PUNE BINE CU BISERICA

TV

■ Pro TV ■ România 1
■ TVR 2 ■ Acasă
■ Antena 1 ■ Prima TV
■ Tele 7 abc

Cea mai mare înscenare din istorie

„EXTRATERESTRULUI" DIN ROSWELL

Despre incidentul din localitatea Roswell aflată undeva în deşertul din statul New Mexico, petrecut în urmă cu exact 55 de ani, s-au scris sute de cărţi şi alte mii de articole. Canalul american de televiziune CBS, într-o interesantă emsiune intitulată „48 de ore" a prezentat în urmă cu cinci ani un reportaj în care mai mulţi martori oculari povesteau ce au văzut în ziua cu pricina, când s-a acreditat ideea populară că o navă extraterestră s-a prăbuşit în zonă şi câţiva omuleţi verzi au fost capturaţi. Toată povestea, cu martori şi declaraţii contradictorii, a alimentat decenii la rând ideea că la Roswell, americanii au intrat în posesia unei nave extraterestre şi a unor extratereştri mai mult morţi decât vii. Folclorul avea să fie transformat în „realitate" o dată cu prezentarea la canalul de televiziune FOX a filmului unei autopsii, Cel autopsiat era, după spusele celor de la FOX, un extraterestru căzut la Roswell în anul 1947, iar filmarea autopsiei, se mai spunea, fusese realizată în acelaşi an. Dar să vedem care e povestea acestui film celebru. Filmul autopsiei „din 1947" a fost adus la FOX de Merlin Production, o minusculă companie de distribuţie a casetelor video, deţinută de un oarecare Ray Santilli. În momentul prezentării filmului, câţiva experţi incluzând medici patologi şi producători de film au afirmat cu mâna pe inimă că filmul este adevărat şi autopsia este a unui extraterestru, care, cei care au văzut filmul la televiziunea română îşi amintesc cu siguranţă, mai avea şi 6 degete la mâini (!) Dar cum a ajuns acest film la Santilli? În vara lui 1993, Santilli călătorea la Cleveland (Ohio) venind din Marea Britanie, căutând nişte imagini de film trase de Jack Barnett în 1955 în timpul unor concerte cu starurile rock-and-roll ale vremii, Bill Hailey, Pat Boone şi Elvis Presley. În căutările lui, Santilli s-a întâlnit cu un operator mai în vârstă care lucrase în anii 50 la Universal News. Negociind cu acest operator al cărui nume nu a fost niciodată făcut public, preţul pentru filmările rock-and-roll de care avea nevoie, Santilli a aflat că omul mai avea pentru el şi ceea ce el numea o bomboană pe prăjitură.

Grupaj realizat de **GEORGE CUŞNARENCU**

(Continuare în pag. 9)

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

URMAŞII LUI GEORGE CĂLINESCU

Vineri şi sâmbăta trecută în cochetul oraş din inima Moldovei, Oneşti, s-a desfăşurat un Colocviu de literatură, organizat de „Fundaţia Naţională G. Călinescu" şi Primăria municipiului Oneşti, la care au fost invitaţi o seamă de scriitori şi critici literari din întreaga ţară. Astfel, au venit la Oneşti criticii literari Andrei Grigor, prof. Mircea Martin, Bogdan Popescu, Virgil Podoabă, Dan Mănucă, Alex Ştefănescu, dar şi poeţi şi prozatori ca Nicolae Iliescu, Ileana Mălăncioiu, Cassian Maria Spiridon, Dan Sandu şi C. Th. Ciobanu, preşedintele Fundaţiei, cel care a şi organizat această întâlnire. Unul dintre motivele Colocviului literar de la Oneşti a fost aniversarea criticului şi istoricului literar Eugen Simion, care nu cu multă vreme în urmă a împlinit 70 de ani, o vârstă pe care tinereţea spirituală şi forma fizică o desfid. Toţi cei invitaţi la Oneşti au ţinut să omagieze vitalitatea unuia dintre cei mai importanţi istorici literari postbelici din ţara noastră, vorbind despre actualul preşedinte al Academiei Române, dar şi despre omul, profesorul şi criticul literar, aşa cum este cunoscut de-a lungul deceniilor. Cu această ocazie a fost prezentat, în premieră, volumul omagial „Eugen Simion 70 – Manual de trudire a cuvântului", o impresionantă culegere realizată de Mihaela Constantinescu, fiica profesorului, şi editată de editura „Univers Enciclopedic" din Bucureşti, o editură implicată în mari proiecte literare, de editare integrală a operei marilor noştri scriitori. În lumea literară formată ad-hoc la Oneşti cu această ocazie, s-a remarcat figura plină de nerv a violonistului Şerban Lupu, nepot al regretatutului om politic Ion Raţiu şi profesor universitar în Statele Unite, un instrumentist remarcabil, de o mare sensibilitate intelectuală şi un foarte bun pedagog, care a încântat audienţa cu un splendid recital muzical la Biblioteca municipală „Radu Rosetti". Ca un amănunt deloc neglijabil, Casa de discuri „Electrecord" a editat recent un compact disc conţinând câteva piese compuse de autori din ţară şi din Statele Unite special pentru Şerban Lupu, disc intitulat „Inner Visions" (Viziuni interioare). În aceeaşi nou construită bibliotecă municipală, s-a desfăşurat şi un recital susţinut de poeţii C. Th. Ciobanu, Al Dumitru, Ileana Mălăncioiu, Dan Sandu, Viorel Savin şi Cassian Maria Spiridon şi acompaniaţi la chitară de Ionuţ Militaru. În ultima zi a Colocviului literar de la Oneşti, în aula aceleiaşi biblioteci s-a desfăşurat o extrem de interesantă dezbatere care l-a avut drept subiect pe cel care a fost şi este cel mai mare istoric literar român din toate timpurile, George Călinescu. „Călinescu şi critica literară postbelică" a fost tema acestei dezbateri la care toţi cei care au luat cuvântul au recunoscut geniul autorului „Istoriei literaturii române de la origini până în prezent", nemişcat pe acest soclu indestructibil în ciuda unor detractori care de pe o poziţie „morală" (!) atacă unele „grave accidente biografice" ale Divinului critic. Părerile criticilor prezenţi la dezbatere au fost întregite spectaculos de intervenţia violonistului Şerban Lupu care a citat câteva fragmente din articolele muzicale semnate de G. Călinescu, splendide rânduri referitoare la universul muzical şi pasiunea sa pentru muzică, dar a şi exemplificat această pasiune, interpretând în faţa celor prezenţi, câteva din preferinţele muzicale ale lui G. Călinescu şi chiar câteva din melodiile compuse de celebrul critic pentru spectacolele de teatru anuale pe care le organiza la el acasă. La sfârşitul săptămânii trecute, Oneştiul a dovedit că un oraş mic poate căpăta, prin manifestările sale culturale, dimensiunile unei capitale.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

Am promis la începutul acestui an că vom publica unele fragmente hazlii, sub anonimat, ale unor corespondenţi care, intenţionat sau nu, amestecă astrologia cu episoade comice din viaţa lor. Uneori e bine să mai ieşim din încrâncenarea zilnică, de sub presiunea unor ghionturi sentimentale dureroase dar trecătoare. Iată câteva fragmente care, sper, vă vor binedispune:

Frizeria blestemată

„...De la bunica mea ştiu că pe Venus, planeta iubirii, există fete cu păr lung despletit, care dansează ba samba, ba kazacioc, în funcţie de popoarele pe care vor să le protejeze. Aşa am ajuns, încă de când mă ducea tata la frizer, să adun smocuri de păr de pe jos şi să le păstrez într-o pungă (...) Era omagiul meu pentru Venus, ca să-mi dea o iubire mare şi trainică, nu ca a vecinilor noştri, care abia aşteaptă sfârşitul de săptămână pentru a se chercheli şi a se alerga prin bătătură cu coada de la aspirator, chiuind ca pieile roşii din filmele cu vandali (...) Din păcate, punga cu smocuri de păr adunate din frizerie nu mi-a folosit la nimic, că n-am dat la facultate din cauza lui D., iar acesta a dispărut cu 800 de mii de lei şi pantofii cu toc pe care scrisesem cu vopsea roşie «I love you». Ce are planeta Venus cu mine, care sunt Săgetător?" (A.R., 23 de ani, Turda)

Să nu te ciocneşti cu o Vărsătoare!

„...M-am ciocnit nas în nas cu el pe culoarele Facultăţii de drept şi atunci am ştiut că nu mă voi lăsa până nu va fi iubitul meu dintâi. Era frumos şi politicos, m-a cucerit cu privirea lui vulturească de viţeluş nevinovat (...) Dar am aflat că este asistent, e însurat şi cu un copil de ţâţă care ştia tabla-nmulţirii de la trei ani. Eu sunt Vărsătoare, aşa că sunt insistentă. El, care e, Fecioară, se potriveşte cu mine? Nu vreau aventuri, vreau doar să nu mă pice la Drept roman..." (M.L., Bucureşti)

O Tăuroaică şi o balalaică

„...V-am trimis câteva versuri astrologice şi de dragoste, pentru că am văzut că nu v-a mai scris nimeni aşa: Oh, planetă planetică/ Cât oi fi tu de mică/ Să mă faci fără de frică/ Să m-adore Ionică/ Cel născut în Rac frumos/ Căci eu sunt Tăuroaică/ Stiu sa cânt la balalaică/ Te iubesc, maica! Se adună cu bine Tăuroaicele cu Racii? Diferenţa de vârstă de 21 de ani şi trei luni are importanţă?" (Amanda din Focşani)

Insectarul suspect

„...De mai bine de un an, iubitul meu (al doilea la socoteală), colecţionează gângănii şi are patru insectare pline cu elemente care-mi dau fiori (...) Să însemne asta că şi eu voi fi pentru el, cât de curând, o insectă de colecţie? S-ar putea să sufere de ceva psihic, pentru că am auzit că Berbecii au suferinţe d-astea. Nu înţeleg ce l-a apucat, că eu sunt o Peştoaică iubitoare şi nu l-am dezamăgit niciodată" (Maria S. Constanţa)

* * *

Zeii şi zodiile

– Stimate domnule Titu, în primul rând vă mulţumesc pentru interesul arătat acestei rubrici. În ceea ce priveşte numele de zei ale planetelor (de la care provin şi numele zilelor săptămânii), vă pot spune că astrologia este total dependentă de convenţii, specifice gândirii idolatrice a antichităţii. Este deplasat să afirmi, de exemplu, că persoanele născute marţi (de la Marte) sunt belicoase, sau cele născute vineri (de la Venus) au parte de iubiri dintre cele mai reuşite. Ce să mai vorbim de ziua de miercuri (Mercur, patron şi al hoţilor), care ar trebui să fie specifică hoţomanilor şi afaceriştilor necinstiţi. Pe de altă parte, fericirea unui mariaj nu depinde de zodiile celor ce formează cuplul. Abia când intervin necazurile, unii dau vina şi pe caracteristicile zodiacale, văzând numai ce este rău. Suntem, după cum v-aţi dat seama, pe un teren plin de dogme şi trebuie să privim astrologia cu detaşarea cuvenită unui om modern.

RADU IANIERI

TITU M., Ploieşti: „M-am decis să vă scriu pentru a mi se explica de ce planetele au primit nume de zei importanţi şi, în consecinţă, au şi «însuşiri» predestinate, pe care nu le mai poate modifica nimeni. De exemplu eu sunt Berbec şi zodia mea este influenţată de Marte, zeul războiului. Dar nu am nimic comun cu agresivitatea, sunt o fire paşnică şi chiar ştiu să îndur fără să mă apăr deloc. Mi se pare o nepotrivire flagrantă. De asemenea, aţi spus că Berbecii se împacă excelent cu femeile din Rac şi trebuie să se ferească de cele din Taur. Aflaţi că soţia mea este din Taur şi până acum, de aproape cinci ani, ne înţelegem de minune (...) Deocamdată, doar la aceste întrebări aş dori să-mi răspundeţi. Mulţumesc anticipat!"

ANCHETA săptămânii

Vă plac senzaţiile tari?

Bungee jumping, curse de maşini, alcool, droguri, sex... Iată doar câteva din ingredientele care îi determină pe unii tineri să se desprindă uneori de standardele cotidianului, evadând în lumea senzaţiilor tari. Să fie vorba de o tendinţă programată de a trăi la o înaltă tensiune, de o rătăcire sau de o sfidare vremelnică a normalităţii? Răspunsul s-ar putea afla chiar în cele câteva rânduri de mai jos.

➤ Nu. Sunt o fire mai rezervată. Caut stabilitatea şi cumpătarea şi nicidecum senzaţiile tari care, din câte ştiu, sunt rezultatul unor procese chimice foarte toxice. *(Mirela Sârbu, 20 ani)*

➤ Aş încerca orice. Din curiozitate. Trebuie să cunoşti viaţa cât mai profund şi să te bucuri de cele mai provocatoare ispite care, cel puţin pentru moment, te fac să te simţi mai liber, mai puternic, mai fericit. Vine apoi o vreme când te linişteşti şi te mobilizezi pentru lucruri serioase. Dar în arhiva amintirilor, experienţele nebune ale tinereţii nu au preţ. *(Anonim, 25 ani)*

➤ Nu cred că a depăşi normalul înseamnă că te depăşeşti pe tine. Depinde însă şi de experienţele care îţi produc aceste „senzaţii tari". Alcoolul sau drogurile sau sporturile extreme, de pildă, sunt un mod de a te autodistruge. Un pact cu diavolul sau cu moartea. *(Dorothea, 16 ani)*

➤ Mulţi aleargă după senzaţii tari ca să se dea în spectacol, să şocheze. Pe lângă ei se adună mulţi proşti care se contaminează şi, uite-aşa, ne mirăm de ce sunt tot mai mulţi nebuni în ţara asta. *(Dănuţ Oprea, 20 ani)*

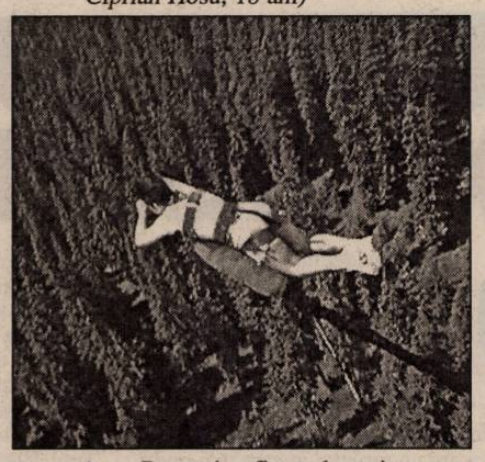

➤ Dacă ai o fire nebunatică, normal că încerci orice ca să simţi cum ţi se duce pulsul spre 140. *(Mirabela, 20 ani)*

➤ Pentru mine muzica e cea mai importantă sursă de senzaţii tari. *(Sorana Vâlcu, 17 ani)*

➤ Da, dar să fiu în siguranţă şi să se termine totul cu bine. *(Leo Ciprian Hosu, 18 ani)*

➤ Îmi ajung micile mele senzaţii tari: cafeaua, cărţile, muzica, dansul şi, rareori, ginul tonic. *(Astrid, 20 ani)*

➤ E cumva o cursă întrebarea asta? Mă simt ca şi cum m-aţi fi întrebat: Ai fumat iarbă? Nu, n-am fumat iarbă dar îmi plac senzaţiile tari. Îmi plăceau de când eram mic aşa cum e cazul tuturor copiilor. Cui nu-i place să se dea în leagăn, sau pe tobogan, să înoate unde e apa mai adâncă, să fure smântâna din cămară sau, pupăza din tei? Aşa că mi se pare normal, pe măsură ce creşti, să crească şi gustul pentru senzaţii tari. Unii o fac pentru a fi mai grozavi decât alţii, alţii pentru că simt nevoia să trăiască totul la mare intensitate. *(Andrei Cernea, 27 ani)*

➤ Numai un om bolnav mintal se gândeşte la senzaţii tari. Sau cei care trăiesc în anturaje murdare. Am avut două colege care au intrat într-un cerc de satanişti şi care îmi vorbeau numai de senzaţii tari. Îmi pare rău, dar nu-mi place subiectul ăsta. *(Anonimă, 17 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

BANII, un pretext pentru fericire?

Din vremuri străvechi oamenii şi-au mobilizat cea mai mare parte din energie pentru a acumula valori materiale considerând că aceştea sunt o sursă de fericire. În timpurile moderne, această tendinţă – apreciază specialiştii – s-a accentuat, protagoniştii acestei curse, spre acumulare şi lux, pierzându-şi o bună parte din capacitatea de a discerne între senzaţia de satisfacţie indusă de împlinirile materiale şi sentimentele de fericire. Sondajele au arătat că oamenii de afaceri, după o zi de muncă, se simt foarte bine în compania familiei dar nu se simt cu adevărat fericiţi, adevărata lor fericire fiind generată de succesul afacerilor, de sentimentul puterii pe care-l conferă banii, de „teama" şi respectul celor din jur şi nu în ultimul rând, de conştiinţa faptului că familia lor se află la adăpost de grijile materiale. Mulţi dintre oamenii de afaceri chestionaţi au mărturisit că pasiunea creativă a muncii e mai importantă decât viaţa personală şi luxul în care trăiesc. Un paradox care se potriveşte ca o mănuşă pe timpurile noastre.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU - *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU - Administrator
PAUL IOAN - Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Cercetătorii depun mărturie:

MUNCA POATE DUCE LA NEBUNIE!

Celebrul slogan marxist – „munca l-a creat pe om" – a intrat în umbră. Cercetătorii au ajuns la o concluzie ce răstoarnă din temelii această idee: omul zilelor noastre poate să se aleagă cu grave probleme psihice, de la locul de muncă. Şi, din păcate, lucrurile nu par deloc să meargă pe calea cea bună.

„Suntem cu un secol în urmă!"

Aceasta este opinia unor cercetători de la universitatea canadiană Laval. Desigur, nu mai există ziua de lucru de 12 ore, muncitorii sunt protejaţi împotriva temperaturilor extreme, a prafului, a oboselii puternice, dar suferinţa şi durerea se manifestă din plin pe plan mental. Un singur asemenea caz ameninţă deschis cariera subiectului, dar afectează viaţa, în general, a mai multor persoane... Supraîncărcarea cu sarcini de serviciu, problemele cu conducerea unităţii (patron sau direcţiune), neînţelegerile cu colegii, dificultăţile de adaptare se află în fruntea listei cu motivele ce-i îndreptăţesc pe angajaţi să consulte un psihoterapeut. Doar decepţiile amoroase rivalizează cu problemele cauzate de muncă. 55% din persoanele supuse unui test în acest sens aveau nevoie de ajutor imediat şi 21% depăşiseră deja limita de aşteptare, ajungând la depresii.

Semnale „rele", la întrebări „bune"

Aveţi timp suficient să vă îndepliniţi sarcinile de serviciu? Vi se arată recunoştinţă pentru ceea ce aţi lucrat? Vă gândiţi să părăsiţi actualul loc de muncă? Sunteţi deseori întrerupt în timpul lucrului? Vă simţiţi valorizat prin ceea ce faceţi? Lucraţi într-un climat competitiv sau nu? Asemenea întrebări au menirea să dezvăluie semnalele unei viitoare posibile crize de nervi, semnale transmise de corp şi de mental. Nivelul problemelor mentale s-a situat (la subiecţii interogaţi) între 35% – în metalurgie şi 53,5% – în spitale. Între aceste limite s-au aflat învăţământul şi agricultura. *Grosso modo*, este de două ori mai mult decât se estima cu câţiva ani în urmă, la nivelul întregii populaţii. Şi problemele respective avansează...

Alarmă cerebrală

La început, oamenii nu prea pricep ce li se întâmplă. Astfel, ei adună o serie de amănunte ce le otrăvesc viaţa, puţin câte puţin, până când, la un moment dat, munca lor devine un adevărat infern. Suferinţa este profundă, demnitatea lor este puternic lezată. Depresia şi neglijarea propriei persoane reprezintă indicatorul precoce al problemelor de sănătate mentală, aşa cum e febra în maladiile infecţioase. Pe banca acuzaţilor, primii „inculpaţi" sunt fuga după performanţă şi după faimă, ca şi mult invocata competitivitate. Se doreşte să se realizeze mult, cu puţin. Supraîncărcarea cu sarcini, reducerile de personal, introducerea noilor tehnologii, alături de proastele relaţii cu şefii şi cu colegii, dar şi de lipsa circulaţiei reale, sănătoase, a informaţiilor, generează un cocteil exploziv. Aceasta, deoarece angajaţii nu sunt maşinării, nu sunt nici măcar atleţi – apreciază cercetătorii.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

O picătură cât toate apele Terrei

Atunci când vorbim despre oceanele lumii, ne gândim de obicei la imensitatea acvatică, eventual şi la faptul că apa

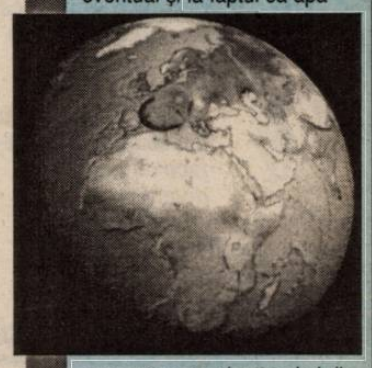

acoperă peste două treimi din suprafaţa planetei noastre. Veţi fi însă uimiţi să aflaţi ce înseamnă această „imensitate". Oamenii de ştiinţă au dorit să vadă cam care sunt rezervele noastre totale de apă: mările şi oceanele, apele curgătoare şi lacurile, banchizele, gheţarii, norii de ploaie. Adunate într-un singur loc şi stocate în formă sferică, s-a obţinut (în teorie, desigur) o picătură uriaşă, cu diametrul de 1400 kilometri. Comparată cu volumul Terrei, ea pare însă nefiresc de mică. Un motiv serios în plus, să avem mai multă grijă de acest lichid vital!

Maşină zburătoare

Fascinantele autoturisme pe care le vedem prin filmele SF... survolând oraşele nu mai reprezintă un simplu vis

frumos. O firmă israeliană a realizat prototipul unui asemenea vehicul, botezat sugestiv *Cityhawk* („şoimul oraşului"). Pe jumătate terestră, pe jumătate aeriană, simpatica maşină va trebui să fie capabilă de zboruri până la 2500 metri altitudine, în varianta finală. Ea va avea două locuri şi un spaţiu pentru bagaje, iar ridicarea pe verticală se face cu ajutorul a două elice dispuse pe orizontală în caroserie, principiul asemănându-se cu cel al elicopterului (inclusiv zborul staţionar). Deocamdată, prototipul aflat în testare nu s-a ridicat mai mult de... 30 centimetri, dar cu paşi mici se poate ajunge departe. Departe de pământ! *(A.N.P.)*

TASTATURA MAGICĂ

Un grup de firme din mai multe ţări a inventat tastatura... fără taste, un echipament periferic virtual, utilizat în cazul computerelor de buzunar.

Să ne închipuim că atingem tastele unui calculator, proiectate pe birou, şi că textul scris prin apăsarea literelor, virtuale, apare pe ecran. Un exerciţiu de imaginaţie? Nicidecum. Acest tip de tastatură virtuală există în realitate. La ce bun însă acest dispozitiv? Una din problemele pe care le ridică computerele de buzunar ţine de absenţa tastaturii, înlocuită

cu sisteme de recunoaştere a scrisului utilizatorului. Deşi sunt din ce în ce mai performante, aceste dispozitive nu reuşesc să trateze texte lungi. Principiul de funcţionare al acestui nou tip de computer de buzunar nu este foarte complicat. În partea superioară a carcasei unui PDA sau a unui telefon-computer, instalat pe un soclu, se află un miniproiector-laser care afişează, la câţiva centimetri înaintea sa, pe birou, (pe o suprafaţă plană) imaginea unei tastaturi. Magia acestui dispozitiv este asigurată de un captator situat lângă proiector care înregistrează mişcările degetelor şi de un microprocesor aflat în interiorul aparatului, specializat în tratarea imaginilor, care traduce în litere mişcarea fiecărui deget. Această tehnologie revoluţionară a fost realizată în urma colaborării a câtorva firme din SUA, Israel şi Germania, dispozitivul urmând a fi integrat în aparatele din producţia de serie, începând cu acest an. Tastatura proiectată poate fi utilizată şi în domeniul medical pentru obţinerea de date în atmosferă sterilă sau poate fi aplicată pe tablourile de comandă specifice diverselor tipuri de muncă în mediu ostil.

DORIN MĂRAN

Natura – alarmă de gradul zero

O ARCĂ A LUI NOE... DIGITALĂ!

Cu peste 20 de ani în urmă, Christopher Parsons, director pe atunci al departamentului de istorie naturală al BBC, a imaginat un fel de „rai" unde să se poată regăsi toate speciile animale şi vegetale dispărute sau care sunt în real pericol de a o face. În luna

noiembrie 2002 el a murit fără să apuce să-şi vadă visul finalizat. Astăzi însă lumea internetului are un nou membru: ARKive, un imens website proiectat pentru a oferi un adevărat paradis electronic speciilor ameninţate. ARKive a fost nu o dată descris ca o Arcă a lui Noe a secolului 21! Aici se găsesc informaţii extraordinare privind practic toate speciile aflate pe cale de dispariţie.

Jumătate de milion de înregistrări

În prezent, numai secţiunea britanică a ARKive are peste 600 de portrete digitale, de la iepuri cenuşii angajaţi într-un adevărat meci de box, până la

incredibila surprindere a naşterii unui pui de hârciog şi o călătorie printre coralii din largul coastelor Angliei. În rest – există în jur de 500 de înregistrări audio şi video ale unor specii reprezentative în curs de dispariţie. De aici însă până la „completarea" Arcei mai este cale lungă, pentru că asociaţia care şi-a asumat sarcina de a proteja viaţa în mediul natural al Terrei, World Conservation Union, estimează că există 6.000 de animale şi 33.000 de plante care la ora actuală se află în pericol. Iar, ca şi pe timpul legendarului Noe, deşi este mai uşor să găseşti pe ARKive imagini cu lei, tigri, defini sau rechini fioroşi, aici nu poate fi vorba de... fotomodele! Fiecare animal sau plantă în faţa pericolului dispariţiei îşi are oricând locul cuvenit!

Pasionaţi cum au fost întotdeauna de includerea în orice acţiune a elementului educativ, englezii au introdus în ARKive o secţiune dedicată şcolarilor între 7 şi 11 ani, realizată – atenţie! – cu contribuţia majoră a elevilor de la trei şcoli din Bristol! Conştienţi înaintea altora de cât de adevărate sunt cuvintele celebrului naturalist şi realizator de documentare TV, Sir David Attenborough: *„Omul lumii de astăzi se îndepărtează din ce în ce mai mult de Natură."* Dar, cum tot el a adăugat, încă există pasionaţi ai sălbaticiei vieţii animale şi vegetale care sunt oricând gata să-şi dedice timpul şi averea studiului Naturii. Şi, în fond, toţi trebuie să înţelegem că dacă în viitor nu vom avea grijă de această comoară, degradarea va progresa şi la un moment dat nimic nu ne va mai putea salva: viaţa pe Terra va dispărea. *„Pentru mine, ARKive este un element crucial pentru salvarea Naturii "*, spune Sir David. Interesant este şi un alt lucru, modul în care a fost asigurată o parte importantă din finanţarea necesară care, nu este una

ARKive – un site pe care se regăsesc cele mai multe dintre speciile dispărute sau aflate în pericol

oarecare: printr-o loterie care s-a adresat oricui, de la oamenii de ştiinţă la copii. O naţiune întreagă a jucat – câştigătorul a fost VIAŢA PLANETEI. Sau, cel puţin aşa sperăm cu toţii...

MIHAELA DOROBANŢU

Oraş „acvatic"

Locuinţele lacustre din copilăria omenirii sunt pe cale să se modernizeze. Ideea aparţine unui grup de inventatori din Ţările de Jos, teritorii despre care se ştie că se află, în mare parte, sub nivelul mării. Localizarea lor insolită este posibilă datorită unui complex sistem de baraje, diguri şi canale – acestea din urmă conducând apele curgătoare pe distanţe mari. Totuşi, protecţia teritoriilor respective nu e infailibilă, motiv pentru care s-a propus „eliberarea" râurilor din corsetul de diguri şi construirea de oraşe pe apă. Aceasta ar însemna blocuri de locuinţe, birouri, spitale, şcoli, complexe sportive, magazine ş.a.m.d. – unele dintre ele plutitoare, altele ridicate pe piloni. Ideea se pare că îi bucură foarte mult pe amatorii de sporturi acvatice, în schimb îi face să pălească pe cei ce au rău de mare... *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Tactici pentru evitarea răpirilor

Uneori anumite persoane se pare că au reușit să evite o răpire iminentă. Poate veneticii au cedat deoarece și-au dat seama că au de-a face cu persoane dotate cu o conștiință puternică de sine, persoane care țin să li se respecte liberul arbitru.

Ruperea stării de paralizie

Încă din anii șaptezeci, Ann Druffel a investigat și a scris cărți despre răpiri OZN, între care și despre răpirea colectivă din 1953 din *Tujunga Canyon* – una dintre primele raportate în SUA.

Emily Cronin a fost una dintre persoanele implicate în cazul *Tujunga Canyon*, având ulterior, în 1956, și o altă întâlnire OZN, toți cu mai mulți martori. După aceste episoade, Emily a început să aibă, cu o oarecare regularitate, timp de mai mulți ani, așa-numite „vizite de dormitor". Era trezită noaptea de un sunet foarte ascuțit și vedea în jurul ei creaturi cu capul mare și ochi oblici imenși. Era paralizată, așa că nu putea nici să reacționeze nici să vadă alte detalii. I se comunica telepatic dorința entităților de a o răpi, iar ea încerca să se opună, pe cât putea în această stare. A constatat că dacă reușea să-și miște măcar un deget, paralizia dispărea și împreună cu ea și omuleții.

O metodă aparte de ieșire din paralizie a fost utilizată de *Melissa MacLeod*, din Southland, Texas, o femeie activă, a cărei onestitate era mai presus de orice dubiu. Începând din 1977, de repetate ori, forme invizibile, grele de cel puțin 25 de kilograme, se așezau noaptea lângă ea în pat, înghesuind-o sau lovind-o, dar dispărând atunci când se trezea complet. Soțul ei, care dormea în același pat, nu a observat niciodată nimic și era convins că Melissa visa sau halucina. „Vizitele" se petreceau o dată sau de două ori pe lună, iar ea începuse să se obișnuiască cu ele, având în vedere că nu păreau periculoase. Într-o noapte însă ea s-a trezit paralizată și a văzut figuri stranii în preajmă. Cuprinsă de teroare, a început să se roage, mai cu seamă către Arhanghelul Mihail, constatând că rugăciunile i-au permis să iasă din starea de paralizie și să alunge arătările.

Ann Druffel aduce și alte exemple, de pildă de persoane care au spus rugăciuni sau pur și simplu nu-nu-nu! (inclusiv într-o experiență îngrozitoare pe un mic vas în Triunghiul Bermudelor) reușind să reziste răpirii.

Sunetul interior salvator

Ann Druffel aducea și alte exemple similare. *Lori Briggs*, răpită din apartamentul ei din Los Angeles, de ființe învăluite în lumină și cu capul mare, a fost transportată *prin* perete într-un OZN, unde a fost supusă unor explorări de tip medical. Când vizitatorii i-au propus „să meargă cu ei" (ea avea impresia că în scopul unor acțiuni în scop reproductiv) ea a refuzat. A reușit să se opună prin ceea ce ea a numit „sunetul ei propriu". Era ceva ca un ton muzical, reverberând în partea superioară a trupului ei – în cap, umeri și piept – o vibrație pe care o auzea interior și ca un sunet. Ea obișnuia să-și inducă adesea această stare, care o relaxa. Îndată ce a declanșat acest sunet intern, contactul cu vizitatorii s-a întrerupt și ea a fost transportată înapoi în apartamentul ei.

Un simplu vis sau respect pentru opiniile noastre?

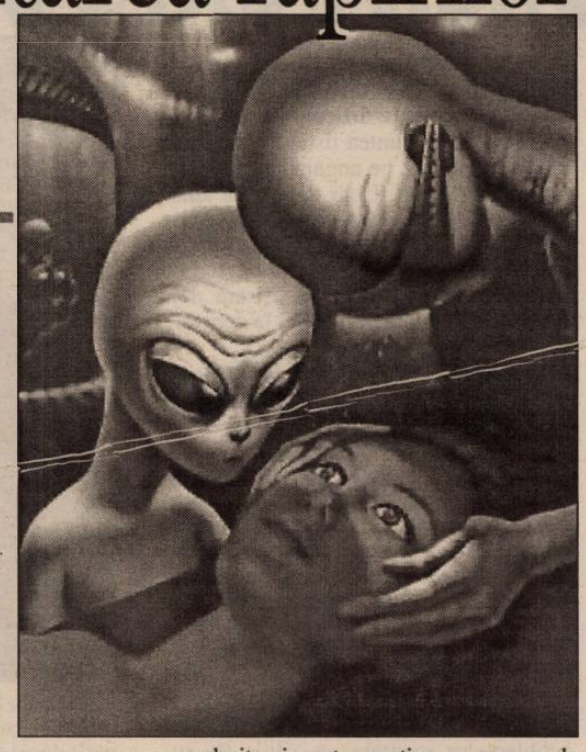

Se știe că oamenii se pot găsi uneori într-o așa-numită stare *hipnagogică*, între somn și trezie, când corpul este paralizat, iar mintea nu a scăpat complet de imaginile extrem de vii ale visului. Nu cumva – s-au întrebat mai mulți – așa s-ar explica măcar o parte din răpirile raportate? Atât cercetătorii cât și persoanele răpite aduc însă argumente că fenomenul răpirilor nu poate fi redus doar la astfel de stări.

În particular, Ann Druffel crede că fenomenul OZN are mai multe surse – unele observații fiind cauzate de ființe sau nave extraterestre, altele de făpturi – bune sau rele – dintr-un *alt plan al existenței*, așa cum atestă și tradiția folclorică sau religioasă. Pe de altă parte, specia umană, sau cel puțin o parte a ei, posedă simțul libertății și integrității, deci implicit dreptul de a refuza manipulări nedorite și pentru motive pe care nu le cunoaște. În consecință Ann Druffel a format în Los Angeles un „grup de sprijin" pentru persoane răpite, pe care să le învețe tehnicile de a se opune răpitorilor.

DAN D. FARCAȘ

Pași peste bariera timpului

UN VIS „POST MOTERM"

Totul a început, în timpul unei cine în care gazda a tot continuat să-i umple paharul cu vinul excelent pe care îl pregătise pentru oaspeții săi. Băuse puțin mai mult decât era obișnuit și, nerevenindu-și complet după experiența traumatizantă prin care trecuse, se temea în egală măsură că avea să aibă remușcări mari în ceea ce privește încălcarea principiilor pe care le respectase o viață întreagă dar și că avea să... piardă darul lucidității, al conștiinței pe care îl dobândise în urma aceleiași trăiri. S-a culcat deci nemulțumit și neliniștit: avea oare să piardă totul pentru o picătură de alcool în plus? Dimineața următoare avea să constate însă că avusese cel mai formidabil vis din viața lui!

A început ca un vis obișnuit: mergea prin oraș, convins că nimeni de fapt nu-l vede pentru că era mort. Cu două excepții: soția sa și Președintele Institutului de Cercetări Psihice, Eric Wedell, cu care făcuse cunoștință cu ocazia neobișnuitei sale experiențe. În vis, acesta urmărea în primul rând să-l instruiască privind modul de comportare în strania „viață post-mortem" pe care trebuia să o ducă. Expunându-și instrucțiunile, acesta ajunge să pronunțe cuvântul „vin". Moment în care în mintea lui se declanșează o stare de perfectă luciditate. Înțelege că invizibilitatea din vis simbolizează starea post-EAM (experiențe în apropierea morții) și că singurele persoane care „îl vedeau" o făceau pentru că erau singurele care știau, realizau că el trăiește de fapt în cer, chiar dacă acest cer se materializează „în lumea obișnuită". Realizează că își construiește singur visul tocmai pentru a-și „rezolva" problema relației între băutură și păstrarea conștiinței sale mistice, nou dobândită prin contactul său cu moartea. În visul său acum lucid se materializează o discuție cu Președintele Wedell, în așa-numita „cameră a viselor". Și brusc realizează că adevăratul pericol nu este băutura în sine, ci discuția prelungită și excesivă despre băutură! Și se vede ridicându-se și ieșind... prin peretele „camerei viselor". Ajuns pe stradă, constată că visul său este de-a dreptul inundat de conștiință mistică. Se vede ridicându-se și plutind peste apele mării, purtat de o adiere în care recunoștea răsuflarea lui Dumnezeu în prima zi a Creației. A simțit cum leșină de prea multă frumusețe... pentru a se trezi în propriul său pat, cu ochii plini de lacrimi de recunoștință.

Recunoștința aceasta a revenit în visele sale și în tot restul timpului, de multe ori. După cum „tehnica" pe care a folosit-o, de a-și crea în și prin vis cadrul necesar pentru înțelegerea unor probleme dificile, l-a ajutat să treacă înainte-înapoi în stări de profundă conștiință mistică. Stări care, în plus, erau de natură să-i provoace de fiecare dată o imensă plăcere...

MIHAELA DOROBANȚU

CĂLĂTORII ÎN EXTRASENZORIAL

Flacăra albastră

Atunci când avem de cercetat orice subiect care are legătură cu psihicul uman ne lovim de o dificultate suplimentară: rezultatele nu pot fi concluzive pentru simplul motiv că psihicul nostru nu funcționează mecanic! Tot ce se poate spune cu siguranță este că testele efectuate de-a lungul întregului secol 20 și până în prezent au demonstrat cu prisosință un lucru: percepția extrasenzorială există efectiv. Că „puterile psi" se găsesc, cum consideră unii specialiști, în ADN-ul nostru, doar că „gena" sa poate fi dominantă sau recesivă. Poate, adică, să se manifeste din plin sau doar să se „afle acolo", adormită, așteptând, poate, momentul „exprimării" sale. Care, nu rareori, se pare că depinde inclusiv de factorii culturali care definesc personalitatea subiectului. Chiar dacă este vorba de un om în plină putere, la vârsta de 37 de ani, care nu se poate despărți de o imagine care i-a marcat profund copilăria...

Lunga noapte fierbinte

Numele său este Rodney, este negru, născut și crescut în Atlanta, cu o licență în științe și 17 ani de serviciu ca militar. Povestea sa începe însă, cum spuneam, la vârsta de 7 ani când locuia cu familia în casa părintească. Revenind de la un târg la care toți se amuzaseră iar Rodney își cumpărase un peștișor auriu, familia se pregătea pentru una din obișnuitele nopți fierbinți ale Atlantei. O cină frugală și... la culcare. Părinții și sora se retrag în camerele lor și adorm instantaneu. Fratele cu care Rodney împărțea camera, se zvârcolește puțin în pat dar adoarme și el. Nu și Rodney. I se face sete și decide să coboare la bucătărie să bea un pahar cu apă. Era în jur de ora 2, dar nu are nevoie de altă lumină - se vedea foarte bine de afară prin ferestrele mari. În momentul când ajunge în capul scărilor vede uimit o flacără albastră în mijlocul living-ului. Se gândește la început că fratele său a uitat un chibrit aprins – era o flacără mică de culoarea celei de la aragaz. Doar că albastrul ei era puternic și flacăra nu tremura. Și, cum avea să constate imediat, nu exista nimic în jur care să o alimenteze! Se sperie că se poate produce un incendiu și încearcă să sufle în ea. Inutil. Flacără nici nu se mișcă, indiferent cât de tare sufla. Renunță, își bea paharul cu apă, își verifică peștișorul care nu dădea nici un semn că ar avea vreo problemă, apoi se duce la culcare. În urma sa flacăra albastră strălucea chiar atunci când a aprins lumina în cameră și a mai privit-o pentru ultima dată.

Rodney a purtat cu el timp de 30 de ani experiența senzațională pe care a trăit-o. Și nu a reușit să găsească nici acum, la început de mileniu trei, un răspuns convingător. Pentru că deși este privită de atâtea ori cu suspiciune de cercetători și de presă, deși este asociată cu tot ce este straniu, ciudat, neexplicat, de la omul zăpezilor la OZN-uri și vrăjitorie, parapsihologia ȘTIE că nu poate explica totul și orice. Știe că una din marile sale întrebări este legată de faptul că unii oameni au asemenea capacități, alții nu. Cel puțin nu în mod vizibil. De fapt, cine a aprins lumina albastră pe care a văzut-o într-o noapte un copil de șapte ani? De ce, totuși, ceilalți au adormit atât de brusc și nu au avut nici o șansă să o vadă?

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 150.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

***NOTA REDACȚIEI:** Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ___, bl. ___
sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____
cod _____, județul _____.
M/26

Halucinații sau legende?

Urmași ai baronului Münchhausen

După ce informațiile primite de la celebrul parapsiholog american Edgar Cayce au devenit publice, s-a format un larg curent de opinie conform căruia piramidele egiptene și cele amerindiane au fost construite cu sprijinul unor forțe sosite din spațiul cosmic. Cayce vorbise despre folosirea antigravitației, „stil de muncă" al vizitatorilor superevoluați... După cel de-al doilea război mondial, parcă s-a făcut coadă la viziuni de acest gen. Nu puțini „pacienți" declarau că monumentele respective fuseseră construite cu mână de lucru umană în incinte cu microgravitație și apoi depuse la locul stabilit cu vehicule colosale, dotate cu motoare pe bază de enegie nucleară sau, de ce nu?, pe antimaterie.

Unul dintre acești demni urmași ai baronului Münchhausen a fost și Elly Douglas jr., care făcea o legătură directă între imensele desene de pe platoul Nazca, piramidele incașe și aztece și, țineți-vă bine!, dispariția mayașilor. Această din urmă etnie s-ar fi dovedit a fi, inițial, cea mai iubită de „străini" (care au învățat-o să scrie cu hieroglife), apoi a intervenit un „malentendu" și toți mayașii recalcitranți au fost duși, cam cu forța, în alte lumi la munca de jos pe meleaguri (coclauri) cosmice secrete, evident... Astfel de povești de adormit Mitzura se vând bine. Un lucru e cert: există un stil arhitectonic unic al ziguratelor pe toate continentele. Să fie o coincidență?

PAUL IOAN

Idei în dezbatere

OMUL, UN INTERMEDIAR ÎNTRE CIMPANZEI ŞI ROBOŢI?

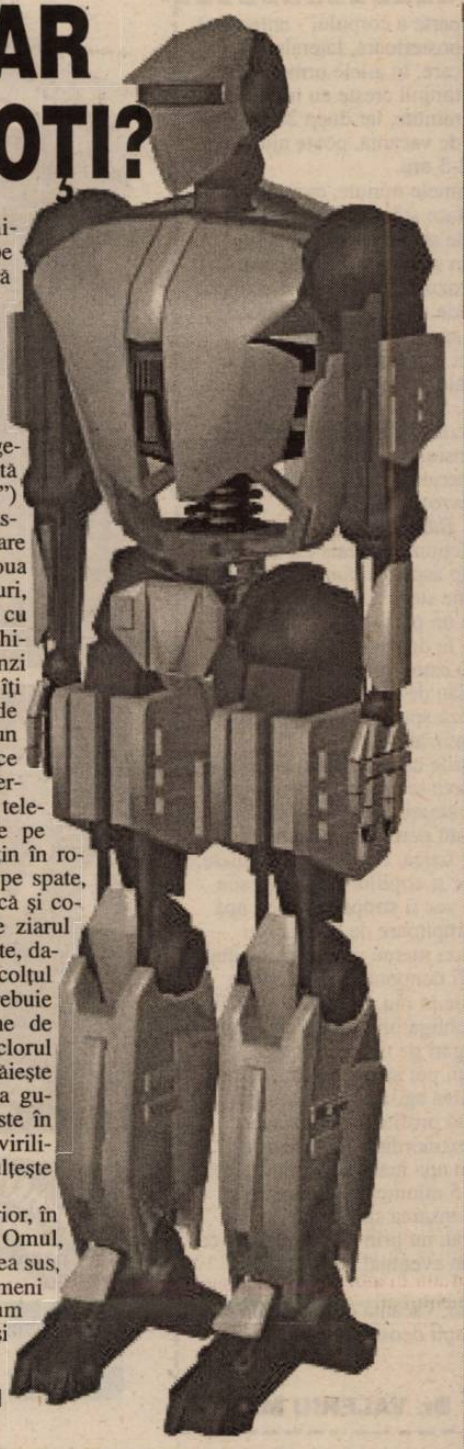

- *Asemănători până aproape de identitate, omul şi cimpanzeul ar trebui să figureze pe picior de egalitate în aceeaşi treaptă superioară de clasificare, genul „Homo". Sunt ei, se întreabă unii, reprezentanţii unei „străvechi civilizaţii umane"?*
- *Moştenirea genetică şi comportamentul cimpanzeilor – care fac gesturi ce amintesc foarte bine de tandreţea tipic umană – îi despart „categoric" de gorile şi urangutani.*
- *Robotul însoţitor al celor vârstnici, iată o specie umanoidă ce evoluează rapid sub ochii noştri.*

„Aparenta" despărţire de acum 6 milioane de ani... dintre omul preistoric şi cimpanzei nu pare să mai fie valabilă. Recentul studiu al prof. Morris Goodman (Universitatea Wayne, Detroit, SUA) este de fapt un apel viguros adresat comunităţii ştiinţifice pentru repunerea în drepturi a acestor primate. Actualmente, din genul Homo face parte doar omul (Omul de Neanderthal a fost exclus, nemaifiind considerat rudă cu Homo sapiens). Însă cimpanzeii deţin o proporţie de 95-98,5 la sută din codul genetic identică perfect cu cea a omului, mult superioară faţă de cele ale gorilelor şi urangutanilor. Studiile de comportament au demonstrat că cimpanzeii au trăiri emoţionale şi gesturi absolut asemănătoare cu ale omului. Până-n prezent, aceştia sunt clasificaţi în genul „Pan", din care mai fac parte şi cimpanzeii pitici.

Schimbarea încadrării cimpanzeilor a stârnit, evident, controverse. Codul genetic este indicatorul esenţial de clasificare? Prof. Richard Sherwood (Universitatea Wisconsin) susţine că omul şi cimpanzeii au un strămoş comun din care s-au

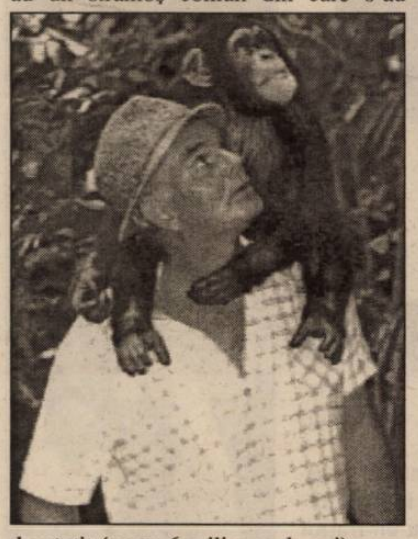

despărţit (acum 6 milioane de ani), evoluând separat. Chiar dacă au un ADN cvasiidentic, acea despărţire nu îi poate reuni astăzi, nici în mod formal. În SUA, unde creaţioniştii tolerează cu greu predarea în şcoli a evoluţionismului darwinian, cimpanzeilor le va fi foarte greu să facă pasul spre om, căci conservatorii susţin cu frenezie clasificarea antropocentrică a animalelor.

O nouă rasă umană pe roata olarilor

Adorându-se pe sine şi dorind să-şi menţină statutul suprem de creator (aroganţii spun chiar „demiurg"!), omul este foarte aproape în a zămisli o specie superioară lui. Analizele pieţii roboţilor au o concluzie limpede: robotul însoţitor (domestic) ca pavăză împotriva singurătăţii (în special a celor trecuţi de o anume vârstă). Robo-Sapiens Sapiens de acasă a depăşit deja – prin generaţia ASIMO (adică „treaptă avansată în dezvoltarea mişcării") – rolul de menajer (folosirea aspiratorului, conectare-deconectare la instalaţia electrică etc.). Noua rasă umanoidă, doldora de cipuri, accesează Internetul şi-ţi citeşte cu glas tare ştirile, îţi recunoaşte chipul şi vocea cu care îi dai comenzi şi nu lasă nici un străin în casă, îţi poate face traduceri din limbi de care habar nu ai, îţi poate scrie un articol la calculator, îţi aduce aminte programul zilei când serveşti micul dejun cu ochii la televizor, îţi pune medicamentele pe noptieră şi, pentru a cădea puţin în romantism, te învelește noaptea pe spate, să nu te trezeşti înţepenit... Urcă şi coboară scările pentru a-ţi aduce ziarul din cutia poştală şi sticla de lapte, dacă eşti abonat la làptăria din colţul străzii. Nu se enervează, nu trebuie să-l îngrijeşte ca pe un câine de companie, îţi suportă stoic folclorul dacă eşti furios... Noua rasă trăieşte mai mult decât tine, e imun la guturai, dar nu poate face dragoste în locul tău (din respect pentru virilitatea ta) şi nici nu se înmulţeşte singur.

Robotul însoţitor este superior, în consecinţă, şi cimpanzeilor. Omul, stingher între cei doi, ţine fruntea sus, deşi ucide cu sânge rece alţi oameni şi distruge natura ca şi cum planeta i-ar fi datoare cu ceva, şi nu invers.

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

ESTE CÂINELE UN FOST LUP?

Întrebarea nu se referă la adevărul elementar că primul este animal domestic şi celălalt, sălbatic. Există, într-adevăr, un lucru care face diferenţa între lup şi câine: în mod cu totul surprinzător – *privirea*.

Ipoteza este susţinută de o echipă de cercetători din Budapesta, care afirmă că, trebuind să găsească hrana ascunsă, câinii au tendinţa să privească şi către oameni, putând obţine astfel indicii suplimentare. În schimb, rudele lor apropiate, lupii, fac aceasta foarte rar. Pentru realizarea testului, biologii au socializat mai întâi câţiva lupi, obişnuindu-i totodată cu exerciţiile ce au intrat ulterior în testul propriu-zis. Primul consta în indicarea, de la distanţă, a unui vas cu mâncare, aşezat lângă unul gol. Şi câinii, şi lupii ştiau astfel care e vasul „bun". Dacă omul se depărta însă, câinii obţineau performanţe superioare, întrucât – spre deosebire de lupi – erau foarte atenţi la persoana respectivă. Al doilea exerciţiu cerea ca animalele să îndepărteze de pe gura unui vas cu mâncare capacul care ulterior a fost blocat. După câteva încercări eşuate, câinii s-au oprit şi au cerut din priviri indicaţiile omului, în timp ce lupii au continuat să „lucreze".

Cercetătorii consideră că această diferenţă de comportament este în parte genetică, de vreme ce, chiar şi dresaţi, lupii nu au învăţat să-i privească pe oameni. Momentul „despărţirii" dintre cele două specii pare a fi domesticirea câinelui, privirea reprezentând elementul de bază în comunicarea dintre om şi animal.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

După chipul lui... Schwarzenegger

SOLDAŢII NANO

Aşa trăieşte de câtăva vreme încoace Michael Andrews, responsabilul pentru ştiinţă al armatei americane. Preocupat de imaginea soldatului viitorului, el a propus drept model pe nimeni altul decât pe Arnold Schwarzenegger jucând în faimosul „Predator". Şi ca totul să devină realitate, s-a deschis un concurs pentru adjudecarea sumei de 50 de milioane de dolari, concurs câştigat de supercelebrul Institut de Tehnologie din Massachusetts, MIT. Propunerea câştigătoare? Echipament de luptă fabricat din materiale având dimensiunea unui atom! Aşa s-a născut Institutul pentru Nanotehnologiile Soldatului! Scopul: „ca-n filme", cum se spune. Adică soldaţi care să poată deveni invizibili, să sară peste ziduri de orice înălţime şi să-şi vindece singuri rănile pe câmpul de luptă...

Hainele noi ale soldatului

„Cu aceste haine pe el, soldatul viitorului va fi invincibil. Nimic nu-l va putea doborî. Ştiu, costumul pare ştiinţifico-fantastic, dar este imaginea a ceea ce va fi în curând posibil." Pentru acest viitor, MIT şi Armata americană sunt angajate într-o colaborare ştiinţifică alături de alte câteva corporaţii pe care patriotismul,

curiozitatea şi, nu în ultimul rând, dorinţa de profituri substanţiale, le-au determinat să îmbrăţişeze proiectul. Unele vor realiza costume uşoare, care îşi pot schimba culoarea oferind un camuflaj „din mers", altele proiectează instalaţii de emisie-recepţie „ţesute" direct în uniforme sau se gândesc la rezerve de combustibil de dimensiunile unui radio cu tranzistori.

Ca să nu mai spunem că, fără îndoială, se va recurge şi la o nouă tehnică de antrenament, cea care foloseşte jocurile video. Mai ales că de curând cercetătorii de la Universitatea Rochester au „liniştit spiritele", arătând că aceste jocuri nu sunt chiar atât de „rele" pe cât păreau până acum, lucru dovedit de performanţele excepţionale înregistrate de copiii şi tinerii care le practică la teste de atenţie şi viteză de reacţie. Îmbunătăţirea majoră pe care o demonstrează aceştia este folosirea la un nivel superior a informaţiei vizuale. Exact ce trebuie pentru pregătirea soldaţilor! Şi este vorba de un studiu publicat nu oriunde, ci în prestigioasa revistă Nature! Sigur, nu toate problemele sunt rezolvate şi dezbaterile continuă să rămână „fierbinţi". Căci,

Rămâne violenţa...

Referindu-se la copiii care au devenit practic dependenţi de jocurile pe calculator, Kurt Squire, proiectant de jocuri educaţionale la acelaşi MIT, în cadrul proiectului *„Jocuri-pentru-a-învăţa"*, spune că „Unii consideră că jocurile pe calculator îi transformă pe copii fie în supergenii, fie în asasini psihopaţi" (cu referire precisă la masacrul din 1999 de la liceul american Columbine). Dar realitatea este clară: jocurile video permit o prelucrare mai rapidă a informaţiei vizuale şi o capacitate sporită de discernământ între diferitele tipuri de informaţie. Ceea ce se întâmplă şi în cazul soldaţilor, inclusiv când au de pilotat avioane fără echipaj, destinate de pildă fotografierii unor activităţi ale inamicului. Iar problema violenţei tot se va rezolva cumva, la un moment dat – în fond, o omenire întreagă se pregăteşte de pace!

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

INSPECŢIE COSMICĂ

EXPRESUL „TERRA-MARTE"

Americanii de la NASA au inventat formula „Faster, better, cheaper", adică „*Mai repede, mai bine, mai ieftin*". La Agenţia Spaţială Europeană formula a fost preluată şi adaptată de către directorul său ştiinţific, britanicul David Southwood astfel: „Mai repede, mai inteligent, mai ieftin". Cum rezultatele obţinute de ESA sunt vizibile cu ochiul liber, iar programul european este net mai ambiţios decât cel al NASA, directorul ESA adaugă: „Din punct de vedere cosmic, secolul XX a fost american; cel de-al XXI-lea va fi european!"...

Pentru că, într-adevăr, ESA a avut, în ultima vreme, doar două ratări: prima lansare a Programului „Cluster" – 4 nave cosmice zburând în formaţie, pe orbită apropiată, în 1996, şi explozia, imediat după decolare, a navei super grele – purtătoare a unei mase adăugate de 10 tone!, „Ariane – 5 ECA", în acest an. În rest, însă, europenii se descurcă bine, în ciuda unui buget minor (350 milioane euro în 2003), în comparaţie cu cel pe care îl are NASA şi, mai ales, prezintă o agendă consistentă de acţiuni cosmice. Astfel, celor de la ESA le-a reuşit, de curând, lansarea telescopului spaţial „Integral", ca un companion al foarte eficientului „XMM-Newton", un „cititor" de raze X care ne-a adus deja enorm de multe date despre profunzimile Universului; iar alte două telescoape, sensibile la radiaţii infraroşii (căldură), respectiv microunde, le vor urma.

Dar şi mai ambiţioase sunt planurile pe care le au europenii pentru vecinele Pământului din Sistemul Solar, căci sonde cosmice vor porni către Venus („Venus Express") şi Mercur, şi către o cometă („Rosetta") iar spre Marte a decolat deja un „Mars Express", dătător de mari speranţe pentru reala revenire a interesului lui Homo sapiens în aventura celestă.

De ce a plecat „Mars Express"? Pentru că chiar în zilele respective se închidea „poarta" deschisă între Terra şi Marte, momentul celest când cele două planete sunt la cea mai mică distanţă una de alta. Dar ce este, de fapt, „Mars Express"? O sondă cosmică proiectată şi construită de specialişti din 15 ţări ale Europei, care a decolat din Kazahstan, de pe cel mai bun cosmoport, Baikonur, pe „spinarea" unei rachete clasice „Soyuz" – de tipul celei care, recent, a făcut schimbarea de echipaje de pe Staţia Spaţială Internaţională. „Inima" sondei este o cutie de aluminiu cubică, cu latura de 2,5 metri, acoperită cu o folie de aur şi adăpostind, pe drumul spre planeta Marte, aparatură pentru 6 experimente şi un dispozitiv de observare „Beagle 2", care va fi paraşutat pe suprafaţa Planetei Roşii de îndată ce sonda se va fi înscris pe o orbită circummarţiană. Dar să descriu, pas cu pas, aventura „expresului Terra-Marte". Imediat ce iese din atmosferă, rupând lanţurile gravitaţiei, sonda îşi porneşte cele două motoraşe, cele care o aruncă pe traiectoria matematic calculată şi îi aduc eventualele corecţii, în cele câteva luni de voiaj şi, apoi, pe orbita pe care se va înscrie, la circa 200 de kilometri deasupra planetei. După ce îl expulzează pe „Beagle 2" către sol, sonda îşi desfăşoară antena de contact cu Pământul şi începe să-şi pună în funcţiune aparatele de observare a corpului ceresc de sub ea. Senzorii din sistemul botezat ASPERA vor porni să detecteze şi să identifice atomii, ionii şi electronii din stratosfera marţiană şi din vântul solar, încercând să discearnă hidrogenul şi oxigenul din eventualii vapori de apă ce s-ar ridica de jos. Cele două spectrometre SPICAM vor cerceta, în infraroşu şi ultraviolet, cât de mare este stratul de ozon şi care este cantitatea de CO_2 şi vapori de apă din atmosfera marţiană. Un alt spectrometru, PFS, va determina ce alte gaze, particule de praf şi eventualele molecule complexe – ca formaldehida – există acolo, cu rezultatul că vom înţelege apoi mai bine meteorologia planetei. OMEGA şi HRSC sunt dispozitivele de bază, prima o cameră de luat vederi în spectru luminos şi în infraroşu, a doua construită de berlinezul Gerhardt Neukum, o cameră de imagini cu înaltă rezoluţie, adică de mare fineţe care, se speră, ne va aduce imagini de detaliu de pe suprafaţa marţiană. În sfârşit, MARSIS va scormoni cu unde radar sub scoarţa lui Marte deslușindu-i mai bine geologia.

...Cu ce scop? Cu acela căruia i se supune întreaga misiune „Mars Express", adică răspunsul la întrebarea de covârşitoare importanţă: există viaţă pe planeta Marte?...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

SĂNĂTATEA ŞI VACANŢELE DE VARĂ

De peste două decenii verile sunt şi la noi fierbinţi, cu zile şi nopţi toride. Şi totuţi, acest anotimp, este al vacanţelor. La munte ori la mare, grija noastră de căpetenie este sănătatea întregii familii. Aerul, soarele şi apa, sunt factorii naturali esenţiali de fortificare a organismului.

Băile de aer: pot fi făcute în grădină, pe terasa locuinţei, în pădure ori la ştrand. Îmbrăcat sumar, cu un slip şi o pălărioară sau şapcă albă pe cap, băile de aer pot să ajungă de la 5-10 minute la 2-3 ore şi pot fi alternate cu jocuri pe plajă ori în apă. În orice caz, băile de aer sunt permise după orele 16-17 şi numai la o oră şi jumătate de la servirea mesei de prânz. Climatul marin este bogat în ioni negativi şi aerosoli, dispune de numeroase oligoelemente, atât de necesare sănătăţii. În orele când o uşoară briză marină adie spre litoral, aduce cu ea nisip din cel mai fin care este o excelentă formulă de sănătate, „îmbăind" astfel pielea curată.

Băile de soare. Cu ultravioletele sale, soarele marin, contribuie la bronzarea pielii şi previne rahitismul pentru copiii mici. În plus, aceleaşi raze stimulează activitatea glandei tiroide, măresc metabolismul, fac o bună circulaţie sangvină şi ajută digestia. Băile de soare sunt recomandate toată ziua pe litoral, dar sunt mai eficiente acelea realizate între orele 7-11, când riscul insolaţiei şi şocul caloric sunt mai reduse.

În primele zile, baia de soare se recomandă a fi doar de 5 minute, expunerea făcându-se pentru fiecare parte a corpului - anterioară, posterioară, laterale - după care, în zilele următoare, timpul creşte cu încă 5-10 minute, iar după 20 de zile de vacanţă, poate ajunge chiar la 2-3 ore.

În primele minute, expunerea la soare se face stând în picioare apoi persoanele se pot aşeza culcat pe nisipul fin şi curat ori pe un cearşeaf. În toate cazurile, capul va fi acoperit cu o pălărie albă, sau cu un prosop muiat în apa mării. Ochelarii de soare sunt recomandaţi câtă vreme astrul străluceşte, pentru prevenirea oftalmiei. Şi totuşi, băile de soare sunt interzise suferinzilor de: hipertensiune arterială, tuberculoză, arterioscleroză, hipertiroidie, nevroze ori epilepsie.

Băile de apă: constau în fricţiuni realizate cu un prosop aspru, muiat în apă rece şi bine stors. Operaţia se repetă cu un prosop uscat. Începute de la degete (mâini şi picioare) către inimă, manevrele se reiau de 3-4 ori, după care se fricţionează spatele, toracele şi cu mare atenţie abdomenul.

Duşurile cu apă călduţă care durează câteva secunde, sunt calmante şi binefăcătoare. În schimb duşurile reci nu sunt permise persoanelor cu debilitate fizică, fragilitate vasculară, gravidelor şi copiilor mici. Aceştia din urmă vor fi stropiţi uşor cu apă dintr-o stropitoare de jucărie, cu temperatura mereu mai scăzută, după care vor fi tamponaţi cu prosoape mari. Băile în râu, la piscină, vor fi asociate obligatoriu cu băi de soare şi cu alergări pe nisipul umed.

Adulţii pot să-şi permită, să facă băi în marea agitată, cu valuri potrivite şi să profite astfel de acest „masaj" extraordinar. În orice caz, intrarea în apa mării se va face după cel puţin 5 minute de expunere la soare. Avansarea spre valuri se va face treptat, nu prin aruncare, fapt ce previne un eventual stop cardio-respirator.

Aşadar, vacanţa cu bucuriile ei, are şi terapii deosebite pentru sănătate!

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii BABY-BOOM

Jennifer

Paul McCartney si sotia sa

Ilie Năstase si viitoarea sotie

Roland-Garros-ul a fost pentru multe staruri locul unde au fost mai vizibile pântecele rotunjoare ale viitoarelor mămici. Hermine de Clermont-Tonnerre şi Natty Belmondo, care vor naşte în august şi-au arătat pasiunea pentru tenis, dar şi Ilie Năstase şi viitoarea sa soţie, Jennifer, din „Star Academy".

Mathilde, prinţesă a Belgiei, îi va aduce în septembrie o surioară sau un frăţior delicatei Elisabeth (de 1 ani şi jumătate). Un alt viitor tată, fericit, surprins de indiscreţi: Paul McCartney.

Hermine de Clermont-Tonnerre si Natty Belmondo

Mathilde împreună cu familia

Pentru părinţi Fetiţele şi băieţii SE CRESC LA FEL?

Există comportamente stereotipe, transmise din generaţie în generaţie, impregnate în mentalităţile noastre indiferent de opţiunea noastră. Astfel de stereotipii considerau fetele fragile, din punct de vedere fizic, iar pe băieţi, mult mai solizi. Societatea a evoluat puţin în acest domeniu. Chiar dacă unii părinţi încearcă să se elibereze de astfel de comportamente foarte tranşante.

Un copilaş se simte bine când, dincolo de comportamentele lor, părinţii îi înţeleg mesajele şi îi acordă atenţie. Râu este pentru acel copil pe care nimeni nu-l protejează de nimic, nimeni nu-i atrage atenţia asupra pericolelor.

Chiar dacă azi părinţii au renunţat la vechi tabuuri privind, de exemplu, culoarea hăinuţelor în funcţie de sex, adoptând roşul, galbenul sau albastrul şi pentru fetiţe şi pentru băieţi, alte atitudini sunt bine întipărite. Astfel, mai multe cercetări au arătat că în privinţa jocurilor oferite copiilor de un an şi jumătate lucrurile au fost demult tranşate: păpuşi pentru fetiţe, maşini pentru băieţi.

Aşadar, în ciuda egalităţii dintre sexe, de la cele mai fragede vârste, băieţilor le sunt destinate de către adulţi, unele activităţi, iar fetiţelor, altele.

Oamenii de ştiinţă au mai notat şi faptul că fetiţele sunt tratate cu blândeţe, în vreme ce băieţii au parte de gesturi mai brutale, în virtutea ideii că ele sunt fragile, iar ei robuşti.

Chiar dacă este dificil de a ieşi de sub influenţa comportamentelor stereotipe, adulţii nu trebuie să se lase dominaţi de acestea. Trebuie reperate şi apoi atenuate în beneficiul dezvoltării copiilor. Pentru că micuţul, fetiţă sau băiat, trebuie să aibă libertatea de a fi el însuşi.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Dosarele frumuseţii

Delicat şi vulnerabil

Specialiştii în cosmetică ne atrag atenţia frecvent asupra fragilităţii pielii gâtului. Delicat şi vulnerabil, gâtul reclamă o atenţie particulară. Câteva precauţii şi îngrijiri blânde sunt suficiente pentru a-i păstra graţia şi tonusul.

◆ O dată sau de două ori pe săptămână faceţi un gomaj al pielii cu un exfoliant special. Masaţi gâtul cu blândeţe, cu mişcări ascendente, din mijlocul decolteului spre bărbie. Spălaţi folosind un burete ud.

◆ Dimineaţa şi seara aplicaţi o cremă hidratantă, specială pentru gât, sau aceeaşi pe care o folosiţi pentru faţă.

◆ Amelioraţi aspectul gâtului ţinând umerii drepţi, citiţi ţinând cartea corect, la nivelul ochilor şi dormiţi de preferinţă pe spate, pe o pernă cât mai plată.

◆ În fiecare seară masaţi gâtul cu vârful degetelor, cu un lapte demachiant, pornind de la baza decolteului spre obraz. Insistaţi pe zonele posterioare.

◆ Efectuaţi mişcări ale capului, rotiri, aplecări laterale spre fiecare umăr, aplecări în faţă, cu bărbia spre piept. Toate acestea tonifică musculatura, accelerează circulaţia sangvină şi contribuie la aspectul frumos al epidermei.

Pentru dumneavoastră, doamnă

Api Estetic acordă cititoarelor noastre o reducere cu 10% a costului tratamentului cosmetic şi de îngrijire corporală, pe baza talonului de mai jos:

TALON nr. 26
Valabil până pe data de: 3 IULIE 2003

Nume _____
Prenume _____
Doresc un tratament cosmetic la **API-ESTETIC,**
Bucureşti, Str. C.A. ROSETTI nr. 31
Telefon: 2113827; 0722.824.212.

REDUCERE 10%

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus, ne propune pentru această săptămână:

Borş de ştevie

200 g ştevie, 100 g măcriş, 1 l apă sau zeamă de carne, 2 ceşti de borş, 1 ceapă, 50 g unt, 30 g orez, pătrunjel verde, sare, piper, leuştean.

Se pune untul într-o oală şi se prăjeşte ceapa tăiată mărunt. Se opăresc ştevia şi măcrişul, se taie bucăţi mari şi se pun peste ceapă. Se amestecă, se toarnă apa clocotită sau zeama de carne şi se fierbe. Orezul spălat se pune în oală. Când este fiert se adaugă borşul clocotit. Înainte de a servi se adaugă pătrunjelul şi leuşteanul tocate fin.

Pilaf de ştevie

400 g ştevie, 1 ceapă, 100 g unt, 1 cutie de roşii în bulion, 1 ceaşcă zeamă de carne sau apă fierbinte, 1/2 ceaşcă orez, sare, piper.

Se taie ceapa mărunt şi se rumeneşte în ulei. Se adaugă ştevia curăţată, spălată, opărită şi tăiată, se amestecă bine. Se adaugă roşiile în bulion, zeama de carne, sarea şi piperul. Apoi se pune orezul spălat şi se lasă să fiarbă încet.

Salată de păpădie

1 kg frunze de păpădie, 5 ouă, 5 linguri de ulei, 5 fire de usturoi, 2 legături mărar verde, suc de lămâie, sare şi piper după gust.

Se aleg frunzele proaspete de păpădie, se spală, se scurg, se presară sare, apoi se lasă 30-35 minute, se storc bine de zeama amăruie şi se pun în salatieră. Se adaugă usturoiul, mărarul tocat, o parte din feliile de ouă şi se toarnă sosul preparat din ulei şi sucul de lămâie. Se sărează şi se pipărează după gust. Se ornează cu restul de felii de ou şi se serveşte imediat.

Salată de ton

500 g ton din conservă, 1,2 kg cartofi, 200 g boabe de porumb din conservă, 50 ml curry, 50 ml sos Worcester, 50 g unt, sare, piper, o lămâie, o salată verde.

Se fierb cartofii în coajă, se curăţă şi se dau prin răzătoarea mare. Se adaugă tonul din conservă, cu tot cu sos, boabele de porumb, sosul curry, sosul englezesc, untul înmuiat, sarea şi piperul. Se amestecă bine şi compoziţia obţinută se aşază pe frunzele de salată verde şi se ornează cu felii de lămâie.

Desert cu fragi

500 g fragi, 100 g zahăr, 2 linguri de zahăr pudră, 300 ml vin alb, 6 foi de gelatină, frişcă.

Se amestecă fragii cu zahărul tos şi se lasă să stea timp de o oră. Se fierbe vinul, apoi se adaugă gelatina, înmuiată în prealabil în apa rece şi zahărul pudră. Fragii se pun în pahare, iar deasupra se toarnă vinul răcit. Se ornează desertul cu frişcă.

Deliciu cu cireşe

800 g cireşe, 200 g franzelă, 4 linguri de zahăr, 50 ml vin roşu, 1/2 lămâie, scorţişoară.

Se îndepărtează codiţele cireşelor, apoi acestea se spală şi li se scot sâmburii. Se pun la fiert vinul cu zahărul, cireşele, scorţişoara şi coaja de lămâie, tăiată felii foarte subţiri. Se acoperă vasul, se lasă compoziţia să fiarbă 10 minute din momentul în care dă în clocot, apoi se ia vasul de pe foc. Se taie franzela felii subţiri şi se aşază într-un vas mare. Se scoate scorţişoara şi se toarnă cireşele şi lichidul în care au fiert peste feliile de franzelă. Se dă desertul la frigider până în momentul servirii.

Remedii naturale

CURA DE CAISE

Caisele nu sunt doar acele fructe de vară – aurii, dulci zemoase şi parfumate – pe care le aşteptăm tot anul pentru gustul lor bun. Ele sunt şi un rezervor de sănătate de care e bine să profităm, mai ales că sezonul caiselor nu e prea lung. O cură de jumătate sau un kilogram de caise pe zi fortifică organismul mai mult decât orice vitamină din cutie.

Caisele conţin proteină, celuloză, provitamina A, vitaminele C, B, P, PP şi săruri minerale. De aceea, sunt recomandate ca tonic al sistemului nervos şi ca stimulent al reacţiilor de apărare ale organismului faţă de îmbolnăviri. Cura de caise e binevenită în astenie fizică şi

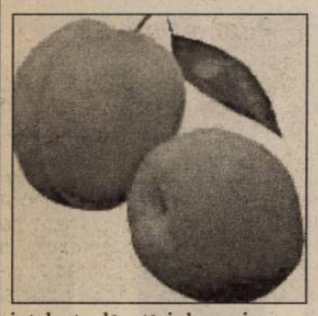

intelectuală, stări depresive, insomnie, anemie, nervozitate, stări de stres, precum şi în carenţele de vitamina A şi oligoelemente. Copiii pot fi şi ei consumatori de caise pentru că substanţele din aceste fructe vin de hac rahitismului şi întârzierilor de creştere.

Atenţie însă, caisele nu sunt recomandate copiilor sub un an (sunt alergene) iar în cazul copiilor peste această vârstă trebuie mai întâi verificată toleranţa faţă de acest aliment. Femeile gravide, de asemenea, pot apela doar cu atenţie la cura de caise.

Calităţi deosebite au şi sâmburii, ei conţin vitamine din complexul B, precum şi magneziu, substanţe care contribuie la îmbunătăţirea oxigenării şi tonifierii ţesuturilor, îndeosebi a ţesutului muscular cardiac. Sâmburii amari nu sunt recomandaţi deoarece conţin o substanţă toxică.

Cura de caise proaspete poate fi continuată prin consumul de caise uscate (deshidratate) care sunt deopotrivă bogate în vitamine şi săruri minerale.

În general, caisele proaspete au efect antidiareic (deşi unele persoane reacţionează în sens contrar) iar cele uscate sunt laxative.

TABAGISMUL

Nu iese fum fără foc

Legislaţia din tot mai multe ţări îngrădeşte fumătorii prin interdicţia practicării acestui obicei nefast în locuri publice. Printre factorii de risc pentru sănătate, fumatul se află în primele rânduri. Zeci de ţări se adună prin reprezentanţii lor la masa tratativelor pentru a pune la punct o strategie mondială împotriva acestui flagel... De ce atâta zarvă necontenită pe seama acestui subiect?

Argumentele sunt nenumărate şi vin din partea cercetătorilor, epidemiologilor, medicilor, chiar şi a apărătorilor mediului înconjurător. Aceştia din urmă, de exemplu, consideră că ţigara este o afacere care-i priveşte, de vreme ce fumul produs de ea poluează aerul din casa fumătorilor, de la serviciu şi din locurile publice. Şi, aşa cum sunt preocupaţi de orice substanţă toxică din mediu cu repercusiuni negative asupra vieţii, nu concep să ignore faptul că jumătate dintre fumătorii a peste 15 ţigări pe zi mor răpuşi de o boală legată de consumul de tabac... Cu alte cuvinte, tabagismul este responsabil de o diminuare semnificativă a duratei de viaţă.

◆ Potrivit unui recent studiu pe această temă, anual,

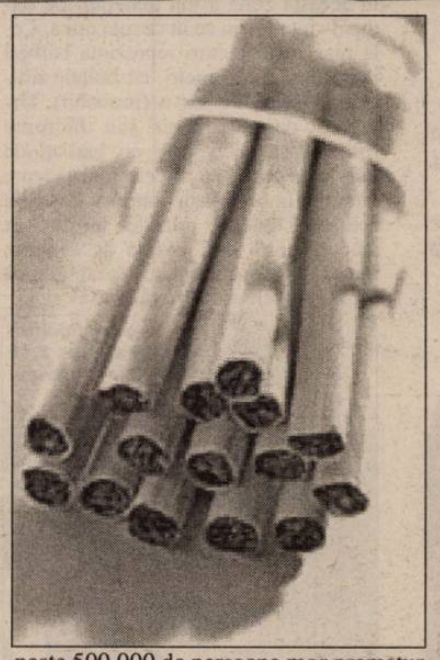

peste 500.000 de persoane mor prematur numai în Europa din cauza fumatului în timp ce în întreaga lume cifra se ridică la 5 milioane...

◆ La un fumător din patru, speranţa de viaţă se micşorează cu până la 20 de ani şi se soldează cu deces înainte de 65 de ani.

◆ Consumul de tutun antrenează în medie o diminuare a vieţii cu: 2-3 ani pentru 10 ţigări pe zi; 5-7 ani pentru 20 de ţigări pe zi; 8-10 ani pentru 40 de ţigări pe zi.

◆ În raport cu un non-fumător, riscul de cancer prezentat de un fumător este: de 10 ori mai mare pentru plămâni; de 7 ori pentru faringe; de 4 ori pentru cavitatea bucală şi esofag; de 2 ori pentru vezică.

◆ Frecvenţa cancerului de plămâni este direct proporţională cu numărul ţigărilor fumate zilnic. Incidenţa este deja crescută începând de la 5 ţigări în sus... Dacă se fumează numai 5 ţigări pe zi, înmulţite cu 365 de zile, timp de 15-20 de ani, aceasta reprezintă câteva zeci de mii de ţigări.

◆ Apariţia cancerului survine în general după 15-20 de ani de expunere la fumul de ţigară.

◆ În Anglia mortalitatea prin cancer de plămân este de 17 ori mai mare la fumători decât la nefumători.

◆ În 1985, pentru prima dată în SUA, decesele cauzate de cancerul de plămâni au depăşit pe cele de cancer de sân, în rândul femeilor cu vârste cuprinse între 55 şi 74 de ani.

1 ţigară = 11 minute de viaţă

„British Medical Journal" susţine că fiecare ţigară fumată scurtează viaţa cu 11 minute. Cercetătorii de la Universitatea din Bristol au ajuns la această concluzie luând în calcul diferenţa între speranţa de viaţă a fumătorilor şi non-fumătorilor: 6,5 ani. Totodată, autorii studiului au aflat că numărul mediu anual de ţigări consumate de un fumător se ridică 5772 (aproape un pachet pe zi). Pentru a ilustra mai bine concluzia lor, cercetătorii au precizat că fiecare pachet de ţigări fumate înseamnă scurtarea vieţii cu 3 ore şi 40 de minute, exact cât durează vizionarea unui film lung, cum ar fi „Titanic", sau a două meciuri de fotbal sau a maratonului de la Londra, ori o călătorie cu trenul sau avionul, ori o seară petrecută în familie sau cu prietenii etc. etc. Aşadar, un timp preţios, care ar trebui trăit, nu irosit!

Cercetările recente arată că dependenţa de nicotină este mai mare decât dependenţa de droguri. Această concluzie se bazează pe statisticile care demonstrează că:

80% dintre fumători au încercat să renunţe la acest viciu, mai mult de jumătate nu au reuşit.

50% dintre fumători renunţă la ţigări după operaţia de cancer pulmonar.

40% nu renunţă nici după extirparea laringelui.

38% dintre fumătorii care au suferit un infarct de miocard reîncep să fumeze cât sunt încă spitalizaţi.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Minculescu Teodor din Bucureşti. Zvâcnirea necontrolată a pleoapei sau tremurătura involuntară are cauze necunoscute, deşi majoritatea persoanelor susţin că se confruntă cu acest disconfort în momentele de tensiune nervoasă şi la oboseală. De obicei,

SPASMUL PLEOAPEI

tremurătura pleoapei nu durează mai mult de un minut şi nu este însoţită de durere. În cazuri rare, poate fi un simptom de boală a muşchilor sau a nervilor. Spasmul pleoapei este de obicei inofensiv în raport cu starea generală de sănătate, nu necesită un tratament special şi trece de la sine. Masajul blând al pleopei poate însă înlătura spasmul.

EXCESUL DE COLESTEROL DUCE LA ATACUL DE CORD!

Colesterolul este pentru organism atât un erou, cât şi un răufăcător. Deşi nu putem trăi fără colesterol, în cantităţi excesive acesta ucide. Nivelul colesterolului constituie cel mai important factor pentru determinarea riscului de îmbolnăvire a aparatului cardiovascular. Nivelul normal al colesterolului sangvin este sub 160 mg% (4,1 mmol/l), valori ce asigură protecţia faţă de ateroscleroză.

O persoană cu un nivel al colesterolului de 260% (6,8 mmol/l) are o probabilitate de patru ori mai mare de a suferi un atac de cord fatal în comparaţie cu o persoană al cărei colesterol este sub 200 mg% (5,1 mmol/l).

Colesterol crescut = „rugină" arterială

Excesul de colesterol duce la astuparea progresivă a arterelor vitale care hrănesc inima, proces numit ateroscleroză. Majoritatea infarctelor sunt legate de existenţa plăcilor ateromatoase – un fel de „rugină" arterială, formată îndeosebi din colesterol şi grăsime. Aceste plăci seamănă cu peticele aplicate pe camerele roţilor automobilelor şi sunt o expresie a răspunsului organismului faţă de zonele lezate ale pereţilor arteriali. Ca reacţie la persistenţa acestei iritaţii timp de ani la rând, placa se măreşte, în efortul de a proteja zona respectivă. Dar aceasta se face cu preţul strangulării în cele din urmă a fluxului sangvin, mergând până la astuparea totală a canalului arterial.

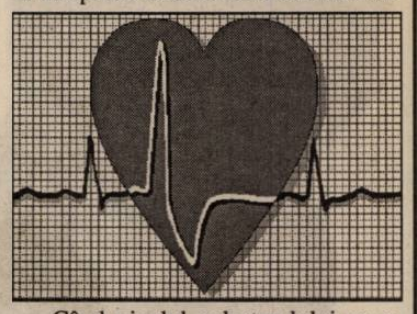

Când nivelul colesterolului sangvin este sub 160 mg%, leziunea arterială primară se vindecă de obicei destul de repede, iar cicatricele sunt mici. Când nivelul colesterolului depăşeşte 200 mg, colesterolul începe să se depună cu mai mare uşurinţă şi să se infiltreze în pereţii arteriali, determinând îngroşarea şi rigidizarea lor, îngustarea canalului şi formarea plăcilor de aterom.

Studii populaţionale de mare anvergură au dovedit faptul că nivelul colesterolului sangvin constituie cel mai sigur factor de predicţie al obstrucţiei arteriale prin formarea de plăci ateromatoase. Cercetările au ajuns la concluzia că aceasta nu este o boală genetică, ci una care ţine de modul de viaţă. S-a constatat, de exemplu, că emigranţii care au părăsit cultura lor de baştină, bazată pe obiceiuri alimentare simple, şi care s-au stabilit într-o cultură de tip occidental, preluând excesele alimentare ale acesteia, au înregistrat peste un timp niveluri crescute spectaculos ale colesterolului, ajungând să se îmbolnăvească de boli cardiovasculare aproape necunoscute lor.

Pagină realizată de **AURORA POPESCU**

Oricând, cineva îţi poate veni în ajutor!

– Corespondentul nostru mai vechi Marius se află în situaţia fericită de a fi primit un semn de prietenie şi încurajare de la o fată care „a plâns pentru el" şi care – după cum spune – doreşte să-i devină prietenă.

PSIHOLOGUL la dispoziţia dumneavoastră

ANCA DONŢU

Bună, Marius, ne pare bine că eşti mai optimist. Sinceră să fiu, nu ar trebui să te îngrijorezi pentru întorsătura pe care a luat-o viaţa ta. Aşa cum ai spus, e bine să păstrezi o rezervă pentru tine, ca să te protejezi mai târziu. Poate relaţia voastră va dura, dar poate nu, din diverse motive. Nu trebuie nici să-ţi faci speranţe prea mari, dar nici să respingi din start ce ar putea să fie. Oricum, cred că e o experienţă interesantă pentru tine, ca şi pentru noi, de altfel. Nu ne-am aşteptat realmente, la o asemenea reacţie la apelurile tale de ajutor. Ne întrebi ce se întâmplă... Să vedem... Spui că Andreea a crescut la casa de copii, şi apoi într-o mănăstire. Nu a avut dragostea părinţilor să o sprijine în viaţă. Aşa cum ţi-a povestit, a avut multe momente dificile, în care ar fi avut nevoie mai mult decât orice de un prieten, de un umăr pe care să plângă, de o vorbă de încurajare. Dar s-a avut doar pe sine, pentru că toţi prietenii au părăsit-o când avea mai multă nevoie de ei. Ea a avut putere să se ridice. Acum, poate că, citind povestea ta, se regăseşte în ea şi vrea să-ţi dea tot ce ea nu a avut. Dându-ţi ţie, de fapt îşi dă şi ei. Ceea ce, în fond, ar fi un lucru foarte bun.

Aş vrea să te avertizez însă în legătură cu un lucru. Acum, Andreea îţi declară că ţi se dăruieşte cu totul, necondiţionat. Chiar dacă pe moment e adevărat, lucrurile nu vor rămâne aşa, oricât de bune şi sincere ar fi intenţiile ei. O relaţie se modifică în timp, evoluează. Cu cât apropierea dintre doi oameni creşte, cu atât cresc şi pretenţiile lor, unul de la celălalt. Încep să aştepte un răspuns la sentimentele lor, răspuns care poate îmbrăca diverse forme. Îţi spun toate astea pentru ca tu să înţelegi că la un moment dat, va trebui să ai şi un rol activ, să-ţi asumi această relaţie, să faci şi tu ceva pentru ca lucrurile să meargă. Acum, în cel mai bun caz, este perioada „Lunii de miere". Dar asta va trece. Un avantaj ar fi faptul că locuiţi departe unul de celălalt, şi astfel relaţia se va uza mai încet. Dar repet, orice relaţie evoluează, iar partenerii încep să aştepte lucruri diferite unul de celălalt. Cu cât păşeşti mai realist la început, cu atât ai mai puţine şanse să fii dezamăgit şi mai multe şanse să faci relaţia să meargă. Foloseşte-te de dragostea Andreei pentru a te ridica şi tu, şi vă va fi bine amândurora.

Noi îţi urăm succes şi ţinem pumnii strânşi! Te aşteptăm cu veşti noi!

MIHAELA DOROBANŢU

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

TERRA, O FOSTĂ PLANETĂ A GIGANŢILOR?

◆ *Lăsând deoparte mitul universal al uriaşilor, prezent în toate legendele popoarelor antice, simpozionul cu această temă desfăşurat la Toronto a luat în serios posibilele mutaţii genetice care au condus la micşorarea staturii omului*

◆ *Pe aproape toate continentele există dovezi materiale directe şi indirecte cu privire la existenţa, în vremuri preistorice, a unor giganţi neaparţinând vreunei rase umane actuale, ci uneia care a dispărut, probabil, în urma amestecării cu oamenii de talie normală*

DOVEZI DIRECTE

Colecţia impresionantă de picturi rupestre din unele grote din Mexic, vechi de 4-5 mii de ani, atestă prezenţa în această zonă a trei generaţii de oameni cu talie din ce în ce mai mică. Cele mai vechi picturi reprezintă bărbaţi înalţi de 2,5-2,6 metri, cu braţele ridicate în semn de slavă (probabil). Urmează desene mono sau bicrome (brun-roşcat şi negru), cu bărbaţi de talie mai mică, apoi, cele mai recente picturi simbolizează oameni de talie actuală. Desenele uriaşilor nu au fost făcute pentru a fi văzute de departe; ipoteza este exclusă datorită faptului că grota respectivă nu permite aşa ceva.

Nasser Soomro (Egipt) a atins 2,42 m la 22 de ani

Astăzi, existenţa unor persoane cu înălţimi de peste 2,40 metri este studiată de geneticieni. La Toronto s-a avansat ideea că există o genă responsabilă cu gigantismul care este „urmaşa" unei gene străvechi şi care devine activă la unii oameni, indiferent de înălţimea părinţilor. Activitatea neobişnuită a hormonului de creştere încă nu a fost elucidată.

DOVEZI INDIRECTE

Obsesiva prezenţă a unor relatări mitologice despre uriaşi nu poate fi trecută cu vederea. Marea schimbare petrecută cu prilejul Potopului biblic a constat în trecerea de la gigantism la normalitate. Acei uriaşi („nephilim", în Geneza) începuseră să se amestece cu oamenii şi au fost eliminaţi prin inundaţii catastrofale. Şi să nu uităm că o dată cu dispariţia uriaşilor, şi vârstele oamenilor au devenit normale, intrându-se într-un proces de desmatulemizare, dacă se poate spune aşa.

Construcţiile megalitice din întreaga Europă, de la Stonehenge şi până-n Malta, ar putea explica activitatea spirituală a giganţilor de pe vechiul continent. Este oare întâmplător faptul că vechimea complexului Stonehenge (construit 2.300-2.4000 î.Ch.) este aceeaşi cu a picturilor rupestre gigantice din Mexic?

Unii cercetători compară, din punct de vedere genetic, uriaşii cu dinozaurii. Şi unii şi alţii au dispărut ca fiind excepţii ale naturii, dar au lăsat urme în urmaşii lor. Multe şopârle (dragonii, gecko etc.) au alură dinozauriană, dar talie mignonă. Personajul biblic Goliat (apreciat ca având 2.8-3 metri) şi uriaşii văzuţi de solii lui Moise în Ţara Făgăduinţei (Canaan) sunt alte aspecte care dau antropologilor şi geneticienilor de gândit.

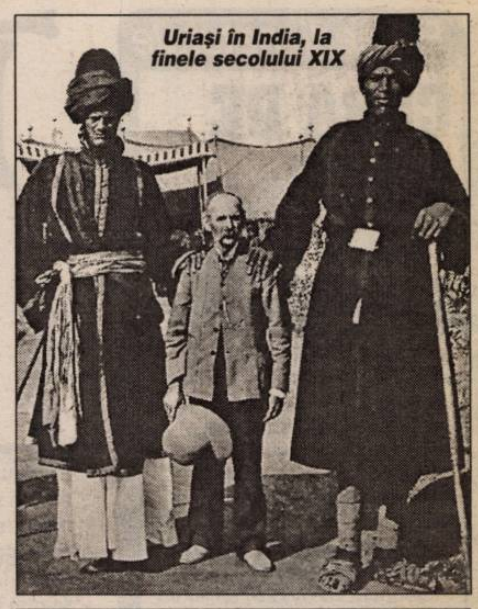

Uriaşi în India, la finele secolului XIX

Maat Lowe (Olanda), s-a înălţat" până la 2,44 m

SECRETELE BOŞIMANILOR, SCOASE LA VÂNZARE

Un inimaginabil acord comercial a fost definitivat recent între reprezentanţii boşimanilor din zona de graniţă dintre Republica Africa de Sud şi Botswana. Umila şi prea puţin pretenţioasa etnie a boşimanilor San ar putea deveni multimilionară în dolari prin exploatarea unor secrete alimentare.

Se ştia de mult că membrii acestor triburi rezistă, în timpul lungilor lor călătorii prin deşertul Kalahari, datorită unor plante bizare, foarte greu de depistat. Cea mai utilă dintre acestea pare a fi cea cu denumirea latină Hoodia gordinii, o varietate rară de cactus de dimensiunea unui pepene. Cercetătorii de la un institut farmaceutic din Africa de Sud au constatat că, pe lângă elementele nutriţionale şi cele care alină setea, planta cu pricina are compuşii care împiedică depunerea grăsimii. Cu alte cuvinte, substanţele respective sunt ideale pentru supraponderalii din toată lumea, care, spun statisticile, cheltuiesc anual peste două miliarde de dolari pentru cura de slăbire. Nimeni nu s-a întrebat până acum de ce boşimanii sunt atât de supli, explicaţia constând doar în modestia alimentaţiei lor... Un trust farmaceutic va plăti boşimanilor 8 la sută din profitul obţinut de pe urma medicamentului anti-îngrăşare.

Îmblânzirea bronzului sălbatic...

Bărbat din Rwanda

Englezul Steve Winterburn (născut la Londra în 1956) este un personaj remarcabil al sculpturii contemporane. Profesia sa de bază este de inginer chimist şi a lucrat în industria cauciucului. Habar n-avea de talentul său nativ, când, prin anul 1992, a suferit al doilea accident grav la sala de body-building. Atunci, în convalescenţă, s-a apucat de artă şi cunoscuţii săi au rămas uimiţi de realizările sale. Winterburn s-a reorientat şi a constatat că are un succes formidabil. Deşi era un cvasinecunoscut în 1996, sculpturile sale s-au vândut senzaţional la licitaţiile din acel an de la galeriile Christi's şi Sotherby's. Artistul Steve Winterburn a câştigat şi gustul aventurii, dar în scopuri umanitare. Om de mare caracter, sculptorul participă an de an la manifestări caritabile dedicate ţărilor africane sărace şi protecţiei mediului. „Sălbăticia naturii din acest continent mă fascinează, spune el, mă inspiră şi donez cea mai mare parte din veniturile din artă pentru asociaţiile care au grijă de aceşti oameni năpăstuiţi.... Nu fac artă din interes personal, ci vreau să atrag atenţia prin operele mele că uităm de frumuseţea animalelor şi de poverile oamenilor din Africa".

Omagiile pe care acest foarte interesant artist le aduce „continentului negru" sunt remarcate în fiecare an de critica de specialitate. Chipul unui bărbat în vârstă (aparţinând unui trib din Rwanda) este de-a dreptul fascinant prin expresivitatea dăltuită în bronz. Acest om parcă adună în privirile sale toată tristeţea unui destin mai puţin generos cu el şi cu ai săi. De asemenea, femeia care-şi poartă odorul în spate parcă imploră o soartă mai bună pentru copiii ei şi pentru tot neamul său. În ambele sculpturi, demnitatea tipic africană în faţa suferinţelor este magistral surprinsă de Winterburn şi este emoţionantă, în pofida metalului rece în care au fost „olărite". Obsesia detaliului este la acest scuptor „amator" cheia succesului său de public şi de critică. Evitând modernitatea, artistul se întoarce spre migala miniaturiştilor renascentişti. Preferatul său este flamandul Quentin Massys (scris şi Metsys), despre care vom scrie şi noi în curând. Steve Winterburn nu are, deocamdată, rival în privinţa îmblânzirii sălbăticiei bronzului.

Personaj tot mai rar al junglei

Disperare? În nici un caz resemnare

Tigru bengalez

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

FILMUL AUTOPSIEI

Urmare din pag. 1

Bomboana era chiar filmul autopsiei extraterestrului de la Roswell, peliculă pe care, zicea operatorul, o filmase chiar Jack Barnett. Santilli a mărturisit că în momentul în care a văzut filmul nu i-a venit să-şi creadă ochilor. Cum a vizionat el pelicula, proiectată pe perete, „la mână", nu este clar. Mai târziu avea să declare că nu Barnett filmase autopsia „extraterestrului". Până la urmă se pare că misteriosul autor al filmului era cu totul altcineva. Dar până la autor, iată şi alte neconcordanţe în afirmaţiile lui Santilli. A spus că avea 15 role de film a câte 3 minute fiecare. Toate pe suport de film nitrat de 16 mm, din 1947. Or, experţii au constatat că Eastman n-a produs niciodată peliculă nitrat de 16 mm. Nici Royal Society din Londra, despre care Santilli spunea că i-a „autentificat" cu metode speciale filmul, nu ştia nimic despre aşa ceva. Mai erau şi neconcordanţele legate de autenticitatea „originalului". El a arătat o mostră de peliculă cu marcaj din anul 1947 pe margine, dar pe peliculă nu existau nici un fel de imagini de la „autopsie". Pe 19 decembrie 1996, un post tv în limba japoneză, Fuji TV, a prezentat un interviu de 6 minute cu un individ mai în vârstă care nu şi-a divulgat numele. În cele 12 minute de interviu brut, omul făcea câteva afirmaţii aiuritoare. Spunea că a fost angajat de armată ca fotograf şi că în această calitate a realizat „filmul" autopsiei extraterestrului de la Roswell. Întrebat ce instrucţiuni a primit de la armată, el a răspuns că, în 1947, a fost trimis la Roswell pentru a filma un avion prăbuşit. „Când am ajuns la baza aeriană din Roswell, am observat câteva creaturi rănite în zona impactului... Am filmat arătările şi aparatul de zbor zdrobit. Am filmat momentul când soldaţii au tăbărât pe creaturi confiscându-le un fel de arme. De fapt s-a dovedit că erau un fel de aparate de măsură..." Întrebat despre autopsie, intervievatul a spus că un extraterestru recuperat din navă a fost autopsiat trei săptămâni mai târziu şi el a filmat toată autopsia într-un laborator din Fort Worth. Ceea ce pare foarte curios este că, întrebat cum a putut lua filmul developat în cadrul bazei militare, cu el acasă, cameramanul spune că „l-am luat pentru că nu era nimeni căruia să-i cer voie să-l iau. Mi se spusese doar să nu vorbesc cu nimeni despre ce am văzut la locul accidentului". După aceste „mărturii" curioase, se dezleagă un alt mister: autorul senzaţionalului film afirmă că el a vândut pelicula filmată în 1947 lui Ray Santilli „pentru că aveam mare nevoie de bani". Numai că... Numai că totul este o poveste pentru adormit copiii. Despre acest film, astronomul Carl Sagan a spus: „Care este dovada? Unde este dovada? Poveştile nu contează". Printre cele mai importante discrepanţe observate de experţi medicali legate de autopsierea „extraterestrului" putem enumera:

- Trei foşti cameramani militari de înaltă calificare au observat defecte grave atât în structura filmului, cât şi în povestea din jurul lui.
- Marcajele de securitate au dispărut de pe film după ce experţi militari în fotografie au dovedit că filmul este un fals.
- Misteriosul personaj (intervievat) despre care se spunea că este autorul filmului din 1947 este în realitate un angajat al firmei lui Santilli.
- Experţi în efecte speciale sunt de acord că „extraterestrul" autopsiat la Roswell este o păpuşă-manechin.

«Imnul pitagoreenilor la răsăritul soarelui» – Tablou de Fedor Andreevici Bronikov

CROTONE - oraşul lui Pitagora

Castelul construit de Carol al V-lea

În jurul anului 532 î.Ch., dorindu-şi eliberarea de abuzurile tiranului Polycrate, Pitagora, cunoscutul filozof şi matematician al vremii, a fugit din Samos la Crotone. Cetatea era condusă de o aristocraţie a locurilor şi trecea printr-o perioadă grea, încercând să se refacă după luptele cu vecinii, în special după înfrângerea suferită în apropierea râului Sacra. Sosirea lui Pitagora a reprezentat un remediu perfect pentru revigorarea oraşului. Fiu al unui negutător specializat în comerţul cu pietre preţioase, Pitagora avea – după unii cercetători – 40 de ani la data sosirii sale aici. Era expert în geometrie, matematică şi astronomie, călătorise mult în Egipt, Chaldeea şi Persia unde studiase doctrina lui Zarathustra.

Înalt, cu o înfăţişare nobilă, voce convingătoare şi maniere alese, Pitagora a câştigat repede simpatia şi încrederea locuitorilor. Aceştia au primit cu entuziasm reformele morale impuse de cel care nu s-a numit pe sine conducător, oferindu-şi doar titlul de filozof.

Creând o adevărată şcoală, el a fondat „eteria", o societate în care erau admise şi femeile, a impus reguli şi, sub influenţa sa, Crotone a cunoscut o adevărată renaştere. A luat fiinţă o şcoală de anatomie sub conducerea lui Democedes şi Alcmeones, au înflorit jocurile olimpice avându-l ca reprezentant pe Milo, s-au înălţat temple şi statui, iar oraşul a căpătat reputaţia unui sediu al frumuseţii. Din nefericire au reînceput luptele între cetăţi şi, în 510 î.Ch., după distrugerea oraşului Sybaris, Pitagora a fost nevoit să se refugieze cu familia la Metaponto, unde şi-a primit moartea cu seninătate solemnă

În perioada romană oraşul a pierdut din importanţa sa, pe care însă a recâştigat-o în perioada bizantină şi, mai târziu, în secolul al XVI-lea, sub dominaţie spaniolă. Promontoriul pe care se întinde micuţa aşezare a fost împodobit cu un castel, înconjurat de ziduri înalte. Ulterior a devenit reşedinţa familiei marchizului Ruffo locul fiind râvnit de mulţi, datorită portului şi comerţului cu lemn şi produse agricole din zonă. Astfel oraşul a supravieţuit, iar cei peste 50.000 de locuitori ai săi se străduiesc să reînvie faima de odinioară.

Istoria recentă a cunoscut suişuri şi coborâşuri, deschideri şi închideri de fabrici şi dezastrul cauzat de inundaţiile din 1996. Locuitorii însă au ştiut să lupte pentru prosperitate, transformându-l într-un oraş modern şi reconsiderând cu grijă trecutul. Centrul vechi a fost atent restaurat. Castelul construit de Carol al V-lea, Muzeul Municipal cu fascinantele sale colecţii de arme şi monede, Muzeul de Arheologie cu pietrele sale funerare din marmură de Carrara, basilica Santa Chiara sunt numai câteva din mândriile cetăţii.

Părăsind centrul, intri însă în Parcul Pignera, un parc temetic, refăcând atent istoria oraşului din vremea ilustrului matematician. Totul este ilustrat şi cu ajutorul unor mecanisme speciale iar muntele din apropiere te invită să te urci până sus, în vârf, pentru a putea pătrunde deopotrivă atât secretele vieţii şi operei marelui filozof cât şi farmecul inegalabil al mării.

IRINA STOICA

Viitorul aparţine spaţiului

Final de ARIANE-4!

Firma constructoare a rachetelor ARIANE din Franţa – ARIANESPACE – a sărbătorit recent cea de-a 116-a lansare a unei rachete ARIANE-4 ultima din prima generaţie ARIANE, care a plasat pe orbită satelitul de telecomunicaţii INTELSAT-907, al 18-lea din seria sa! Această lansare a marcat încheierea etapei de un sfert de secol de la lansarea primei rachete ARIANE 1, înaltă de 47 m şi ale cărei patru motoare rachetă VIKING dezvoltau la start o tracţiune de 2.360 kN.

Consideratâ, până la apariţia superlansatorului ARIANE-5, cea mai avansată tehnologic din „familia" sa, racheta ARIANE-4 a fost construită în şase variante, din ce în ce mai performante, atât ca dotare cu propulsoare de start, cât şi în ce priveşte capacităţile de plasare pe orbită a unei încărcături utile de până la 5 tone! În cazul primei variante, ARIANE-40, constructorii nu au dotat lansatorul cu nici un propulsor auxiliar de start; varianta ARIANE-42P avea deja două boostere, iar varianta ARIANE-44P, patru astfel de boostere, cu motoare rachetă cu combustibili solizi. Un pas semnificativ înainte l-a reprezentat construirea variantei ARIANE-42L, având două boostere auxiliare dotate cu motoare rachetă cu combustibili lichizi. După realizarea unei variante intermediare (ARIANE 44 LP), constructorii s-au fixat asupra versiunii finale, înzestrată cu patru boostere performante, denumită ARIANE 44L; această variantă a servit la majoritatea din cele 116 lansări deja menţionate, la care trebuie adăugate cele 11 reuşite ale rachetei ARIANE-1 şi cele 17 lansări, de asemenea, reuşite, pentru „vectorii spaţiali" ARIANE-2 şi 3.

O menţiune specială trebuie neapărat făcută pentru dotările şi încadrările cu personal de specialitate de la Centrul Spaţial din Guyana, care posedă patru platforme principale de start, de unde şi-au luat zborul aceste lansatoare şi pentru care s-a calculat un „indice de succes" de peste 97%!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Ştiaţi că...

◆ *...plămânii omului conţin un număr uriaş de alveole? Se apreciază că în fiecare plămân există în jur de 300 de milioane.*

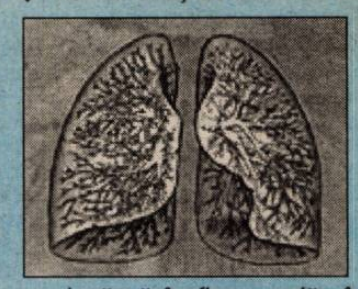

◆ *...în ţările române, în evul mediu artileristul, tunarul se numea topcin? Termenul provenea din limba turcă.*

◆ *...teiul degajă o cantitate de oxigen de 2,5 mai mare decât bradul? Falnicul conifer este însă întrecut cu mult în acest sens de plop, care degajă o canitate de 7 ori mai mare.*

◆ *...în decursul mileniilor Marea Mediterană şi Marea Neagră au acoperit cu apele lor peste 1.000 de porturi şi locuri de ancorare a navelor? Acestea au fost identificate de scafandri în cursul unor programe de cercetare.* (I.S.)

SURPRIZELE DE LA TUPAC AMARU

Tupac Amaru: o zonă periferică a capitalei peruane, Lima, care a devenit din primăvara acestui an o adevărată „vedetă" arheologică. La câţiva metri sub pământ au fost descoperite recent importante vestigii incaşe, în timpul unor lucrări de amenajare. Tupac Amaru – nume dat în onoarea ultimului incaş decapitat de conchistadori în 1572 – nu a beneficiat niciodată de sisteme de canalizare sau de infrastructură de drenare a apelor reziduale, acestea infiltrându-se în pământ şi distrugând majoritatea vestigiilor concentrate în aceste locuri care se află de câţiva ani în atenţia arheologilor. Locuri cercetate parţial întrucât situl arheologic a fost în bună parte acoperit de aşezămintele localnicilor. În mai a.c. excavatoarele au scos la iveală un osuar din care au fost degajate nu mai puţin de 2.400 de mumii şi peste 60.000 de obiecte, (ofrande) cea mai mare parte din ele fiind constituită din ceramică, articole textile, pene de păsări sălbatice, bumbac sau boabe de porumb, acestea din urmă fiind folosite la prepararea unei băuturi fermentate – chichio – foarte preţuită de incaşi. Osuarul a scăpat ca prin minune de infiltraţiile de apă, mumiile exhumate fiind foarte bine conservate. Acestea erau învelite în baloţi de pânză – un ritual de înhumare puţin obişnuit – care adăposteau până la 7 indivizi.

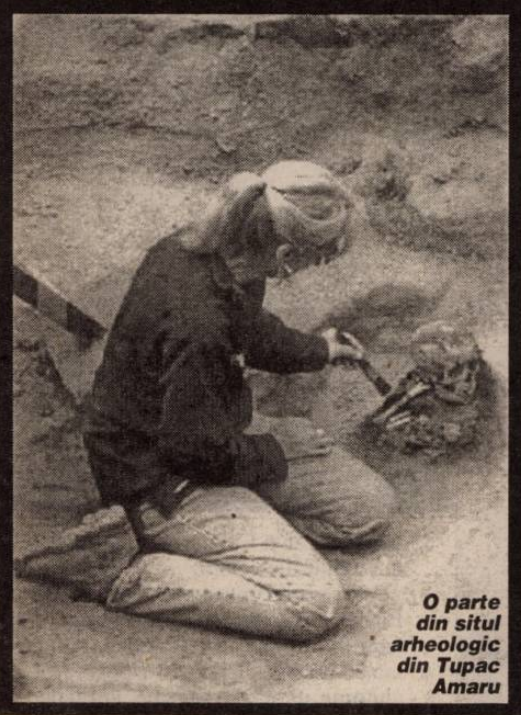

O parte din situl arheologic din Tupac Amaru

Mască din aramă care acoperea aşa-numitul cap fals al balotului

Arheologii încearcă să afle prin analize genetice dacă aceştia erau grupaţi la întâmplare sau dacă făceau parte din aceeaşi familie, rezultatele urmând să fie anunţate peste şase luni. Niciodată până acum nu a fost descoperită o asemenea concentrare de corpuri aparţinând unei perioade de bine delimitate. Primele studii atestă faptul că acest sit a fost locuit de incaşi între 1480-1535, într-o perioadă în care imperiul Tahuantinsuyo a dominat timp de un secol după care a fost distrus de conchistatorii spanioli începând cu anul 1533. Unele din baloturile în care se aflau corpurile erau prevăzute cu o protuberanţă, un aşa-numit „cap fals" plin cu bumbac, acestea fiind rezervate doar elitei comunităţii. Unul dintre baloţi, atribuit unui personaj denumit „Regele bumbacului" conţinea 136 kg de bumbac. Alţi baloţi, aparţinând tot elitei, erau prevăzuţi cu măşti sau meşe vegetale vopsite în negru. Arheologii dispun de un material bogat extrem de util în elucidarea misterelor legate de această populaţie despre care se ştiu puţine lucruri, majoritatea informaţiilor fiind furnizate de descoperirile din Cuzco sau Machu Pichu.

DORIN MĂRAN

Obiecte textile şi ceramice care îi însoţeau pe incaşi în lumea de dincolo

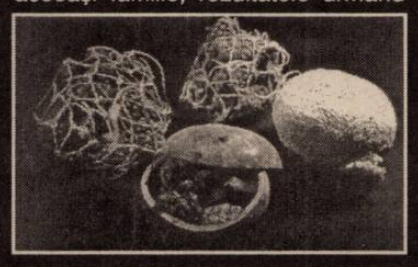

Pagini secrete ale omenirii

FENOMENUL INSULA PAŞTELUI

Aflată la 3.780 km de Santiago de Chile, în mijlocul Oceanului Pacific de Sud, la 1900 km de cel mai apropiat „vecin", Insula Paştelui, *Rapa Nui* în polineziană, este cel mai izolat loc din lume. Nu are decât 24 km în lungime şi 12 în lăţime. A fost descoperită în ziua de Paşte a anului 1722 de către exploratorul olandez Jacob de Roggeveen, dar a devenit celebră după vestita călătorie a lui Thor Heyerdahl. Ea este fără îndoială unul din locurile cele mai misterioase de pe Terra. Începând cu încă inexplicabila dispariţie a populaţiei sale între „vizitele" Amiralului Roggeween şi Căpitanului Cook (1774). Singura explicaţie dată până acum este că numărul băştinaşilor a crescut la un moment dat atât de mult încât resursele naturale nu au mai permis supravieţuirea. Aşa că aceştia au tăiat toate pădurile dar neputând să-şi construiască bărci cu care să emigreze şi nemaiavând ce mânca, s-a ajuns la războaie şi la canibalism. Au încercat să distrugă toate statuile de pe insulă, fără să reuşească în totalitate. Tot ce s-a întâmplat a căpătat numele de „Sindromul Rapa Nui", după numele dat insulei de localnici. Specialiştii au văzut în tot ce s-a întâmplat acolo un serios semnal de alarmă pentru întreaga populaţie a Terrei...

Statuile oarbe

Dar misterele au rămas, cel mai profund dintre ele fiind legat de statuile care împânzesc insula, Statuile Moai. Ce reprezintă ele? Cine le-a ridicat? De ce acolo? Una din teorii le asociază zeului sau străbunului suprem, în credinţa că ridicarea lor îl poate îndupleca pe acesta să dea populaţiei fie putere, fie hrana de care are nevoie, fie amândouă. Fiecare clan de pe insulă, fiecare familie, îşi avea propria statuie şi, alături, o platformă specială (*ahu*), de fapt o criptă funerară, ceea ce explică furia cu care fiecare clan a încercat să distrugă sursa puterii celorlalţi. Dar aceasta nu explică aspectul statuilor. Nu explică de ce unii dintre „zei" au urechi lungi, alţii, urechi scurte. Şi de ce nici una nu a fost sculptată cu ochi – doar orbitele goale, aşteptând poate *mana*, hrana dătătoare de putere, după care, ridicate în poziţie verticală, la unele din ele se găsesc ochi de coral, montaţi evident după, poate cu ocazia unor ceremonii...

Părăsirea zeilor

Cei care au citit povestea expediţiilor lui Thor Heyerdahl îşi amintesc de emoţia acestuia când a găsit statuile care în mod evident fuseseră abandonate imediat după construcţia lor. Unele din ele nici nu apucaseră să fie ridicate. Mai mult, toate semnele indică trecerea la un nou cult, cel al Oamenilor-Pasăre. Ceremonia lor de bază era găsirea primului ou depus primăvara de *Manu* Tara, pasărea sacră. Oul era căutat în largul coastelor insulei de un localnic, un *hopu*, desemnat special de şeful tribului. Acesta înota până la Moto Nui unde aştepta ca pasărea să-şi depună ouăle. Când reuşea să găsească unul, şi-l prindea pe frunte cu o legătură şi trebuia să înoate înapoi, lucru deosebit de periculos, să urce culmile stâncoase ale insulei şi să aducă oul întreg şefului de trib care devenea un an Omul-Pasăre.

Statuile Moai din Rapa Nui – Insula Paştelui. Încotro privesc?

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Valea Cernei Peştera nr.10

Nu departe de Izvorul Cernei cam la jumătatea dintre Ogaşul Sec şi Ogaşul Chicerii, chiar în Ciuceva Chicerii se găseşte *Peştera nr.10 din Valea Cernei*. Aşezată la altitudinea de 860 m şi la o diferenţă de nivel faţă de Valea Cernisoarei de 180 m, peştera nu poate fi uşor reperată datorită orientării spre nord.

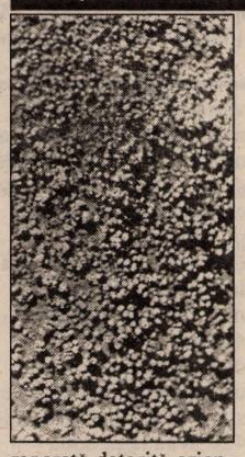

Explorată şi cartată în cadrul unei campanii de explorare realizată de Institutul de speologie în 1961, planul peşterii a fost realizat de Ştefania Avram, D. Dancău, E. Şerban şi I. Tăbăcaru.

Peştera nr.1 este formată dintr-o singură galerie cu lungimea de 90 m. Podeaua este orizontală dar în partea din mijloc este puţin mai coborâtă.

Încă de la intrare se pot vedea blocuri de prăbuşire însă lipsesc total concreţiunile. După doar câţiva metri putem observa o crustă calcitică, formată pe seama infiltraţiilor ce se produc din tavan, mai ales în dreptul peretelui nordic.

Doar în ultima parte a peşterii putem vedea gururi, stalagmite, coloane şi scurgeri parientale foarte albe care sunt perfect păstrate. Cele mai multe formaţiuni stalagmitice sunt grupate într-o ramificaţie orientală spre nord-vest. Deoarece până aici ajung puţini vizitatori, formaţiunile stalagmitice s-au păstrat intacte, semn că natura este, uneori zgârcită, arătându-şi frumuseţea doar ca o adiere.

Peştera este fosilă. În perioadele ploioase în zona terminală se produc infiltraţii bogate, transformând gururile, de obicei uscate, în ochiuri de apă cristalină, a căror limpezime parcă oboseşte privirea.

În această peşteră vieţuiesc multe specii de coleoptere troglobionte datorită resturilor organice şi a guanoului de liliac.

Valea Cernei este „împodobită" cu multe peşteri. Una din podoabele carstului Cernei, sunt Cheile Corcoaia despre care vom vorbi cu altă ocazie.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Voivodeni

Aşezată pe un deal în satul Voivodeni, biserica având hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavril" este una dintre cele mai frumoase construcţii de acest fel din judeţul Sălaj. Locaşul a fost înălţat la începutul secolului al XIX-lea, când locuitorii satului au dorit o biserică nouă, care s-o înlocuiască pe cea veche, devenită neîncăpătoare. Inscripţia menţionează clar: „S-au arăduit a se zidi din pajişte în anul 1820. Şi s-au zidit în cheltuiala satului fiind paroh locului Colciar Ştefan şi fiul său Gheorghe Colciar, şi fiind ficurator bisericii Elci Ioan. Şi s-au săvârşit această sfântă biserică a se zidi 1822". Se pare că tot atunci ar fi fost dăruit bisericii un Octoih tipărit la Mănăstirea Tuturor Sfinţilor din Bucureşti, cumpărat de părintele Ştefan pentru suma de opt florini.

Construcţia respectă planul specific arhitecturii lemnului, un dreptunghi cu absida poligonală cu cinci laturi, decroşată. Pe laturile exterioare dinspre vest şi sud se află prispa, cu un decor sculptat de mare frumuseţe. Acoperişul, în pante abrupte, este împodobit cu foişorul din care se înalţă, plină de îndrăzneală, fleşa.

Pronaosul este despărţit de naos printr-un perete cu deschideri laterale pe care sunt înşiruiţi stâlpi, ornamentaţi cu diverse forme sculpturale, atent realizate. Biserica, impunătoare la vremea respectivă, a costat destul de mult, aşa că sătenilor nu le-a mai rămas bani pentru pictură, lucrarea realizându-se abia peste un deceniu. În acest scop ei au apelat la un meşter vestit, Iosif Perso, care-şi căpătase o faimă binemeritată după zugrăvirea bisericii Dragului. Vechii pisanii i se adaugă acum una nouă, precizându-se numele artistului şi anul execuţiei: 1831. În anii care trecuseră de la zugrăvirea bisericii de la Dragu, artistul căpătase o mare experienţă. Decoraţia este bogat ornamentată cu flori şi vită de vie, respectând o iconografie specifică.

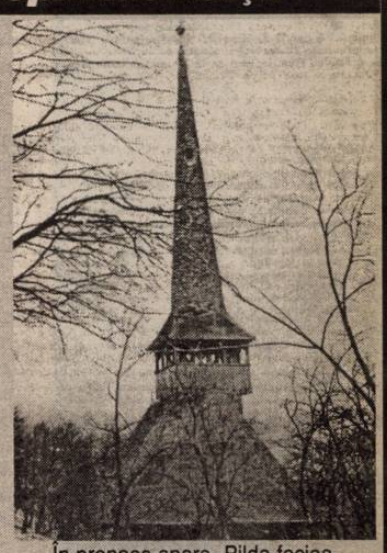

În pronaos apare „Pilda fecioarelor". Interesantă este aici coloratura folosită. Toate sunt învesmântate în portul ţărănesc local: fustă lungă, şorţ şi vestă, dar hainele fecioarelor nebune au o culoare închisă, maro, pe când cele înţelepte sunt îmbrăcate în roşu şi bej. Pe peretele dinspre nord se află chipuri de mironosiţe iar pe latura de sud „Izgonirea din Rai". De remarcat aici că Adam poartă uneltele cu care va trebui să muncească pământul pentru a-şi câştiga hrana. El duce astfel sapa, lopata şi coasa, iar Eva, despletită, aflată înaintea lui, poartă mâhnită un caier de tors. Pictura bolţii naosului, distribuită în trei registre, cuprinde scene din viaţa lui Iisus şi chipurile Apostolilor. Pe peretele altarului apare „Punerea în mormânt" continuând cu Sfinţii Ierarhi.

Din nefericire aceste minunate opere de artă au avut mult de suferit datorită faptului că acoperişul, grav deteriorat, a fost lăsat nereparat, mai ales după ce între 1958-1960 s-a ridicat o nouă biserică din zid

Din 1975, însă, conştiente de valoarea monumentului, autorităţile au început să ia măsuri în vederea restaurării. Acestea au reuşit să menţină şi să împrospăteze frumuseţea acestui locaş care nu trebuie lăsat să dispară.

IRINA STOICA

BEŢIVI CONDUŞI ACASĂ DE PATRONI!

Guvernatorul provinciei Denizli, aflată în vestul Turciei, i-a somat pe proprietarii restaurantelor şi barurilor să-i transporte la ei acasă, cu maşina proprie, pe clienţii care intenţionează să se urce la volan după ce au consumat băuturi alcoolice. În cazul în care nu se conformează acestei somaţii şi unul din clienţi se face vinovat de un accident rutier, patronul localului va fi tras la răspundere penal pentru delictul comis de client şi i se va retrage licenţa de funcţionare a localului. Conducerea în stare de ebrietate constituie una din primele cauze ale accidentelor rutiere din Turcia, cei vinovaţi de acest delict fiind pasibili doar de plata unor amenzi usturătoare. *(D.M.)*

Picnic cu frânzelă şi crimă

Evadează omul liniştit în natură, la un picnic deja tradiţional, şi ghici cu ce-l plesneşte destinul chiar în acele momente bucolice? Cu o ştire – relatată la televizorul portabil – care îţi ridică sângele la cap şi-ţi coboară apetitul de viaţă spre cota de avarie.

Familia Jones tocmai îşi aşezase pe pled merindele, undeva într-o poiană pe unde nici Lizuca şi nici Patrocle nu trecuseră, când, la televizorul cu baterii se anunţă că este căutată o femeie, suspectată de crimă. Dama de pe sticlă nu este altcineva decât Jane, nevasta domnului Jones, şi aceasta scapă muştarul din mână când află că e dată în urmărire de poliţia statului american Idaho. Chris, soţul ei, scapă şi el piperul, iar fiica lor se scapă pe ea însăşi. Cei trei încremeniţi nu-şi pot crede ochilor. Mai mult, crima se petrecuse în ziua precedentă, când Jane fusese singură acasă şi, deci, nu avea nici un fel de alibi. Un martor susţinea că a văzut la locul faptei o femeie pe care a descris-o poliţiei şi care-i semăna lei-poleit. Ce să facă biata femeie nevinovată?

Şi-au întrerupt picnicul şi s-au dus glonţ la biroul poliţiei. Jane plângea disperată, viaţa ei fusese compromisă, la fel şi copilul care trebuia să se mute cu şcoala. Fusese ucis un bărbat găsit în pielea goală într-un gang din Malville, oraşul unde trăia familia lui Chris Jones. Şeriful a făcut confruntarea dintre martorul ocular şi Jane, şi a reieşit că ea ieşise din acel gang, având asupră-i o poşetă largă unde putea ascunde cuţitul cu care fusese omorâtă victima. Colac peste pupăză, victima era un coleg de serviciu al ei! Complicată situaţie! Femeia a leşinat la poliţie când i s-au pus cătuşele şi i s-a dat un avocat din oficiu. Să fie vorba de vreo soră geamănă neştiută, în scenariul clasic cu despărţirea la maternitate, sau era o coincidenţă uluitoare?

Cercetările poliţiei au scos la iveală, după câteva zile de coşmar pentru Jane, faptul că acel martor fusese cândva un pretendent la mâna ei acum şi pe care femeia tânără de atunci nici nu-l băgase în seamă. Raoul Forbes o urmărise toată viaţa pe dama iubită cu înfocare şi urâtă la fel de mult şi găsise momentul răzbunării. Îi ştia pe de rost programul zilnic şi stătuse la pândă cu tenacitate. Forbes era asasinul şi martorul mincinos. Jane îşi adusese aminte, în cele din urmă, de insistenţele de acum 25 de ani ale lui şi spusese povestea poliţiei. Aşa s-a ajuns la urmărirea noului suspect şi înfundarea lui... Familia Jones nu mai ia televizorul când pleacă la picnic. De la rubrica de ştiri poţi afla orice catastrofă şi rişti să rămâi cu dumicatu-n gât dacă te mai şi vezi acuzat pe nedrept. *(P.I.)*

O lume nebună

Un dihor a semănat panică într-un tren de la periferia oraşului londonez: mica vieţuitoare a sărit peste capetele pasagerilor, din vagon în vagon, până a ajuns în cabina mecanicului de tren unde a găsit un pachet cu sandvişuri. Atunci s-a potolit: a rupt punga de plastic şi s-a pus pe înfulecat. Dihorul înfometat s-a urcat în tren în gara Leicester, apoi a început să alerge în toate sensurile, în căutarea mâncării. După ce a găsit ce căuta şi s-a îndestulat, a fost capturat şi redat habitatului natural, în timp ce călătorii alarmaţi au fost asiguraţi că au fost martorii unei întâmplări fără precedent.

Prins cu... mâţa-n sac, un traficant de heroină thailandez şi-a simulat moartea în urma unui sindrom respirator acut, provocat de pneumonia atipică. Dar, nu după mult timp, poliţia l-a găsit teafăr şi nevătămat într-o staţiune balneară, unde, chipurile, se recupera. Firesc, Komard Prappram, în vârstă de 38 ani, a fost acuzat nu numai pentru trafic de droguri, ci şi pentru încercarea de a obţine, pe căi frauduloase, un document oficial care să-i certifice... decesul. Bărbatul nu era la prima tentativă de acest fel. În august 2002, Komrad mai fusese arestat în staţiunea balneară Krabi din sudul ţării şi acuzat de deţinere şi vânzare de heroină. A fost eliberat atunci pe cauţiune. La puţin timp după aceasta, Komrad i-a cerut unui prieten să anunţe poliţia că a decedat în urma unei crize cardiace. Dar şi atunci stratagema i-a eşuat pentru că prietenul nu a putut până la urmă să-i facă rost de un certificat de deces. Acum, Komrad a recurs la aceeaşi stratagemă; de data aceasta prietenul lui s-a dus la poliţie şi a declarat că pe Komrad l-a răpus virusul necunoscut în timp ce era transportat la spital. Mai mult, acesta a obţinut de la primărie un document care confirma decesul, act necesar în mod obişnuit pentru... înmormântare. Actul de deces a fost apoi depus la poliţie şi pe moment dosarul s-a închis. Dar la scurt timp de la această păcăleală, poliţia a aflat că traficantul se ascundea chiar la domiciliul complicelui lui. Amândoi au ajuns vii şi nevătămaţi în justiţie, urmând ca tribunalul să le stabilească sentinţa.

(A.P.)

MUZICĂ

în subsolul New Yorkului

Sfârşit de zi în metroul din New York. În trenuri sau pe peron se poate auzi din când în când o voce care spune: *„Frate îmi dai şi mie un ban?”*. Ca şi la noi: nu aveţi o mie de lei? Şi crezi că e un cerşetor obişnuit, dar

când te uiţi mai bine vezi în faţa ta un om îmbrăcat decent şi, mai mult, având în mână un instrument muzical de certă valoare.

Sunt muzicieni care nu mai au unde cânta şi care au ales – ce altceva puteau face, spun ei! – să... coboare sub pământ şi să cânte în faţa unei pălării puse pe jos în care trecătorii să arunce câţiva bănuţi. Nu, nu sunt nici tineri care nu vor să muncească, nici toxicomani care încearcă să-şi găsească banii pentru doza zilnică. Nu, sunt profesionişti care încearcă să câştige câţiva dolari cu care să trăiască. Ei şi familia lor. Ei au generat chiar o mişcare, numită „Muzică în subsolul New Yorkului”, care luptă pentru obţinerea permisiunii poliţiei de a cânta în subteranele unuia din simbolurile succesului şi bunăstării mondiale. *„Asta e povestea mea – am făcut parte dintr-o formaţie, dar după 9 septembrie nu am mai avut loc”*, spune Scott Samuels, care s-a prezentat de curând la o audiţie după care speră să fie acceptat printre cei 100 de muzicieni care au primit permisiunea de a cânta pe peroanele şi în vagoanele metroului! S-a prezentat cu opera rock a formaţiei Queen, „Bohemian Rhapsody”, cântând la chitară acustică. Colegul său, Jim Pegg, a venit cu xilofonul, iar un fost administrator de teatru de din Brooklyn a făcut o demonstraţie pe tobe africane: „Am un handicap şi dacă ajung să câştig 20-25 de dolari în metrou, îmi cad foarte bine”! Un jazzman, Ken Best, a venit la New York cu trompeta şi sintetizatorul, n-a găsit de lucru dar şi-a amintit că deja avea un permis de la poliţie, aşa că... s-a prezentat şi el la treabă! Şi cum trebuie să fie şi un „şef”, Natalia Paruz, cunoscută de peste un deceniu în subteranele newyorkeze pentru recitalurile ei la ferăstrău, se ocupă de toată lumea şi îi sfătuieşte ce să facă. Neuitând să adauge: „Ai nevoie de mult curaj. Aici, în subsol, în urletul trenurilor, este o lume dubioasă, dură, nebună. Şi, peste toate, trebuie să fii chiar foarte bun pentru a atrage atenţia, a fi ascultat şi a câştiga cei câţiva bănuţi pentru care cânţi...” *(M.D.)*

UCIGAŞUL de peşti

Dintotdeauna, omul s-a împăcat bine cu peştii (care vieţuiesc în apă!). Tăcuţi cum îi ştim, n-au protestat vreodată faţă de faptul că sunt prinşi în plase ori momiţi în vârful cârligelor neiertătoare, apoi prăjiţi sau înghesuiţi în cutii de conserve. Până de curând, când în Danemarca s-a creat un precedent cel puţin jenant. Directorul unui muzeu de artă modernă din oraşul Kolding şi artistul Marco Evaristti au fost trimişi în judecată, la sesizarea unei asociaţii de protecţia animalelor, pentru „tratament inuman” aplicat unor peştişori.

Pare hilară întâmplarea, însă ea conţine amănunte ce ne pot da de gândit. Aşa-numita operă de artă interactivă îi invita pe vizitatorii aflaţi în faţa a zece mixere cu... peşti să aleagă moartea sau viaţa, apăsând sau nu pe butonul aparatului. Doi dintre curioşii puşi în postura respectivă au făcut opţiunea negativă, ucigând astfel micile animale, fapt care i-a oripilat pe cei aflaţi de partea vieţii. Sloganul sub care s-a realizat acest – să-i zicem – experiment „artistic” la limita patologicului a fost sintetizat în formula „libertate de expresie artistică”, poziţie de partea căreia s-a situat şi directorul muzeului. Aceasta însă l-a costat, cum spuneam, un proces, dar şi amenda de 269 euro, aplicată de poliţiştii care au înregistrat plângerea asociaţiei amintite. În instanţă, au fost citaţi şi fabricanţii aparatelor ucigaşe, care au explicat că peştişorii au murit fără să se chinuiască, fără dureri. Amănuntul se pare că i-a sensibilizat în mod hotărâtor pe membrii completului de judecată, mai mult decât asasinatul în speţă, ei hotărând în final să-l achite pe director. Se vor fi gândit probabil şi că, din când în când, se mai întâmplă şi invers: adică oameni nevinovaţi să cadă pradă câte unui rechin cu gusturi îndoielnice în materie de artă modernă. Curat tratament inuman! Ne referim la rechinii trăitori în mare, desigur... (A.N.P.)

DUPĂ 40 DE ANI!

Mario Reggiani era un respectat medic din Calabria! Era un chirurg eminent, un tată de familie exemplar şi un fiu deosebit de iubitor. Cu câteva luni în urmă a fost obligat să meargă la un congres de specialitate, foarte departe, peste Ocean, la Seattle în Statele Unite.

Aici doctorul se descoperi „cunoscut” de toată lumea. Era salutat de toţi, i se zâmbea cu prietenie şi se trezi chiar că i se cere un autograf. Îşi dădu seama imediat că e vorba de o confuzie şi se grăbi să spună în dreapta şi în stânga că nu are nici o legătură cu vreun actor sau cu vreo altă personalitate mondenă. Totuşi cineva, care nu-l auzise, îl îmbrăţişă punându-i cât de mult i-a plăcut ultima lui expoziţie de pictură şi că se mai duce s-o mai vadă o dată. Intrigat, doctorul plecă la expoziţie cu „admiratorul”, dar acolo dădură peste adevăratul pictor cu care Mario semăna ca două picături de apă. Misterul fu dezlegat destul de repede. Doctorul avusese un frate geamăn care însă murise la naştere. Cel puţin aşa li se spusese părinţilor. Copilul însă fusese pur şi simplu răpit şi dat spre adopţie unei familii înstărite din Milano. Aceştia luaseră drumul Americii şi-şi consolidaseră situaţia materială. Crescuseră micuţul cu multă dragoste şi, măcinaţi de remuşcări, mărturisiră fiului adevărul asupra naşterii sale. Ei nu ştiau însă nimic despre adevăraţii lui părinţi. Pictorul începuse căutările printr-o agenţie de detectivi care însă nu ajunseseră la nici un rezultat.

Acum era hotărât să meargă el însuşi în Italia, să-şi caute familia, dar, din fericire, a sosit familia la el! Cei doi fraţi au căpătat repede confirmarea gradului de rudenie în urma analizelor.

Asistenta vinovată de răpire şi întregul lanţ de oameni certaţi cu legea fuseseră de mult depistaţi de poliţiştii italieni, care reuşiseră să-i trimită pe toţi la închisoare, fără să poată elucida chiar toate cazurile.

Bucuria celor doi a fost la fel de mare ca bucuria celor două familii de părinţi. Unii şi-au regăsit, după 40 de ani, fiul crezut mort, iar ceilalţi şi-au uşurat conştiinţa fără să piardă dragostea celui pe care îl crescuseră. *(I.S.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	tele 7
VINERI - 27 iunie	7.30 Bună dimineața, România! 10.50 Teleenciclopedia (r) 11.45 O vedetă populară (r) 12.25 Serial (r) 13.15 Serial (r) 14.30 Conferința de presă 15.25 Tribuna partidelor parlamentare 16.00 Conviețuiri 17.00 Interes general 18.45 Desene animate 19.00 Jurnal 20.00 Seară bună! Ed. specială 21.35 Euro Police - R.R. 22.05 Serial: „Suflete rătăcite" 23.30 Taverna.	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 11.30 Bucătăria lui Radu (r) 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" (ep.1) 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Johnny Mnemonic" (SUA, 1995). Cu: Keanu Reeves 22.10 Garcea 22.45 Film: „Rechinii ucigași" (SUA, 1999) 0.55 Fă-ți de cap! 1.00 Film: „Sânge nevinovat" (SUA, 1992). Cu: Anne Parillaud.	7.00 Observator 8.00 Cafeaua cu sare 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Jocul e viața mea" (SUA, 1975) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dispariția" (SUA, 1997) 22.00 Film: „Sub jurământ" (SUA, 1996). 0.00 Film: „Aventuri în trecut" (SUA, 1993).	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene și rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.00 Serial: „Tracker" (ep.1) 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.45 Film: „O viață mai puțin obișnuită" (SUA, 1997) 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.05 Serial: „Juana" 1.30 Serial: „Seducție".	8.00 Desene animate 9.20 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" 13.40 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Stăpânul animalelor" (ep.1) 17.25 Veni, video, vici! 17.40 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 18.30 Cu taxiul prin orașele lumii 19.00 Serial: „Miracole" 20.10 Serial: „Central Park West" 21.00 Ruleta rusească 21.30 Telejurnal 23.00 Piersic show.	8.10 Videoclipuri 9.45 Emisiune pentru copii 11.00 Documentar 12.00 Dosarele Terrei 15.00 Videoclipuri 17.00 Documentar 18.00 Info pescar 19.20 Șapte știri 20.00 Constelația Gypsy 22.30 Germania astăzi.
SÂMBĂTĂ - 28 iunie	7.00 Vară pentru voi 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 10.15 Aventuri cu Lilipufi 11.30 Casa de vacanță 12.10 Călătoriile lui '03 14.15 Vacanța în direct 15.00 Formula 1: MP al Europei 16.00 Serial: „Vorba lu' Jim" (ep.1) 17.30 Ora G 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 1.00 Film: „Fight Club" (coprod., 1998) 4.00 Film: „Schiță pentru un portret robot" (SUA, 1996).	7.45 Desene animate 9.30 Raliu - review Cirpu 11.45 Provest 13.00 Serial: „Norm – încurcă lume" 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Film: „Care e drumul spre front?" (SUA, 1970) 16.00 Film: „Actorul și sălbaticii" (România, 1974) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Dragonul de aur" (SUA, 1996). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.10 Film: „Martor incomod" (SUA, 1996). Cu: Steven Seagal 0.10 Film: „În așteptarea morții" (SUA, 1995) Cu: Susan Sarandon.	9.20 Fir întins 10.00 Casa de piatră 11.30 Medicul de gardă 12.30 Serial: „Pe cont propriu" 14.30 Film: „Iancu Jianu, haiducul" (România, 1981) 16.40 Serial: „Incredibil, dar adevărat" 17.40 Serial: „Stargate: SG 1" 19.00 Observator 20.00 Film: „Legionarul" (SUA, 1998) 22.00 Film: „Asasinul cameleon" (SUA, 1991) 0.00 Film: „Dracula" (SUA, 1992). Regia: Francis Ford Coppola.	7.00 Doc.: „Creaturi sălbatice" 8.00 Desene animate 11.00 Sport Magazin 14.30 Serial: „Regina spadasinilor" 16.30 Film: „Domnii preferă blondele" (SUA, 1953). Cu: Marilyn Monroe 18.00 Focus 19.00 Camera de râs 20.30 Film: „Vacanță în Jamaica" (SUA, 1998) 22.30 Serial: „Mutant X" 23.30 Film: „Peripeții sub clar de lună" (SUA, 1996).	9.45 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.10 Club 700 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Deco (ultimul ep.) 18.00 Autograf pentru mama 18.30 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.00 Serial: „Juana" 1.15 Serial: „Seducție"2.15 Serial: „Amor de cățel".	8.00 Tradiții 9.25 Doc.: „Călător prin lume" 10.25 Program pentru copii 12.30 Răscruci 13.40 Film puzzle 15.00 Iubiri celebre ale secolului XX 15.30 Atenție, se cântă! 17.30 Serial: „Saint Tropez" 18.30 Doc. 19.00 Cupa Confederațiilor 21.00 Serial: „Cel mai îndrăgostit bărbat" 22.00 Box 23.00 Remix „undergROund" 1.00 Film: „Intimitate" (Franța, 2001).	8.05 Emisiune pentru copii 10.00 Calea, adevărul, viața 13.30 Folclorul la români 15.30 Descoperind Biblia? 19.20 Șapte știri 20.00 Auto Motor Sport 21.00 Serial: „Agent 22: Nebunul" 22.00 Film: „Conflict în Didge City" (SUA, 1959).
DUMINICĂ - 29 iunie	7.00 Universul credinței 8.00 Desene animate 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 10.00 Repere sacre 11.00 Serial: „Dragă, am micșorat copiii!" (ep.1) 12.00 Viața satului 14.55 Formula 1: MP al Europei 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Film: „O fată minunată" (SUA, 1999) 21.55 Fotbal 0.00 Film: „Cândva... fura" (coprod., 1996) 3.00 Film: „Dulcea pasăre a tinereții" (SUA, 1987). Cu: Liz Taylor.	8.30 Desene animate 11.00 Parte de carte 12.00 Profeții despre trecut 13.00 Serial: „Norm - încurcă lume" (ultimul ep.) 13.30 Serial: „Vărul din străinătate" 14.00 Bucătăria lui Radu 14.30 Serial: „O lume dispărută" 15.30 Film: „Aventurile tânărului Indiana Jones" (SUA) 18.00 La bloc 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Maverick" (SUA, 1994). Cu: Mel Gibson 22.45 Rădeți cu oameni ca noi 23.30 Film: „Conspirație la Hong Kong" (SUA, 1994).	8.00 Film: „King Creole" (SUA, 1958) 10.00 Desene animate 11.00 Serial: „Galidor" 11.30 Serial: „Pe cont propriu" 12.20 Doc.: „Secolul războaielor" 13.30 Serial: „Calea misterelor" 15.00 Serial: „McGyver" 16.00 Film: „Nopți albe în Seattle" (SUA, 1993). Cu: Tom Hanks 19.00 Observator 20.00 Serial: „Expertul" 21.00 Film: „Un băiat de milioane" (SUA, 1995) 23.00 Film: „Dușmanul din umbră" (SUA, 1994).	7.00 Tradițiile românilor 8.00 Desene animate 9.30 Star 30 air play 10.30 www primatv 12.00 Evenimentul săptămânii 14.00 Academia mămicilor 14.30 Serial: „Socrii" 15.30 Film: „Încurcături cu dubluri" (Italia, 1984) 18.00 Focus 21.00 Big Brother – Decizia 23.30 Film: „Homer și Eddie" (SUA, 1989). Cu: Whoopi Goldberg.	6.00-9.00 Reluări 9.45 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 12.15 Serial: „Răzbunarea" (r) 13.15 Serial: „Secretul iubirii" 15.00 Serial: „Profu'" 18.30 Serial: „Kachorra, micuța impostoare" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Luz Maria" 22.00 Serial: „Răzbunarea" 23.00 Serial: „Juana" 1.15 Serial: „Seducție".	8.30 Ferma 9.30 Documentar 10.25 Program pentru copii 12.00 Serial: „Mărul lui Newton" 13.10 Delfinul de aur 14.10 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 15.30 Floarea din Grădină 17.30 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Box 20.00 Serial: „Cel mai îndrăgostit bărbat" 20.30 Serial: „În fața instanței" 21.30 Telejurnal 22.00 Film: „Destine sentimentale" (partea a II-a) 23.40 Serial: „Turneul".	8.05 Emisiune pentru copii 12.00 Cunoașteți India 14.00 Pastorul cel bun 18.30 7 zile în lume 19.20 Șapte știri 21.00 Serial: „În căutarea «Cenușăresei»" 22.15 Film: „Pe urmele lui Cordoba" (SUA, 1970).
LUNI - 30 iunie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 13.00 Teleenciclopedia (r) 14.30 Pro Patria 15.30 Kronika 16.50 Sănătate pentru toți! 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Serial: „Agenția" 22.00 Cafeneaua politică 0.30 Film: „Alte nouă săptămâni și jumătate" (SUA, 1997).	8.00 Ştirile ProTV 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Atac în forță" (SUA, 1993) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Dorință interzisă" (SUA, 1999) 1.45 Serial: „Lovitură pe Wall Street" (ultimul ep.) 3.15 Film: „Labirintul crimei" (SUA, 1998).	7.00 Observator 9.00 Serial: „These Arms of Mine" (ep.1) 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Nopți albe în Seattle" (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Nu privi în urmă" (coprod., 1999). Cu: Patrick Duffy 22.50 Film: „Supraviețuitorul" (coprod., 1998) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene și rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.00 Serial: „Tracker" 18.00 Focus 20.45 Film: „Gheara de oțel" (Hong Kong, 1993). Cu: Jet Li.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	7.15 Desene animate 8.30 Serial (r) 12.00 Ferestre spre cer 12.30 Serial: „Saint Tropez" 13.45 Desene animate 15.00 Primul pas 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 18.00 Televiziunea, dragostea mea! 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Sport plus 23.45 Film: „Sanctuar" (SUA).	8.00 Videoclipuri 10.00 Serial: „Fabrica razei de soare" 11.30 Auto Motor Sport 14.30 Film (r) 17.00 Documentar 1745 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Avertismentul".
MARȚI - 1 iulie	8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 12.00 Serial (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" (ep.1) 15.30 Kronika 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Îmblânzitorul de cai" (SUA, 1998, partea I) 22.00 Serial: „Suflete rătăcite" 0.30 Film: „Studio 54" (SUA, 1998) 3.10 Film: „Florile morții" (SUA, 1993).	8.00 Ştirile ProTV 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Misiune pe Muntele Morții" (SUA, 1997) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Drumul spre victorie" (SUA, 1981) 2.00 Serial: „Parteneri în slujba legii" (ep.1) 3.15 Film: „Lone Star" (SUA, 1996).	7.00 Observator 9.00 Serial: „These Arms of Mine" 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Grease 2" (SUA, 1982) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Sărutul văduvei" (SUA, 1994) 22.50 Film: „Rechinii atacă" (SUA, 1999) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene și rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.00 Serial: „Tracker" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 22.00 Vrei să fii miliardar? 23.00 Focus Plus 23.30 Salut! Big Brother.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	9.30 Desene animate 10.00 Tonomatul DP2 12.30 Serial: „Totul se rezolvă" (r) 13.45 Desene animate 15.00 Toți, împreună 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 18.00 Doc.: „Arhitectură sacră" 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Polițiștii de la «Blue Murder»" 23.00 Teatru: „Mâine.Net" 24.00 Serial: „Speranțe și împliniri".	9.50 Aventurierii creației 10.30 Serial (r) 11.30 Vitorul azi 13.00 Film (r) 17.20 Documentar (r) 18.20 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Umbra bumerangului".
MIERCURI - 2 iulie	7.30 Odiseea dimineții 8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 11.00 Profesioniștii 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.30 Film: „Îmblânzitorul de cai" (ultima parte) 0.40 Film: „Guinevere" (SUA, 1999) 3.25 Film: „Gong Show" (SUA, 1980).	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Insecte ucigașe" (SUA, 1998) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Ştirile PRO TV 23.45 Film: „Războiul troian" (SUA, 1997) 1.45 Serial: „Parteneri în slujba legii".	7.00 Observator 9.00 Serial: „These Arms of Mine" 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Un polițist la pensie" (SUA). Cu: Bill Cosby 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Dragoste și trădare" (SUA, 2001) 22.50 Film: „Pericol în adâncuri" (SUA, 1997) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene și rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.00 Serial: „Tracker" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.45 Film: „Clanul italienilor" (coprod., 2000) 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea" 1.30 Serial: „Seducție".	7.15 Desene animate 9.00 Doc.: „Cavalerii legendari" 10.00 Tonomatul DP2 12.00 Serial (r) 13.45 Desene animate 15.00 Ușa turnantă 16.30 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.30 Eco-Magazin 18.00 Arhitectură sacră 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Eurofotbal 23.00 Film: „Cea de-a doua noapte" (Mexic, 1999).	9.45 Aventurierii creației 10.30 Serial (r) 11.00 Documentar 13.00 Film (r) 16.45 Documentar (r) 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „Confruntarea".
JOI - 3 iulie	8.00 Matinal de vacanță 9.00 Serial: „Năzdrăvăniile fraților Kratt" 9.30 Vacanță în stil mare 14.30 Spectacolul lumii (r) 15.00 Serial: „În mintea lui Herman" 16.50 Serial: „Destine secrete" 17.40 Desene animate 18.05 Serial: „Dragoste și răzbunare" 19.00 Jurnal 20.00 Unu și unu 21.05 Film: „Șeherezada" (coprod., 1990) 0.30 Film: „Sinuciderea fecioarelor" (SUA, 1999).	8.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.30 Serial: „Smallville" 12.00 Serial: „Capcana timpului" 13.30 Serial: „Părinți și copii" 14.30 Serial: „Te iubesc" 16.00 Serial: „Tânăr și neliniștit" 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Duelul" (România, 1981) 22.00 Leana și Costel 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.00 Ştirile PRO TV 23.45 Serial: „Mortal Kombat" 0.45 Marcă înregistrată 1.15 Serial: „Parteneri în slujba legii" 2.30 Film: „Duelul" (r).	7.00 Observator 9.00 Serial: „These Arms of Mine" 11.00 Serial: „Milagros" 13.15 Film: „Dragoste și trădare" (r) 15.00 Serial: „Îngerii lui Charlie" 16.00 Serial: „Zile din viața noastră" 17.20 Serial: „Yago" 19.00 Observator 20.00 Film: „Queenie" (SUA, 1987, partea I). Cu: Mia Sara, Kirk Douglas 22.50 Film: „Împotriva răului" (SUA, 1994) 0.30 Serial: „Dilemele vârstei".	8.00 Video Star 11.15 Serial: „Detectivi de elită" 12.00 Serial: „Vânătoarea comorilor" 13.00 Serial: „Luna sălbatică" 14.00 Serial: „Prietene și rivale" 15.30 Serial: „Călătorii în lumi paralele" 17.00 Serial: „Tracker" 18.00 Focus 19.30 Big Brother 20.45 Al șaselea simț 22.00 Poliția în acțiune 23.00 Focus Plus.	6.00-13.15 Reluări 13.40 Serial: „Secretul iubirii" 16.00 Serial: „Salome" 17.00 Serial: „Dragoste și putere" 17.30 Serial: „Cealaltă femeie" 18.35 Serial: „Perla, cărările iubirii" 19.30 Poveștiri adevărate 20.00 Serial: „Pisica sălbatică" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Juana" 23.05 Serial: „Răzbunarea"	7.15 Desene animate 10.00 Tonomatul DP2 12.00 Serial (r) 13.45 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Serial: „Tineri și îndrăgostiți" 17.10 Veni, Video, Vici! 18.00 Arhitectură sacră 19.15 Serial: „Saint Tropez" 20.15 Serial: „Miracole" 21.30 Telejurnal 22.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 23.00 Film: „Martor tăcut: În jurul lumii" (Anglia, 2000).	8.10 Videoclipuri 10.00 Emisiune pentru copii 11.30 Documentar 13.00 Film (r) 14.35 Videoclipuri 18.00 Serial: „Agent 22 - Nebunul" 18.45 Vacanțe de pomină 19.20 Șapte știri 20.00 Film: „De dragul lui Pete".

LIZ TAYLOR
– duminică, 3.00 –

SUSAN SARANDON
– sâmbătă, 0.10 –

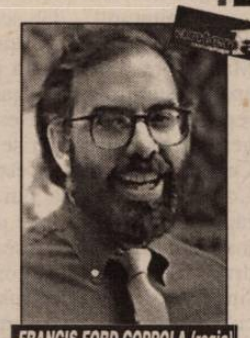

FRANCIS FORD COPPOLA (regia)
– sâmbătă, 0.00 –

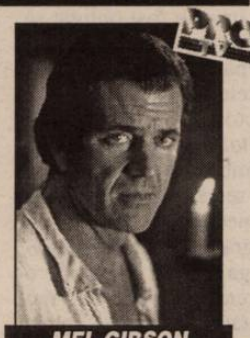

MEL GIBSON
– duminică, 20.00 –

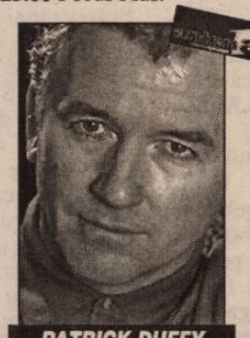

PATRICK DUFFY
– luni, 20.00 –

ARACELY ARAMBULA
– luni-vineri, 18.35 –

ANNE PARILLAUD
– vineri, 1.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

DENZEL WASHINGTON

un debutant printre alţii

Asemenea multor actori de la Hollywood, şi Denzel Washington a vrut să trăiască şi experienţa realizării unui film în calitate de regizor, să-l gândească şi să-l facă aşa cum vrea el. Şi rezultatul a fost *Antwone Fisher*, un film inspirat de un personaj real – Antwone Fisher, a cărui tinereţe şi întâmplări le povesteşte.

Producătorul peliculei, Todd Black, l-a cunoscut pe adevăratul Antwone Fisher în urmă cu zece ani, pe vremea când acesta era agent de pază la studiourile Sony Pictures. L-a impresionat povestea vieţii lui în asemenea măsură încât l-a îndemnat s-o scrie sub forma unui scenariu de film. Evident că Fisher nu avea nici o experienţă în ale scrisului, dar se vede treaba că novicele s-a descurcat până la urmă, pentru că actualul film are la bază scenariul semnat de el. Antwone Fisher – debutant ca scenarist!

Todd Black nu s-a oprit doar la acest experiment. A vrut şi un regizor debutant şi, în 1997, l-a abordat pe Denzel Washington. Acesta a fost încântat de propunere, însă contractele pe care deja le semnase ca actor l-au ţinut ocupat până în 2001. Abia atunci s-a aşezat în scaunul de regizor pentru a realiza *Antwone Fisher*. Cu cine urma să lucreze? Todd Black s-a orientat către actori puţin experimentaţi: Derek Luke (Antwone Fisher), debutant într-un rol principal, şi Joy Bryant (Cheryl), actriţă începătoare, care pentru a demonstra ce a însemnat pentru ea acest film a povestit: „Când am citit scenariul, cu vreo trei luni înainte de audiţii, am leşinat de trei ori. Auzisem deja de la alţi actori reacţia lor emoţională când au citit şi ei scenariul, dar în ce mă priveşte nici un alt script nu a avut un asemenea impact asupra mea". Fără să mai aştepte începutul castingului, a început să hărţuiască agenţii, apoi s-a instalat pe cheltuiala sa la Los Angeles, pentru a se înscrie la audiţiile pentru rolul lui Cheryl.

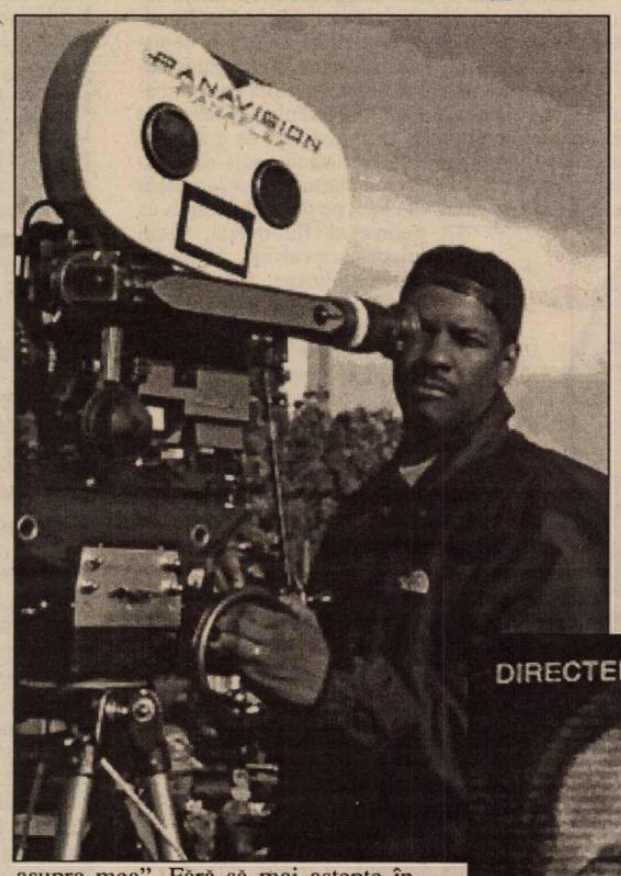

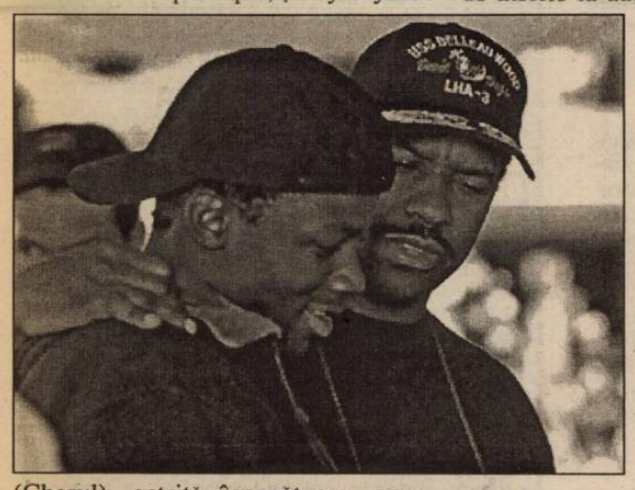

Lecţia de actorie

În timpul turnării filmului, tânăra Joy Bryant a avut nevoie de un sfat esenţial de la... regizorul Denzel Washington: „Cel care se gândeşte prea mult la cum joacă, care caută să-şi calculeze efectele, riscă foarte uşor să intre într-un blocaj. Trebuie să înveţi să fii natural, să nu te gândeşti la fiecare gest pe care urmează să-l faci, într-un cuvânt să laşi să vorbească şi instinctul". Chiar dacă regizorul era debutant, lecţia de actorie venea totuşi de la un actor care a fost încununat cu un Oscar pentru interpretare.

Regizor fără fiţe

La o conferinţă de presă prilejuită de Festivalul filmului de la Toronto, Denzel Washington a spus: „Important pentru mine nu este modul cum s-a filmat, cum s-a folosit camera din nu ştiu câte unghiuri! Important este că am vrut să fiu onest atunci când am spus povestea lui Fisher. Am vrut să fie o poveste simplă, pentru că aşa a fost în realitate. Este de fapt o poveste despre oameni, despre fiinţa umană, adică despre inimă şi minte."

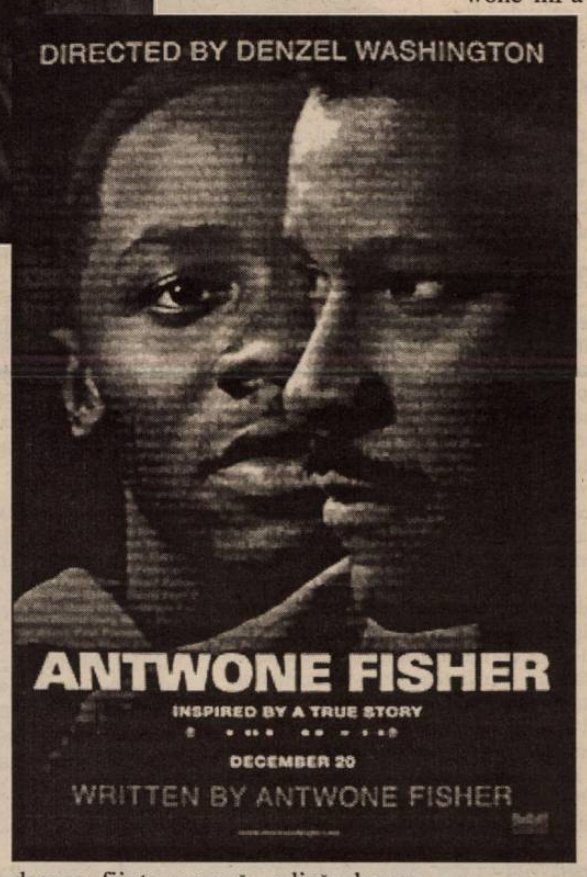

Denzel Washington nu a dorit şi să regizeze şi să joace în acest film. A fost în schimb încântat să lucreze cu doi actori total necunoscuţi, distribuiţi în rolurile protagoniştilor. Derek Luke, a cărui experienţă ca actor, până la *Antwone Fisher*, s-a cam redus – după cum se amuza el însuşi! – la câte o replică de genul: „ Doriţi o cafea?", s-a achitat mai mult decât onorabil de primul rol principal din cariera sa, ajutat evident de indicaţiile regizorale ale lui Denzel Washington. „ M-a făcut să mă simt atât de în largul meu – mărturisea Luke –, are o asemenea abilitate în a spune doar în câteva cuvinte sensurile pe care le aşteaptă de la tine, încât munca alături de el este o plăcere."

Denzel Washington recunoaşte că a avut din partea producătorului libertatea de a mai interveni în scenariu, pentru a face povestea mai gustată de publicul actual. El a mutat întreaga istorie din anii 50-60 spre anii 80-90. De Antwone Fisher îl leagă o strânsă prietenie şi, când s-a apucat de lucru, i-a promis acestuia că va avea grijă de ceea ce va face, astfel încât să nu-l rănească în nici un fel. „A suferit destul – spunea Washington despre Fisher – nu e cazul să-l mai fac şi eu să sufere. În fiecare dimineaţă şi în fiecare seară mă rog şi pentru el. Faptul că Antwone mi-a spus «bună treabă» a însemnat pentru mine mai mult decât orice premiu de mare valoare."

Cine este Antwone Fisher?

După o adolescenţă dificilă, Antwone Fisher, un tânăr de culoare, ajuns la vârsta de 24 de ani, se înrolează în marina americană. Dar, Antwone este prizonierul crizelor de violenţă necontrolată, motiv pentru care adună sancţiuni după sancţiuni şi, la scurt timp, intră în conflict cu superiorul său care îl retrogradează şi totodată îl obligă să consulte un psihiatru, pe Jerome Davenport. Iniţial, comunicarea dintre Antwone şi Davenport nu e deloc uşoară, tânărul refuzând dialogul, dar psihiatrul ştie cum să-l facă să-şi exorcizeze până la urmă traumele din copilărie şi să scape de teribilele sechele care îi măcinau sufletul.

La el acasă

Primele două săptămâni de turnare au avut ca locaţie un cartier din Glenville (Cleveland) în care personajul real Antwone Fisher şi-a petrecut tinereţea. Apoi, în următoarele cinci săptămâni filmările s-au derulat în San Diego, North Island şi Point Loma, ca şi la bordul vasului USS Belleau, în cooperare cu marina americană.

CLAUDIA SCHIFFER SE PUNE BINE CU BISERICA

După ce şi-a ridicat în cap toţi paparazzi pentru că nu le-a permis să facă fotografii la nunta ei cu realizatorul Mathew Vaughan, anul trecut, Claudia Schiffer a permis acum parohiei din Saint Edmundsbury şi Ipswich să folosească un clişeu de la nuntă în almanahul realizat de aceasta în 1.500 de exemplare. „Faptul că ne-a acordat o fotografie de la nunta ei secretă ni s-a părut un gest de bunăvoinţă", a declarat un oficial al diocezei care coordonează realizarea almanahului.

DEBBOUZE, DEPARDIEU, RENO – ACTORI PLĂTIŢI

Jamel Debbouze, arhitectul lui *Astérix şi Obélix; Misiunea Cleopatra*, a fost actorul francez cel mai bine plătit în anul 2002, devansându-i pe Gerard Depardieu şi Jean Reno, după cum reiese din publicaţia Le Figaro Entreprises. Cu 2,12 milioane de euro, Debbouze, în vârstă de numai 28 de ani, i-a depăşit pe experimentaţii Depardieu (2,02 milioane), Jean Reno (1,7) şi Christian Clavier (1,65). Interesant este faptul că Debbouze, Depardieu şi Clavier au jucat în *Misiunea Cleopatra*, filmul de succes semnat de Alain Chabat, în timp ce Reno în *Decalaj orar* şi *Rollerball*, două eşecuri financiare. Indiferent însă de soarta filmelor, actorii care

au jucat în ele au fost bine plătiţi!

Publicaţia amintită trece în revistă şi unele dintre clauzele speciale pe care actorii le-au cerut în contract. De exemplu, tânărul Jamel Debbouze a cerut ca şi fratele său să fie angajat pe toată perioada filmărilor şi, în caz că se va depăşi termenul iniţial de producţie, să primească câte 13.000 de euro pentru fiecare zi în plus.

ROBERT DE NIRO, ÎNDRĂGOSTIT DE NEW YORK

După cum se ştie, multe din filmele în care a jucat Robert De Niro îşi plasează acţiunea la New York. Pură întâmplare sau nu? La Festivalul filmului de la Tribeca celebrul actor a avut prilejul să explice acest lucru: „Pentru că New York este cel mai frumos oraş din lume. Pur şi simplu are de toate şi, mai ales, multă energie". Declaraţia lui De Niro a rezonat cu tema festivalului care şi-a propus să celebreze istoria cinematografică a oraşului, motiv pentru care organizatorii au inclus printre acţiunile desfăşurate şi un program intitulat „Platou de filmare la New York"; acest lucru a presupus amplasarea în cartierele din oraş a unor plăci care să marcheze că în acel loc s-au turnat scene celebre din filme. De exemplu, la cafeneaua Katz Deli, Meg Ryan a simulat un orgasm, devenit celebru în filmul *Când Harry o întâlneşte pe Sally* (1989).

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

«Paradoxul» STELIAN FULGA

„Vindecări de boli... nevindecabile”

«Măăă! Cum, adică: mai trăiești?» Oare cum v-ați simți, stimați cititori, dacă într-o zi v-ați trezi la poartă cu un grup de cunoscuți, care vă pun această întebare demnă de Moromete, după ce dumneavoastră v-ați aflat zile în șir pe patul de moarte? Fără îndoială, deloc „comod”! Dar așa ceva chiar s-a întâmplat cu nici un an în urmă, într-un sat din Oltenia. Un bărbat ajuns spre vârsta a treia, om gospodar însă cu oarece necazuri trupești, ca tot românul, căzuse deodată la pat. Analizele medicale i-au ieșit prost și medicii nu i-au mai dat speranțe, spunându-i franc că ultima lui băutură va fi împărtășania. S-a întâmplat însă ca o rudă să-și amintească de terapeutul Stelian Fulga, despre care se zicea că scosese din groapă oameni aproape duși și „condamnatul la moarte” s-a gândit să-și încerce ultima șansă. A obținut tratamentul de dezintoxicare, a urmat cura prescrisă și, când grupul de consăteni a venit la el să-și ia cel de pe urmă rămas-bun, el dădea de mâncare la oi. Iar la mirarea spontană și firească a oamenilor, a strivit printre dinți câteva vorbe neortodoxe și apoi i-a invitat pe toți la un pahar de zaibăr...

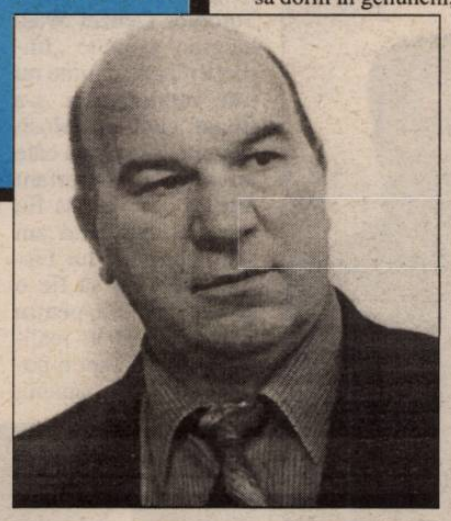

Orice cabinet medical în plină activitate ilustrează, într-un fel, lumea de azi. Cabinetul terapeutului *STELIAN FULGA* reprezintă un paradox. Vin la el suferinzi de cele mai cumplite boli. De obicei, oameni care au bătut ani de-a rândul drumurile spitalelor, și-au amorțit temporar necazurile, însă au primit ulterior lovituri și mai puternice, fără remedii de găsit în nu știu ce medicamente ori sub bisturiu. Și, tot de obicei, vin la Stelian Fulga oameni trecuți de 30-40 de ani, dar am cunoscut aici – de exemplu – și un copil de 9 ani bolnav de ciroză, și un tânăr de 19 ani cu inima grav afectată, și un altul de 14 ani cu foarte grave probleme respiratorii... La scară mică, e imaginea crudă, dar reală, a sănătății populației. Din fericire, dintre cei ce au crezut și cred – nu orbește, ci cântărind temeinic toate informațiile – în terapiile complementare, foarte mulți și-au aflat leac la Stelian Fulga. Chiar și în cazuri declarate, fără drept de apel, nevindecabile!

LECȚIA LUI VALERIU POPA

Pe Stelian Fulga nu prea știi de unde să-l „apuci”. Așa, masiv cum e, pare dintr-o bucată, dar am observat cum, chiar dacă nu-și prea caută vorbele cele mai alese, știe să fie uimitor de sensibil, adresându-se sufletului pacienților veniți nu la o șuetă, ci să se descarce de necazuri. Iar în cele mai multe cazuri, el i-a scăpat de suferințe, în timp uimitor de scurt și cu cheltuieli aproape nesemnificative.

Trebuie accentuat că Stelian Fulga nu face minuni, nu-și arogă titlul de vindecător și – de reținut, fiindcă unii îl acuză de... concurență neloială – nu „ia” pacienții cabinetelor medicale din sistemul sanitar. Dimpotrivă, el le recomandă întotdeauna bolnavilor ce i se adresează să nu abandoneze tratamentul medicamentos și să-și facă analizele clinice în mod regulat. Numai că am cunoscut direct situații când suferinzii nu au mai simțit nevoia să se dopeze cu zeci de pastile, și când, la analize, li s-a spus că vindecarea lor e greu de explicat. În mod cert, aici are un rol important și școlirea lui Stelian Fulga – el însuși „condamnat” la moarte sigură, acum câțiva ani, în urma unei grave afecțiuni hepatice – de către regretatul *Valeriu POPA*, ca și de către călugării lamaiști din Tibet, printre care și-a petrecut patru ani din viață. Dar despre aceste lucruri am mai scris. În cele ce urmează, vom da cuvântul câtorva pacienți – oameni care am considerat întotdeauna că reprezintă adevărata carte de vizită a oricărui terapeut, fie el medic generalist, chirurg, oncolog sau practicant al metodelor complementare.

ÎNTOARSĂ DIN MOARTE

Se numește *Maria Oprea*, are 79 de ani și locuiește în Berislăvești, Vâlcea. Femeie deprinsă cu munca, nu a avut probleme de sănătate deosebite, până în urmă cu un an, când i s-a depistat în urma unei crize o boală extrem de gravă: *ulcer perforat*. A primit rețeta clasică: operație „extirparea stomacului, după care s-a simțit bine, timp de două săptămâni. A intervenit apoi agravarea stării ei, i s-au făcut citostatice și, problemele nefiind eliminate, a fost trimisă acasă, fără speranțe de vindecare. Urma în continuare tratamentul medicamentos, dar familia a împărtășit-o și a urmat și calea bisericii, cunoscută, în astfel de cazuri. În decembrie 2002, au aflat de Stelian Fulga și i-au cerut ajutor, în lipsa bolnavei. Acesta i-a dat un tratament natural, estimând că în șase săptămâni s-ar putea observa rezultatele. Astăzi, pacienta sapă în grădină, gătește, are grijă de casă și nu mai ia medicamente. Și-a schimbat obiceiurile alimentare, bea multe ceaiuri (recomandate de St. Fulga), nu mai consumă carne și... speră să mai aibă de trăit ani buni, pentru a le fi sprijin celor opt copii. (Telefon – 0250/753.257).

O INIMĂ NOUĂ!

Tudor Ștefan a fost diagnosticat cu dublă leziune aortică și insuficiență respiratorie. Bucureșteanul de 63 de ani are probleme cu inima, depistate, de la 42 de ani. A urmat foarte multe tratamente, dar boala a evoluat în timp. În urmă cu o jumătate de an, i s-a adresat lui Stelian Fulga. A urmat de trei ori cura acestuia de dezintoxicare, de o zi, apoi tratamentul recomandant, incluzând coajă de mesteacăn – pulbere. Iată ce ne-a mărturisit: „Ajunsesem să dorm în genunchi, cu capul pe pat. Mi s-a spus că trebuie să fiu operat, să-mi înlocuiască valvele, dar nu am atâtea milioane, cât m-ar fi costat operația. După prima cură de dezintoxicare, am simit o mare ușurare. Acum, mă simt foarte bine, dorm natural, am redus medicamentele foarte mult și medicii sentreabă ce s-a întâmplat. Cred că puterea lui Dumnezeu și ajutorul domnului Fulga mă țin în viață.” (Telefon – 021/327.49.33).

BOALA NU ARE VÂRSTĂ

Liviu Stan are doar 18 ani și, de la 14 ani, a înregistrat atacuri de panică, delira, auzea voci ciudate și avea vedenii, iar membrele nu și le putea folosi. I s-au administrat medicamente împotriva epilepsiei, diagnostic incert. A început tratamentul lui Stelian Fulga și acum a făcut progrese remarcabile: doarme bine (avea insomnii prelungite), are mobilitate bună, e liniștit. (Telefon – 0744/134.570).

Dumitru Dumitru (61 ani, din Clinceni – SAI) a avut un accident vascular cerebral, în urmă cu doi ani. Ulterior, diagnosticul clinic repetat a fost de hipertensiune, în timp ce pierderea energiei se accentua permanent. După cura de dezintoxicare și tratamentul lui Stelian Fulga, a slăbit, s-a simțit din ce în ce mai bine și a redus medicație cu circa 90%. (Telefon – 021/789.33.12).

Cei care doresc să-l contacteze pe Stelian Fulga pot suna la telefonul 021/255.02.91, care e ocupat mai tot timpul. De aceea, i se poate scrie pe adresa cabinetului NATUR MEDICA – București, Șoseaua Mihai Bravu nr. 227, corp 1 B, apart. 2, sector 3. Cabinetul se află lângă stația de metrou Piața Muncii. Scrisoarea cu descrierea afecțiunilor trebuie să fie însoțită de copii ale documentelor medicale (analize) și de precizarea grupei sangvine a bolnavului. Pachetul cu tratamentul complet pentru 6 luni va fi primit în 7-8 zile și plata (700.000 lei) se va face ramburs.

CÂINELE PENTRU DIABETICI

Vastul domeniu numit *zooterapie*, care folosește anumite specii de animale în tratarea unor afecțiuni umane, este foarte departe de a-și fi epuizat toate resursele. Despre terapia cu ajutorul câinelui am scris, în linii mari, cu altă ocazie. Revenim cu informații noi și insolite, asocierea din titlul articolului de față nefiind una obișnuită.

Câinele din imagine se numește Paco și este un cocker englez de numai doi ani. El a fost dresat de specialiștii unei fundații din Quebec (Canada), care pregătește de regulă câini pentru nevăzători. Însă, în premieră mondială, Paco a fost dresat să detecteze schimbările de glicemie la stăpâna sa, prin intermediul modificărilor halenei (aerul evacuat din plămâni în timpul expirației). Astfel, el o poate alerta în timp util, iar dacă o criză survine, de exemplu, noaptea și câinele nu o poate trezi pe bolnavă, solicită ajutor apăsând pe un buton special. Un an și jumătate a durat dresajul lui Paco, dar specialiștii afirmă că asemenea capacități înnăscute au fost observate și la alți câini care trăiesc alături de diabetici. O treime din aceste animale își modifică în mod evident comportamentul, în timpul crizelor de hipoglicemie ale stăpânilor lor. Deși dresarea câinilor pentru diabetici este destul de costisitoare, terapeuții sunt de acord că merită. În fond, viața unui om nu poate fi evaluată în bani...

SMIRNA dizolvă calculii

Cu mai multe săptămâni în urmă, am publicat un articol referitor la diverse preparate exclusiv naturale, între afecțiunile vizate aflându-se și *hemoroizii*. Domnul Gheorghe SCARLAT, cel care ne-a furnizat informațiile respective și care a tratat eficient numeroși suferinzi, a revenit recent pentru a ne oferi detalii în plus despre boala amintită, ca și despre altele, ce pot fi cel puțin ameliorate cu ajutorul remediilor naturale.

HEMOROIZII pot apărea atât în interiorul, cât și spre exteriorul intestinului gros. În afara preparatului deja prezentat de noi, o altă alifie utilizabilă în ambele cazuri se poate obține din 100 ml ulei de cătină, 100 ml ulei de măsline și 100 g argilă (de preferat, roșie). Se realizează un amestec omogen și se utilizează conform metodei curente: la exterior, prin ungere; la interior, încălzită alifia până la lichefiere și introdusă în anus cu ajutorul unei canule sau printr-o mică fașă îmbibată bine cu preparatul respectiv. Înainte de aplicare, se spală bine locul cu apă oxigenată sau cu infuzie de mușețel, apoi se usucă. După 4-6 ședințe, problemele dispar.

PIETRELE LA RINICHI ȘI LA FICAT se tratează cu smirnă. Se introduce câte un bob de smirnă (se găsește de regulă la mânăstiri), cam de mărimea seminței de măr, în câte o căsetă de tipul celor folosite la fabricarea antibioticelor. Se ia cu multă apă, de trei ori pe zi, înainte de mesele principale. Cura are trei reprize a câte 10 zile, cu câte 20 zile pauză între ele. Așadar, în total durează 70 zile și se vor înghiți 90 de căsete. D-l Scarlat insistă pe ideea că nu trebuie luată smirna necășetată, întrucât există riscul distrugerii danturii.

DIABETUL este o altă boală gravă, foarte chinuitoare, mai ales pentru insulino-dependenți. Despre vindecare totală, colaboratorul nostru nu are cunoștință, dar ameliorări, uneori remarcabile, se pot obține. **O primă indicație** privește *ceaiul de cicoare* băut de trei ori pe zi, după mese sau – și mai eficace – *sucul* obținut din aceeași plantă, mai greu însă de obținut. În ambele cazuri, pancreasul este obligat să secrete insulină și astfel, în timp, își poate reactiva funcția vitală.

A doua rețetă include *mătase de porumb* (recoltată atunci când bobul este necopt, „în lapte”) uscată la umbră, în combinație cu *frunză de cocâz negru, cozi de cireșe* și *teci de fasole uscată*. Se iau cantități egale din fiecare și se face o infuzie, care se bea de trei ori pe zi, după mesele principale. De reținut că fiecare dintre ceaiurile menționate trebuie „mestecat”, adică plimbat în gură, astfel încât să se amestece bine cu salivă. Într-un articol viitor, vă vom prezenta și alte sugestii similare, primite de la colaboratorul nostru, despre cardiopatie ischemică și vitiligo.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultații parapsihologice

PĂRINȚII ȘI PERSONALITATEA COPIILOR

Aproape că nu există părinți care să nu greșească în educația propriilor copii. Dorința de a forma oameni frumoși, inteligenți, descurcăreți în toate împrejurările vieții, dar și reflexele unei imagini de sine, a adultului, proiectată asupra micuțului, duc la conflicte, la rupturi afective sau – poate mai grav decât orice – la distrugerea viitorului om mare, din multe puncte de vedere. Schimbarea personalității copilului reprezintă un subiect complex și deosebit de delicat, situat la limita patologicului și tratat în cele ce urmează, cu ajutorul colaboratoarei revistei „Magazin”, Emilia VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut și medium.

„Vei face așa, pentru că așa spun eu!”

Să luăm un caz clasic. Copilul crește, sosește timpul să opteze pentru o profesie, iar tatăl – care este medic sau ar fi vrut să devină medic și nu a reușit, de exemplu – îl obligă să se îndrepte spre această meserie. Copilul nu are însă deloc aptitudini pentru ea, învață foarte greu materia, are un eșec, două, trei... Chiar dacă ajunge medic, lucrează fără pasiune, nu strălucește nici o clipă și întreaga sa existentă rămâne marcată de urmarea în viață a unui drum greu, pe care l-a împins necondiționat propriul părinte. Este cea mai mare greșeală pe care o poate face o mamă sau un tată. Motivația nici măcar nu e conștientizată: în acel copil, părintele se vede pe sine, își instalează în el propriile vise, dorințe, frustrări ș.a.m.d., de odinioară. Din cauza respectivă, obsedați de ideea că ei știu ce este cel mai bine pentru viitorul adult, părinții ajung de fapt să-l distrugă, iar răul făcut nu poate fi remediat prin regrete și remușcări. De aceea, până la vârsta de 10-12 ani, părintele nu trebuie să-și constrângă copilul să se formeze într-un mod ce-l va putea afecta grav mai târziu. Desigur, între limitele bunului simț, ale normalității, el trebuie lăsat să se manifeste liber, să se exteriorizeze, fără a fi pus în „cămașa de forță” a voinței imperative, autoritare, a adultului.

Băiatul-fetiță și fata băiețoasă

Uneori, părinții își doresc foarte mult ca viitorul copil (nenăscut) să aibă un anumit sex, dar nou-născutul nu este cel așteptat. Ulterior, se întâmplă ca mama, de obicei, să-și îmbrace de pildă băiatul în rochiță, să-i lase plete coafate în stil feminin, adică să-i transforme imaginea în cea a fetiței pe care și-a dorit-o, dar nu o are. Aparent, e un joc, care pe adulți chiar îi amuză. Cultivată, ideea poate să producă însă transformări monstruoase. În primii ani de viață, se formează imaginea copilului despre sine și despre cei din jur, iar într-un asemenea caz se produc deviații comportamentale, mutații mentale, iar de-aici până la aberații de genul homosexualității nu e decât un pas. La fel se poate întâmpla și în cazul fetițelor orientate către un comportament și o ținută băiețească. De remarcat că la copilul astfel pus pe o pistă greșită apar grave conflicte interioare, de tipul „Sunt băiat sau fetiță?”. El caută reacția părintelui și, dacă acesta râde, consideră că totul e în regulă și va încerca și altă dată să-i facă pe plac, transformându-se în ceea ce de fapt nu este. Își pierde în acest fel respectul de sine și este suficient un singur astfel de episod, fie și „îngropat” în subconștient, pentru ca mai târziu să răbufnească violent la suprafață.

Vom continua să vă prezentăm asemenea fenomene ce fac parte din cotidian, și cu ajutorul dumneavoastră, al cititorilor. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin”. Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă (Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701) trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

De vorbă cu avocatul casei

Domnului Octavian MACARIE din Galaţi

Referitor la problema ridicată de dv. în scrisoarea adresată redacţiei noastre, vă comunicăm punctul nostru de vedere:

Potrivit art. 961 din Codul Civil, convenţia făcută din eroare, violenţă sau dol nu este nulă de drept, ci dă loc numai acţiunii de nulitate.

Viciul de consimţământ - violenţa - în contractul de donaţie

Rezultă deci că în cazul dv., invocându-se un viciu al consimţământului, respectiv violenţa, nulitatea este relativă.

Nulitatea relativă poate fi invocată numai de către persoana pe care o ocroteşte dispoziţia legală ce reglementează nulitatea.

Astfel, nulitatea relativă pentru viciu de consimţământul nu poate fi invocată decât de către partea contractantă al cărei consimţământ a fost viciat la contractare, deoarece numai în vederea ocrotirii acesteia legea a consacrat facultatea anulării actului.

Pe de altă parte, potrivit art. 3 din Decretul nr. 167/1958, nulitatea relativă, dat fiindcă fundamentul său îl constituie ocrotirea intereselor uneia dintre părţile contractante, este supusă prescripţiei de 3 ani de la data încheierii actului.

După trecerea acestui termen de prescripţie, acţiunea în nulitatea contra actului se stinge.

În speţă, în raport de dispoziţiile legale sus-citate şi de probele care susţineţi că au fost administrate în cauză, se pot constata următoarele:

1. S-a invocat ca viciu al consimţământului violenţa, care potrivit art. 961 din Codul civil este un caz de nulitate relativă şi nu absolută, aşa cum spuneţi că a reţinut instanţa de judecată.
2. Fiind invocat un caz de nulitate relativă, calitatea de părţi în acţiunea în anulare o au numai părţile contractante, ori Consiliul Local al Municipiului Galaţi, neavând calitatea de parte în contract, nu poate avea calitatea procesuală pasivă în acţiunea în anulare.
3. Fiind vorba de o nulitate relativă, dreptul la acţiune se prescrie în termen de 3 ani de la data încheierii actului a cărui anulare se solicită.

Cum actul de donaţie spuneţi că s-a încheiat în anul 1971, iar acţiunea în anulare a fost introdusă la 12.09.2000, dreptul la acţiune este prescris.

Av. ADRIANA ROXANA MIREA
Cabinet individual de avocatură „MIHĂILĂ CONSTANTIN”

Fotografii de la cititori

ANA-MARIA BICHIU
– Călineşti Enache, jud. Suceava
«Drag mi-e portul strămoşesc!»

Verificaţi-vă cunoştinţele

BANII

1) Unde se băteau monede în Roma antică?
2) De când este semnalată folosirea monedelor pe teritoriul patriei noastre?
3) Când a devenit „leul” moneda noastră naţională?
4) Cine a scris „Istoria unui galbân şi a unei parale”?
5) Ce pictor flamand a realizat, în 1514, tabloul „Cămătarul şi soţia lui”, expus la muzeul Luvru?
6) Cine a compus muzica operetei „Prinţesa dolarilor”?
7) Ce actori au interpretat rolurile principale în filmul „Cum să furi un milion”, realizat de regizorul William Wyler în 1966?

Răspunsurile din numărul trecut

1) În general prin mănăstire se înţelege un aşezământ religios, în care trăiesc, după anumite reguli ascetice, călugări sau călugăriţe, rugându-se la biserica aflată în incintă. 2) Primele mănăstiri creştine au fost construite în secolul IV în Egipt şi Siria. 3) Cea mai veche mănăstire din ţara noastră este Hodoş Bodrog din judeţul Arad, atestată documentar în 1177. 4) Romanul „Mănăstirea din Parma” a fost scris de prozatorul francez Stendhal (1783-1842). 5) Opera „Ion Vodă cel Cumplit” de Gheorghe Dumitrescu plasează acţiunea actului al III-lea în curtea Mănăstirii Domneşti. 6) Mănăstirea Agapia din judeţul Neamţ se mândreşte cu picturi murale interioare executate de Nicolae Grigorescu. 7) Filmul „Mănăstirea din Sendomir” a fost realizat în 1920 de regizorul suedez Victor Sjöström.

Poşta cititorilor

Pentru întrebările cu tema „Păsări”, apărute în numărul 23 al revistei am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Maria Iova – Constanţa; Elena Ispas – Piatra Neamţ; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei şi Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Gorea Florentina – Topliţa şi Ion Ciocşan – Pucioasa.*

– 5 răspunsuri corecte: *Mirela Ionescu – Iaşi; Ion Cristea – Vaslui şi Miron Iorgulescu – Bucureşti.*

Ion Ciocşan – Pucioasa: Vom încerca să reducem gradul de dificultate al întrebărilor legate de artă, în măsura în care nu vom scădea prea mult nivelul rubricii.

Mulţumind tuturor pentru atenţia acordată vă dorim mult succes pe mai departe. *(Irina Stoica)*

ŞAH

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

Challenger 9 - Suetin, 1988

DEZLEGARE:
1. Th7!! (dacă 1. Rg2 Dh3 2. Df3 Tf3) 1... Dh7 2. Rg2 şi 3. Th1 mat imparabil.

© GHEORGHE POPESCU –
maestru F.I.D.E.

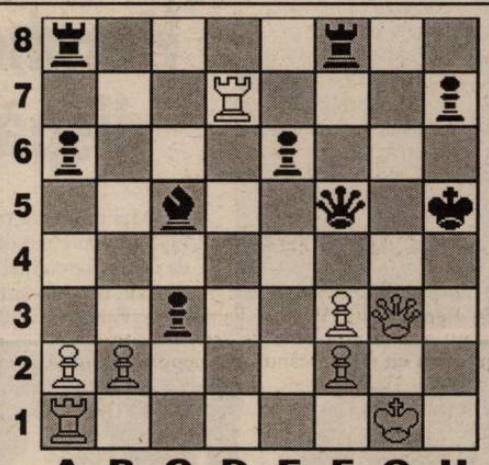

SPORT FLASH

AVEM ŞANSE EGALE!

Uite, tocmai când ziceam că n-o să mai vorbesc de fotbal, mi-au căzut pe cap tragerile la sorţi în cupele europene în care, absolut nemeritat, câteva echipe româneşti vor fi angrenate. Absolut lipsiţi de complexe, conducătorii fotbalului românesc care numai la fotbal nu se gândesc, jură cu mâna pe inimă că n-au făcut blaturi în campionatul intern şi n-au de gând să facă nici în cupele europene. Dimpotrivă, cu o seninătate care frizează ridicolul dacă nu altceva, ei cred că avem şanse egale în cupele europene, adică 50 la sută şanse să ajungem în grupe, 50 la sută să ajungem de unde am plecat. La blaturi. Ia să vedem, niţel, ce şanse egale avem noi. Dinamo Bucureşti, care era cât pe ce să retrogradeze la un moment dat, şi care şi-a revenit din pumni exact înspre sfârşitul campionatului, va întâlni formaţia letonă Metalurgs Liepaja în turul preliminar al Cupei UEFA, aşa s-a stabilit în urma tragerii la sorţi care a avut loc vinerea trecută, la sediul UEFA din Lyon. Meciul tur se va disputa pe 14 august, la Bucureşti, returul pe 28 august. Ce să zic? N-am auzit în viaţa mea de echipa asta, prin urmare, şansele lui Dinamo sunt de „fifty-fifty” sau „întreabă publicul”, mai ales dacă ne gândim la boacănele alb-roşilor în faţa albanezilor de la 17 Nentori, cândva.

Steaua, eterna rivală, despre care odată un mare scriitor a spus că „ea a reuşit performanţa de a ieşi dintr-o competiţie în care nici n-a intrat”, se va chinui pe brânci să iasă basma curată dintr-o întâlnire deloc amoroasă cu Neman Grodno (Belarus), o altă echipă de care n-am auzit. Şanse are 50-50, vorba „specialiştilor”, pentru că va juca meciul tur în deplasare, pe data de 14 august, şi de-abia pe 28 august, la Bucureşti, se va întâmpla şi returul. Şi pentru că nouă ne place zicala aia cu „dacă era bunica fată...”, o să mai spun că „dacă” vor trece de Metalurgs şi Neman, Dinamo şi Steaua se vor califica în primul tur al Cupei UEFA (prima manşă - 24 septembrie, a doua pe 15 octombrie). Dacă... Ceea ce noi le dorim din tot sufletul, nu de alta, dar mă gândesc la sufletul curat al suporterilor care suferă la fiecare înfrângere şi jubilează la fiecare victorie, în vreme ce aranjamentele se fac undeva, dincolo de capetele lor...

Rapid Bucureşti, proaspăta campioană internă, are un examen extern dificil pentru că va da nas în nas cu Anderlecht Bruxelles (care este vicecampioană naţională) în turul al doilea preliminar al Ligii Campionilor, mai întâi la Bucureşti, pe 30 iulie, apoi în deplasare la Bruxelles, pe 6 august. Ce să zic? Baftă! că succes nu cred c-or să aibă...

Zdrobiţi orânduirea cea crudă şi nedreaptă.

N-a trecut multă vreme de la vinderea ziarului Prosport către grupul Ringier că disensiunile au şi început să apară. Acestea au culminat săptămâna trecută cu o lovitură de teatru: Ioaniţoaia & Co. au abandonat Prosportul dându-şi demisia împreună cu toţi redactorii din Bucureşti şi Cluj-Napoca (108 oameni în total). Fuga lor nu s-a materializat în conceperea unui nou ziar, cel puţin deocamdată. Motivul demisiei în bloc? Îl aflăm dintr-un comunicat de presă în care se spune că „decizia a intervenit în urma diferenţelor majore de opinie dintre salariaţi şi patronat reprezentat de Trustul Ringier, în privinţa următoarelor teme: viitorul ziarului, oferta către cititori şi tratamentul acordat angajaţilor”. Capitalismul nu are sentimente, aşa cum altădată, „fabrica nu dădea picioare” în versiunea narativă a lui Alexandru Sahia, parcă. Eu unul sunt deja curios să văd ce fete vor fi la pagina a 5-a. Pe de altă parte, aflu din sursă „onlinesport.ro”, că echipa redacţională demisionară se va muta în masă la Gazeta Sporturilor, vechea rivală, de unde va încerca să bată tirajul Prosport. Din păcate, nu cred că va reuşi, deşi sper să se întâmple aşa.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Sfaturi utile

◆Pentru ca plantele de interior sau de grădină să fie stufoase şi să aibă mereu elemente proaspete, îndepărtaţi vârfurile lăstarilor atunci când sunt foarte cruzi şi moi.

◆Plantele decorative prin flori vor oferi succesiv „recolte înflorate” dacă le îndepărtaţi cu regularitate florile ofilite.

◆Deşi petuniile sunt mari iubitoare de apă, excesul de apă poate să le strice. Când cantitatea de apă este prea mare şi permanentă, rădăcinile se pot asfixia iar planta se ofileşte. Pentru a-i reda vigoarea există o singură soluţie: tăierea fără milă, completă, aproape de la rădăcină, a părţilor înmuiate, mutarea plantei într-un vas nou, cu pământ afânat şi reavăn, nu mlăştinos, şi amplasarea ghiveciului într-un loc mai puţin însorit. În scurt timp apar lăstari noi.

◆Arbuştii decorativi, gardul viu suportă tăieri de vară, dar nu severe, ci doar de corectare a formei şi de îndepărtare a crenguţelor rebele. Tăierile masive trebuie amânate până în toamnă sau, mai bine, până în primăvara viitoare.

◆Garofiţele de grădină înfloresc din mai-iunie până în octombrie. Ele pot fi plantate şi în jardiniere, fie în balcoane semiumbrite, fie însorite, dar în nici un caz în văpaia soarelui, care le usucă. În grădină, dacă sunt prost amplasate, au aceeaşi soartă. Umezeala exagerată de asemenea nu le priieşte, aşa că pământul în care sunt plantate e bine să fie combinat cu nisip pentru a fi mai permeabil. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU

„VORBE BUNE”

CAPELĂ MILITARĂ / FLECĂREALĂ		PEŞTI DE MARE / CULT!		DĂRE / SEZONUL ESTIVAL		ÎN ŞAGĂ! / A PRINDE ÎN ANEXĂ		FECIOR... FRUMOS / STRÂNSĂ DE GÂT		STAŢIE FEROVIALĂ / JOCURI DE NOROC													
DELOC LARG / DE FOLOS LA CUSUT								JALUZEA / AMENINŢARE CU DEZVĂLUIRI															
		REPARATĂ / BIBLIA ISLAMULUI								ÎN ATAC! / CURŢI ŢĂRĂNEŞTI													
	DREAPTA BOILOR / SFÂRLEAZĂ				DANSURI POPULARE / ARME DE SCRIMĂ							A STRÂNGE ABUZIV											
				FORMAŢIE MILITARĂ / TONUL... ÎNALT																			
INSULĂ DE CORALI / FANTASTICI / FIR						PĂRINTE ALINTAT / FEMEI RELE DE GURĂ																	
			ALUAT / A LUA UN VIRAJ						ACEEA / OM FĂRĂ CREDINŢĂ														
ÎMBĂRBĂTAT / LEONARD RAICU											BOT ÎN TROACĂ												
		VIN ACRU / SILE BACIU						PIESĂ DE COLŢ LA ŞAH / MESE!															
ORIENT / LOVIRE PUTERNICĂ				NU CUNOAŞTE FRICA																			
						ALAI, COMPANIE																	

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „COMPARAŢII”

Orizontal: T - A - L - F - B - S - COMPARTIMENT - CIUR - AIUREA - LANCIER - SEMN - NEA - LABA - G - LA - TUI - IMBIA - O - CARTURAR - C - CAR - CANT - ASI - LESA - TASTA - MUIATI - STERS - ROS - AVIATII - MANIERE - BATE.

LA MODĂ, LIMBA DE ŞARPE!

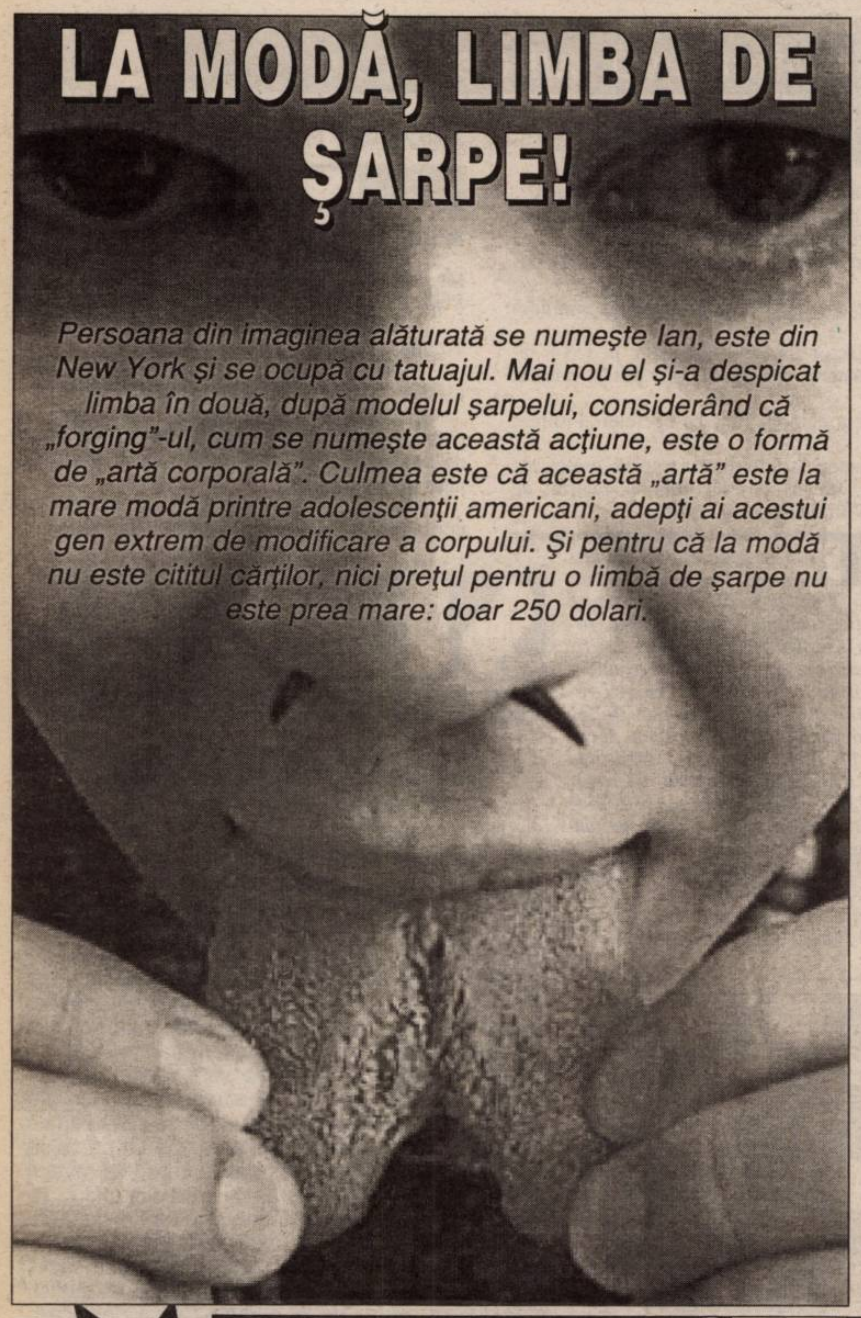

Persoana din imaginea alăturată se numeşte Ian, este din New York şi se ocupă cu tatuajul. Mai nou el şi-a despicat limba în două, după modelul şarpelui, considerând că „forging"-ul, cum se numeşte această acţiune, este o formă de „artă corporală". Culmea este că această „artă" este la mare modă printre adolescenţii americani, adepţi ai acestui gen extrem de modificare a corpului. Şi pentru că la modă nu este cititul cărţilor, nici preţul pentru o limbă de şarpe nu este prea mare: doar 250 dolari.

CĂLDURILE MARI
ŞI APA SĂRATĂ

Valul neobişnuit de căldură din Europa de Est, dar şi din cea Occidentală a împins majoritatea turiştilor spre plajele însorite ale mării. Unii să se bronzeze, neuitând să-şi acopere corpul cu produse ecran contra razelor ultraviolete, alţii pur şi simplu să citească ziarul departe de biroul încins. Lucru posibil numai în apele foarte sărate cum sunt cele ale Mării Moarte, aşa cum ne demonstrează acest domn din Iordania care şi-a lăsat hainele pe plajă şi a plecat cu ziarul în larg.

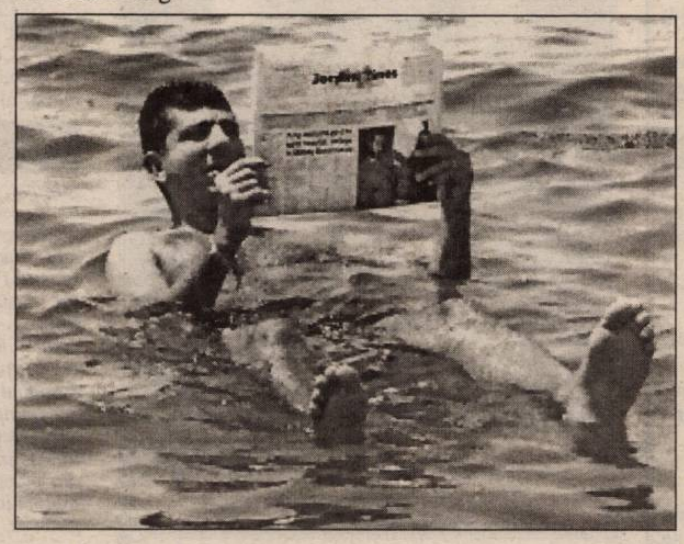

Herghelia lui Saddam, dispărută fără urmă

Mai mulţi cai pur-sânge arab, aparţinând faimoasei herghelii a lui Saddam Hussein care a fost mutată în afara Bagdadului înainte de declanşarea războiului din Irak, au fost găsiţi recent, după două luni de abandonare, într-o stare jalnică, slăbiţi, murdari, nemâncaţi şi lipsiţi de apă, de-abia mai putând să se ţină pe picioare. Este vorba de un număr de 16 cai, din totalul de 70 cât număra herghelia, despre restul cailor nimeni nu mai ştie nimic, se bănuieşte cu temeinicie că au fost furaţi şi vânduţi. Herghelia a fost transferată la începutul lui martie în afara Bagdadului, pe un fost teren de curse, numai că răsturnarea regimului în aprilie şi haosul care a urmat acelui moment au făcut ca unii cai, printre care şi Zena, iapa albă de 18 ani, preferata lui Saddam Hussein, să dispară fără urme. Cele 16 exemplare au fost găsite în urma unei acţiuni conjugate a armatei americane şi a Fondului internaţional pentru ajutorul animalelor (un ONG american) şi se speră ca în urma acestei reuşite caii să-şi poată reveni în formă după câteva săptămâni.

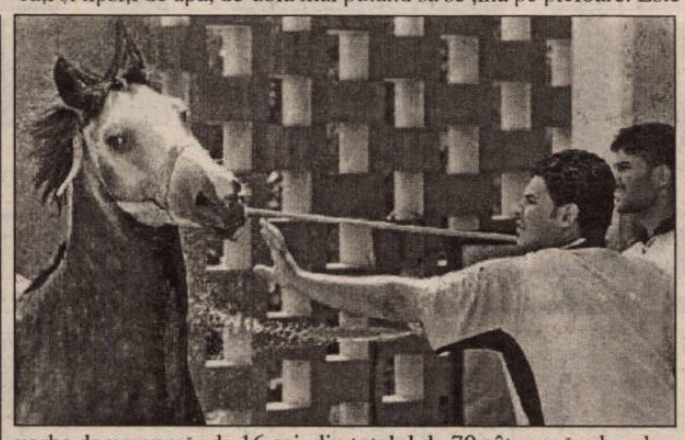

În sudul Angliei, la Aylesbury, un motociclist a fost înregistrat de radarul poliţiei alergând pe şosea cu o viteză de 259 km/h, el fiind urmat de un alt motociclist care, la rândul lui, a fost înregistrat cu o viteză ceva mai mică, de doar 245 km/h. În faţa procurorului, cei doi au negat că se întreceau pe şosea. Cel mai important exces de viteză pe două roţi, care a condus la o condamnare, a fost înregistrat în anul 2000, culmea, tot în Buckinghamshire, 288 km/h, numai că atunci motociclistul s-a filmat singur.

Câini urmăriţi din satelit

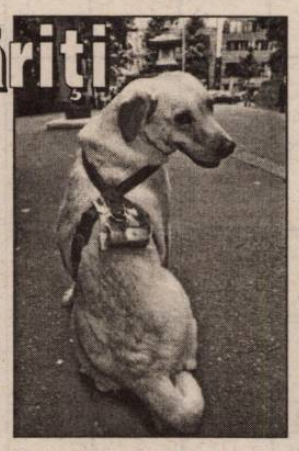

Necazul pricinuit stăpânilor de câini de dispariţia acestora pe străzile aglomerate ale oraşelor este pe cale de a se dispărea o dată cu inventarea unui dispozitiv anti-furt pus la cale de o societate japoneză. Graţie unui receptor GPS (sistem de localizare prin satelit) şi utilizând reţeaua telefonică mobilă, dispozitivul plasat pe hamul patrupezilor va indica proprietarilor, în orice moment, locul în care se află câinele lor, cu o precizie de 50 de metri. Pentru anul viitor, societatea Secom, are în plan să vândă în jur de 10.000 unităţi.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- **Prima proteză de memorie**
- **Laptele, un aliment negru în cerul gurii**
- ***Cine au fost cei patru faraoni gemeni?***
- ***Istorii „picante" din culisele spaţiului***

HOROSCOP
30 IUNIE – 6 IULIE

BERBEC (21.03-20.04): Cea mai bună veste a acestei perioade provine de la curba financiară, care are un maxim pe la mijlocul săptămânii. În dragoste s-ar putea ivi câţiva ghimpi singuratici.

TAUR (21.04-21.05): Marţi sau miercuri veţi avea o surpriză de proporţii din partea unui vechi amic. Conform cu alura curbei psihicului, se pare că e de bine pentru viitorul dv. sentimental.

GEMENI (22.05-21.06): Se pare că veţi face nişte „acte de vitejie" în mediul profesional, cu urmări pozitive pe plan financiar. În weekend pot apărea mici şi trecătoare probleme de sănătate.

RAC (22.06-22.07): Două bucurii vă pândesc în acest interval. Prima soseşte din partea familiei, iar cea de-a doua din partea unui suflet care vă iubeşte în taină, de foarte mult timp.

LEU (23.07-22.08): Atenţie! Curba financiară devine supărătoare şi are tendinţa de a scădea până sub normal. Aveţi mare grijă de banii pe care-i puneţi la bătaie, căci au aripi!

FECIOARĂ (23.08-21.09): Farmecul discret al unei aventuri galante vă animă sufletul, poate pentru că aveţi câteva zile libere de infernul de la serviciu. Nu pare să fie ceva serios, totuşi...

BALANŢĂ (22.09-22.10): Toate drumurile duc la casierie! Veţi primi o sumă considerabilă de bani, cu care veţi reuşi să vă onoraţi toate datoriile. S-ar impune şi o mică investiţie de suflet.

SCORPION (23.10-21.11): Nimic din jur nu vă mai interesează. Numai dragostea vă ocupă spiritul şi s-ar putea să aveţi necazuri din această cauză. Nimic nou despre bugetul dv. pipernicit.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Totul vă merge din plin, după cum arată toate curbele astrale, care se situează mult peste normal. Cea mai dinamică este curba psihicului, deci aveţi un moral de invidiat.

CAPRICORN (21.12-19.01): Gândurile cenuşii se vor spulbera o dată cu aflarea unei veşti foarte bune. Din păcate, situaţia financiară nu înfloreşte deloc, ba dimpotrivă. O întâlnire parfumată, în weekend.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Soarele şi Luna sunt acum în opoziţie, ceea ce înseamnă că s-ar putea isca necazuri în viaţa de cuplu, căci sunteţi mai temperamental şi intransigent decât oricând.

PEŞTI (19.02-20.03): Soarele răsare şi pe ulita dv., o dată cu clarificarea unei situaţii afective care vă chinuieşte de mulţi ani. Vă recăpătaţi zâmbetul de altădată şi pofta de viaţă normală.

Personalităţile săptămânii: *Haralamb Zincă, Dragoş Vicol, Paul Constantinescu;* Marc Chagall, Sylvester Stalone, Gina Lollobrigida, Leslie Caron. Notă: La 2 iulie 1838 a apărut la Braşov (până la 24.02.1865) „Foaie pentru minte, inimă şi literatură", editată de George Bariţ. În luna iulie a anului 1838 a început să apară „Alăuta românească" (5 numere în total), supliment la „Albina românească", ambele editate de Mihail Kogălniceanu.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Tombola fidelităţii, organizată la sfârşitul anului şi rezervată doar cititorilor abonaţi direct la redacţie, vă oferă şansa de a câştiga unul din premiile valoroase acordate.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE
prin Revista „MAGAZIN" !
Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10^00 - 14^00

Biblioteca Judeţeană MUREŞ